FLORIAN GÂRZ EUGEN DELCEA

NOUA APOCALIPSĂ

- *Europa de Est – "ajutată"... să se prăbuşească*
- *Ocuparea Irakului – programată înainte de 11.09.01 !*
- *"Noi, americanii suntem poporul ales !"*
- *"Holocaustul românesc" – 20 miliarde USD despăgubiri !*
- *Tony Blair – agent CIA din studenție*
- *SUA - UE – un nou conflict programat*

Editura OBIECTIV CRAIOVA®

Colecția EXPLOZIV

FLORIAN GÂRZ EUGEN DELCEA

NOUA APOCALIPSĂ

Editura OBIECTIV CRAIOVA

NOTELE EDITURII

•**„OBIECTIV" este marcă înregistrată la OSIM din 1995, cu toate drepturile ce decurg din Lege.**

Editura *OBIECTIV* nu are nimic în comun cu următoarele publicații apărute fără acordul nostru: *„Euro Obiectiv (2000)"* Hunedoara, *„Obiectiv mehedințean"*, *„Obiectiv de Gorj"*, *„Obiectiv de Vâlcea"*, *„Obiectiv de Dâmbovița"*, *„Ziarul Obiectiv"* - Sibiu, *„Cotidianul Obiectiv"* Brașov, *„Obiectiv jurnal de Tulcea"*, *„Obiectiv Vocea Brăilei"*, *„Obiectiv"* Vaslui, *„Obiectiv Vocea Sucevei"*.

Rugăm procurorii să se autosesizeze, chiar dacă nu suntem investitori americani...

•Așteptăm cititorii să ne comunice dacă n-au primit cărțile comandate.

•Rămânem deschiși colaborării (manuscrise, difuzare, etc.).

DIFUZORI "ȚEPARI"

•**"CALYPSO" SRL București** (fam. Lupașcu) - str. Pascal Cristian 4-6, Sector 6; tel. 01/627.24.80; 094.553.546-dna L.; 094.658.747 - dl. L.;

•**"Ell Press" Zalău** (Cristian Stamate, telefoane devenite «fantomă»);

•**"Oldan Press" Cluj-Napoca** (Bogdan Potra; 064/197.532; 431.617; 092.294.049; Str. Avram Iancu 29);

•**"SUPI DIF Press" Timișoara** (Marius Soporan, Mihai Pridie; str. Mircea cel Bătrân 5; 056/124.226; 094.790.827);

•**"Palermo Prod-comserv" Tg. Mureș** (Peter Klosz, 065/250.665; 094.886.610; str. Ialomiței nr. 8/30);

•**"Difuzarea cărții și bunurilor culturale" SRL Vaslui** (Iulian Buganu - 0235/361.655).

•**"ABC Libris" S.A. Reșița** (dir. Iancu Cotosban - 0255/211.795; 0744.780.634) - str. 1 Decembrie 1918, nr. 30-32;

•**"CHRISTIAN '94" S.R.L. București** - Daniel Mureșan - 021/222.18.32; 0722.500.540) - str. Iacob Negruzzi 46, S1;

•**"SEVERIN" S.R.L. Dr.T.Severin** - str. Traian 60; tel.0252/317.192; 312.205 (dna. A. Păiș).

În atenția celor în drept și a celor interesați...

Copyright :

Editura OBIECTIV CRAIOVA

Tel./Fax: 0251/418.943; 0744.708.957
O.P. 8, CP 812 - Craiova

Tipărit la: tipografia cassandra

I.S.B.N. 973-7974-08-5

Colonel (r) FLORIAN GÂRZ

S-a născut la **1 aprilie 1935**, în satul **Borozel**, comuna **Borod**, din județul **Bihor**. În urma Dictatului de la Viena din **1940,** familia s-a refugiat în Banat.

A absolvit şapte clase în municipiul **Reşița**, remarcându-se ca un elev de excepție. De la vârsta de **16 ani**, s-a dedicat carierei militare, urmând **cursurile Liceului Militar "Dimitrie Cantemir"**, pe care l-a absolvit în **1954**, făcând parte dintr-o "promoție de aur" care l-a inclus şi pe marele poet, scriitor şi dramaturg **Marin Sorescu**.

A absolvit Şcoala Militară de ofițeri "Nicolae Bălcescu" **în 1957,** Academia de Înalte Studii Militare în **1972** şi Cursul Post-Academic de Strategie în **1986**, toate cu titlul de **şef de promoție**.

Cariera militară, de la gradul de locotenent până la cel de colonel, şi-a derulat-o **în cadrul Direcției de Informații Militare**.

Între 1961 şi 1975, a îndeplinit misiuni pe linie de cercetare strategică la **Londra, Beijing şi Ankara**.

În momentele de tensiune maximă ale epocii Războiului rece, cum au fost criza rachetelor din Cuba din 1962, "Războiului de 6 zile" din 1967 şi "Războiul Yom Kipur din 1973, debarcarea militară turcească din Cipru în 1974, conflictul militar anglo-argentinian din Atlanticul de Sud din 1982, precum şi fenomenele de criză din fosta lume comunistă, mai ales cele din Polonia de după 1981, s-a dovedit a fi **un expert atât în culegerea de informații, cât şi în cea de analiză şi**

prognoză, anticipând cu precizie evoluții acolo unde servicii străine de informații de mare prestigiu au eşuat.

În perioada **1978-1981** a condus activitatea de culegere de informații în spațiul statelor membre în N.A.T.O., iar în perioada **1982-1984** a fost **şeful Secției analiză-sinteză din D.I.M.** A fost **destituit din această funcție** de către ministrul Apărării Naționale, general Constantin Olteanu, pentru **"atitudine necorespunzătoare față de comandantul suprem"** în **iunie 1984** (solicitase demisia lui Nicolae Ceauşescu !).

În perioada **1991-1997**, a deținut funcția de **consilier în Departamentul pentru Apărare, Siguranță Națională şi Ordine Publică** şi de **şef al Secretariatului Consiliului Suprem de Apărare a Țării din cadrul Preşedinției României**.

Este autor a numeroase studii de specialitate, printre care ***"Surprinderea în războiul modern"*** şi ***"Bătălia aero-terestră 2000"***, publicate în anii '80 şi confirmate, în special de războiul din Golful Persic din 1990-1991.

Cărțile sale ***"Jugoslavia în flăcări"*** (1993), ***"N.A.T.O. - Globalizare sau dispariție"*** (1995), ***"Expansiunea spre est a N.A.T.O."*** (1997) sunt modele de geopolitică aplicată, constituind material bibliografic în toate centrele de învățământ superior, atât militare, cât şi civile.

A mai publicat, la Editura OBIECTIV: ***"CIA contra KGB"*** (1999), ***"Ghidul spionului român"*** (2001), ***"Spionajul total în acțiune"*** (2001), ***"Democrația hienelor/Spionaj, sânge şi teroare"*** şi ***"Spionaj şi diversiune"*** (2002), ***"Spionajul şi Puterea"*** şi ***"Spionaj şi sex"*** (2003).

Cei care-l cunosc, din țară şi străinătate, îl apreciază ca pe **un analist politico-militar ce nu a fost nicicând surprins de evenimente.**

CUVÂNTUL EDITORULUI

Conform programului obişnuit de mai mulţi ani, **începutul lunii mai** înseamnă şi **apariţia unei noi tranşe** de volume ale **Editurii *OBIECTIV.***

Acestea sunt:

- ***„Dacia Preistorică"* - vol. VI** (ultimul) - autor: Nicolae Densuşianu;
- ***„Culisele României"* - vol. II *(Secretele Securităţii)*** - autor: Paul Ştefănescu;
- ***„Dacia contra Antichrist"*** - autor: Alexandru Doboş;
- ***„Experimentul Terra"* - vol. III** - autor: Teodor Filip;
- ***„Istoria secretă a Omenirii"*** - autor: Eugen Delcea;
- ***„Noua Apocalipsă"*** - autori: Florian Gârz - Eugen Delcea.

În total, **6 titluri noi.** Pentru cititorii noştri fideli, obişnuiţi cu 7-8 noi apariţii, acest număr mai mic poate constitui o dezamăgire sau prilej de diverse gânduri.

Explicaţia este simplă. Deşi nu ştie cum să ne convingă de „binele" făcut editorilor prin **introducerea TVA pe carte,** Guvernul nu vrea să priceapă nici acum **ce catastrofă** a produs **în domeniul cărţii,** nu atât prin cota de 9% TVA („redusă" !), cât **prin haosul creat încă din noiembrie 2003 şi existent şi la sfârşit de februarie 2004 !...**

Mult-aşteptatele *Norme,* apărute cu o întârziere de aproape două luni, deşi stufoase, tratează cu indiferenţă totală neliniştile şi nedumeririle **editorilor şi difuzorilor de carte !** În ele, nu există nici măcar o tentativă de clarificare a unor aspecte esenţiale în desfăşurarea acestei activităţi, nu numai ignorată, ci tratată cu o **ciudată ostilitate**...Să reţinem: **de guvernanţi** ce se pretind şi sunt **intelectuali !**

Nici în acest moment **nu este precizat clar cine modifică preţul cărţilor** (cine adaugă TVA), **cine încasează şi varsă TVA la Buget, cum se stabilesc preţurile pentru noile apariţii etc.** Într-o oarecare măsură, difuzorii au tot dreptul să întrebe: *„În ce bază legală adaug TVA la preţ?"* Motiv pentru care, **cei mai prudenţi ne ţin şi acum cărţile în depozit,** „până se lămureşte totul", temându-se să nu achite ei 9% TVA din propriul rabat (?!)...Alţii au găsit o „rezolvare" şi mai şi: au returnat toate cărţile, aşteptând fie titlurile noi, cu noile preţuri, fie ca editurile să aplice preţurile cu TVA !

Acest haos total, pentru care trebuie să „mulţumim din inimă Partidului", **a creat inevitabile disfuncţiuni în desfăşurarea activităţii.** A tuturor şi a noastră. Şirul interminabil de convorbiri telefonice, pentru lămuriri reciproce etc., în ce mă priveşte, mi-a răpit aproape **o lună** din timpul afectat pregătirii noilor titluri.

Pentru această serie erau programate 8 apariţii. Au rămas doar 6, atât **din lipsă de timp,** cât şi **din prudenţă financiară.**

După cum se ştie, cărţile nu se pot vinde din depozit ! Or, dincolo de cei prudenţi (dintre care **unii au retras cărţile încă din 15 decembrie 2003 !),** toţi difuzorii au fost nevoiţi să realizeze **stocuri „la sânge",** pentru a şti fondul de marfă căruia i se va aplica TVA. Cum acestea se puteau obţine **doar prin retragerea mărfii** din reţeaua de difuzare, aproape toată **luna ianuarie (2004) a fost una „moartă" pentru vânzarea de carte.**

În aceste condiţii, încasările difuzorilor au fost...în consecinţă. Ca şi plăţile către edituri.

Consecinţele „haosului guvernamental" nu se opresc însă aici. **Unii dintre difuzorii de carte s-au decis să renunţe la această „marfă" şi să-şi schimbe profilul de activitate !** Papetărie sau orice altceva...

În acest timp, ministrul de Finanţe, Mihai Tănăsescu, aşteaptă „mulţumiri fierbinţi" ! Dumnealui vrea să pară chiar convins că a creat avantaje măreţe editorilor şi difuzorilor de carte...

Dată fiind situaţia, obligat şi de lipsa de timp, **a trebuit să renunţ la publicarea a două volume** programate să apară în această serie, din mai 2004. Nimeni nu investeşte suplimentar în condiţii de nesiguranţă, când **reţeaua de difuzare se subţiază an de an, prin grija nețărmurită a aleşilor noştri şi numiţilor lor !** Iar Guvernul Adrian Năstase cunoaşte foarte bine această realitate economică...

*

Unii cititori vor constata cu surprindere apariţia subsemnatului drept co-autor al lucrării de faţă, alături de dl. col. Florian Gârz şi probabil vor zâmbi cu subînţeles: *„Aşa e când eşti editor !..."*

Trebuie să precizez din start, că **prefer să realizez singur o lucrare.** Am concepţiile mele („despre lume şi viaţă") şi nu doresc să creez probleme co-autorului, care poate să nu fie de acord cu ideile mele. Apoi, când o lucrare îţi aparţine, îţi aparţine şi concepţia sau planul de lucru.

Aceasta ar fi **a treia carte pe care o semnez în colaborare.**

Prima a fost ***„Secretele lui Pavel Coruţ".*** Ideea realizării şi publicării mi-a aparţinut în întregime, ca şi **80%** din interviuri şi tot eu am obţinut acordul cunoscutului ofiţer DIA şi autor.

A doua, ***„SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpaţi"*** **- vol. I,** am precizat şi în Cuvântului editorului aferent, a fost **scrisă de Paul Lazăr Tonciulescu în proporţie de 90%.** Motivele pentru care am semnat ca autor au fost clare. Pe de o parte, volumul avea nevoie de unele precizări, pentru a fi înţeles mai bine şi P.L. Tonciulescu nu îşi putea permite să-şi expună imaginea de istoric riguros de „tip Densuşianu", cu precizări şocante, ce ţin de paleoastronautică. Mi-am asumat rolul de „paratrăznet", neavând nimic de pierdut: eram doar un

„neofit agresiv" (Iancu Fisher) sau un *„ziarist devenit istoric"* (Victor Kernbach, sau cine o fi făcut „adăugirea")... În plus, acel volum era în mare proporție realizat şi cu munca mea. Ca şi în cazul lucrării *„Scrierea secretă"* a trebuit să aleg din 1.000 pagini, să le colez, uneori să aleg chiar pasaje şi rânduri (fără a modifica textul cu nimic), în condițiile în care unele subiecte erau tratate de mai multe ori. Mai mult, aveam materialul documentar pregătit pentru seria *„SECRETELE TERREI"* iar P.L.Tonciulescu era atunci absorbit de alte subiecte: dicționarul sumeriano-român şi Ardeal. Fireşte, **nu am reținut nici-un leu drept de autor pentru această lucrare,** ca unic proprietar al edi-turii fiindumi suficiente încasările dintr-o carte cât mai vandabilă...

Această filosofie este valabilă pentru toate lucrările editate. Interesul comun, editor-autori, este vandabilitatea volumelor publicate, motiv pentru care, lucru ciudat pentru alții, am mână liberă în aranjamentul lor: titluri de capitole, spargerea textului în subcapitole (cu titlurile aferente), permutări de text (punere în ordine), titlul cărții. Această muncă o depun în folosul propriei edituri, cum aş putea solicita drepturi de autor?! Pe de altă parte, este clar că lucrările apar **mult îmbunătățite şi mai vandabile,** iar această muncă constituie un **drept de autor,** nu poate fi folosită la o eventuală republicare la o altă editură... Vă asigur însă că nu va fi cazul, autorii fiind chiar încântați, de fiecare dată, de forma finală a lucrărilor lor !

Ajungem, în final, şi la prezenta apariție, a treia ca autor în colaborare. După volumul său anterior, dl. col.(r) Florian Gârz mi-a transmis o mai veche dorință: de a semna împreună o lucrare. Am fost şi nu am fost de acord, doar **din lipsă de timp.**

Materialul dlui Gârz mi-a sosit ultimul, conform înțelegerii. Cu excepțiile de rigoare, **vechii „securişti"** (dl. Gârz a fost ofițer DIA, deci din cadrul Armatei) **sunt de un parolism ieşit din comun.** Constatarea este valabilă şi pentru dl. Teodor Filip, deşi USLA n-a aparținut Securității şi nu întâmplător amândoi sunt colaboratori de bază ai Editurii OBIECTIV. Unii ar putea interpreta această frază în fel şi chip. Adevărul este altul şi ține chiar de...economia de piață: oricine ar prefera o colaborare cu oameni care ce promit fac, chiar şi stabilind şi respectând o dată cu 6 luni înainte !...

Revenind, am constatat (cu întârziere !) că **dl. Gârz a respectat întocmai termenii discuției din urmă cu multe luni** şi...mi-a lăsat loc „să mă desfăşor" ! Adică, numărul de pagini cuvenite pentru a deveni coautor !...Aflat într-o **criză totală de timp,** constatarea a fost de genul subiectului tratat: „Şoc şi groază"...

Problema nu era lipsa documentării. De bine, de rău sunt pregătit zic eu, pentru cele mai „fierbinți" subiecte, vechi sau de actualitate. Marea problemă era cea a timpului, a trierii din masiva documentare.

Inclusiv materiale primite din Occident. Dacă e bine sau rău rămâne să stabiliți Dvs...**Capitolul X îmi aparține, ca şi *Cuvântul* de față şi notele de subsol** şi, normal, îmi asum răspunderea pentru cele scrise. Eufemism, pentru că, în România, editorii răspund pentru tot ceea ce publică, 'geaba scriu toate ziarele că *„răspunderea aparține autorilor",* de parcă aceştia n-ar fi angajații lor...

*

Din „confruntarea" cu Justiția română, ca editor, am „învățat" un lucru: indiferent de articol, răspunderi etc., **editorul este...platnicul !** Din cele 12 procese din vremea revistei *„OBIECTIV MAGAZIN"* nu a fost nici măcar unul în care editorul să nu fie citat ca *„parte responsabilă civilmente"...*

Am mai scris: de la „revoluția franceză" (de fapt, masonică) din 1789, **Justiția a devenit unealta ideală şi „democratică" pentru lichidarea oponenților.** La propriu sau la figurat. Acum, România fiind „stat de drept", metodele sunt mult mai subtile, deşi adeseori fățişe.

Cornel Nistorescu (Ev. zilei, 24.10.03) constata pe bună dreptate:

„Justiția este infernul sigur al României. De celelalte mai poți trece. De Justiție, nu. *Şi asta nu pentru că ar fi oarbă. Nu e nici chioară.* ***Justiția din România e un mecanism cu aparențe absurde şi care, în funcționarea sa, vede perfect. Alege cu grijă vinovații, pigulește dosarele care trebuie îngropate, inventează chichițe menite a bloca adevăruri şi sentințe clare ca lumina zilei. Justiția - punctul de maximă vulnerabilitate a societății româneşti - a devenit proverbială.*** *Şi pentru români şi pentru organismele internaționale. (...)* ***Justiția este oaia neagră a statului de drept din România pentru că e mânată din urmă de politicienii Puterii.*** *Prin intermediul ei au fost rezolvate cauzele care n-au putut fi blocate la poliție sau Parchet.* ***Justiția tranziției a devenit doar mecanismul ultim care să certifice,*** *prin hârtii în regulă, furturi din bunurile statului, furturi din bănci, furturi din proprietate privată."*

Acum, **Justiția română** devine, de multe ori, **unealtă** (conştientă sau nu) **pentru „eliminarea democratică" a oponenților/nedoriților sau măcar pentru îndelungi războaie psihologice.** Am cunoscut această politică a statului de drept chiar pe nervii mei ! Din 1996 până în 2000, aproape că nu-mi găseam timp pentru treburile curente din cauza numeroaselor procese ! Inițiate, a se reține, în majoritate, de vechi ofițeri de Securitate (unii, sub acoperire). Mai interesant: **deja e lege, cu 2 luni înainte de a preda cărțile tipografiei, se întâmplă câte ceva !** Unul-două procese „reîncălzite" sau noi etc, etc. **Metodele sunt diverse şi loviturile vin de unde nu te aştepți,** ca să fie mai şocante...Repet: dacă aş scrie toate mizeriile de care m-am lovit în mijlocul...Justiției române ar trebui să editez o carte în serial...Consider,

însă, că „întâmplările" mele sunt prea „nevinovate" față de ce se petrece cu adevărat grav în „templele Dreptății" !

După ce am suspendat apariția revistei „OBIECTIV MAGAZIN" *„până la revenirea în parametrii constituționali a libertății presei"*, procesele aflate pe rol s-au „stins" doar în 2000. Speram că voi avea liniște în continuare. M-am înșelat amarnic ! „Prietenii" nu m-au uitat și măcar două procese, „reîncălzite" sau noi, apăreau exact când eram mai ocupat...

Un proces ciudat, exact de acest gen, este cel intentat de o anume **Băcescu Angela,** *„fostă Ungherea, jurnalist independent de informații"*, după cum se prezintă.

Dumneaei l-a acuzat pe dl. Teodor Filip de *„furt de proprietate intelectuală (...) cu vădită intenție de a împiedica aflarea adevărului despre evenimentele din decembrie 1989."*

În fapt, în „Războiul parapsihologic împotriva României", **dl. Filip a avut „îndrăzneala" să-i citeze dintr-o carte, cu precizarea sursei, două declarații** tocmai pentru a se afla adevărul despre asasinarea uslașilor (cu Troțca) la MApN din ordinul lui Nicolae Militaru !

„Celebra autoare", cunoscută drept apropiată a vârfurilor vechiului regim prin interviurile de „înălbire" pe care le-a publicat în *„Europa"*, **și-a încheiat ultima colaborare cu vreo redacție** cu *„Atac la persoană"* (a lui Dumitru Dragomir). Apoi, nemaigăsind nici-un „debușeu" pentru propriile creații, **în criză financiară, s-a retras la Strehaia, sediul natal.**

Fac aceste precizări pentru a înțelege următoarele pretenții aberante ale respectivei.

De precizat, de la bun început, că persoana în cauză ne-a ținut „în priză" timp de...**3 ani !** Cu **plângeri la Strehaia, Dolj, apoi Tribunalul Bihor.**

Inițial, am ignorat-o, bănuind că dorește o sursă de subzistență în situația grea în care se află. Deși putea s-o rezolve oferind Editurii OBIECTIV o nouă „creație de excepție"...

În 2002, însă, dosarul a ajuns la Tribunalul Bihor, iar circul a continuat. De reținut că **Angela Băcescu nu s-a prezentat absolut la nici-una din ședințele solicitate !** Iar acest circ „justițiar" a durat 3 ani !!? Mai trebuie să vă spun că **subsemnatul a pierdut procese fără să fie vreodată văzut la față** (ca „pârât", nu reclamant !) **sau de la prima ședință ?!**

Tactica ei consta în **„scrisori deschise" către Instanță,** cerând ba una, ba alta, amânări sau diverse pretenții, toate acceptate cu o ușurință inexplicabilă, în condițiile în care, în pericol de a-și pierde vederea, dl. Filip făcea mereu eforturi de a se prezenta. Ce focar de infecție sunt sălile de judecată știu toți românii...Ei bine, a fost nevoie

de...**8 termene pentru ca Instanța să-i respingă plângerea, deşi s-a convins de la prima şedință !**

Într-o întâmpinare din **02.06.03** (procesul s-a încheiat în februarie 2004 !), subliniam **câteva aberații ale acestui proces:**

„(...) 1. Reclamanta nu a reuşit încă să afle că nu purtăm denumirea de Editura Obiectiv 1999 - Colecția Exploziv iar citarea s-a efectuat fără a obține confirmarea de primire cu ştampilă din partea noastră (cea mai gravă şi frecventă „eroare" la procesele civile şi comerciale ! - n.E.D.) *(...)*

2. ***Reclamanta Angela Băcescu nu are calitate procesuală în acest dosar,*** *motiv pentru care solicităm respingerea plângerii şi* ***închiderea dosarului*** *(...) reclamante pot fi doar editurile menționate.*

3. Considerăm că ***acțiunea în Instanță*** *a reclamantei* ***trebuia respinsă din start, dat fiind nivelul suburban în care a fost întocmită.***

Astfel, despre dl. Teodor Filip se fac următoarele afirmații:

- *«(...) nu dovedesc decât lipsa de profesionalism şi orizont limitat al (sic !) inculpatului Teodor Filip.»*
- *«Inculpatul Teodor Filip, care nu prea este normal» etc.*

Sperăm că Justiția română doreşte să-şi păstreze ținuta dată de marii înaintaşi, nu să se transforme într-un stadion !

4. Cel puțin, înainte de începerea procesului, Instanța era obligată să ceară ***un control medical de specialitate al reclamantei,*** *date fiind următoarele afirmații ale acesteia:*

- *«(...) este curios de ce* ***SRI-ul, USLA*** (nu mai exista ! - n.E.D.), *foştii mei patroni nu m-au anunțat de apariția interviurilor mele şi nici Editura din Craiova nu m-a anunțat* (unde?! - n.E.D.), *nu m-au invitat la lansarea cărților* (adică, de la Strehaia la Oradea şi dacă se putea cât mai multe zile, pentru două citate ! - n.E.D.);
- *«(...) Strehaia-Mehedinți, unde* ***mă aflu cu domiciliu obligatoriu*** *datorită şi lui Teodor Filip»;*
- ***«De ce tirajele lui Teodor Filip*** (a început acțiunea „tragerea de brăcinari" ! - n.E.D.), *cu interviurile mele, Secretele USLA (20.000 ex.) şi Războiul parapsihologic împotriva României (50.000 ex.)* ***nu au fost topite*** *şi se află acum pe piață în reeditare?»* (asemenea tiraje am vrea oricând, ca orice editură din România !; noi nu putem visa la fel - n.E.D.);
- *«(...) Strehaia (...) unde mă aflu* ***în exil*** *în urma răului ce mi-a fost făcut de Editura Obiectiv* ***Magazin*** *(?!)»;*

5. ***Acțiunea procesuală*** *anulare contract drept de autor -* ***nu are obiect şi nici încadrare juridică.*** *Un contract respectă voința a două părți. Şi pentru acest motiv, solicităm închiderea dosarului 8152/C/2002 în şedința din 11.06.03.*

6. ***Reclamanta nu s-a prezentat la nici-o şedință, în cei trei ani*** *în care ne-a reclamat la instanțele din Strehaia, Craiova şi Oradea.*

Cât de serioase sunt aceste reclamații se poate constata din faptul că, şi după 3 (trei) ani, reclamanta nu produce nici-o dovadă concretă. Mai mult, pe «stilul vechi», încearcă să impună ca ceilalți să se zbată şi, eventual, să-i „producă" probele pe care şi le-ar dori, inclusiv cărțile pe care le-a publicat !...

În concluzie, solicităm Instanței să impună o acțiune serioasă în Instanță, dacă nu, să pună capăt acestei hărțuiri procesomane ! (...)

7. Rugăm a se verifica ***dacă termenul legal de depunere a reclamației a fost respectat*** (n-a fost ! n - .E.D.) *(...).*

8. ***Acțiunea reclamantei este netimbrată*** *şi credem că trebuia respinsă de la primul termen. (...)*

În fapt, prin această «hărțuire procesomană», reclamanta doreşte să ne «convingă» să-i «îmbunătățim» «exilul» de la Strehaia, unde îşi are casa părintească...

9. ***Autorul Teodor Filip a respectat întocmai L. 8/14.03.96, M. Of. nr.60, P I, art. 9 şi art. 33(1), alin. b, c,*** *cu precizarea autorului (Angela Băcescu).*

10. În concluzie, ***solicităm respingerea acțiunii reclamantei Angela Băcescu, ca nefondată, netimbrată şi pentru neprezentarea la două*** (de fapt opt ! - n.E.D.) ***şedințe publice consecutive, cu punerea în sarcina reclamantei a tuturor cheltuielilor de judecată.(...)"***

Deşi oarecum obositoare, am prezentat toate aceste „ingrediente" pentru a vedea şi ministrul Justiției, dna **Rodica Stănoiu,** că nu degeaba şi-a vândut „cocioaba părintească", la un mizilic de **100.000 euro,** la Petrom, Justiția funcționează şi luptă împotriva corupției... editurilor !

Cititorii şi-au dat seama deja de situația de fapt. O plângere total aiurea, în care nu era cunoscut nici „pârâtul" (denumire, adresă), reclamanta nu avea nici măcar probele (propriile cărți) şi solicita să i le procure „învinuiții" !; nu a plătit timbrul judiciar şi nu s-a prezentat la nici-o şedință, motive clare de respingere a plângerii !; a promovat un stil suburban prin „scrisori deschise" către Instanță, calomniind şi insultând etc, etc.

Pentru toate acestea, ne rezervăm dreptul de a reacționa, tot în Instanță, extrem de dur, pentru a termina odată cu acest război psihologic ! De altfel, **pentru noi, anul 2004 va fi *„anul proceselor".*** Ne-am săturat de „furtul de identitate" şi de difuzori care fac ce vor şi refuză să-şi respecte contractele ! Când totul se transformă în batjocură, nu ai de ales...

Ca ziarist, am fost cunoscut drept unul hotărât, care nu acceptă compromisuri, inabordabil. În consecință, am fost respectat până la vârful țării. **Ca editor de carte,** preocupat de subiecte de anvergură, mai serioase, **am neglijat toate atacurile,** considerându-le „nimicuri" față de importanța subiectelor abordate. Se pare că **am fost greşit**

înțeles iar unii au crezut că...m-aş fi predat sau aş fi renunțat la lupta cu mizeriile de subsol. **S-au înşelat amarnic !** Anul 2004 va fi un an de luptă, în Justiție sau unde vor vrea aceşti indivizi !...

Scriu la modul foarte serios, chiar şi având riscul ca şi această carte să fie „blocată" la fel ca ***„Adevăruri explozive"*** **- vol. I** sau ***„Secretele Ţerra"*** **- vol. III,** în care scriam despre ascultări de telefoane şi modul în care sunt monitorizat de peste 13 ani.

La această oră, **România se află sub un control total, Securitatea era doar o naivă începătoare !** Chiar dacă „apărătorul democrației" **Ion Mihai Pacepa,** evreul ceh în care Ceauşeştii au avut o exagerată încredere, **pregătise ascultarea a...3 milioane de posturi telefonice cu telefonul închis !...**

Telefoanele tuturor colaboratorilor Editurii *OBIECTIV* sunt ascultate, fără nici-un fel de excepție. **La fel, toți difuzorii cu care am lucrat sau lucrez.** La mine s-a „sărit calul", **există microfoane de interior,** iar aceasta **încă din 1998 ! Am sesizat SRI, am cerut oficial un control de specialitate încă din ianuarie 2003,** după noua tentativă de asasinat („gazare" !) dar, în ciuda relațiilor mele de fost ziarist, inclusiv cu directorul SRI, Radu Timofte, **această cerere urgentă a fost neglijată cu obstinație, în ciuda insistențelor.** Ceea ce spune enorm ! Când anunți SRI că ai telefonul ascultat, iar alții nu o pot face legal în afara SRI, **este normal ca SRI-ul să acționeze cu promptitudine, să afle cine îşi permite ilegalități.** Poate fi KGB-ul, nu?! **Nereacționând, SRI a acceptat implicit că îmi ascultă telefoanele** şi este complice la toate tentativele de asasinare din ultimii 5 ani !! Până nu primesc o dovadă de interes, **altă explicație nu pot avea,** cu scuzele de rigoare !...De altfel, i-am şi anunțat pe respectivii, telefoanele sunt ascultate unde nu te aştepți: de la col.(r) Florian Gârz la Alexandru Doboş, Adrian Bucurescu, sau de la Primăria din Avrig la aproape toți difuzorii cu care lucrez (inclusiv Rodipet Dolj)...

Am încercat tot felul de metode de a afla cu ce deranjează Editura OBIECTIV şi tot felul de scenarii, încercând să găsesc vinovați de toate genurile, locali. Ceea ce se petrece de ani buni, împotriva Editurii OBIECTIV, are însă o singură explicație: **acțiunea concertată, la nivel național !** Aşa se explică tot felul de „coincidențe" (după ce vorbesc în casă apar reacțiile externe), intrările în lipsă, intimidarea unor difuzori şi toate evenimentele ciudate, de demolare, din anul 2004.

Presa se minuna de ce nu era destituit **Marian Ureche,** şeful SIPA (serviciul Justiției). Nu aflase că acest Marian Ureche o avusese „în lucru" chiar pe **Rodica Stănoiu** iar şeful „Guvernului **Adrian Năstase**" (al României sună rău !) făcuse parte din delegația română trimisă la **Festivalul Internațional al Tineretului - din Coreea de Nord,** dele-

gație supravegheată de fostul adjunct al Direcției I Informații Interne - a Securității. Adică... Marian Ureche !

Am arătat mai înainte că **aproape toate** (poate chiar toate !) **procesele care mi s-au intentat ca editor al revistei *OBIECTIV MAGAZIN* au venit din partea unor ofițeri ai Securității.** Aceasta presupune faptul că i-am deranjat în acțiunea de „împrăştiere" şi ocupare a unor zone.

Nu întâmplător, după ce am vorbit cu părinții la telefon pentru a scrie cum a salvat „ăl bătrân" Coloana Infinitului, în anii '40, a doua zi a fost difuzat la „Europa FM" un reportaj despre...cum a fost salvată Coloana de un academician de origine iudaică !...

Normal că ştiind mai multe decât ar dori unii, mi-am amintit că **şeful** (de atunci şi de acum) al **Concurenței în Gorj** este nimeni altul decât **Ion Tudor, fostul şef al Filajului SRI Dolj,** care mă avusese şi în „obiectiv" atâția ani !...Care, la rândul lui, dincolo de ce îi dictează şefii, are propriile relații cu persoane ce mi-au roit prin preajmă în vremea revistei.

Abuzurile se fac, în România, post-decembristă, **în două moduri:**

- **prin ordin de sus, confidențial,** către şefii de Filiale şi de aici la executanții de încredere;
- **prin „jocuri personale",** uneori ale „vechilor", pentru avantaje materiale dar prea des din dorința „puştilor" de a-şi arăta competența în fața şefilor ori puterea, în fața propriei oglinzi.

Mă refer la abuzurile serviciilor de informații. Se poate face un Congres Internațional dar nu mă va lămuri nimeni de ce, în 1993, eram urmărit de **4 maşini** într-o singură zi (eram doar ziarist local), de trei echipaje doar la o deplasare la Bucureşti, de ce în redacția „OBIECTIV MAGAZIN" eram „blindat" cu ofițeri sau agenți de la aproape toate serviciile posibile (n-am venit cu pluta pe Jiu, domnilor !), de ce ni se ascundea revista, cum mi se ascund cărțile (conform semnalărilor) sau de ce **SRI nu a avut nici-o reacție după trei tentative de asasinat,** deşi le-am semnalat mereu şi la timp ?!...

Eu scriu din 1999 că telefonul mobil îmi este supravegheat şi că, pe baza lui, mi s-au organizat primele două tentative de asasinat. Nu ştiu câți m-au crezut. În orice caz, **presa centrală s-a arătat total indiferentă.** Acum, toată presa strigă împotriva sistemelor GSM ! Să le fie de bine, s-a trezit mai târziu cu 5 ani...

De doi ani scriu despre modul în care PSD a „mituit" mass-media centrală, a intimidat pe alții, ori şi-a creat propriile publicații, prin intermediari. Acum, Occidentul ne trânteşte „verde în față" exact aceste realități !

România s-a umplut de publicații ilegale *„Obiectiv".* Am arătat cu alte ocazii: **n-au apărut întâmplător,** ci coordonat, la date ciudat de bine „cuplate" .

Am fost un „finuț" şi le-am dat timp de gândire unora. Lui **Teodor Abagiu,** care a publicat la *„OBIECTIV MAGAZIN"*, după ce înainte fusese la *„Ev. zilei"* şi *„Național"*, iar angajații de la Hotelul Militar Craiova îl gratulau cu ***„dom' maior"*** şi care editează şi acum, din 1998 (după suspendarea revistei „OBIECTIV MAGAZIN"), deşi ştia că ***„OBIECTIV"*** **e marcă înregistrată,** *„Obiectiv mehedințean"* şi *„Obiectiv gorjean"...*

La fel, lui **Adrian Ursu, de la *„Adevărul",*** ca fost coleg, în **primăvara** anului **1999** i-am oferit câteva cărți. Cu dedicație de prietenie. Foarte bine, i-am „dat un apropo" că ştiu de implicarea sa şi n-a răspuns bărbăteşte. Acum îl întreb direct: **cum de n-a ştiut că publicațiile *„Obiectiv",* patronate împreună cu Lelia Munteanu** (ambii, redactori-şefi adjuncți la „Adevărul") **sunt ilegale** şi ce a făcut pentru a intra în legalitate?

Oricum va intra în programul de procese pe anul 2004 al Editurii *OBIECTIV*, titularul dreptului, şi va plăti scump, dacă este implicat, cu tot tam-tam-ul de tigoare !...Probabil, ne-a citit cu atenție şi **atenționările de pe pagina 2 a cărților** şi-au avut rolul lor: a vândut „Obiectiv" de Rm. Vâlcea cuiva mai puțin informat...

Viitorul celor care sunt obişnuiți să lucreze în ilegalitate şi a celor care sunt prea dornici de a pune „botniță" libertății de expressie, indiferent de formă, este cam pe ducă. Mai interesant este faptul că **rapoartele UE şi SUA pe 2003 parcă preiau, cuvânt cu cuvânt, cele scrise de subsemnatul în *„Cuvintele"* anterioare !** Acest lucru ar putea să dea de gândit unora...Prea plini de ei.

*

Că **telefoanele fixe sunt uşor de ascultat** ştie toată lumea, **încă de pe vremea lui Ceauşescu.** De când a apărut **„sistemul Alcatel"** ascultarea este deja **floare la ureche** şi nu mai e nevoie de investiții superioare: „băieți bine intenționați", de cartier, în „căsuțe" betonate, oarecare, în mijlocul blocurilor, blindate de aparatură...

În 1998 a aflat şi UE de ***UK-USA,*** sistemul americano-britanic prin care toate apelurile telefonice, faxurile şi e-mail-urile sunt interceptate total. Mai târziu, sistemul a fost cunoscut drept ***„Echelon".***

În ce priveşte telefonia mobilă, la început, mulți au crezut că este impenetrabilă. Unii mai cred şi acum...Neglijează faptul că **telefonia mobilă se ascultă în SUA încă din anii '80 !** La fel cum neglijează faptul că **televiziunile locale au fost inventate la New York, ca „televiziuni-spion",** încă din anii '70, ceea ce explică bătălia pentru monopolul unor teritorii (oraşe, municipii)...

În decembrie 1995, am avut o discuție (în camera de protocol) **cu Eugen Mihăilescu, de la *„Extensiv",*** despre transferul lui **Adrian Ilie** la Galatasaray. Situația era încă neclară iar bătălia pentru informație

teribilă. Eugen Mihăilescu mi-a oferit-o, complet, ştiind că n-o voi deforma, având deci un anumit respect. **Exclusivitatea** era, cu alte cuvinte, **totală,** inclusiv alte informaţii deosebite.

L-am rugat, deci, să scoată bateria de la mobil. Pe atunci, cei cu mobil erau doar câţiva. Foarte convins că nu se poate asculta (poveştile din reclame !) a refuzat.

N-au trecut multe zile şi am constatat...efectul. Pe atunci, **revista apărea joi.** Normal, trebuia să cuprindă şi interviul respectiv, cu datele mult aşteptate şi explozive. Ei bine, **vineri, într-un ziar local, au fost publicate toate informaţiile mai importante,** fără ca să prii 'ească un alt interviu sau informaţiile de rigoare. Pur şi simplu, interviul meu era publicat aproape identic. Numai că, din greşeala tipografiei, revista „OBIECTIV MAGAZIN" **a apărut cu o zi întârziere !** Deci, convinşi că revista va apărea joi, respectivii au creat articolul de vineri, furat, încât să nu bată la ochi furtul. Numai că **eroarea tipografiei mele i-a dat de gol că au ascultat toată convorbirea !...**

Acum, **mai multe cunoştinţe mă avertizează că am mobilul ascultat.**

După „întâmplările" din **1999**, când am fost **localizat prin intermediul mobilului pentru cele două tentative de asasinat** (octombrie 1999) am tot scris şi descris. Nimeni nu s-a sinchisit, deşi am expediat lucrările la toţi directorii de presă centrală. După 5 ani au reuşit şi ei să...descopere America şi au reacţionat ca la comandă: *„Conex la pândă" !* Dar „Dialog" (pe atunci) ?...

Articolele respective sunt interesante pentru un singur lucru: **oficializează** pe cei ce se dau mereu „fete mari": ei nu ştiu nimic, n-au făcut nimic ! E vorba de **SRI...**

Citez din „ZIUA", 18.02.04, pag.3: *„Deşi serviciile secrete nu o recunosc (aceste informaţii fiind considerate de ele drept secrete de stat)*, ***orice serviciu de telefonie mobilă nu-şi poate achiziţiona şi pune în funcţiune nici un echipament tehnic fără avizele de specialitate*** *de la SRI sau STS. Şi asta pentru că telecomunicaţiile sunt considerate componente naţionale strategice care trebuie menţinute permanent sub controlul statului."*

Acest sistem, la nivel mondial, este de foarte mult timp perfecţionat, încât orice persoană să fie localizată, oriunde pe Glob, cu o marja de nici 1 m. Dovada? Generalul cecen **Djohar Dudaev**, lovit de ruşi cu o rachetă în timp ce vorbea pe mobil, după o localizare oferită de SUA !!... Acest fenomen avea loc la începutul anilor '90...

Ce se întâmplă în România, în anii 2000, este şi mai grav, aflăm din acelaşi articol:

„(...) operatorii de telefonie mobilă ***înregistrează automat toate convorbirile din reţea*** *şi au obligaţia să păstreze aceste înregistrări*

şase luni *de la data efectuării lor, pentru a fi accesate în cazul unor* ***investigaţii oficiale."***

Autorul articolului, Răzvan Savaliuc nu se mai poate abţine şi uită de diplomaţie:

„În România însă se ascultă în draci fără mandat, *o ştie oricine, dar până în prezent nimeni nu a fost tras la răspundere pentru interceptările fără nici un temei ale ziariştilor şi politicienilor."*

Dacă *„mulţi dintre specialiştii angajaţi la Connex provin din fostul serviciu de informaţii privind comunicaţiile speciale, actualul STS",* ce să mai sperăm pe viitor? Că **DIA, care s-a înţeles cu Dialog (Orange),** nu va asculta pe nimeni?

Unii vor să-i prezinte pe români drept...asasini ! Scopul îl dezvăluie dl. Gârz în paginile următoare şi aceasta poate explica multe ostilităţi împotriva sa: ni se cer 50.000 USD pentru fiecare din cei...400.000 evrei care ar fi fost asasinaţi la Holocaust, adică 20.000.000.000 dolari ! Nu v-aţi descurcat ? E vorba de...**20 miliarde dolari,** în număr amestecându-se Holocaustul lui Horty (care acum are statui şi nu protestează nimeni !) din Ardealul de nord-vest cu cei 400.000 de evrei migraţi în plin comunism stalinist...

Şi atunci, nu trebuie să fim supravegheaţi pas cu pas ?!...

Într-un sondaj specific realizat de cotidianul „ZIUA" în februarie 2004, peste 80% dintre cititori considerau că SRI-ul lui Ioan Timofte este o poliţie politică. Astfel de sondaje vor fi frecvente atâta timp cât serviciile de informaţii vor fi „încălecate" de politic şi nu vor fi lăsate să-şi facă meseria. Dacă vor avea mereu şefi de la partidele ajunse la putere care, normal, vor încerca să le folosească.

Nu demult (februarie 2004), Biserica Ortodoxă Română s-a opus vehement tentativei PSD de politizare iar pentru aceasta **Teoctist merită tot respectul nostru.** Adiacentele gen „Caţavencu" - *„Exagerat de Prea Fericitul"* etc - nu mai contează acum.

Cert este că **PSD a vrut să politizeze totul.** A ratat grădiniţele, deşi n-a uitat exportul de copii ! Dacă vom citi lista adopţiilor vom constata că **vechea politică de mituire a „Porţii" prin copii şi alte bogăţii nu s-a pierdut nici acum.** Guvernanţii de acum nu vor să repete experienţa Brâncoveanu !...

Cui aparţin, deci, serviciile secrete care fac asemenea ilegalităţi ?

„Iniţiativa 2003" atrăgea atenţia (o1.10.03) că ***„prin adoptarea noii Constituţii, serviciile secrete devin instituţii subordonate politic".*** Că prin modificarea art. 117 din Constituţie sunt **favorizate activităţile de poliţie politică** ale unor servicii secrete deja existente, precum SIPA (al Justiţiei - n.E.D.). (...) În acest fel, **este suprimat dreptul de a controla activitatea serviciilor secrete printr-o lege organică.**

Puterea vrea să fie peste tot, să decidă totul ! Deşi l-au omorât pe Ceauşescu, i-au preluat cu voioşie obiceiurile !...Toţi, de la FSN, FDSN, PDSR, PSD, PD, PNL, PNŢCD, până la cel mai prăpădit partid care vrea şi vrea putere...

Adeseori am afirmat că „nimic nu este întâmplător" şi că **Securitatea conduce şi acum.**

Mulţi nu m-au crezut, fiind convinşi că am impresii false. Atât de false, încât din **1995** anunţam că **Securitatea încerca să plaseze diverse fonduri** la anumite persoane de încredere iar în unele cazuri a dat greş !...

La fel de bine am demonstrat că cei care, deranjaţi de apariţia mea în zona controlată a presei din Dolj, mă acuzau că aş fi fost securist, numai pentru faptul că, spre deosebire de ei, am reuşit să termin o facultate (şi încă de „Comerţ Exterior", deci...DIE - afirmă ei !), **erau chiar ei agenţi sau informatori ai Securităţii !** Cum am obţinut dovezile? Simplu ! **Presa va fi întotdeauna un viespar, alimentat cu dovezi împotriva celorlalţi.** Dacă o publicaţie nu aparţine Serviciului respectiv ori şi-a pierdut credibilitatea, informaţia este plasată într-un loc mai favorabil, în cazul respectiv *„OBIECTIV MAGAZIN".*

Jocurile pot fi mult mai complexe. De exemplu, eliminăm un agent de al nostru care nu ne mai satisface ori şi-a luat-o în cap şi îl implicăm pe Delcea, în publicare, încât apoi **să se elimine reciproc,** prin scandalul de rigoare. Fireşte, pentru aceasta, îi încredinţăm anumite documente importante. Ei bine, exceptând unul, ce mi-a fost „şparlit" şi publicat a doua zi, **am refuzat permanent să fac uz de toate dovezile privind „mogulii" presei din Craiova.** Deşi, atunci şi ulterior, **m-au tot lovit** fără discriminare...

Tatăl meu a fost un om care a muncit toată viaţa, uitând de familie, pur şi simplu. Pentru el, funcţii în MAN sau CJP însemnau corvezi suplimentare. La fel şi „vizita" lui Bobu, pe care a evitat-o, în ciuda insistenţelor. Nu era de găsit şi pace ! Mai mult: **dacă tractoarele au „acoperiş" din anii '70, aceasta sigur i se datorează,** realitate cunoscută de toţi cei din domeniu. A fost al 7-lea Erou al Muncii din ţară şi primul din Oltenia. A refuzat funcţii importante (preşedinte UNCAP şi vicepreşedinte la Capitală). **În obsesia post-'89, indivizi fără studii au tot lovit în tatăl meu pentru a mă elimina pe mine de pe piaţa media a Craiovei.** Eu eram un personaj prea puţin cunoscut. Culmea, taică-meu **avea o credibilitate imensă**, atât de mare, încât le era teamă că se va răsfrânge şi asupra mea ! Deci, **după Revoluţie...** Pentru a închide subiectul şi pentru cei neinformaţi: în toată nebunia post-'89, **nimeni nu l-a contestat** şi n-a făcut-o nimeni în 14 ani. Dimpotrivă, n-am auzit altceva în afară de laude. Un singur exemplu: în anii '70 trebuia să încaseze o **primă** de peste **70.000 lei,** cât o

Dacie. **A împărțit-o la angajați** cu condiția să termine la timp campania de vară respectivă. Iar mie îmi spunea că nu-mi poate trimite bani la facultate, din diverse motive (3 luni)...

Când a venit un reporter de la „Flacăra" lui Adrian Păunescu, respectivul nu ştia „ciocnirile" pe care le avusese „ăl bătrân" cu **tatăl lui A.P., fost legionar şi învățător.** Chestii de-ale vremii, în care învățătorul şi-a folosit adepții şi câinii împotriva directorului de SMT...A rămas şocat când **i-a arătat diferența între Monitoarele Oficiale ale lui Dej şi ale lui Ceauşescu,** explicându-i: înainte erau simple şi la obiect, atunci erau de amatori ! Bănuiți **riscul pentru acele vremuri !** Ad. Păunescu a avut grijă: n-a apărut nici un rând !

Ei bine, la toate aceste atacuri, **deşi primisem fişele şi angajamentele de racolare ale respectivilor,** am preferat să-mi văd de treabă şi să-mi câştig cititorii prin ceea ce publicam. Ulterior, respectivii au dat faliment...

În presă există un adevărat viespar. Dacă nu ştii ce să alegi din el, ieşi cel puțin cu capul mare, dacă nu afectat definitiv...De aceea, **avalanşa de date senzaționale trebuie foarte bine selectată.**

Un exemplu. În perspectiva alegerilor din **1996,** la PNȚ-CD Dolj fierberea era în toi. **Un vechi doctor** (Florin Bogdan) era pe primul loc şi **cunoscut țărănist.** Avea însă dezavantajul că **fratele său fusese general de Securitate.**

Contracandidatul său era **Cornel Boiangiu,** „distrugătorul de partide", care **voia primul loc pe listă.** Gândind că ziarele îi pot afla mai repede trecutul n-a apelat la ele. L-am aflat ulterior: Omu' era **informator Secu din '64 !** Deşi țipa că era urmărit de Securitate (10 dosare) şi în 1999 !...

Ei bine, o anumită „personajă" mi-a adus un raport tare despre V. Măgureanu, pentru a-mi câştiga încrederea. Erau 90% din ideile „Cațavencu" dar şi informații de...înlemnit ! De exemplu, în data de, ora de, „Virgilică" a mâncat o slană cu...

Normal, i-am „dat drumu' ", că de aceea renunțasem la presa centrală şi eram **adeptul presei total libere...**Motiv pentru articole şocante dar şi...procese !

La puțin timp, mi-a parvenit şi un material (pe sub uşă !), **un raport din anii '70, din care,** dintr-o listă mai lungă, **rezulta că adversarul lui C. Boiangiu era un escroc raportat chiar şi la Securitate că lua şpagă.** Dincolo de faptul că frate-său fusese general Secu...

Trei săptămâni m-am distrat. Am constatat intenția şi am vrut să văd autorii. Am făcut mofturi la publicare. Cu insistențele de rigoare. Cine insista? Fosta director de imagine a lui Cornel Boiangiu, cu care s-ar fi certat ! Ofițer de informații, **căpitan DIA,** cum se recomanda în anumite ocazii!...

Distracția s-a încheiat în momentul în care am precizat clar: nu pot publica o asemenea diversiune, **„raportul" informatorului din anii '70** este **scris...cu â ! Deci, contrafăcut după 1999...**

Modul în care s-a încercat „încercuirea" şi manipularea mea pe când publicam revista *„OBIECTIV MAGAZIN"* este extrem de interesant dar nu face obiectul acestor rânduri. Cele prezentate au un cu totul alt scop, pe scurt şi rapid: de a vedea cum încearcă serviciile de informații să se implice în presă şi politică...Nu vorbesc în necunoştință de cauză iar dacă nu insist, singurul motiv este faptul că acum nu mai interesează pe nimeni...

Totul devine însă interesant şi „legat" în momentul în care lecturăm **un pasaj din întâmpinarea reclamantei Băcescu Angela,** întocmită în **22**.01.03 şi înregistrată în **27.02.03** de Tribunalul Bihor:

*„Am aflat în anul **1999**, iarna, într-o seară, la telefon, când **un cadru al MApN** m-a întrebat dacă-l cunosc pe autorul volumului, Teodor Filip de la USLA, dacă i-am citit cărțile şi **ar fi bine să mă interesez** fără alte explicații."*

„Cadrul MApN" este acelaşi cu cel care mi-a provocat mie câteva procese pierdute şi alte pagube ! Din câte ştiu, poziția sa este o diversiune iar SRI ar trebui să acționeze, în sfârşit, ca un serviciu profesionist... Dacă este şi dacă nu-l avantajează !

Acum se poate înțelege foarte bine, chiar şi pentru cei care credeau că exagerăm, **sub ce supraveghere se află Editura *OBIECTIV !***

Ca unul obişnuit **chiar din anii '80** cu astfel de supravegheri, singurul răspuns pe care îl pot oferi şi care să poată fi înțeles este unul singur: *„Să fie sănătoşi !"*

Băieții din SRI nu sunt de mult de acord cu ceea ce se întâmplă, dovadă şi numeroasele dovezi primite, aşa că n-au de ce să fie deranjați. În rest, şefii lor, dacă n-au trecut încă la asasinate, trebuie să priceapă, dacă nu mi-au creat o fişă psihologică profesionistă, că **nu voi renunța niciodată la părerile mele !**

Problema de fond este însă alta: **dat fiind faptul că dovedesc primordialitatea românilor pe Terra, SRI ar trebui...să mă păzească ca pe butelie !!** Da? **Aşa ar trebui să arate un SRI al României,** nu al lui Adrian Năstase, Ioan Timofte etc.

Un SRI al fostului senator PSD Ioan Timofte (în ciuda felicitărilor pe care le-am primit şi a cunoştinței în sine) îşi face însă probleme, **nu dacă lovesc România, ci dacă ating cumva interesele PSD !...**

Nu este nici-o glumă, este **o realitate !**

Ca de obicei, înainte de a scrie, aveam o documentare pentru...o carte ! Deja am depăşit spațiul şi e greu să mai desfăşor **subiectul *„Cotroceni SRL".*** De exemplu, cum putem noi lupta cu ***„Editua Expert"* SRL** (bună !) care îi are ca acționari pe **Gheorghe Zaman,**

consilier prezidențial însărcinat cu coordonarea Departamentului strategii economice şi sociale la Cotroceni şi asociat cu...**Mircea Ciumara** (PNȚ-CD)...

Toate ilegalitățile enumerate sunt doar consecința credinței „aleşilor Neamului" că sunt chiar...supra-oameni, care nu trebuie să dea socoteală nimănui şi pentru nimic ! Că ceilalți fac parte din *„stupid people"*...

Nesimțirea celor pe care noi i-am cocoțat în funcții la care n-au visat în urmă cu 14 ani este permanent taxată de mass-media încă „nearondată". Pe bună dreptate, un articol din „ZIUA" (04.02.04, p.5) era intitulat: *„Statutul deputaților şi senatorilor / **Aleşii neamului nu se mai satură".***

Articolul trata **avantajele pe care şi le pregăteau aceştia prin noul Statut:** pensii speciale, 18 îndemnizații lunare (de 36-45,5 milioane lei !), al 13-lea salariu, transport gratuit aerian şi CFR, deconturi de benzină, rambursarea taxelor poştale sau de telecomunicații interne !...

În *„SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpați"* - vol. I am solicitat implicarea statului român pentru promovarea în Occident a adevărului primordialității României în Istoria Omenirii. Ofeream şi o listă cu **87** de firme contactate pentru reclamă şi sponsorizare în scopul de a creşte tirajul acelei lucrări şi a o oferi (tradusă) şi peste hotare. Fireşte, **absolut nici-una** din respectivele firme nu s-a arătat interesată de idee, două dintre ele justificându-se...

În ce priveşte statul român, nici atât ! Până şi **consilierii de la Cotroceni** pe care îi cunoşteam n-au ştiut cum să devină apoi de negăsit...Fireşte, apucaseră să-mi spună că nu au de unde găsi fonduri pentru promovarea primordialității istorice a României si nici nu pot convinge vreo firmă să participe dar vor căuta soluții. Probabil le mai caută şi acum, pentru că **n-am mai primit vreun răspuns, timp de trei ani...**

„Academia Cațavencu" din 28 mai 2002 demonstra însă contrariul. În articolul *„Pe bani mulți, oricine poate fi leader"* era sesizat un fapt mai puțin cunoscut:

***„Pe coperta** numărului 1 pe 2002 al revistei **Leaders** (editată în SUA şi **difuzată numai în cercuri selecte)** apar - cine credeți ? - **Ion Iliescu şi Adrian Năstase.** Prezentarea cu sclipici a României, de la pagina 248 la 303 (...)"* etc.

Cele **55 de pagini** conțineau interviuri cu Ion Iliescu, Adrian Năstase, Paşcu, Mitrea, Muşetescu etc. dar şi **20 pagini de reclamă,** însumând... peste **300.000 dolari !** Printre firme, şi câteva din „lista mea"....

Ce şanse au editurile care lucrează corect să concureze pe cele favorizate aflăm dintr-un articol publicat de **„ZIUA"** în **23.02.04,** chiar din titlu: ***„Năstase a patronat furtul unui drept de autor"...*** Autoare

a furtului: Editura Asociației Române pentru Educație Democratică (ARED), din Timişoara, care **i-a publicat premierului Adrian Năstase patru lucrări.** Mai grav este însă altceva: autorul articolului a constatat că **ARED este...o asociație fantomă !...**

*

În mai multe rânduri, am semnalat **modul subtil în care România este controlată la vârf de SUA şi Marea Britanie, printr-o „armată" de consilieri. Istoria anilor 1944-1961 se repetă,** consilierii sovietici fiind însă înlocuiți acum cu cei occidentali !

Aceeaşi realitate a fost sesizată insistent de dl. Teodor Filip sau de dl. Florian Gârz. Inclusiv în paginile următoare.

Am menționat, într-un alt „Cuvânt", că **unul din consilierii Preşedinției** (României !) este chiar...**şeful Rezidenței CIA din România, Larry Wats, finul consilierului-şef Ioan Talpeş,** fostul şef al SIE !

Date recente demonstrează că nu este vorba de simple întâmplări, că ne aflăm în prezența unei **adevărate politici,** şi încă una **de anvergură !** Nu cred că mă poate lămuri cineva de avantajele aduse României de un astfel de program de supraveghere şi influențare a deciziilor la vârf...

Informații din presa lunii februarie 2004 ne conving că **premierul României nu mai poate lua nici-o decizie fără consilieri americani şi britanici !**

Mai întâi aflăm că fostul consilier guvernamental pentru probleme de investiții externe **Barry Kolodkin** (ca şi Larry Wats, de origine iudaică) a devenit **consilier al lui Adrian Năstase** în probleme referitoare la investițiile americane în România (vezi scandalul Bechtel !).

Acesta, se afirma într-un comunicat, *„va contribui la îmbunătățirea mediului de afaceri, mai ales în ceea ce priveşte **integrarea României în UE".***

Barry Kolodkin a coordonat un program al Parteneriatului pentru Pace din cadrul NATO, *„program care a asigurat colaborarea dintre echipe specializate de asistență tehnică occidentale şi Ministerele Apărării şi Cartierele Generale ale țărilor din centrul şi estul Europei, inclusiv România."* Acesta este şi **licențiat al Facultății de Studii Politice** a Universității Brandeis, Waltham, Massachusetts.

Cele de mai sus arată foarte clar că Barry Kolodkin este şi el... **ofițer superior al spionajului militar american !**

În **27.02.04,** premierul României şi-a mai adăugat un „trofeu" la „colecția de consilieri": **Thomas Mc Goona,** *„expert de marcă din Departamentul britanic al Vămilor".*

Acesta *„va fi consilierul primului-ministru pentru combaterea corupției din vămile româneşti, (...) va contribui la elaborarea unei strategii anti-*

corupție" şi *„va asigura pregătire de management şi consiliere pentru restructurarea Direcției Vămilor."*

Aparent nimic deosebit, ba chiar nevinovat şi benefic. Numai că, aflăm, **mai există...25 de consilieri britanici care lucrează pentru Guvernul României !** Aceştia *„asigură asistență concretă pentru ca România să îndeplinească cerințele majore pentru o integrare* ***reuşită în UE."***

Rezultatele activității tuturor acestor...50 de consilieri americano-britanici le-am observat recent, când UE ne-a amenințat cu neaderarea în 2007 !

Preşedinția şi Guvernul vor susține că *„avem nevoie de sprijin occidental pentru a ne atinge obiectivul de intrare în NATO şi UE".* Foarte bine, dar **unde sunt atunci consilierii francezi, germani, italieni etc ?**

Dl. Gârz avea dreptate când scria că ***„România este o țară ocupată". De SUA şi Marea Britanie.*** Subordonarea țării acestor Mari Puteri este evidentă şi supărătoare pentru Vestul Europei. De unde şi reacția venită din Franța: ***„CIA conduce România !"...***

*

Într-un *„Cuvânt"* anterior semnalam **opulența de-a dreptul neruşinată a conducerilor de Regii şi în special a celor de la RENEL / Electrica.** Recent, mass-media a vuit de **hoțiile** practicate la **Electrica Craiova.** Despre care am tot scris...

Într-un interviu acordat *„Terrasat TV"* Craiova în **1996** explicam de ce eram atât de pornit împotriva corupției: *„Corupția nu este o vitrină pe care să o studiem. Ea ne afectează pe toți !"*

Un articol din ***„ZIUA"*** (09.09.03, p.1) arată foarte bine, încă din titlu, unde ne-a adus corupția generalizată post-decembrist: ***„Mâncăm la fel ca în război" !***

„Populația ar avea dreptul, ***în caz de mobilizare sau război,*** *la o* ***rație de carne şi preparate din carne care depăşeşte consumul mediu de produse înregistrat în primul semestru al anului 2002,*** *respectiv 18,5 kg pe cap de locuitor."*

A nu se uita: **Ceauşescu a fost omorât deoarece *„condamnase nația română la înfometare" !...*** Vor fi unii care vor sări ca arşi, acuzându-mă de „ceauşism". Sloganurile noi au fost şi ele foarte bine asimilate de respectivii, probabil ca şi cele anterioare, fiind mai greu de judecat realitatea înconjurătoare...

În lucrări sau *„Cuvinte"* anterioare am tot afirmat că **2010 este programat a fi anul instalării Guvernului Mondial** şi am explicat de ce. **România s-a încadrat şi ea în Marele Plan** şi îşi stabileşte, ca termen de **adoptare a euro** ca monedă națională, sfârşitul anului **2010.** Pentru

aceasta sunt necesare unele **pregătiri,** printre care **creşterea PIB / locuitor** şi **scăderea ratei inflaţiei** (până la 4,5% pe an). **Leul** va trebui şi el întărit, până la **30.000 lei/euro în 2010.**

După ce, timp de 14 ani, n-au ştiut cum să distrugă „industria megalomană ceauşistă", acum, guvernanţii mai au o singură cale pentru realizarea acestui obiectiv: **creşterea şomajului cu 5% anual, încât să ajungă la 18% în 2010 !** Adică, unul din cinci români va fi şomer !! Frumoasă perspectivă ne aduce „intrarea în Europa"...

Un celebru cântec, *„Noi suntem români"*, afirmă că *„românii sunt pe veci stăpâni"* în România. O falsă iluzie ! **De 14 ani, românii îşi pierd ţara an de an chiar prin „grija" „aleşilor" lor !**

Scandalul „autonomiei maghiare" de la sfârşit de 2003 şi început de 2004, deloc singular, consfinţea doar **o realitate** semnalată de ani buni de românii din Harghita şi Covasna.

În **iulie 2003,** aceştia au tras un nou semnal de alarmă, la Izvoru Mureşului, chiar în prezenţa preşedintelui Camerei Deputaţilor, **Valer Dorneanu.**

Asociaţia Comunitară a Românilor din Odorheiu Secuiesc şi Asociaţia Comunitară Românească din Miercurea Ciuc au prezentat, autorităţilor locale şi centrale şi mass-media, **situaţia identităţii naţionale a românilor din judeţul Harghita: *„limitarea folosirii limbii române în instituţii de stat;*** *separarea învăţământului pe criterii etnice; ponderea scăzută a manifestărilor cultural-artistice româneşti în programul zilelor localităţilor etnic mixte;* ***persistenţa unor discursuri şi atitudini publice intolerante ale unor lideri de opinie maghiară"*** etc.

Mult-aşteptatul discurs al lui Valer Dorneanu a fost pe măsura poziţiei tuturor guvernanţilor post-decembrişti, de **ignorare a durerilor românilor !** În opinia sa, problemele care apar în zonă *„nu pot fi rezolvate pe cale administrativă sau punitivă"*, ci prin dialog.

Numai că **românii din zonă tot încearcă un dialog de 14 ani** iar Dorneanu a uitat cum au fost **alungaţi din Har-Cov zeci de mii de români în 1990 !** Mai mult, şeful Camerei Deputaţilor se făcea a nu înţelege că **i se reclamau inclusiv ilegalităţi !**

După ce PSD n-a reuşit un dialog eficient chiar cu partenerul la guvernare, UDMR, dar dă lecţii şi a creat cadrul legal unei asemenea ***bantustanizăria*** **a românilor în propria ţară, se** mai şi **„spală pe mâini"** prin vocea preşedintelui Camerei Deputaţilor (a României, domnilor !):

„Aici sunt probleme de zeci, de sute de ani şi ele ***nu se rezolvă*** *în patru ani sau* ***de către actualii guvernanţi,*** *ci într-o perioadă mai lungă de timp".*

Editura OBIECTIV îşi difuzează cărţile în Harghita şi Covasna **din 1999.** La început erau mai mulţi difuzori dar **s-au retras sub diverse motive, după ce, la început, vânduseră foarte bine.** Acum mai există doar **câte unul** pentru fiecare judeţ dar deja se pregăteşte terenul pentru o viitoare renunţare. Nu-i precizez pentru a-i feri de presiuni dar în mod sigur, nu voi accepta concretizarea acestui plan ! **Românii din cele două judeţe au dreptul la informare în limba română şi orice limitare a acestui drept constituie antiromânism...** Indiferent în ce forme ar fi îmbrăcată.

Atacul guvernanţilor la libertatea exprimării constituie şi ea, în aceste condiţii, tot o formă de **antiromânism,** de limitare a libertăţilor democratice şi cetăţeneşti !

Raportul Organizaţiei Reporteri fără frontiere **(RSF) pentru 2002** plasează România pe locul **60**, din **166** de ţări, în ce priveşte libertatea presei.

Guvernanţii ultimilor 14 ani par a-şi fi legat soarta de SUA şi Israel. Orice preşedinte sau premier face o vizită în Israel înainte sau imediat după primirea mandatului, pentru a arăta „cine este şi ce vrea", vorba cuiva...Nu e, deci, de mirare asemănarea de tratament acordat jurnaliştilor, cu deosebirea că aceştia sunt conaţionali:

„Abuzurile repetate ale Armatei israeliene împotriva jurnaliştilor în teritoriile ocupate şi responsabilitatea Armatei americane *în legătură cu moartea mai multor reporteri în timpul războiului din Irak sunt* ***acte inadmisibile pentru două ţări care nu încetează să reamintească angajamentul lor în favoarea libertăţii de expresie",*** se sublinia în Raportul RSF.

Un fapt semnificativ: în România există aceeaşi libertate a presei **ca în...Insulele Fiji.**

*

Col.(r) Florian Gârz este unul dintre analiştii de marcă ai lumii informaţiilor militare, nu numai în România, un specialist în domeniul politico-militar de prim rang pe plan mondial, care **nu a dat nici un „rateu" în evaluările sale,** adeseori prevăzând cu mult timp înainte, exact, desfăşurarea evenimentelor.

A fost **implicat,** ca ofiţer de informaţii, **în toate marile evenimente ale anilor 1961-1997, pe plan mondial, anticipând cu mare precizie evoluţii nebănuite de Serviciile Marilor Puteri !** Este considerat ca un expert *„nicicând surprins de evenimente".*

De reţinut că **în 1984,** când Gorbaciov încă nu apăruse la conducerea URSS, col. Florian Gârz **a solicitat,** într-o şedinţă PCR,... **demisia lui Nicolae Ceauşescu !**

Acum, „dizidenţii de carton" ai anului 1989, majoritatea cu protecţie internaţională sau chiar manevraţi de Securitate (pentru a-şi crea

„capete de pod" în viitorul regim) doresc să-şi asigure...monopolul disidenţei şi împroaşcă cu noroi în toţi cei care doresc să afle adevărul.

Vineri, 27.02.04, la ***„Marius Tucă Show",*** în prezenţa binecunoscuţilor Mircea Dinescu, Ion Cristoiu şi Emil Hurezeanu a fost prezentat un **film franco-german despre revoluţie,** din care rezulta că... Ion Iliescu este agent CIA !

Aberaţia este clară şi ea nu mai trebuia comentată. **Franţa şi Germania sunt foarte iritate că România a fost subordonată total de SUA** şi acţionează în consecinţă. Cu toate mijloacele.

Marius Tucă a dat, din nou, o „lovitură" de audienţă, chiar dacă **Dinescu a transformat emisiunea în circ, încercând să blocheze informaţii care nu-i conveneau.** Omu' este foarte bine pregătit în domeniu şi nu degeaba a ajuns să aibă acces la dosarele Securităţii...

Pe lângă cei enumeraţi, la emisiune a mai participat şi un ofiţer militar şi autor de succes: **Alex. Stoenescu. Cel mai documentat dintre toţi,** acesta a fost **blocat mereu de Dinescu şi chiar Tucă, deşi informaţiile sale erau de senzaţie...**Astfel încât mirarea lui Tucă Marius că nu aflăm adevărul despre Loviluţie chiar că nu-şi avea rostul !

A doua zi, **sâmbătă 28.02.04,** la ***„Realitatea TV"***, în emisiunea ***„Of, presa mea!",*** moderată de „academicianul" **Mircea Toma,** cunoscut beneficiar al finanţărilor Sörös, s-a dezbătut iar filmul amintit. Invitaţi: ofiţerul de Securitate care l-a racolat pe „baronul de Vrancea", Mircea Oprişan, şi un personaj tot mai mediatizat din 2003, **Marius Oprea.**

Respectivul studiază dosare de Securitatea, pretinzând că face o „radiografie a totalitarismului". Foarte bine, cinste lui, numai că **dovedeşte prejudecăţi tipice tuturor celor care au trecut „de cealaltă parte a baricadei"...**

Deşi subiectul era cu totul altul, individul **avea o marotă** şi revenea mereu asupra ei, cu „sprijinul dezinteresat" al lui Mircea Toma: **colonelul Florian Gârz.**

Acesta nu înţelegea de ce col. Gârz milita împotriva aderării la NATO încă din perioada în care lucra la Preşedinţie şi trăgea **concluzii** nu numai hazardate, ci şi **penale !** După o „analiză profundă", a ajuns la concluzia că poziţia d-lui Florian Gârz dovedeşte „repulsia" lui Ion Iliescu şi a celor din conducerea României faţă de NATO. Mai mult, că dl. Gârz ar fi...agent KGB !!? Vorba ceea: în conformitate cu sloganul *„Iliescu-KGB"* şi colaboratorii săi sunt KGB-işti !...

Dovedind naivitate, numitul Marius Oprea, „specialistul în dosare Secu", **insista** sus şi tare **că CIA nu avea cum să opereze în Ungaria, în 1989,** pentru că aceasta era membră a Tratatului de la Varşovia, **la fel cum Mircea Dinescu încerca să aducă în derizoriu o realitate dovedită cu documente** de Alex. Stoenescu: „returnarea"

unor români pregătiți pentru Loviluție în Ungaria... Degeaba îi replica cu fapte acel „Mihai" de la Securitate !

Ei bine, respectând tipicul gândirii sale, am tot dreptul să afirm: **Marius Oprea s-a dovedit clar a fi agent de influență al CIA !**...Tot aşa, văzându-l nebărbierit într-o emisiune televizată, după acelaşi tipic, de ce nu aş face acelaşi gen de legături idioate şi să scriu că este un **ucenic rabinic, ca şi Mircea Toma** (fireşte, mai „evoluat")?!...

Trebuie să-i spun mult-prea inteligentului în cauză că un agent KGB de un asemenea nivel **nu ar umbla cu o „Dacie" din anii '70** şi nici n-ar aştepta, lună de lună, pensia şi drepturile de autor de la Editura OBIECTIV ! Chiar dacă nu ar trebui să bată la ochi, şi-ar fi permis măcar o „Dacie" nouă, dacă nu un „Cielo" absolut obişnuit în România...

Într-adevăr, încă din **1995**, când era şef al Secretariatului CSAT, col. Florian Gârz a publicat cartea ***„NATO – Globalizare sau dispariție"***, iar în **1997**, aflat în aceeaşi funcție, ***„Expansiunea spre est a NATO".*** Faptul că ele sunt **modele de geopolitică aplicată** şi constituie **material bibliografic în toate centrele de învățământ militare** nu înseamnă că cei care le citesc sunt anti-NATO !

Dl. Gârz doreşte binele României şi gândeşte în consecință, analizând şi reliefând toate pericolele potențiale. Aşa cum, la fel de bine, **a subliniat mereu şi pericolul imperialismului rusesc.**

Mult-prea deşteptul **Marius Oprea ar dori,** probabil, **să renunțăm a mai gândi** şi să ne transplantăm, pur şi simplu, creiere de la Washington ! În fond, **singura diferență dintre el şi politrucii prosovietici ai anilor '40-'50 este dată doar de...busolă !** Atunci, unii se căciuleau spre Est, el spre Vest...

Atunci, marele pericol pentru Omenire venea de la Moscova. Acum, el vine de la Washington, dacă situația nu se va schimba în anul electoral 2004.

Demonstrația o veți găsi în paginile următoare...

01.03.04

Eugen DELCEA

MARELE PERICOL AL SECOLULUI XXI

Europa de Est – „ajutată"... să se prăbuşească !

În această carte, ne propunem o incursiune în istoria contemporană, **o analiză a locului şi rolului jucat de către Statele Unite ale Americii în configurarea lumii moderne,** cu precădere în a doua jumătate a secolului al XX-lea şi în primii ani ai secolului al XXI-lea. Facem acest lucru animaţi de dorinţa de a arunca cât de cât o **lumină** asupra unor stări şi evenimente în legătură cu care continuă să existe **confuzii**, care au fost **distorsionate în mod premeditat,** care au creat **speranţe false** şi, în final, **au deturnat mersul istoriei** de la cursul său normal, **de două ori în numai 50 ani.**

După cei 15 ani care au trecut de la Revoluţia europeană din 1989, marcată prin colapsul fostei lumi comuniste, unificarea Germaniei, eradicarea „Cortinei de fier" şi mai ales de „triumful" democraţiei liberale şi a economiei de piaţă, oamenii de bună credinţă de pretutindeni au dreptul să se întrebe: ***unde am ajuns şi spre ce ne îndreptăm?*** Perioada ce a trecut de la încetarea Războiului rece, care a durat aproape jumătate de secol, ne-a condus către o lume mai bună, mai prosperă, mai civilizată, mai democratică şi, mai ales, mai paşnică decât cea prin care am trecut?

Fosta lume comunistă din Europa de Est, după ce s-a aruncat în braţele Occidentului şi a fost „ajutată" să-şi distrugă până la temelie sistemul economic al socialismului de stat, s-a prăbuşit, în totalitate, ajungând la parametrii socio-economici ai „lumii a III-a". După cum au evoluat lucrurile în perioada menţionată, şansele ca fostele ţări socialiste din Europa să ajungă vreodată la standardele statelor dezvoltate din Occident sunt nule.

În ceea ce ne priveşte, **România poate aspira maximum la un nivel de dezvoltare ca cel din Grecia, Irlanda sau Portugalia, dar niciodată la cel din Danemarca.**

Aşa cum au fost înşelate speranţele de prosperitate şi dezvoltare, au fost **înşelate şi cele de pace şi securitate.**

SUA – cheltuieli militare cât restul Lumii !

„Învingătoare" în Războiul rece, **S.U.A. s-au autoproclamat *„singura superputere"*** a lumii contemporane, iar după războiul victorios

din Golful Persic (1990-1991), Administrația de la Washington, în frunte cu președintele G.Bush (tatăl), **a deturnat istoria de la un curs normal, încercând să impună Omenirii o „ordine politică" subordonată totalmente intereselor strategice americane.**

Principalul instrument în atingerea acestui scop l-a constituit **puterea militară a S.U.A.**, dirijată de o politică unilaterală. În paralel cu distrugerea și degradarea dincolo de orice proporții a puterii militare și economice a fostelor state membre ale Tratatului de la Varșovia, S.U.A. s-au lansat într-o **nouă și uriașă cursă a înarmărilor.**

Această nouă cursă, fără precedent în istorie, a pus accent nu pe cantitate, ci pe calitatea sistemelor de arme, **vizând obținerea de către S.U.A. a supremației tehnologice.**

În perioada 1990-2004, cheltuielile militare anuale ale S.U.A. au fost mai mari decât cele ale restului lumii luat la un loc, astfel (în miliarde dolari):

	1990	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
SUA	292,999	258,583	278,595	290,534	309,948	329,878	378,624	460,000
Restul lumii	177,570	186,160	186,410	263,400	269,900	286,130	290,920	300,000

În ultimii 15 ani, între S.U.A. și restul lumii s-a creat **o disproporție**, în ceea ce privește puterea militară, **cum nu a existat niciodată în istoria universală.**

Dezechilibrele în raportul de forțe generează în mod irevocabil **războaie. Între 1990 și 2003, S.U.A.** s-au angajat într-un număr de **48 intervenții militare,** față de numai **16** în cei 45 ani ai Războiului rece.

Democrați și republicani pentru Imperiul american

Analiști din întreaga lume, inclusiv americani, au ajuns la concluzia că S.U.A. urmăresc să transforme uriașa lor putere militară în **avantaje economice,** inclusiv prin **construirea unui imperiu,** așa cum rezultă și din cartea *„American Empire"* a profesorului universitar Andrew J.Bacevich, de la Harvard University, editată în anul 2002.

Ideea creării unui imperiu a călăuzit constant politica externă a S.U.A. încă de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, adică de când economia S.U.A. a trecut pe primul loc în lume.

Dându-se drept „model al lumii viitoare", S.U.A. se consideră îndreptățite la un imperiu.

Societatea americană post-Război rece este dominată de cercurile politice ultra-conservatoare legate de interesele Complexului Militar Industrial.

Contând pe puterea sa militară fără egal, Washingtonul a trecut la o **politică externă agresivă, unilaterală,** ignorând instituțiile fundamentale ale ordinii politice şi economice stabilite după cel de-al doilea război mondial, create chiar de S.U.A., cum sunt O.N.U., N.A.T.O., Banca Mondială şi Fondul Monetar Internațional.

Fostul preşedinte **Bill Clinton** şi secretarul de stat, doamna **Madeleine Albright,** au ajuns la concluzia că: *„La începutul noului mileniu şi a noului secol,* ***S.U.A. au devenit națiunea indispensabilă a Omenirii".***

În condițiile în care au ajuns în postura de „unică super-putere a lumii", S.U.A. se consideră îndrituite să croiască o Nouă Ordine Mondială, utilizând toate mijloacele pe care le consideră necesare. În urmărirea atingerii obiectivelor strategice globale ale S.U.A., în condițiile create de supremația lor militară, **nu există nici un fel de deosebire între programele politice ale celor două partide care se succed la putere** - Democrat şi Republican. Esența politicii externe a celor două partide o constituie **extinderea şi perpetuarea hegemoniei americane** în plan politic, economic, cultural şi militar. În acest scop, **toate mijloacele sunt permise, inclusiv războiul.**

„Soldații – cei mai buni ambasadori"

Doamna **Madeleine Albright,** cunoscută pentru pornirile sale belicoase, afirma în **1998**: *„Ce rost are să vorbim mereu despre superbele forțe armate ale S.U.A. dacă nu le şi folosim?"*

Acestea au şi fost folosite din plin în războiul de agresiune din primăvara anului 1999 împotriva **Iugoslaviei** (Serbia şi Muntenegru), apoi în intervenția militară din **Afganistan**, declanşată la 7 octombrie 2001, culminând cu agresiunea împotriva **Irakului**, declanşată la 20 martie 2003, încheiată cu ocuparea acestei țări, în stilul în care a fost ocupată Polonia de către armatele Germaniei celui de-al treilea Reich, în toamna anului 1939.

Războiul împotriva Irakului, cu încălcarea tuturor normelor dreptului internațional, a prevederilor Cartei O.N.U. şi chiar contra pozițiilor propriilor aliați din N.A.T.O., a provocat oroare şi a generat un puternic curent de **dezaprobare** şi **condamnare** din partea întregii comunități internaționale. Pozițiile de susținere a agresiunii SUA împotriva Irakului din partea unor lideri politici, precum primul-ministru britanic **Tony Blair,** a primului-ministru spaniol**, H.M. Asnar** şi a primului-ministru italian **S. Berlusconi** nu au nici o semnificație. Aceştia, ca şi alții, sunt cunoscuți de multă vreme ca fiind **agenți de influență recrutați ai S.U.A.** Populația din aceste țări a fost, în proporție de **90%**, împotriva războiului de agresiune american.

Încercările Washingtonului de a antrena N.A.T.O. în politica expansionistă americană la scară globală au eşuat total. Dacă, în epoca Războiului rece, naţiunile Europei Occidentale priveau cu înţelegere spre puterea militară a S.U.A., astăzi, această putere excesivă este privită cu îngrijorare şi spaimă, de către aceleaşi naţiuni.

Europa Occidentală, reprezentată de către Uniunea Europeană, ca de altfel întreaga lume, a înţeles că, **prin „globalizare", Washingtonul vizează implementarea hegemoniei americane la scară globală, inclusiv sau mai ales prin utilizarea forţei militare.**

Declaraţia preşedintelui S.U.A., **G.W. Bush,** din **4 iulie 2003,** potrivit căreia ***„soldaţii sunt cei mai buni ambasadori ai S.U.A."*** a stârnit stupoare şi îngrijorare pe toate meridianele globului.

Administraţia G.W. Bush şi... distrugerea NATO

Interesele strategice fundamentale şi de perspectivă ale Uniunii Europene şi cele ale Statelor Unite ale Americii nu mai corespund. Acumulate de-a lungul mai multor decenii, **liniile de ruptură** dintre S.U.A. şi principalii lor aliaţi din cadrul N.A.T.O., în special Franţa şi Germania, s-au adâncit şi au ieşit la suprafaţă.

Pe fondul unor contradicţii ireconciliabile, de fond, **N.A.T.O. a încetat să mai existe ca o alianţă militară funcţională.**

Într-un eseu intitulat *„Refacerea Alianţei Atlantice"*, publicat în „Foreign Affairs" din **octombrie 2003**, analistul american Ronald D. Asmus precizează: ***„Cea mai izbitoare consecinţă a politicii externe a Administraţiei G.W. Bush din primul său mandat este distrugerea N.A.T.O."***

Loviturile teroriste de la **11 sptembrie 2001**, soldate cu distrugerea totală a World Trade Centre şi parţială a Pentagonului, au zguduit din temelii societatea americană, demonstrând că **„unica super-putere a lumii"** este nu numai puternică, ci şi **foarte vulnerabilă.** Marele sociolog american de origine japoneză Francis Fukuyama, autorul celebrei cărţi *„Sfârşitul istoriei"*, aprecia în august 2002: ***„Loviturile teroriste*** *de la 11 septembrie 2001 au fost* ***consecinţa directă a politicii externe a Washingtonului,*** *iar opinia publică mondială, spre deosebire de liderii politici, le-a condamnat mai puţin, apreciind că americanii au primit ceea ce meritau".*

Doctrina războaielor preventive – agresivitate nelimitată

După 11 septembrie 2001, militarizarea societăţii americane s-a amplificat. Considerând loviturile teroriste de la New York şi Washington drept „acte de război", Administraţia G.W. Bush a declarat **război**

„terorismului internațional", adică **lumii islamice,** care este principala purtătoare a terorismului antiamerican.

În acest context extrem de belicos s-au derulat operațiile militare împotriva Afganistanului şi Irakului, cu grave consecințe la scară globală.

În luna **septembrie 2002**, preşedintele G.W.Bush a promulgat **o nouă „strategie națională de securitate a S.U.A."**, apreciată de către chiar analiştii americani drept ***„cea mai agresivă şi mai expansionistă din anul 1947 încoace".***

În baza acestei „strategii", S.U.A. îşi arogă dreptul de a purta ***„războaie preventive"* în oricare parte a lumii,** atunci când constată că îi este amenințată securitatea. Primul „război preventiv" purtat în baza noii strategii a fost cel declanşat, la 20 martie 2003, împotriva **Irakului.**

Analiştii politico-militari de pe cele două maluri ale Atlanticului se tem că asemenea „războaie preventive" ar mai putea fi declanşate împotriva **Siriei, Iranului, Libiei şi Coreei de Nord.**

Spiritul agresiv poate fi însă împins, cu trecerea timpului, **dincolo de orice limite.** În studiul intitulat *„Puterea, bogăția şi înțelepciunea - Statele Unite şi Europa după Irak"*, publicat în „The National Interest" din **august 2003**, la Washington, **David P. Calleo,** profesor universitar al Facultății de Înalte Studii Internaționale a Universității „John Hopkins", scria: ***„Doctrina războiului preventiv,*** *ca metodă de impunere a supremației militare a S.U.A. în principalele zone strategice ale lumii,* ***ar trebui să ia în calcul ca inevitabile,*** *în ultimă instanță,* ***războaiele cu Rusia, China şi chiar Uniunea Europeană".***

Noul vis american – dezmembrarea UE, Rusiei şi Chinei !

Visul de dominație a lumii nutrit de către cercurile politice ultraconservatoare americane (atât republicane, cât şi democrate) este **alimentat cu studii de prognoză şi scenarii dintre cele mai favorabile.**

Deosebit de reprezentativă în acest sens este cartea *„Paradigme strategice - 2025. Planificarea Securității S.U.A. pentru o Eră Nouă"*, apărută în anul **1999**, sub egida Institutului pentru Analize Politice Externe din Washington.

Cartea este rezultatul unor studii de prognoză efectuate de un număr de **22*** dintre cei mai reputați analişti politico-militari americani printre care: gral. lt. Edward Anderson, dr. Hans Binnendiyk, dr. Patrick M. Clawson, dr. Richard N. Haass, dr. Geoffrey Kemp, dr. Frank Kramer, dr. Den Pallack, gral. Anthony Zinni, ca să-i citățm doar pe cei mai

---

* **N. edit.:** Alfabetul ebraic are 22 litere, numărul reprezentând simbolul pentru „fiii lui Israel".

titrați din mediul academic. **Paradigmele strategice pentru anul 2025, la care au ajuns aceştia, sunt de natură să îngrijoreze.**

Cu toate că se admite posibilitatea ca Uniunea Europeană, Federația Rusă, China şi chiar India să devină mari centre de putere ale lumii, care să contrabalanseze şi să echilibreze raportul de forțe la scară globală, îngrădind şi limitând ambițiile imperiale ale S.U.A., în prim plan şi cu cele mai mari şanse sunt situate paradigmele potrivit cărora **Rusia, China şi Uniunea Europeană se vor dezmembra. Numai într-o asemenea perspectivă, dominarea lumii de către S.U.A.,** în secolul XXI, **va putea deveni realitate.**

La o asemenea „viziune", opunem proverbul românesc *„Nu mor caii când vor câinii"...*

Predicții pentru o lume multipolară

Părerea noastră aliniată la părerile multor alți autori şi analişti este aceea că **Omenirea va avea grijă ca raportul de forțe la scară globală să se refacă, iar pornirile războinice ale americanilor să fie temperate.**

În perspectiva anului **2025,** vedem o **lume multi-polară,** în cadrul căreia **Uniunea Europeană, Rusia, China şi India vor juca un rol determinant.** Vedem un **spațiu Europa-Asia al liberului schimb.**

Toate alianțele militare ale S.U.A. din epoca Războiului rece **se vor eroda până la dispariție.** Este vorba de N.A.T.O. şi Tratatele de alianță cu Japonia şi Coreea de Sud. Zona Atlanticului de Nord, acoperită de N.A.T.O., a murit ca importanță strategică militară încă din anul 1991, odată cu dispariția Tratatului de la Varşovia şi dezmembrarea U.R.S.S.

În anii ce urmează, cu tot zăngănitul de arme la care se va recurge, **S.U.A. vor pierde pozițiile deținute în Asia, Orientul Mijlociu lărgit şi Europa. Vor căuta să-şi mențină şi să-şi consolideze pozițiile în Africa şi America Latină.**

Rolul pivot în secolul XXI va aparține, nu S.U.A., ci spațiului geostrategic şi geoeconomic al Euroasiei, fondat pe **parteneriatul strategic - Uniunea Europeană - Rusia,** care s-ar putea transforma într-o alianță de jure. Zona Asia-Pacific va fi dominată de parteneriatul **Japonia-China,** iar Asia de Sud de către **India.**

Americanii – îngroziți de propriile ambiții...

Ce se va întâmpla cu S.U.A. dacă vor persevera pe linia războiului şi a construirii imperiului mult visat ne spune un mare om de cultură şi analist de talie mondială american. Este vorba de profesorul universi-

lar doctor **Robert K. Tucker,** unul dintre cei mai străluciți politologi ai lumii contemporane, care, în studiul intitulat *„Singuri sau cu ceilalți?”,* publicat în cea mai prestigioasă revistă de politică externă a S.U.A., „Foreign Affairs” din luna **decembrie 1999**, constata cu îngrijorare: ***„Sunt îngrozit atât de puterea, cât şi de ambițiile noastre. Sunt îngrozit de groaza pe care le-o producem celorlalți.*** *Noi putem afirma că nu vom abuza de puterea fără precedent de care dispunem. Toate celelalte națiuni ale lumii vor gândi că noi vom abuza de această putere. Este şi imposibil să fie altfel. Aceasta înseamnă că, mai devreme sau mai târziu,* ***se va naşte împotriva noastră o asemenea reacție,*** *o asemenea combinație de forțe* ***care s-ar putea încheia cu ruinarea noastră'.***

Suntem de părere că aprecierea şi viziunea profesorului R.K. Tucker se înscriu printre cele mai realiste şi mai inteligente din câte s-au făcut în S.U.A., de la încetarea Războiului rece încoace. Din păcate, profesorul R.K. Tucker nu face parte din corpul de consilieri ai preşedintelui S.U.A. de la Casa Albă...

Dacă preşedintele G.W. Bush a îmbrăcat cămaşa lui Gengis Khan (1160-1227), atunci **S.U.A. se află față în față cu întreaga lume şi împotriva ei !**

După cucerirea zonei strategice a **Golfului Persic,** unde se găsesc **peste 70% din rezervele de petrol ale lumii,** în urma războiului din 1990-1991 împotriva Irakului se pare că **americanii au uitat „lecțiile Vietnamului”.** Conştienți că nimeni nu le poate sta în cale, americanii au cucerit Irakul în primăvara anului 2003. Este foarte posibil ca rezistența tot mai acerbă a irakienilor, combinată cu loviturile teroriste la scară globală, coordonate de temuta Al Qaeda, să le dea americanilor amatori de imperiu **o nouă lecție.**

Comunitatea internațională, care îşi regrupează forțele în raport cu pericolul reprezentat de hiper-puterea militară a S.U.A., ar putea să convingă Washingtonul că **epoca cuceririlor de teritorii şi subjugării de națiuni,** chiar şi în numele „democrației şi drepturilor omului”, **s-a încheiat...**

„VISUL AMERICAN" – IMPERIUL

Motto: *„Desigur, întreaga noastră istorie națională a fost una a expansiunii."*
Theodore Roosevelt
(decembrie 1899)

„Constituția model" legifera sclavia !

Expansionismul american despre care vorbeşte preşedintele S.U.A., Theodore Roosevelt (1901-1909), **s-a declanşat în 1790, la doi ani după ce Congresul S.U.A. a votat Constituția, considerată cea mai democratică din câte au existat vreodată** şi oferită ca „model" pentru întreaga lume, de atunci şi până în prezent. Este perfect adevărat că, în raport cu Europa feudală, dominată de forme autocratice de guvernare, sistemul republican instituit de Constituția S.U.A. reprezenta un progres imens, o adevărată revoluție.

Ceea ce ascund, însă, istoricii şi politicienii americani de peste 200 ani este faptul că **această Constituție a S.U.A., *„mama constituțiilor democratice"*, a legiferat sclavia.** Sclavii negri aduşi cu de-a sila din Africa, precum şi populația autohtonă de indieni, adevărații stăpâni ai Americii, **nu erau considerați oameni.** Sclavii puteau fi vânduți sau ucişi, după bunul plac al stăpânilor.

Place sau nu, **democrația americană până în anul 1865 a fost una de tip sclavagist, rasial-segregaționistă.** Abolirea sclaviei a avut loc în urma unui război civil sângeros din anii **1861-1865**, în urma căruia au fost **ucişi 600.000** de oameni, iar **cinci milioane răniți.** Sclavagismul şi rasismul au lăsat, asupra societății americane, **amprente care nu se vor şterge niciodată** din profilul psihologic al americanilor de orice culoare...

„Părinți fondatori" sau... urmaşi ai lui Gingis Han ?!

În anul **1788**, S.U.A. erau un stat care dispunea de un guvern, de un Congres (parlament), de o Constituție, dar **nu avea delimitate frontierele,** în afară de malul de est al Atanticului. **„Părinții fondatori"** ai statelor Unite ale Americii, cum îi numesc americanii (albi) cu mândrie, respectiv legendarul generai George Washington (1732-1799), John Adams (1835-1826), Thomas Jefferson (1743-1826),

James Madison (1751-1836) şi James Monroe (1758-1831), **în mod premeditat nu au delimitat frontierele noului stat** compus din cele **13*** foste colonii britanice - Maryland, Carolina de Nord, Carolina de Sud, New Jersy, Delaware, Pensylvannia, Georgia, New York, New Hampshire, Massachusetts, Connecticut, Virginia şi Rhode Island, **deoarece priveau spre vest, cu scopul evident de cucerire a imenselor şi bogatelor teritorii până pe coasta Pacificului, aflate în stăpânirea populaţiei băştinaşe „primitive".**

Între 1790 şi 1848, armata continentală a Statelor Unite ale Americii s-a aflat **într-o continuă ofensivă.** După unele date aproximative, în acest interval de timp, au fost **masacraţi, în mod deliberat şi sistematic,** în jur de **40 milioane de indieni,** nu numai luptători, ci **şi femei şi copii,** în scopul eliminării „omului primitiv" care stătea în calea progresului...

Guvernul de la Washington a delimitat, în mod oficial, frontierele Statelor Unite ale Americii, după ce trupele americane au cucerit şi malul de vest al Pacificului, respectiv în 1848. S-a dorit şi cucerirea Mexicului, invadat de armata americană în anul 1846. În urma păcii din **1848, Mexicul cedează S.U.A. imense teritorii,** care astăzi poartă numele de Texas, New Mexico, Arizona, Utah şi California. Ultima anexiune a S.U.A. este **Hawai,** care a devenit stat american în anul **1959.**

„Statul născut din războaie"

Istoricii americani, printre care şi Ernest May, pretind că S.U.A. au atins grandoarea şi dimensiunile sale de astăzi, într-un mod total diferit de cel al marilor puteri europene, *„cotropitoare, colonialiste, asupritoare, cinice şi corupte".* **Atât istoricii, cât şi propaganda oficială americană prezintă naşterea şi dezvoltatrea S.U.A. într-o lumină imaculată, în contrast cu cea a „Bătrânei Europe",** hârşită în *„rele şi crime".*

Ernest May susţine, evident, în mod absurd, că grandoarea, dezvoltarea şi ajungerea naţiunii americane pe primul loc în lume şi la statutul de „unică super-putere mondială" nu ar fi avut la bază nici un

---

* **N. edit.:** „Părinţii fondatori" ai SUA au fost, aproape în totalitate, masoni ! Independenţa SUA făcea parte dintr-un plan mai vast şi de durată, dovedit şi recunoscut prin „pecetele" numerologice. Reprezentând „al 13-lea trib al lui Israel", rătăcit, numărul 13 îl descoperim în cele 13 state iniţiale ale SUA, în cele 13 etaje ale piramidei neterminate de pe dolar şi în cei 13 ani scurşi de la 1776 până în 1789, revoluţia (masonică) franceză. De la 1776 până la 1848, următoarea revoluţie europeană, sunt 72 ani, „număr sacru" vechi, reprezentând un grad din Anul Cosmic, de 25.920 ani. De altfel, Masoneria a recunoscut ulterior că a „produs" toate aceste evenimente...

fel de programe şi strategii elaborate, ci pur şi simplu toate acestea au căzut pe umerii Statelor Unite în mod firesc, *„fără scopuri ascunse".* Americanii n-au făcut decât *„să reacţioneze la circumstanţe"*, iar **la război au apelat doar din vina altora**, cum au fost Mexicul, Spania, Germania, Japonia, iar în epoca Războiului rece, „lumea comunistă" în frunte cu U.R.S.S.

Acest **mod fals de oglindire a evoluţiei şi politicii externe ale S.U.A.** este **combătut** cu argumente de neclintit de către istoricii şi analiştii politici americani autentici, care fac cinste acestei mari naţiuni.

Unul dintre aceştia este **Geoffrey Perret,** care afirmă că **naţiunea şi statul american federal s-au născut din războaie. Nici o naţiune din lume nu a profitat de pe urma războaielor aşa cum a profitat naţiunea americană,** demonstrează G. Perret în cartea *„A Country Made by War - From the Revolution to Vietnam War - The Story of American Rise to Power"* (O ţară născută din război. De la Revoluţie la războiul din Vietnam - Istoria creşterii puterii Americii), apărută la Editura Random House din New York în anul **1989.**

Declaraţia de Independenţă a... noului imperiu

Profesorul universitar **Andrew J. Bacevich** de la Harvard University conving, prin excelenta sa carte ***„American Empire"***, că **ideea imperială a stat la baza politicii interne şi externe a S.U.A. încă de la Declaraţia de Independenţă a acestora, din 4 iulie 1776.**

Statele Unite ale Americii, cu o suprafaţă de **9.529.063 km^2,** scăldată de două oceane - Atlantic şi Pacific -, cu o populaţie de peste **280.000.000** de locuitori, a întrunit calităţi de imperiu încă din a doua jumătate a secolului XIX, cu tot caracterul republican al guvernării.

Preşedinţii S.U.A., de la George Washington şi până la George W. Bush, instalat în ianuarie 2001, **au întrunit calităţi imperiale.** Preşedinţii americani **puteau declara război** şi angaja Forţele Armate ale S.U.A. în acţiuni militare **fără aprobarea Congresului,** aşa cum proceda orice împărat, de-a lungul istoriei.

După războiul din Vietnam, pierdut în mod lamentabil de către S.U.A. în perioada 1965-1975, prerogativa preşedintelui S.U.A. de a purta război fără aprobarea Congresului a fost **redusă la şase luni.**

Veleităţile imperiale ale S.U.A. pe plan extern au început să se manifeste **în ultimii ani ai secolului XIX** şi începutul secolului XX, **odată cu plasarea economiei americane pe primul loc în lume,** devansând Marea Britanie. Dispunând de resurse economice naturale imense, **folosind munca neplătită a milioane de sclavi** (în anul 1865, numărul acestora era de **4 milioane**), acumulând continuu forţe de muncă printr-o politică de **imigrare selectivă**, mai ales din Europa

şi având în frunte **o clasă burgheză dinamică,** întreprinzătoare şi expansivă, **naţiunea americană a ajuns de la statutul de colonie din 1775, la cel de prima putere economică a lumii în 1898.**

Marx – admiratorul „modelului american"

Clasa conducătoare din S.U.A. a avut un rol imens în dezvoltarea şi progresul general al S.U.A. Aceasta a înţeles, mai bine ca oricare alta din lume, rolul industrializării, al urbanizării şi al învăţământului de masă, cei trei stâlpi indispensabili ai societăţii moderne. Americanii au fost primii din lume care au introdus producţia pe bandă rulantă, realizând produse în cantităţi de masă, ieftine şi de cea mai bună calitate. Aşa au cucerit piaţa internă şi apoi pieţele lumii.

Clasa conducătoare din S.U.A. a înţeles, încă de la începuturile existenţei sale, **să se îmbogăţească pe seama creşterii şi optimizării economiei naţionale.** În contrast total cu modelul nord-american, **clasa conducătoare din spaţiul balcanic** şi în special din România a înţeles, tot de la începuturile existenţei sale, să se îmbogăţească nu pe seama dezvoltării generale a economiei, ci **pe seama spolierii acesteia, a jefuirii sălbatice a resurselor naturale** vândute sub formă neprelucrată, de materie primă.

Cum s-a îmbogăţit clasa dominantă din România după anul 1989 este de acum clar şi pentru copii. Vechii nomenclaturişti „metamorfozaţi" în „burghezie" şi „oameni de afaceri" au acumulat bogăţii pe seama jefuirii avuţiei naţionale.

În felul acesta, **România,** ţară cu nivel mediu de dezvoltare la sfârşitul epocii socialismului de stat, cu un **produs intern brut** evaluat de către Institutul de Studii Strategice de la Londra, în anul **1987,** la circa **68 miliarde dolari,** a ajuns în anul **1997,** la circa **28 miliarde dolari.**

Cu o asemenea clasă conducătoare, România, ca de altfel toate statele est-europene, are puţine şanse de a ajunge vreodată la un standard de dezvoltare ridicat. Vom bălti, poate veşnic, la periferia civilizaţiei europene...

Karl Marx a fost un foarte mare admirator al modelului economic american, recomandând tuturor statelor lumii să-l urmeze, adică să se industrializeze. **V.I. Lenin,** conducătorul revoluţiei bolşevice de la 1917, a avut în programul său politic transformarea Rusiei semifeudale într-o societate modernă, industrializată, după chipul şi asemănarea S.U.A., evident, cu alte metode decât cele utilizate de către burghezia americană.

În varianta rusească, această tentativă a eşuat în anul 1991, dar **în varianta Chinei, se pare că are succes.**

Pregătiri intense pentru un nou rol...

Comportându-se „normal", ca oricare altă mare putere, în baza unor analize şi elaborări optime, **începând din anul 1898, S.U.A. s-au lansat în expansiuni externe, în scopul creării unui imperiu acolonial,** după modelul puterilor coloniale tradiționale din Europa şi **mai ales după modelul Marii Britanii,** pe care a copiat-o în mare măsură în opera de edificare a instituțiilor fundamentale ale societății nord-americane.

La sfârşitul secolului XIX şi începutul secolului XX, Omenirea cunoaşte mari transformări în raportul general de forțe. Puterile tradiționale, în frunte cu Marea Britanie intră în faza declinului lor absolut, în timp ce noi centre de putere îşi fac apariția, cu pretențiile de rigoare în ierarhia națiunilor. Cea mai spectaculoasă schimbare a raportului de forțe din epoca respectivă a fost trecerea Statelor Unite ale Americii pe primul loc în lume din punct de vedere economic.

După încheierea războiului civil în 1868, dezvoltarea economică a S.U.A. a cunoscut un ritm şi o amploare nemaicunoscute în istorie. Între anii 1865-1898, producția de **grâu** a S.U.A. a sporit cu 236%, cea de **porumb** cu 222%, de **zahăr rafinat** cu 460%, cea de **cărbune** cu 800%, iar cea de **oțel** cu 523%. Producția de **petrol** a sporit de la 3.000.000 de barili la 55.000.000 de barili.

În anul 1900, S.U.A. deținеau 23,6% din producția mondială, comparativ cu Marea Britanie - **18,5%,** Germania - **13,2%,** Rusia - **8,8%** iar Franța - **6,8%.**

La începutul secolului XX, **consumul de energie** al S.U.A. era de **248** milioane tone cărbune echivalent, față de Marea Britanie cu **171** milioane tone, Germania cu **112** milioane tone, Franța cu **47** milioane tone, Austro-Ungaria cu **29** milioane tone şi Rusia cu **30** milioane tone. **Căile ferate** din S.U.A. totalizau **402.250 km**, iar în Rusia **74.014 km.**

Deşi nu era încă o putere militară de prim rang, după saturarea pieței interne americane, expansiunea externă a S.U.A. era inevitabilă, iar **ideea unui imperiu colonial sau comercial a constituit esența politicii externe a Washingtonului din 1898 şi până în zilele noastre.** În urma unui război cu Spania, S.U.A. **anexează Cuba** în 1898 şi **Filipine** în 1899. Tot în anul 1898 este anexat arhipelagul **Hawai**, iar în 1900 arhipelagul **Samoa**.

Washingtonul aspira la o reîmpărțire a lumii şi a sferelor de influență, dar puterea militară a S.U.A. nu era suficient de mare pentru a impune acest lucru în fața marilor puteri ale Europei, posesoare de imperii coloniale. **Penetrația economică americană pe piața mondială era însă de nestăvilit.** Grâul american i-a ruinat pe exportatorii români.

„Creşterea civilizaţiei americane"

Cunoaşterea esenţei politicii imperiale americane este facilitată de opera istoricului **Charles A. Beard** (1874-1948), cel mai mare din întreaga existenţă a Statelor Unite, un adevărat Nicolae Iorga american. Opera acestui istoric de geniu este materializată în **42 de volume** sub semnătură proprie şi alte **35** de volume în calitate de **co-autor** cu alţi istorici americani.

Charles A. Beard este neegalat în modul în care a reuşit să surprindă şi să facă cunoscute esenţa, trăsăturile şi obiectivele strategice, politica şi strategia S.U.A., de la începutul existenţei acestora ca entitate statală şi până la sfârşitul primei jumătăţi a secolului XX. **Analizele previzionale ale genialului om de ştiinţă Ch. A. Beard s-au adeverit întru totul.** Ca atare, în urmărirea filonului istoric care a călăuzit politica externă a S.U.A. pe parcursul secolului XX şi care a adus această mare şi puternică ţară în postura de a se confrunta cu întreaga lume, vom ţine cont, cu precădere de viziunea, aprecierile şi concluziile lui Charles A. Beard.

Opera de căpătâi a acestui mare istoric este ***„Creşterea civilizaţiei americane"*** care, pe durata vieţii lui, a fost editată şi vândută în întreaga lume într-un tiraj de **11.300.000** de exemplare.

Charles A. Beard a fost şi este venerat de către tânăra şi viguroasa naţiune americană, dar nu şi de către clasa politică conducătoare din Statele Unite ale Americii. **Cercurile politice ultra-conservatoare de la Washington,** din trecut ca şi din anii de început ai secolului XXI, **nutresc o adevărată ură faţă de concepţiile şi viziunea lui Ch. A. Beard** cu privire la politica externă tradiţională a S.U.A.

Preşedinţii Wilson şi Roosevelt – două mituri spulberate

În cartea ***„Preşedintele Roosevelt şi apropierea războiului - 1941",*** dată publicităţii în anul **1946**, Ch.A. Beard **îl acuza pe** legendarul preşedinte american **F.D. Roosevelt de fals şi înşelăciune.** Acesta a obţinut în mod excepţional trei mandate prezidenţiale, unicul în istoria S.U.A., jurând în faţa naţiunii americane că nu va implica ţara în război. În realitate, **F.D. Roosevelt a făcut tot ceea ce i-a stat în putinţă pentru a angaja S.U.A. în conflagraţia mondială, ca singură modalitate de rezolvare a crizei interne din Statele Unite,** ca urmare a marii depresiuni economice din perioada 1929-1933, care a adus societatea americană în pragul dezastrului. **F.D. Roosevelt a continuat,** pe un plan mult mai larg, **politica imperială a preşedintelui Woodrow Wilson** (1913-1921), care a angajat S.U.A. în primul război mondial din Europa, împotriva Germaniei.

Ch.A. Beard a demolat şi mitul creat de propaganda oficială a Washingtonului care îl prezenta pe W. Wilson drept un *„om al păcii şi moralizator al relaţiilor internaţionale".* **Apelul în 14 puncte emis în numele lui W. Wilson nu a fost altceva decât tot o mare înşelătorie, ca şi *„Apelul pentru pace"* emis de Rusia bolşevică în numele lui V.I. Lenin.**

Apelul lui W. Wilson la o pace fără anexiuni, precum şi la „dreptul popoarelor la autodeterminare" **viza subminarea imperiilor coloniale ale timpului şi crearea condiţiilor de pătrundere în acestea a marilor companii industriale americane . Pe timpul preşedinţiei lui W. Wilson,** prezentat lumii cu obstinaţie, atunci ca şi în zilele noastre, drept un „om al păcii", armata americană **ocupă Haiti** în 1915, atacă şi **ocupă Republica Dominicană** în 1916 şi **invadează Mexicul** în 1917. Tot în anul 1917, W. Wilson trimite **în Europa de Vest** un corp expediţionar sub comanda generalului Pershing, cu un efectiv de aproximativ **2 milioane de oameni.**

În perioada 1914-1917, S.U.A. şi-au dezvoltat masiv industria de război, realizând câştiguri fabuloase de pe urma vânzărilor de armament şi muniţii statelor beligerante. Cel puţin Franţa şi Marea Britanie s-au îndatorat până în pragul falimentului faţă de producătorii de arme americani.

„Cruciade democratice" pentru... hegemonia americană

Ch.A. Beard este omul de mare ţinută morală şi iubitor de adevăr care **a spulberat mitul cu privire la *„spiritul altruist american".*** Pe toată durata secolului XX, propaganda oficială a Washingtonului a prezentat participarea sau implicarea S.U.A. în războaiele care au avut loc ca fiind generate de un înalt spirit altruist, din pornirea naturală a americanilor de a se sacrifica pentru „fericirea" altora...

Beard a demonstrat falsitatea acestor pretenţii, punând în lumină adevărul potrivit căruia **toate războaiele şi conflictele externe de orice natură la care S.U.A. au luat parte s-au înscris în politica imperială a S.U.A., au vizat implementarea hegemoniei americane peste tot în lume**, atunci când acest lucru a fost posibil. Participarea S.U.A. la cel de-al doilea război mondial în Europa şi în Pacific, sub sintagma ***„cruciada pentru apărarea democraţiei",*** emisă de către Washington a fost pur şi simplu ridiculizată de către eminentul istoric american.

În aceleaşi „bune tradiţii" ale politicii externe americane a urmat ***„cruciada împotriva comunismului"*** din epoca Războiului rece (1947-1989), iar din septembrie 2001 S.U.A. s-au lansat în ***„cruciada împotriva terorismului"***, marcată de războaiele din Afganistan, Irak

şi altele care vor mai urma. Oare câte „cruciade" vor mai putea pune la cale S.U.A. până în ziua în care se vor prăbuşi, ca toţi marii cuceritori din istorie? Ce va face Wasghintonul când, într-o bună zi, se va naşte şi o ***„cruciadă anti-americană"***, dacă nu cumva s-a şi născut? Ch.A. Beard atrăgea în mod serios atenţia clasei politice americane asupra acestui adevăr.

Americanii – „adevăratul popor ales" ?!

Acelaşi lucru îl face şi **Paul Kennedy,** profesor universtar la Harvard, în extraordinara sa lucrare ***„Creşterea şi descreşterea Marilor Puteri",*** apărută la Editura Fontana Press în anul 1989. Genialul istoric şi analist american Paul Kennedy, contestat puternic de către cercurile politice ultra-conservatoare americane, demonstrează în această carte că *„Marile Puteri se nasc, cresc, îşi ating apogeul, apoi decad, fiind depăşite de alte puteri".*

Creşterea şi descreşterea Marilor Puteri are un caracter legic, lucru pe care savantul american îl demonstrează cu argumente beton. **S.U.A. nu pot face excepţie de la această lege.**

Ch.A. Beard susţinea în mod argumentat că **S.U.A. nu au dus niciodată o politică izolaţionistă,** ci doar au aşteptat momentele cele mai favorabile pentru a se arunca în vâltorile politicii internaţionale şi mai ales în războaie, în scopul obţinerii unor avantaje maxime. **Pentru americani, războiul** nu a fost niciodată nici „ştiinţă" şi nici „artă". Acesta **a fost întotdeauna o afacere...**

După aprecierile lui Ch.A. Beard, **expansiunea şi războaiele fac parte din natura intrinsecă a societăţii nord-americane. Încă din secolul XIX, propaganda oficială a Washingtonului,** elaborată şi diseminată cu profesionism, **şi-a propus, şi în cea mai mare măsură a reuşit, să-i convingă pe americani că societatea lor este unică, total deosebită de Europa** (Bătrânul continent), care era *„retrogradă, reacţionară, conservatoare, coruptă şi imorală".* "Unicitatea" societăţii americane ca „model" al societăţii viitorului la scară globală are şi o dimensiune mistico-religioasă. Pe diferite căi, inclusiv prin cea a bisericii (atât catolice, cât şi protestante), **americanilor li s-a inoculat ideea că *„Vechiul Testament"* este depăşit, iar poporul evreu a fost abandonat de către Dumnezeu şi a încetat de mult să mai fie „poporul ales".**

În epoca modernă, adevăratul popor ales ar fi „noul popor american". De aici, teza deosebit de pragmatică şi profitabilă pentru clasa politică conducătoare americană, potrivit *căreia „tot ce întreprinde S.U.A. pe plan internaţional este spre binele întregii omeniri".* **Naţiunea americană ar avea un rol internaţional „mesianic",** iar

sistemul social-economic al S.U.A. ar fi fundamental deosebit de „imperialismul de tip învechit" din Europa.

Limitele dominației americane

Ce rezultă de aici? **Rezultă concluzia că S.U.A. trebuie să domine lumea, spre „fericirea" acesteia. Lumea trebuie „să se deschidă" în fața produselor industriei americane. De aici s-a născut *„strategia porților deschise"*, care a stat la baza politicii externe a S.U.A. din 1898 încoace.**

Pentru a ține „lumea deschisă", S.U.A. au recurs, în mod constant, la un larg evantai de procedee, de la presiuni politice la corupție, amenințări, şantaj, sancțiuni, iar în ultimă instanță la război. Liderii politici americani au fost şi sunt ferm convinşi că numai prin menținerea lumii „deschise" vis-a-vis de interesele economice ale S.U.A., națiunea americană se va bucura perpetuu de un nivel ridicat de trai şi civilizație.

O întrebare firească generată de această strategie americană este următoarea: până unde poate merge expansiunea S.U.A. şi cât va rezista aceasta în timp, în concurența şi confruntarea cu obiectivele şi interesele altor mari națiuni şi centre de putere?

Istoricul Ch.A. Beard ataca expansionismul* imperial american, din cel puțin cinci puncte de vedere:

• În primul rând, acesta considera drept **iluzoriu visul american cu privire la expansiunea externă nelimitată a Statelor Unite.** Nimeni în lume nu-şi poate permite să găsească la infinit plasamente externe pentru potențialul său tehnologic în continuă creştere, indiferent de formele de comerț promovat şi de sistemul financiar utilizat.

• În al doilea rând, **cu cât S.U.A. vor insista mai mult pentru a obliga lumea să se deschidă intereselor sale, cu atât mai mult va creşte rezistența acesteia față de politica şi obiectivele urmărite de către Statele Unite.** Omenirea nu este o maşinărie pe care americanii s-o poată manevra după bunul lor plac. Națiunile lumii nu sunt dispuse să se conformeze în toate şi întru totul preferințelor S.U.A. Dacă americanii nu vor înțelege acest lucru, atunci ei se vor afla într-o stare perpetuă de conflict cu restul lumii.

• În al treilea rând, **politica imperială constantă a S.U.A.**, de a exercita presiuni asupra restului lumii ca să-şi „deschidă porțile" pentru comerțul şi investițiile americane în condițiile dictate de Washington, **va genera o rezistență din ce în ce mai mare.** Înfrângerea acestei rezistențe va obliga tot mai mult Statele Unite să recurgă la folosirea

---

* **N. edit.:** O serie de termeni ne pot revela foarte clar autori şi intenții: expan**sionism**, televi**sion**, radiodifu**sion** etc...

forței militare. În timp, această stare de lucruri **va transforma S.U.A. într-un stat militarist.**

Militarismul american – principalul pericol mondial !

Această previziune făcută de istoricul Ch.A. Beard în anul 1934 s-a confirmat dincolo de orice proporții. În anii celui de-al doilea război mondial, S.U.A. şi-au dezvoltat o industrie militară de dimensiuni gigantice, care, de altfel, a şi devenit locomotiva întregii economii americane. În epoca Războiului rece, industria de război a S.U.A. a continuat să se dezvolte în ritm accelerat, atingând dimensiuni monstruoase. În anul **1989**, când s-a prăbuşit „lumea comunistă" est-europeană, industria militară a S.U.A. cuprindea **peste 120.000 de fabrici şi uzine de armament.**

În S.U.A. s-a născut o structură nemaicunoscută în istorie care poartă numele de **„Complexul Militar Industrial".** Despre naşterea acestei structuri care **domină şi conduce Statele Unite ale Americii** a vorbit pentru prima dată fostul preşedinte Dwight D. Eisenhower, în discursul său de adio de la Casa Albă, în **ianuarie 1961,** la încheierea celui de-al doilea mandat. **Eisenhower** a definit această structură unică, drept *„un sistem deosebit de complex, din care fac parte forțele armate ale S.U.A., industria militară de stat şi pariculară care le aprovizionează şi cercurile politice legate de interesele acestora".*

Fostul preşedinte şi general, **D.D. Eisenhower, a atras atenția națiunii americane să țină sub un control sever acest „complex", deoarece exista pericolul ca puterea şi influența acestuia să pună stăpânire pe întreaga societate americană.** Acest lucru s-a şi întâmplat. În ciuda încetării Războiului rece în ultimul deceniu al secolului XX, pe fondul continuării cursei înarmărilor de către S.U.A., „Complexul Militar Industrial" a luat noi proporții, fapt ce a condus ca, la începutul secolului XXI, **societatea americană** să fie **total militarizată.**

Peste 85% din potențialul militar al S.U.A. este utilizat nu pentru „apărarea patriei", **ci pentru a proiecta puterea la scară globală,** slujind scopurile expansioniste perpetue ale Statelor Unite. În lumina presiunilor militare, a intervențiilor în forță şi a războaielor purtate de către S.U.A. în perioada 1990-2003 este neîndoielnică **existența militarismului american,** ca **cel mai mare pericol la adresa echilibrului mondial, al păcii şi stabilității,** amenințând şi afectând nemijlocit integritatea teritorială, suveranitatea, independența şi chiar existența unor state şi națiuni.

• În al patrulea rând, Ch. A. Beard considera că întreaga cultură politică americană, compoziția extrem de eterogenă a societății americane fac din **S.U.A. un stat inapt pentru o strategie expansionistă.** Societatea americană este puternic divizată, atât din punct de vedere etnic, cât şi religios, pune accent şi face sărbătoare din libertățile individuale, fiind o națiune lipsită de coeziunea internă specifică națiunilor cu o istorie îndelungată, care au avut regi şi împărați, biserica de stat şi aristocrații împământenite, puternice.

Americanilor le lipseşte nu numai coeziunea națională, dar şi abnegația şi respectul față de autoritate. Din aceste motive, **națiunea americană** (dacă se poate vorbi de aşa ceva) **are puține calități şi aptitudini care s-o facă aptă pentru suportarea rigorilor unor campanii grele şi îndelungate pentru a impune o ordine internațională aşa cum îşi doreşte.**

Virtuțile şi valorile moştenite de americani, în foarte scurta lor istorie (1776-2004), nu sunt şi nu vor fi niciodată la nivelul celor ale Romei imperiale sau ale Marii Britanii imperiale. **S.U.A. nu întrunesc nici condițiile şi nici calitățile necesare pentru a domina şi conduce lumea.** Una este a vrea şi alta este a putea.

Interesele naționale se găsesc în S.U.A.

• În al cincilea rând, Ch.A Beard atrăgea, în modul cel mai insistent, atenția asupra faptului că **preocupările cercurilor politice conducătoare de la Washington pentru expansiunea externă şi „porțile deschise" au dus la denaturarea adevăratelor interese naționale ale S.U.A.**

Este foarte adevărat că interesul suprem al Statelor Unite este asigurarea unui standard de viață ridicat pentru cetățenii lor, dar creşterea economică trebuie urmărită într-un context care să promoveze atât valorile şi dezideratele individuale, cât şi pe cele ale securității naționale în ansamblu. A urmări bunăstarea națiunii prin angajarea S.U.A. în acțiuni expansioniste, de intervenții şi războaie, ar putea conduce la **supra-extindere, epuizare şi prăbuşire.**

Istoricul Ch.A. Beard atrage atenția că **S.U.A. sunt departe de a-şi fi valorificat toate posibilitățile interne.** Piața internă americană are un vast potențial neutilizat în resurse, capacități productive şi populație. În societatea americană există o **distribuție inechitabilă a avuției.** Pentru a se putea dezvolta şi mai mult, înainte de a promova expansiunea externă, **S.U.A. au nevoie de o redistribuire a avuției lor interne.** În epoca lui Beard, în S.U.A. existau **10.000.000** de oameni

săraci. În epoca lui G.W.Bush, cuceritorul Irakului, în S.U.A. trăiesc peste **40.000.000 de oameni săraci,** în cea mai mare parte **analfabeți** şi fără să beneficieze de cele mai elementare condiții de asistență medicală.

Războaiele – „olimpiadele" americane...

Ch.A. Beard a ajuns la concluzia că programul politic a preşedintelui F.D. Roosevelt ***„New Deal"*** (Noul aranjament) de refacere a S.U.A. după efectele catastrofale ale crizei economice din perioada 1929-1933 a fost **un eşec.** Din această cauză, Roosevelt a aruncat S.U.A. în vâltorile celui de-a doilea război mondial. De altfel, în tot cursul celei de-a doua jumătăți a secolului XX, gravele probleme interne ale societății americane au fost „soluționate" prin expansiuni şi angajări externe, mai ales pe cale militară. **S.U.A. au participat,** sub o formă sau alta, **la toate cele peste 140 de conflicte militare din epoca Războiului rece,** indiferent de cauzele care le-au generat sau cine le-a provocat.

După părerea istoricului american Beard, **în cel de-al doilea război mondial, nici una din Marile Puteri beligerante nu a fost inocentă şi nici una din statele victimă fără nici o greşeală.** Toată lumea a avut câte o parte din vină pentru declanşarea marelui măcel care **a costat viața a 50.000.000 de oameni.**

Ch.A. Beard a refuzat să vadă şi să interpreteze lumea în mod simplist, în „alb şi negru", în „buni şi răi". **Lăcomia, ambițiile expansioniste, violența,** nu pot fi atribute exclusiv Germaniei, Italiei şi Japoniei, iar S.U.A., Rusia, Marea Britanie şi Franța să dețină monopolul tuturor virtuților şi valorilor. Această apreciere realistă confirmată de istorie este în totalitate valabilă, atât pentru epoca aberantă a Războiului rece, cât şi după aceea. **Războiul** nu a fost niciodată o „operă a demonilor", ci **opera oamenilor,** a noastră, a tuturor, conchidea Beard.

Saddam – naționalist pentru că... a naționalizat transnaționalele

Deşi aproba participarea S.U.A. la războiul împotriva Germaniei hitleriste, Beard era departe de a împărtăşi sloganul oficial, potrivit căruia angajarea S.U.A. în cel de-al doilea război modial ar fi fost o *„cruciadă pentru salvarea democrației".* **În întreaga perioadă postbelică, S.U.A. au sprijinit cele mai reacționare, mai dictatoriale, mai sângeroase şi mai înapoiate regimuri politice din lume, atunci când acestea au slujit interesele economice americane.**

S.U.A. apără şi susţin regimul feudal din Arabia Saudită de peste 50 ani, cu toate că acesta este de zeci de ori mai opresiv, mai nedemocratic şi împotriva celor mai elementare drepturi ale omului decât a fost regimul lui **Saddam Hussein** din Irak. Acesta a fost **răsturnat prin forţa armelor în 2003, pentru că, în urmă cu câţiva ani, a îndrăznit să naţionalizeze proprietăţile companiilor petrolifere americane şi britanice B.P. Shell, Total, Exxon şi Mobil.** Cineva trebuie să fie mai mult decât naiv ca să poată crede că G.W.Bush şi-a trimis armata să cucerească Irakul pentru a face „fericit" poporul irakian. Şi totuşi, asemenea oameni există, inclusiv în România...

Expansionism cu „soldaţi ai păcii"

Expansionismul şi militarismul ca dimensiuni definitorii ale sistemului social-politic american nu sunt invenţii de sorginte marxist-leninistă, ci realităţi prezente puternic în operele celor mai mari istorici şi politologi din Statele Unite.

Un alt istoric de geniu al S.U.A., alături de Ch.A. Beard, a fost **William Appelman Williams** (1921-1990). W.A.Williams a fost ofiţer în forţele maritime ale S.U.A., a luat parte la luptele navale din Pacific, iar după război a trecut în rezervă şi a urmat cursurile Facultăţii de Istorie a Univeritătii Wisconsin, pe care a absolvit-o cu rezultate strălucite. A fost nu numai un mare discipol al lui Ch.A. Beard, dar şi cel care i-a continuat opera la cel mai înalt nivel. Primul tratat de istorie al lui W.A. Williams, intitulat ***„Relaţiile S.U.A.-Rusia 1781-1947"***, a apărut în anul **1952**, fiind primit deosebit de favorabil de către publicul american. Ca nimeni altul, Williams descifrează cauzele reale ale intrării S.U.A. în cel de-al doilea război mondial, precum şi pe cele ale Războiului rece.

El ridiculizează, pur şi simplu, **pretenţiile preşedinţilor americani, potrivit cărora militarii din armata S.U.A. au acţionat, întotdeauna şi peste tot, în calitate de *„soldaţi ai păcii".*** Această pretenţie a fost afişată şi de către preşedintele G.W.Bush în martie 2003, când a ordonat armatei americane să invadeze şi să cucerească Irakul. Este posibil ca locatarul de la Casa Albă, fiul fostului preşedinte G. Bush care a ocupat Orientul Mijlociu în urma primului război din Golf (1990-1991), să trăiască o adevărată dramă sufletească văzând cum **„soldaţii păcii" americani sunt ucişi zilnic în Irakul „eliberat"...**

W.A. Williams fondează **„Şcoala de la Wisconsin"** a istoriografiei americane, definind, printre altele, ca nimeni altul varianta americană a imperialismului în lucrări de mare profunzime, precum ***„Tragedia Diplomaţiei Americane",*** publicată în **1959** şi ***„Conturul Istoriei Americane",*** publicată în anul **1961.**

„Marea Bâtă" aduce... „Noua Libertate"

În anul **1980,** în ciuda opoziției şi lipsei de simpatie din partea clasei politice conducătoare, W.A. Williams a fost **ales preşedinte al Organizației Naționale a Istoricilor Americani.** Ca toți oamenii de geniu, care nu s-au pus în slujba unor interese sau cercuri politice ale puterii, ultimii ani de viață i-a trăit într-o totală izolare.

Una din tezele fundamentale care răzbate de la un capăt la altul, atât în opera lui Ch.A. Beard, cât şi în cea a lui W.A. Williams este cea prin care se demonstrează că **expansionismul nu a rezolvat niciodată problemele statelor lumii şi nici nu le va rezolva, ci doar le adânceşte şi le complică.** Aceasta este o teză de valoare universală, valabilă pentru toate epocile istorice trecute, prezente şi viitoare.

W. A. Williams constată că **expansionismul a fost prezent în întreaga istorie a Statelor Unite.** Într-adevăr, după anul 1898, principala dimensiune a strategiei S.U.A. în raporturile cu restul lumii a fost expansionismul, ascuns sub diferite doctrine.

Sub genericul ***„Big Stick"*** **(Marea Bâtă), doctrina preşedintelui Theodore Roosevelt** (1901-1909), americanii au pătruns, utilizând toate mijloacele imaginabile, în America Centrală, America Latină şi Africa. De altfel, trupele americane **au ocupat de 15 ori America Centrală,** în scopul vădit de a o încorpora în S.U.A.

Woodrow Wilson (1909-1913), prezentat drept cel care a „moralizat" relațiile internaționale, sub masca doctrinei ***„New Freedom"*** (Noua Libertate) **a implicat S.U.A. în primul război mondial din Europa, a atacat Mexicul, şi a ocupat Haiti şi Republica Dominicană.**

„Eminența cenuşie" şi mai mulți preşedinți

Preşedintele **F.D. Roosevelt** (1933-1945)*, cel care a lansat doctrina ***„New Deal",*** a eşuat lamentabil în eforturile sale de relansare a economiei S.U.A. şi, ca urmare, a căutat soluții externe, aruncând Statele

---

* **N. edit.:** „New Freedom", criza economică din 1929-1933, „New Deal" sau arma atomică au fost orchestrate din umbră de (mereu) consilierul prezidențial Bernard Baruch, evreu şi unul din liderii Masoneriei mondiale. Acesta a mai „pregătit" şi clauzele Tratatului de la Versailles, din 1920 (asigurând declanşarea viitorului război mondial !) sau înființarea Ligii Națiunilor...

Franklin Delano Roosevelt era fiul lui James Roosevelt şi Sarei Delano (evrei), dar şi urmaşul lui Klaes Martensen Rosenwelt, un evreu olandez migrat pe Noul Continent în 1644 şi stabilit la New Amsterdam (azi New York).

Soția sa, Eleanor, îi era...rudă, fiind fiica evreilor Elliot şi Anna Hall Roosevelt dar şi preşedinte al Comisiei pentru drepturile omului şi lider al secțiunii feminine a Marelui Orient Universal.

Unite în vâltoarea celui de-al doilea război mondial, fapt ce a condus la **militarizarea societății americane.**

Urmaşul lui Roosevelt, **Harry Truman** (1945-1953)*, ajuns preşedinte în mod fortuit din poziția de vice-preşedinte, ca urmare a decesului celui dintâi, prin doctrina pe care a lansat-o, ***„Fair Deal"*** (Aranjamentul cinstit), **a angajat S.U.A. în războiul din Peninsula Coreea**, nesoluționat nici în anul 2004 şi **a declanşat Războiul rece.** Ambițiile expansioniste globale ale lui H.Truman, cel care a ordonat bombardarea atomică a oraşelor **Hiroshima şi Nagasaki** (6 august şi 9 august 1945) sunt reactualizate în strategia externă a preşedintelui G.W. Bush.

Fostul general **D. Eisenhower****, primul comandant suprem al N.A.T.O., devenit preşedinte al S.U.A. (1953-1961) a dus o **politică neo-colonialistă la scară mare,** reuşind să scoată Franța şi Marea Britanie din Asia de sud-est şi din Orientul Mijlociu, iar **relațiile cu fosta U.R.S.S. le-a împins până în pragul unui război.**

Cursa înarmărilor: „angajare şi extindere"

Preşedintele **John F. Kennedy** (1961-1963) şi preşedintele **Lyndon Johnson** (1963-1969) au implicat S.U.A. în **războiul din Vietnam,** pe care l-au pierdut în mod lamentabil, cu toată puterea militară americană uriaşă.

Preşedintele **Richard Nixon** (1969-1974) a fost răsturnat de la Casa Albă de către o conspirație a serviciilor secrete şi Complexului

---

* **N. edit.:** Harry Solomon Truman. Numele real era Shippe. Mason (gradul 33) de origine iudaică. Sprijinit, să continue „opera" lui Roosevelt, de Eleanor Roosvelt şi Bernard Baruch, „patriarhul" finanțelor americane, ai cărui strămoşi, evrei sefarzi, fuseseră expulzați din Spania (Toledo).

** **N. edit.:** Strămoşii lui Dwight David Eisenhower (de origine iudaică), Iacob şi Rebeca Eisenhower, au emigrat în America în 1750, din Renania (Germania).

Prieten şi preferat al lui Bernard Baruch, a avut o ascensiune unică în lume, de la gradul de locotenent-major: colonel (martie 1941), comandantul Armatei III a SUA (iunie 1941), general de brigadă (septembrie 1941), dirijorul întregului plan de război american (12.12.1941), şef de Stat major al „War Plans Division" (16.02.1942), comandant al „War Plans Division" (aprilie 1942), general - 5 stele (februarie 1943), comandant suprem în Europa (24.12.1943)!...

Ca preşedinte, a avut celebrele întâlniri cu extratereştrii înalți şi blonzi (le-a refuzat colaborarea, cerându-i-se renunțarea la arma atomică) şi „omuleții cenuşii". Astfel de întâlniri au mai avut George Washington, Abraham Lincoln (recunoscute de ei), Roosevelt (aranjată de Nikola Tesla în 1934, în Pacific), Truman (04.07.1945), J. F. Kenndy şi Bill Clinton !...

În 1963, era principalul consilier al preşedintelui Lyndon B. Johnson.

Militar Industrial pentru deschiderea față de China şi concesiile făcute Moscovei în domeniul controlului armamentelor nucleare strategice.

Preşedintele **Jimmy Carter** (1977-1981) a eşuat în tentativa de a obține un al doilea mandat, deoarece Adminstrația sa nu a fost capabilă să facă față revoluției islamice din Iran. Aceasta a fost una din cele mai mari pierderi suferite de americani în epoca Războiului rece. „Vidul iranian" a fost ocupat de ruşi.

Ronald Reagan (1981-1989) este cel care **a ridicat cursa înarmărilor la cele mai înalte cote** şi a lansat programul „Inițiativa Apărării Strategice" de înarmare a Cosmosului („Războiul stelelor"), fapt ce a contribuit la sufocarea economiei fostei U.R.S.S. şi în final prăbuşirea acesteia.

Expansionismul american devine total, vizând dominația lumii, după anul 1990 sub preşedinții George Bush, Bill Clinton şi George W. Bush. Aceştia au înțeles să profite la maximum de toate oportunitățile oferite de căderea comunismului şi dezmembrarea U.R.S.S. S-a acționat şi se acționează după dictonul: *„Să luăm cât mai mult, atâta timp cât Rusia este slabă".* În anul **1991** a fost ocupată **Arabia Saudită,** împreună cu emiratele şi şeicatele din jurul Golfului Persic. În anul **1999** este ocupată o parte din **Peninsula Balcanică.** În anul **2002** este ocupat **Afganistanul,** iar în anul **2003** este ocupat **Irakul.**

Împânzirea României cu baze militare americane în viitor se înscrie tot în politica expansionistă a Washingtonului. Esența politicii externe actuale a S.U.A. este ***„angajare şi extindere".*** Asupra tuturor acestor mari probleme, evoluții şi strategii legate de expansionismul american, vom reveni cu detalii şi aprofundări.

Dictatorii – „prieteni apropiați şi devotați" ai... Marii Democrații

Istoricul W.A. Williams îi recunoaşte clasei politice conducătoare americane meritul de a fi sesizat faptul că imperiile coloniale clasice deținute de către puterile europene erau depăşite şi că, mai devreme sau mai târziu, acestea se vor prăbuşi. De altfel, **Washingtonul a contribuit din toate puterile sale la prăbuşirea acestora...**

W.A. Williams nu dă nici un credit propagandei oficiale americane potrivit căreia expansiunea economică a S.U.A. ar avea ca obiectiv final *„transformarea lumii într-o Comunitate Creştină a bunăstării generale".* Mai degrabă, **S.U.A. au promovat un individualism dezumanizant** şi o filozofie hedonistă în raporturile sale cu lumea exterioară. Reputatul istoric le atrage atenția americanilor că vor trebui să opteze între individualism şi varianta de a se auto-disciplina şi trăi responsabil şi în armonie cu interesele tuturor oamenilor. **Credința americanilor**

în creşterea şi expansiunea fără limite a societăţii lor, atât pe plan intern, cât şi extern, **poate fi aducătoare de dezastre.**

W.A. Williams defineşte expansiunea continuă a S.U.A. în plan extern drept ***„imperialismul porţilor deschise".*** După colapsul lumii comuniste se vorbeşte de ***„societatea deschisă"*** care, **în esenţă, înseamnă acelaşi lucru:** *„Acces nelimitat la piaţa internă a statelor pentru capitalul şi produsele industriei americane, precum şi la resursele de materii prime ale acestora.* ***Noul tip de colonialism american se sprijină,*** *nu pe administraţiile coloniale clasice, ci* ***pe puterea companiilor transnaţionale ale S.U.A., sprijinite de o reţea de baze militare în toate punctele strategice ale Terrei,*** *care proiectează puterea militară americană".*

Atunci când pretenţiile companiilor transnaţionale ale S.U.A. nu pot fi atinse prin presiuni politice, corupţie, sancţiuni, ameninţări şi şantaj se recurge la puterea militară. W.A. Williams constată că „abuzarea drepturilor omului, negarea libertăţilor politice şi lipsa democraţiei" în fosta lume comunistă nu au fost altceva decât **pretexte ale expansionismului american.**

Nu natura regimului politic i-a interesat pe americani în ultima sută de ani, ci atitudinea faţă de interesele economice ale S.U.A. Cei mai mari şi mai sângeroşi dictatori ai lumii, printre care călăul Spaniei **Francisco Franco** (1938-1973), dictatorul Portugaliei **Antonio Salazar** (1932-1974), dictatorul Filipinelor **Ferdinand Marcos** (1965-1986), dictatorul Indoneziei, generalul **Suharto** (1966-1998), care a masacrat peste două milioane de oameni, dictatorul Republicii Vietnamului de Sud, **Nguyen Van Thieu** (1965-1975), dictatorul Republicii Zair, **Mobutu Sese Seko** (1965-1991) şi toţi dictatorii din spaţiul Americii Latine şi Americii Centrale au fost ***„prieteni apropiaţi şi devotaţi"*** **ai S.U.A.**, răsplătiţi cu ajutoare în dolari şi armament.

„Rolul civilizator" al imperiilor

Pretenţiile Administraţiilor americane, din toate timpurile, ca şi din zilele noastre, **potrivit cărora expansiunea americană este benefică, deoarece aduce cu sine libertatea, democraţia, drepturile omului, economia de piaţă şi mai ales bunăstarea generală sunt false,** lucru demonstrat cu prisosinţă în vasta operă a istoricului W.A. Williams. Adăugăm, la acestea, constatările noastre şi anume că, **timp de 500 ani, puterile Europei Occidentale şi-au clădit imperiile coloniale pretinzând că *„au un rol civilizator",*** iar **Hitler** a atacat U.R.S.S., la 22 iunie 1941, *„pentru a elibera naţiunea rusă din robia bolşevismului",* exterminând peste 25 milioane de oameni.

În cartea ***„American's Global Interests"*** (Interesele Americane Globale), editată de Edward K. Hamilton în **1989**, rod al colaborării unora dintre cele mai strălucite personalități ale mediului academic din S.U.A., printre care William P. Bundy, Fred C. Bergsten, Harold Brown şi Lawrence S. Eagleburger, se face zguduitoarea apreciere potrivit căreia, **în statele lumii a treia în care au pătruns companiile transnaționale americane, starea economică şi socială a acestora a devenit mult mai gravă decât a fost pe timpul administrațiilor coloniale clasice europene.**

Bine că se bucură românii că „vin americanii" cu armament şi soldați ! Interesant este faptul că am stat 500 ani sub stăpânire turcească, dar **sultanii n-au avut pretenții să țină trupe în Principatele Române. Cu S.U.A. suntem „parteneri strategici" doar de câțiva ani şi ne şi transformă țara în bază militară contra Europei şi a lumii...**

W.A. Williams pune în lumină, în prodigioasa lui operă, faptul că politica şi rolul jucat de S.U.A. pe tot parcursul secolului XX nu pot fi înțelese şi acceptate decât ca o variantă a unui imperiu (vezi cartea *„American Empire"* din 2002, pag.30). Deşi **nu este un imperiu de tip clasic,** imperiul în varianta americană, arată W.A. Williams, *„este înzestrat cu toată parafernalia, adică trupe, flote de război, armate aeriene, baze militare în toate zonele şi punctele strategice ale globului, pro-consuli, conducători şi partide politice locale aservite în jurul întregii nefericitei planete".*

"Liberalismul internațional al S.U.A. *nu este nimic altceva decât* ***o mască în spatele căreia sunt promovate interesele imperiale americane",*** conchide W.A. Williams.

GLOBALIZAREA ŞI „ULII RĂZBOIULUI"

Trabucul lui Bill Clinton – „de partea corectă a istoriei"...

Profesorul **Andrew J. Bacevich** de la Harvard University surprinde extrem de exact esența ideologiei imperiale şi expansioniste a S.U.A. în monumentala sa lucrare ***„American Empire"*** (Imperiul american). Acesta arată că, în anul **1997**, cu prilejul vizitei în S.U.A. a preşedintelui Chinei, Jiang Zemin, fostul preşedinte **Bill Clinton**, bazându-se pe „victoria" S.U.A. împotriva comunismului în epoca Războiului rece, **a afirmat,** în fața întregii lumi, **că *„S.U.A. sunt de partea corectă a istoriei",* în timp ce Republica Populară Chineză este *„de partea greşită a istoriei".***

A.J. Bacevich se arată surprins de o asemenea abordare din partea unui lider politic reprezentând o țară cu o istorie de numai **228 ani** (S.U.A. şi-a proclamat independența față de Marea Britanie, a cărei colonie era, la 4 iulie 1776), în fața preşedintelui unui stat cu o civilizație continuă de peste 10.000 ani.*

Când a făcut afirmația de mai sus, **Clinton s-a gândit, probabil, în primul rând la uriaşa putere militară a S.U.A., în virtutea căreia americanii îşi pot permite orice.** Istoria universală, de care cel mai probabil B. Clinton nu avea habar, a demonstrat că de la putere până la prostie nu-i decât un pas...

Probabil că, la vremea lui, şi Gingis Han (Marele Han), care a trăit între 1160-1227, după ce a cucerit întreaga Asie şi a ajuns până în Crimeea, **a gândit ca Bill Clinton, că este *„de partea corectă a istoriei".*** Aceasta cu atât mai mult cu cât urmaşii lui au desăvârşit cucerirea Rusiei, a Poloniei, a întregului spațiu locuit de români, au spulberat regatul maghiar şi au ajuns în inima Germaniei. Cum ar fi putut mongolii cuceri cel mai mare imperiu din toate timpurile, dacă nu ar fi fost „de partea corectă a istoriei"?

La fel va fi gândit şi Adolf Hitler, între 1939-1942, când a trecut Europa de la Atlantic până la Volga şi Caucaz pe sub şenilele tancurilor sale.

---

* **N. edit.:** Ovidiu Drâmba afirmă că *„prima epocă din istoria Chinei asupra căreia rezultatele săpăturilor arheologice dau informații certe este legată de numele dinastiei Xia/Hia (2205-1766 îen)"* (Istoria culturii şi civilizației - vol. II, p. 10 - Ed. Saeculum I.O - Vestala, 2001).

Liderii americani, indiferent de ce sisteme de arme dispun şi câte distrugeri pot provoca pe suprafaţa globului, vor trebui să mai aştepte 700-800 ani până când S.U.A. să fie îndrituite a avea pretenţia că au o istorie. **Două secole nu înseamnă istorie, ci doar începutul unei istorii.** Istorie au egiptenii, grecii, italienii, românii, ruşii şi chiar turcii, dar nu şi nord-americanii. **Ei nu sunt decât o prelungire recentă a civilizaţiei europene...**

Misiunea S.U.A. – „de a îndruma restul Omenirii" !

Prin declaraţia lui iresponsabilă, **Bill Clinton a negat trecutul istoric şi valoarea moştenirii istorice a tuturor altor civilizaţii,** încercând să convingă lumea contemporană că S.U.A. simbolizează viitorul spre care s-ar îndrepta întreaga omenire. **Mesajul transmis de către Bill Clinton preşedintelui Chinei a fost acela că nu există nici o alternativă la sistemul american,** în care se combină libertăţile individului cu guvernarea democratică şi cu economia de piaţă.

După concepţiile lui Bill Clinton, împărtăşite de întreaga clasă politică americană, indiferent de partid, la început de mileniu, **misiunea S.U.A. este aceea de a *„îndruma restul Omenirii"*** în recunoaşterea şi acceptarea adevăratului sens în care trebuie să evolueze şi de a-i „dojeni" pe cei care întârzie să se angajeze pe cursul decis de către Statele Unite, **ele fiind singurele aflate *„de partea corectă a istoriei".*** O asemenea concepţie denotă nu numai lipsă de cunoştinţe în domeniul istoriei, dar şi **totala lipsă de respect pentru istoria celorlalte naţiuni ale lumii. Este clar că o naţiune fără istorie nu poate, nici înţelege şi nici respecta valorile istorice ale altora...**

În anul **1998**, înaintea vizitei sale de nouă zile în China, **Bill Clinton** le explica reprezentanţilor presei americane: *„Unul din scopurile vizitei mele este acela* ***de a-i ajuta pe chinezi să-şi reconsidere concepţiile cu privire la trecutul istoric,*** *să se angajeze pe coordonate istorice noi, ceea ce va uşura sarcinile guvernului de la Beijing* ***să întreprindă ceea ce noi gândim că este necesar".***

În faţa unei astfel de pretenţii n-ar fi fost de mirare ca liderii chinezi să se fi prăpădit de râs. Într-adevăr este hilar să şi-l poată închipui cineva pe Bill Clinton, pe G.W. Bush sau pe oricare alt lider politic american „remodelând China" după chipul şi asemănarea ,dar mai ales, potrivit intereselor Statelor Unite!

Pentru a întări doctrina lui Bill Clinton, secretarul de Stat al acestuia în cel de-a doilea mandat, „războinica" doamnă **Madeleine Albright,** emigrantă din fosta Cehoslovacie, a afirmat: ***"Ca americani este de datoria noastră să fim autori ai istoriei".***

Politizarea istoriei şi... profitul maxim

Pretenţia potrivit căreia S.U.A. sunt capabile să discearnă esenţa şi să dirijeze cursul istoriei nu i-a fost proprie doar Administraţiei Clinton, reprezentând Partidul Democrat. Democraţii şi republicanii pot avea puncte de vedere diferite, unde şi cu ce forţe militare să se intervină, cât de dezvoltat să fie sistemul apărării antirachetă, dar **când a fost vorba de interesele strategice fundamentale ale S.U.A. pe plan extern, cele două partide au fost întotdeauna la unison şi s-au continuat unul pe altul** când s-au succedat la putere, pe tot parcursul secolului al XX-lea.

Iată un exemplu foarte concret în acest sens. În anul **1999**, doamna de culoare **Condoleezza Rice,** considerată cel mai mare specialist în probleme de securitate a Partidului Republican, s-a făcut ecoul concepţiilor lui Bill Clinton cu privire la „rolul istoric" al S.U.A., afirmând: *„Prăbuşirea Uniunii Sovietice şi triumful capitalismului au demonstrat într-un mod incontestabil că* ***Statele Unite au descifrat scopul istoriei.*** *În acest context, problema-cheie care se pune este aceea dacă S.U.A. vor accepta şi responsabilităţile care decurg din situaţia de a fi de partea corectă a istoriei. Dacă naţiunea americană nu va accepta acest lucru,* ***dacă va pierde această imensă oportunitate****, la adresa Statelor Unte vor apare pericole nebănuite. Peste două sau trei decenii, americanii s-ar putea întreba cu profund regret* ***de ce am fost noi de partea corectă a istoriei şi nu am profitat de acest lucru".***

Părerea noastră este că **politizarea istoriei, invocarea acesteia pentru motivarea şi mascarea politicii imperiale americane este extrem de periculoasă şi poate avea efecte catastrofale pentru restul lumii.***

Aceasta pentru că, pe de o parte, dacă te situezi „de partea corectă a istoriei", tot ce întreprinzi este corect, este justificat şi este moral, iar pe de altă parte, **ar însemna că toţi cei ce au alte puncte de vedere, adică se opun politicii Washingtonului, ar acţiona împotriva sensului corect al istoriei, stabilit de către S.U.A. Împotriva acestora se poate acţiona cu orice mijloace, inclusiv prin război.** Dacă şi naţiunea americană va fi pătrunsă de acest concept, aşa cum şi naţiunea germană a fost pătrunsă de ideologia nazistă după anul 1933, atunci **Omenirea se poate aştepta la nesfârşite războaie de cucerire,** ca cele din Balcani, Afganistan şi Irak.

---

* **N. edit.:** Pentru a se crea şi o bază istorică politicii de dominaţie mondială, încă din anii '70 au fost lansate teorii diversioniste pe măsura scopurilor: „Lumea s-a născut în SUA", „Atlantida, Hiperboreea, Thule etc. - în Florida", „SUA - Pământul Mamă" etc. !!...

Noi suntem convinşi că **forţa militară**, chiar dacă a repurtat succese vremelnice, fie ele chiar şi de 250 ani cât a durat ocupaţia mongolă asupra Rusiei, aceasta **nu a trasat niciodată adevăratul curs al istoriei.**

S.U.A. vor desfiinţarea frontierelor... altora !

În anul **2000**, în timpul campaniei electorale a preşedintelui cuceritor de ţări, G.W. Bush, **doamna C. Rise** a publicat un eseu în care explica esenţa doctrinei politice şi strategiei Partidului Republican, spunând: *„Schimbările dramatice în tehnologia informaţiilor, dezvoltarea industriilor bazate pe cunoaştere au schimbat profund înseşi fundamentele dinamismului economiei, accelerând tendinţele tot mai prezente ale interacţiunilor şi interdependenţelor care* ***ocolesc sau pur şi simplu ignoră frontierele naţionale. S.U.A. au evoluat ca principalul beneficiar şi binefăcător al acestui dublu proces revoluţionar.*** *Statele Unite au detectat aceste puternice tendinţe ale noului secol, care împing Omenirea spre deschidere economică, spre promovarea democraţiei şi libertăţilor individuale Statele lumii sunt foarte inegale din aceste puncte de vedere. Unele se află cu un picior în tren, iar cu altul pe dinafară. În ceea ce le priveşte,* ***Statele Unite şi aliaţii lor se situează de partea corectă a istoriei".***

Din acest eseu, se desprind două concluzii esenţiale. Prima este aceea că lumea viitorului nu trebuie să mai aibă „frontiere naţionale", iar cea de-a doua este că „te situezi de partea corectă a istoriei" numai dacă eşti aliat al S.U.A. Este însă evident că, **după agresarea şi cucerirea Irakului, în vederea „democratizării" acestei ţări,** cu ambele picioare în afara trenului democraţiei americane, **S.U.A. au rămas cu foarte puţini aliaţi** din cele peste 190 de state membre **în Organizaţia Naţiunilor Unite.** Pe de altă parte, **în timp ce desfiinţează frontierele altora, Washingtonul a lua măsuri draconice de pază a frontierelor S.U.A....**

Stăpânirea Europei – cheia dominaţiei mondiale

Războiul rece a favorizat extraordinar de mult politica externă expansionistă a S.U.A. La sfârşitul celui de-al doilea război mondial, în loc să iasă slăbite, precum Franţa, Marea Britanie şi U.R.S.S. sau de-a dreptul transformată în ruine ca Germania şi Japonia, **S.U.A. au ieşit extraordinar de îmbogăţite, cu un surplus de armament şi tehnică militară în valoare de peste 90 miliarde dolari.**

Acest armament trebuia să-şi găsească **plasament**, fapt pentru care S.U.A. au pus la cale sau au întreţinut majoritatea conflictelor militare postbelice, iar industria de război gigantică americană avea nevoie de

comenzi, fapt pentru care a fost declanşat Războiul rece şi s-a continuat expansiunea peste tot în lume, unde a fost posibil acest lucru. **Singura zonă inaccesibilă capitalului american era lumea comunistă**, cu imensele sale resurse, care trebuia distrusă, adusă la ascultare şi mai ales „deschisă".

Dacă nu ar fi existat condiţiile Războiului rece, economia americană ar fi putut intra din nou în situaţii economice depresive devastatoare, ca cea din 1929-1933.

Profesorul universitar Andrew J. Bacevich de la Harvard University pune în lumină faptul că **liderii politici ai S.U.A. au înţeles că, pentru a ajunge stăpâni ai lumii, mai întâi trebuie să ajungă stăpâni ai Europei.* Ocazia a fost oferită de cel de-a doilea război mondial.** Americanii au operat inteligent, debarcând în Normandia cu forţe proaspete, **după ce armata germană fusese zdrobită în proporţie de 75-80%** pe frontul rusesc.

Americanii au intrat în războiul din Europa, nu ca să distrugă nazismul, pentru că acesta era deja distrus, ci **ca să pună stăpânire pe Europa Occidentală** şi să prevină ajungerea ruşilor la Canalul Mânecii.

Planul Marshall şi NATO – pentru supunerea Europei

Cei 45 ani de Război rece au favorizat de la început până la sfârşit S.U.A.

Promotorii Războiului rece au fost Harry Truman, George Marshall şi Dean Acheson. **Instrumentele** prin care S.U.A. şi-au impus hegemonia asupra Europei Occidentale au fost **„Planul Marshall"** (1947-1952) şi **Organizaţia Tratatului Atlanticului de Nord (NATO),** înfiinţată sub presiunile Washingtonului, la 4 aprilie 1949.

Continuatorii Războiului rece după 1989 au fost G. Bush (tatăl), Bill Clinton şi G.W. Bush (fiul) împreună cu „ulii agresivi" reprezentând interesele Complexului Militar Industrial şi extremei drepte.

Într-un formidabil eseu intitulat *„America As European Hegemon" **(America hegemon al Europei),*** apărut în buletinul „The National Interest" din luna **iulie 2003**, sub semnăturile lui Christopher Layne şi Thomas Jefferson, cercetători ai reputatului Institut Cato de Studii Internaţionale din Washington, se demonstrează cu măiestrie şi argumente beton că **impunerea hegemoniei S.U.A. asupra Europei a**

---

* **N. edit.:** Istoricul Mackinder scria: *„Undeva, sus în Maramureş este un loc marcat drept centrul Bătrânului Continent - Europa (de la Atlantic la Urali). **Oricine conduce Europa de Est** conduce inima Europei, cine conduce inima Europei conduce Insula Lumii, şi cine conduce Insula Lumii **conduce Lumea."***

Deci, nu întâmplător cei de la Washington îşi doresc să conducă „inima Europei", România, chiar şi printr-un...preşedinte american, gen Lia Roberts...

fost cel mai important obiectiv strategic urmărit de către liderii politici de la Washington de la sfârşitul secolului XIX şi până în zilele noastre. Pentru atingerea acestui obiectiv, S.U.A. s-au angajat şi în primul, precum şi în cel de-a doilea război mondial, ambele ducând a înfrângerea Germaniei, care viza să-şi impună hegemonia asupra Europei, lovind astfel în interesele strategice americane.

Războiul rece pentru hegemonia americană

S.U.A. au declanşat şi întreţinut războiul rece pentru a preveni impunerea hegemoniei fostei U.R.S.S. asupra Europei. Cum statele Europei Occidentale se temeau mai mult de comunismul sovietic decât de expansionismul american s-au aliat, de voie de nevoie, cu S.U.A.

Creând N.A.T.O. şi prin acesta „Comunitatea Atlantică", **S.U.A. au reuşit să integreze Europa Occidentală în sistemul economic şi militar american.** Cei doi analişti susţin că **„pericolul sovietic" a fost exploatat la maximum de către Washington,** pentru a-şi implementa hegemonia asupra Europei Occidentale.

Dacă nu ar fi fost aşa, susţin cei doi cercetători, atunci, **după dezmembrarea U.R.S.S.**, survenită la 25 decembrie 1991, **S.U.A. ar fi trebuit să se retragă din Europa Occidentală,** lucru pe care nu vor să-l facă nici în ruptul capului.

Dacă N.A.T.O. ar fi fost creat în scopul declarat al apărării Occidentului sau mai exact a „Comunităţii Atlantice" împotriva „expansionismului sovietic", atunci, după desfiinţarea Tratatului de la Varşovia şi dezmembrarea U.R.S.S. şi a „blocului comunist", **această alianţă militară ar fi trebuit să-şi înceteze existenţa.**

Acest lucru nu s-a produs datorită opoziţiei vehemente a Washingtonului. Mai mult chiar, prin eforturi americane susţinute, alianţa N.A.T.O. a trecut prin **două lărgiri:** în **1997,** când au fost invitate să adere Cehia, Polonia şi Ungaria şi în **2002**, când au fost invitate să adere Bulgaria, Estonia, Letonia, Lituania, România, Slovenia şi Slovacia.

Dorinţa S.U.A. de lărgire şi perpetuare sine die a N.A.T.O. demonstrează că **adevăratul scop al creării acestei alianţe nu l-a constituit lupta împotriva comunismului,** contra căruia timp de 40 ani nu a tras nici un cartuş, **ci instituirea hegemoniei americane asupra Europei.**

NATO – instrumentul dominaţiei universale

Menţinerea N.A.T.O., precum şi lărgirea spre est a acestuia nu se puteau realiza decât prin continuarea, în forme noi, a politicii şi practicilor specifice Războiului rece.

În primul rând **a fost continuată, în plan calitativ, cursa înarmărilor de către S.U.A.,** în baza căreia, acestea au realizat o supremație militară uriașă în raport cu restul lumii. Dezechilibrul de forțe la scară planetară a luat proporții incontrolabile.

În al doilea rând, **au fost căutate şi găsite surse de pericole reale şi imaginare, care să justifice menținerea, lărgirea şi globalizarea responsabilităților N.A.T.O.** Adică, transformarea N.A.T.O. într-un **instrument al politicii externe a S.U.A.,** în scopul implementării hegemoniei americane la scară mondială.

Cei doi analişti americani susțin că **S.U.A. s-ar fi putut retrage din Europa încă din anii '60**, când statele vest-europene ajunseseră în stadiul de a se putea apăra singure împotriva unei eventuale agresiuni din partea fostei U.R.S.S. Concluzia la care ajung Christopher Layne şi Thomas Jefferson este aceea că, **în cele din urmă, americanii vor fi dați afară de către europeni,** dar ei singuri nu vor înclina niciodată să plece.

Analiştii americani merg mai departe, arătând că scopul N.A.T.O. nu a fost acela „de a-i ține pe americani înăuntru, pe ruşi în afară şi pe germani la pământ", cum s-a exprimat plastic lordul Jasmey, primul secretar-general al Alianței, ci cu totul altul. Din punct de vedere al Washingtonului, susțin aceştia, **scopul real al N.A.T.O. a fost de a ține S.U.A. în Europa Occidentală deasupra tuturor, pentru ca Germania să fie ținută jos, Europa să nu mai poată acționa unilateral şi să fie lipsită de voința oricărei integrări politice.**

Dorința S.U.A. de a-şi impune hegemonia asupra Europei a existat înainte de declanşarea Războiului rece şi înființării N.A.T.O. şi se menține şi după ce Războiul rece a încetat, iar U.R.S.S. s-a dezintegrat.

Vechiul „uliu" de la Pentagon

Iată de ce, **în funcțiile-cheie ale Administrațiilor americane de după anul 1989 sunt menținuți oamenii care au fost principalii promotori ai Războiului rece, ai cursei înarmărilor şi ai expansionismului hegemonist american.** Faptul că preşedintele S.U.A. G.W. Bush îşi angajează țara cu atâta uşurință în războaie nu este absolut deloc întâmplător. Secretarul Apărării, **Donald Rumsfeld***, a fost **unul**

---

* **N. edit.:** Donald Rumsfeld a fost secretar al Apărării şi în Administrația Nixon, când războiul din Vietnam a înregistrat maxime de ferocitate !

Membru al PNAC (Proiect pentru un nou secol american), înființat în 1997 şi coordonat de CFR - Consiliul pentru Relații Externe (organizație masonică a familiei Rockefeller), este şi un vechi militant pentru război. Astfel, în anii '80 a cerut insistent un război atomic cu URSS, în 1998 - invadarea urgentă a Irakului iar în 1999 - bombardarea Jugoslaviei...

dintre cei mai fanatici promotori ai Războiului rece. După marile transformări politico-militare petrecute în lume, ar fi fost cazul să se producă nişte schimbări şi în concepţiile, practicile şi mediul clasei politice.

„La vremuri noi, oameni noi", strigau revoluţionarii români pe timpul şi după evenimentele din decembrie 1989. *„La vremuri noi, tot noi"*, a răspuns nomenclatura P.C.R.-istă, care s-a „metamorfozat" în „burghezie" modernă adeptă a „guvernării democratice şi economiei de piaţă". Înainte de 1989, „nomenclaturiştii" aveau doar putere şi privilegii. După ce s-au „metamorfozat" au putere, privilegii şi întreaga avuţie naţională însuşită fraudulos şi „garantată" prin Constituţie...

Exact acelaşi fenomen s-a petrecut şi **în S.U.A.** Cel puţin pe plan extern, **promotorii Războiului rece au rămas tot în primele rânduri.** Donald Rumsfeld, care se apropie de vârsta de 80 ani, în loc să se ocupe de nepoţi, face războaie. „Ulii războinici" cum îi numeşte presa americană pe vechii politicieni ai epocii Războiului rece, vorbesc tot timpul despre nevoia adaptării politicii şi strategiei S.U.A. în relaţiile externe la noile condiţii, dar în realitate aceştia se întorc în istorie, **depunând eforturi să reactualizeze,** în primii ani ai secolului XXI, **programul şi doctrina lui Harry Truman***, din anii '50.

Faţă de o asemenea stare de lucruri, românii au un proverb: *„Lupul îşi schimbă părul, dar năravul ba".* Donald Rumsfeld este unul din stâlpii de bază ai Administraţiei G.W. Bush care a făcut din soldaţi *„cei mai buni ambasadori ai S.U.A."*...

Pe timpul războiului dintre Irak şi Iran (1979-1987), **Donald Rumsfeld** a fost, câţiva ani la rând, **consilier personal al preşedintelui Saddam Hussein.** Pe vremea respectivă, „sângerosul dictator" de la Bagdad se bucura de o imensă apreciere la Washington. **Irakul ora folosit de către S.U.A. ca stat tampon şi ca forţă de lovire a Iranului,** în care revoluţia islamică ieşise biruitoare. **Saddam Hussein şi armata lui,** sprijinită puternic de către S.U.A., **au pus stavilă răspândirii fundamentalismului islamic în lumea arabă,** în general şi în Golful Persic, în special. Acelaşi rol i-a fost atribuit şi României Mari de către Occident după victoria Revoluţiei ruse din 1917. **Victoria bolşevismului a favorizat crearea României Mari.**

S.U.A. – Ministerul de Război al Israelului ?!

Un alt mare purtător al ideologiei şi practicilor Războiului rece, de factură intelectuală net superioară lui Donald Rumsfeld, care este chiar prieten intim cu preşedintele G.W.Bush este adjunctul secretarului Apărării, **Paul Wolfowitz.**

Acesta s-a **născut într-o familie de evrei polonezi** care s-a stabilit la New York în perioada marii depresiuni economice din 1929-1933.

Tatăl lui Paul Wolfowitz a fost un om deosebit de înzestrat din punct de vedere intelectual, reuşind să-şi dea doctoratul în matematică la University Columbia, iar ulterior să ajungă profesor la Universitatea Cornell. Paul, cel mai tânăr dintre cei doi fii ai profesorului universitar doctor, **Jacob Wolfowitz**, a moştenit inteligența tatălui. Ajuns student al Universității Cornell, Paul Wolfowitz **l-a avut ca profesor şi mentor pe Allen Blom,** tot evreu, o somitate în domeniul ştiințelor politice.

P. Wolfowitz şi-a desăvârşit studiile post-universitare la Facultatea de ştiințe politice a Universității din Chicago. Aici a fost **„descoperit" de către Albert Wohlstetter*,** considerat de către Pentagon drept unul dintre cei mai străluciți teoreticieni americani în problemele războiului nuclear. Acesta a fost **autorul celor mai terifiante scenarii de război nuclear,** cărora Pentagonul le-a acordat o înaltă apreciere şi şi-a dezvoltat sistemele de arme nucleare compatibile cu aceste scenarii.

La Chicago, din cercul lui Paul Wolfowitz a făcut parte şi **Leo Strauss, evreu emigrant din Germania.** Acesta **a pus bazele filozofice ale doctrinei războiului nuclear şi a dezvoltat teoria potrivit căreia S.U.A. sunt *„singura şansă şi singura speranță a salvării Omenirii".*** L. Strauss a avut un rol imens în fundamentarea concepțiilor geo-politice şi geo-strategice ale lui Paul Wolfowitz** de esență radicală, ultra-conservatoare de dreapta.

Prezentat senatorului democrat **Harry Jackson*****, care l-a apreciat din primul moment, Paul Wolfowitz a ajuns la Washington şi cooptat în grupul de specialişti care era angajat în elaborarea unui program de apărare împotriva rachetelor (ABM), ce urma să fie înaintat Congresului S.U.A.

Preşedinții trec, „ulii războiului" rămân...

La Washington, P.Wolfowitz l-a cunoscut pe un alt mare specialist în ştiințe politice, adept înfocat al politicii de forță împotriva „lumii comuniste", pe nume **Richard Perle*, un reprezentant tipic al cercului „ulilor războinici".** În concluzie, din tinerețe, Paul Wolfowitz a crescut

---

* **N. edit.:** De origine iudaică.

** **N. edit.:** Ariel Sharon declara într-o şedință de guvern: *„SUA sunt conduse de noi şi americanii ştiu foarte bine asta!"*

Cei amintiți de autor dovedesc foarte bine această realitate. De altfel, Paul Wolfowitz are şi cetățenie israeliană şi este considerat un „vârf de lance" al lobby-ului pro-Israel în SUA...

*** **N. edit.:** Tot de origine iudaică. Membru al PNAC, susținător al lui Ariel Sharon (premierul Israelului). Alături de Rumsfeld şi Wolfowitz, începând cu 1997, a insistat la Casa Albă pentru distrugerea dușmanilor Sionismului...

şi s-a format ca expert în mediul academic ultra-conservator de extremă dreapta, care se opunea oricăror programe politice de destindere şi dezarmare cu fosta U.R.S.S

Paul Wolfowitz este unul dintre principalii promotori ai continuării, de către S.U.A., a practicilor Războiului rece şi, mai presus de toate, a cursei înarmărilor calitative, de pe urma căreia s-au născut „armele inteligente", adică rachetele de croazieră şi bombele dirijate prin laser şi sateliți de o precizie înspăimântătoare. Efectele acestor arme au fost verificate şi demonstrate în primul război din Golful Persic (1990-1991), pe timpul agresiunii S.U.A./N.A.T.O. împotriva Iugoslaviei (Serbia şi Muntenegru), din primăvara anului 1999 şi pe durata celui de-al doilea război din Golful Persic - 20 martie - 1 mai 2003.

De când s-au cunoscut, cei doi „ulii ai războiului", **Paul Wolfowitz şi Richard Perle,** au rămas **nedespărțiți.** Ambii **i-au slujit** cu credință şi eficiență **pe preşedinții Ronald Reagan şi G. Bush (tatăl),** epocă în care S.U.A. au implementat cele mai gigantice programe de înarmare. Continuarea acestora şi după anul 1989 a transformat S.U.A. nu într-o super-putere, ceea ce de fapt era, ci într-o **„hiper-putere"**, ce este în realitate, total disproporționată în raport cu restul lumii. **O asemenea putere militară nu mai ține cont de nimeni şi de nimic...**

G.W. Bush conduce Lumea iar Wolfowitz pe G.W. Bush !...

Pe timpul administrației Bill Clinton, Paul Wolfowitz a deținut postul de **decan** al Facultății de Înalte Studii Internaționale din cadrul Universității „John Hopkins". În campania pentru alegerile prezidențiale din anul 2000, **G.W. Bush (junior) s-a înconjurat de cele mai reprezentative personalități ultra-conservatoare din cercul „ulilor războinici" ai Partidului Republican**, purtătoare ale concepțiilor şi practicilor dure din epoca Războiului rece, din care fac parte: James Baker, Brent Scowcroft, Paul Wolfowitz, Richard Perle.

Între preşedintele **G.W. Bush** şi **Paul Wolfowitz** s-au dezvoltat **relații foarte apropiate.** După câştigarea alegerilor, **funcția de secretar al Apărării urma să fie ocupată de către Paul Wolfowitz** dar, la insistențele tatălui preşedintelui şi ale altor „ulii" mai bătrâni, purtători ai intereselor Complexului Militar Industrial şi ale magnaților petrolului, a fost preferat Donald Rumsfeld. Richard Perle a fost numit preşedintele Comitetului pentru Politica de Apărare.

Paul Wolfowitz este textierul tuturor intervențiilor şi discursurilor preşedintelui G.W. Bush în problemele politico-militare. Influența acestuia în a-l determina pe G.W. Bush să angajeze S.U.A. în războiul împotriva Irakului a fost decisivă, după cum apreciază analistul american Nigel Parry, în eseul intitulat *„Bush's*

Brain Trust" (Trustul Inteligenței lui Bush) apărut în publicația „Vanity Fair" (Târgul vanităților) din iulie 2003, la Washington.

După tragicele evenimente din 11 septembrie 2001, influența lui **Paul Wolfowitz** la Casa Albă a crescut şi mai mult. Acesta este **autorul „Strategiei Naționale de Securitate a Statelor Unite ale Americii"**, promulgată de G.W.Bush în **septembrie 2002,** în baza căreia SUA au declanşat „războiul preventiv" împotriva Irakului la 20 martie 2003.

P. Wolfowitz, o adevărată „eminență crenuşie" a Administrației G.W. Bush, este **principalul autor al strategiei S.U.A. în războiul pe care acestea l-au declarat terorismului internațional.**

Pe timpul vizitei lui Paul Wolfowitz la Bagdad din octombrie 2003, în ciuda caracterului ultra-secret al acesteia, forțele irakiene de rezistență au atacat cu furie clădirea în care a fost cazat, punându-i viața în mare pericol. Probabil că G.W. Bush, care a scăpat cu viața în urma loviturilor teroriste de la 11 septembrie 2001 şi Paul Wolfowitz, care a scăpat cu viață în urma focului rachetelor irakiene trase la Bagdad asupra lui în noaptea de 26 octombrie 2003 s-au bucurat cel mai mult la **vestea capturării lui Saddam Hussein** în ziua de **13** decembrie 2003.

Nici victoria S.U.A. în cel de-al doilea război mondial nu a provocat atâta propagandă psihologică la scară globală, cât a provocat „victoria" capturării lui Saddam Hussein. „Victoria" a fost într-adevăr „impresionantă", dacă unei armate americane şi britanice totalizând peste 160.000 de militari, dotați cu cea mai sofisticată tehnică militară din lume, ajutată de C.I.A. şi M.I.6 (spionajul Marii Britanii) i-au trebuit **zece luni** ca să vâneze şi să captureze un bătrân de **66** ani...*

---

* **N. edit.:** De fapt, Saddam Hussein a fost capturat de kurzi, împotriva cărora folosise inclusiv arma chimică, şi predat forțelor americane...

1989 – „ANUL ZERO" PENTRU „NOUL POPOR ALES"

Marea Schimbare – o surpriză pentru spioni ?

După cum apreciază politologul american Andrew J. Bachevich şi nu numai el, **evenimentele petrecute în cursul anului 1989 au marcat o schimbare bruscă şi totală în istoria lumii.** Occidentul, în general, şi S.U.A. în special, au fost luate prin surprindere.

În celebra sa carte *„U.K. Eyes Alfa"* (Ochii Marii Britanii Alfa. Istoria intimă a spionajului britanic), apărută la Editura Faber and Faber, simultan la Londra şi la Boston, **Mark Urban,** veteran al acestui serviciu, face următoarea apreciere, care poate fi considerată drept bilanțul unei epoci: ***„Cel mai mare eşec al spionajului unei întregi ere a fost incapacitatea tuturor serviciilor respective de a prevedea căderea comunismului. Aceasta ne-a luat absolut pe toți prin surprindere.*** *Imensa cantitate de informații despre capacitățile de purtare a războiului de către lumea comunistă a fost foarte bună, dar aceasta nu ne-a spus un lucru esențial pe care ar fi trebuit să-l ştim şi anume pe acela că totul se va prăbuşi. Aceasta a constituit* ***un eşec colosal pentru toate serviciile de spionaj din țările occidentale*** *în ceea ce priveşte capacitatea acestora de analiză politică şi estimare".**

Faptul că nici un serviciu de spionaj din lume şi nici un nucleu de analişti din cadrul acestora, dar nici din mediile academice ale celor

---

* **N. edit.:** Afirmația lui Mark Urban este mai degrabă o diversiune, decât o lipsă de informare... Marea Schimbare din 1989 era cunoscută încă din februarie 1972!

L. Fletcher Prouty, colonel în serviciile de informații militare ale SUA, a arătat, în cartea sa „JFK" (1992), că Administrația Nixon a organizat la Casa Albă, între 7-9 februarie 1972, „Conferința despre perspectiva lumii industriale asupra afacerilor în anul 1990", la care au participat 1.500 de oameni de afaceri de frunte ai SUA.

Deschise de Maurice Stans, ministrul (de origine iudaică) al Comerțului, lucrurile s-au încheiat cu o concluzie „profetică": *„Estul şi Vestul se vor întâlni undeva la mijloc, în jurul anului 1990".* Adică, la Berlin şi sub forma capitalismului de stat !...

Încă din 1871, Albert Pike a programat cele trei războaie mondiale: pentru crearea URSS, a statului Israel şi instaurarea Guvernului Mondial în Palestina.

De altfel, anii revoluțiilor secolului XX, adunați (1917, 1956, 1968, 1989), arată o programare încă din vremea lui Albert Pike! Adică: 3x**6**, 3x**7**, 3x**8**, 3x9 (1+9+8+9=27=3x9)...

mai dezvoltate state ale lumii nu a fost în măsură să prognozeze căderea comunismului în Europa de Est demonstrează că **prognozarea viitorului constituie o performanță greu de atins.**

În acest cadru, mai există şi un alt aspect. Marile performanțe în domeniul prognozei ştiințifice au fost de foarte rare ori rezultatul eforturilor unor colective, a unor servicii, indiferent cât de secrete şi de bine finanțate au fost acestea. **Adevărata prognoză este, de regulă, rezultatul sclipirii omului de geniu,** a unei munci individuale acolosale, de cele mai mute ori ignorată de către factorii politici şi instituțiile care domină în societate. Asemenea oameni sunt rari, iar când există sunt ocoliți...

„Istoria începe după 1989"

După ce s-au trezit din buimăceala surprinderii cercurile politice conducătoare de pretutindeni au început să interpreteze şi să evalueze istoricele evenimente din perioada 1989-1991 prin prisma propriilor interese, în scopul de a stoarce avantaje maxime de pe urma lor.

În „Comunitatea Atlantică" au prevalat interpretările date de către Washington, din care rezultă că tot ce s-a petrecut în lumea comunistă constituie o confirmare a „justeții" programelor politice americane şi în special a „strategiei stăvilirii comunismului", elaborată în primii ani de după cel de-al doilea război mondial. S-a încheiat un mare capitol al istoriei universale şi s-a deschis altul complet nou.

Aceasta a fost estimarea făcută de analiştii politici ai Administrației **Bill Clinton,** care **s-a situat pe sine în postura de deschizător al acestei „noi epoci", în cadrul căreia S.U.A. trebuie să dețină rolul de „lider absolut".**

În doctrina politică a Statelor Unite, paradigma strategică ***„1989 - Anul Zero"*** a fost introdusă de către teoreticienii şi experții Partidului Democrat pe timpul administrației Bill Clinton. Doamna Madeleine Albright, personalitate deosebit de reprezentativă a acestei Administrații, a tras cu buretele peste tot ce s-a scris şi s-a gândit în plan politic înainte de anul 1989, afirmând: *„Lucrările şcolii politice de dinainte de 1989 ne sunt tot atât de utile în prezent, pe cât ne este de utilă arheologia".*

„Sfârşitul Istoriei" şi...hegemonia S.U.A. asupra Lumii

Istoria contemporană, la care americanii se pricep atât de puțin, a fost împărțită în „veche" şi „nouă". **Partidul Republican şi Administrația G.W. Bush şi-au însuşit această viziune, împărțind şi Europa în *„Europa Veche"***, reprezentată de statele occidentale dezvoltate, unde S.U.A. pierd poziții pe zi ce trece **şi *„Europa Nouă"*,**

adică fosta lume comunistă, „democratizată" după anul 1989, în care Statele Unite se zbat să pătrundă şi să se consolideze, într-o acerbă luptă cu Uniunea Europeană şi Federaţia Rusă.

Evoluţia lumii după anul 1989 s-a dovedit a fi însă mult mai complexă, depăşind capacitatea de înţelegere, analiză şi interpretare atât a analiştilor americani, cât şi a altora.

Cel mai puternic curent politic de după anul 1989, care a animat spiritele clasei conducătoare americane din ambele partide, a fost **cel „triumfalist"**, având ca esenţă „victoria" repurtată de către S.U.A. împotriva comunismului. **S-a născut ideea că S.U.A. reprezintă totul pentru omenire, că aceasta nu are altă alternativă decât să se alinieze şi să urmeze sistemul american.**

Acest lucru este magistral exprimat de către **Francis Fukuyama**, cel mai repurtat sociolog american de origine japoneză, în opera sa fundamentală *„Sfârşitul Istoriei"*, apărută în anul 1992, îmbrăţişată cu entuziasm, chiar cu euforie, de către întregul spectru politic şi social american, în care afirmă: *„Dacă ne găsim acum într-un punct din care nu ne mai putem imagina o lume substanţial diferită de cea a noastră (adică americană), atunci va trebui, de asemenea, să luăm în consideraţie posibilitatea ca însăşi istoria să fi ajuns la capătul său".*

Nu trebuie să cugeţi prea mult ca să-ţi poţi da seama că **teoria „sfârşitului istoriei"** interpretată ca expresie a victoriei definitive şi eterne a sistemului social-politic american este tot atât de **absurdă** şi de **nefondată** ca şi teoria marxist-leninistă a „inevitabilităţii" triumfului socialismului şi comunismului de tip sovietic asupra întregii lumi. Pe de altă parte, **această teorie ar putea ascunde şi teama S.U.A. de viitor...**

Este cât se poate de clar că istoria nu se va opri din mersul său, greu de anticipat, numai pentru a face pe plac cercurilor politice ultra-conservatoare americane de la Washington. **După anul 1989 s-a născut o lume mult mai complexă, mult mai dinamică şi mai ales mult mai imprevizibilă decât „lumea bipolară" dominată de către S.U.A. şi fosta U.R.S.S.**

Lucrurile s-au complicat atât de mult, încât însuşi preşedintele Bill Clinton şi cercul său apropiat, printre care şi Henry Shelton, şi-au manifestat **nostalgia după epoca Războiului rece,** în care mai totul era clar, vizibil şi pe termen scurt, cum le place la politicieni. Împărţirea lumii era clară: „cei buni", adică S.U.A. şi aliaţii lor, şi „cei răi" adică lumea comunistă în totalitate.

Haosul dinaintea globalizării

După anul 1989, întreaga lume s-a transformat într-o nebuloasă, iar **ordinea s-a tranformat în haos.** Economiile lumii, cu excepţia

economiei S.U.A., parcurg tranziția de la economiile militarizate, bazate pe capitalul de stat, la economiile societății informatizate, care se sprijină pe capitalul intelectual. Din acest punct de vedere, **economia Uniunii Europene a luat-o înaintea economiei americane,** care continuă să fie tractată de uriașa industrie de război.

Această „tranziție" a avut efecte profunde și asupra universului magic și plin de mister al spionajului. **Locul preponderent ocupat de spionajul militar a fost preluat de spionajul economic.** Dacă, înainte de anul 1989, spionajul economic consuma în jur de **4%** din bugetul marilor servicii de spionaj ale lumii, după anul 1989 acest procent s-a ridicat la circa **48 %.** În același plan, se constată **o creștere uriașă a spionajului economic practicat de către companiile și societățile particulare,** în raport cu spionajul de stat.

Dispariția divizării lumii din epoca Războiului rece a stimulat **producerea unei profunde revoluții în domeniul informațiilor.** Datorită acestui fenomen, lumea a devenit mult mai mică, iar distanțele pur și simplu au dispărut. **Devenind mai „mică", lumea a devenit și mai vulnerabilă,** așa cum s-au convins americanii la 11 septembrie 2001, când cele două și uriașa lor putere militară nu i-a mai putut proteja. Mai presus de toate și-a făcut apariția fenomenul de „globalizare", despre care analistul american Thomas L. Friedman a scris în marele cotidian „New York Times": ***„Globalizarea** nu este doar o tendință, nu este doar un fenomen, nu este nici un capriciu economic. Aceasta este **un sistem internațional, care îl înlocuiește pe cel din epoca Războiului rece".***

Iată un alt motiv pentru a considera „1989 anul zero"...

Părerea noastră este că **„globalizarea" reprezintă și un fenomen economic de creștere continuă a rolului și locului, deci a puterii, companiilor transfrontaliere, în raport cu statele naționale,** din care rezultă o diminuare continuă a independenței, suveranității și integrități teritoriale a celor din urmă.

Clasa politică americană în totalitatea ei, fie că sunt „ulii războiului" sau „porumbeii păcii", fie că fac parte din Partidul Republican sau din Partidul Democrat, interpretează „globalizarea" ca pe o „oportunitate de aur" pentru impunerea sistemului economic și al „valorilor" politice și sociale ale Statelor Unite asupra lumii. Cu alte cuvinte, **americanii abordează „globalizarea" de pe poziții și concepții imperiale.** Acest fenomen numit „globalizare" **oferă condiții nelimitate creșterii imperiului american**, la care se lucrează sistematic din anul 1898 încoace, după părerea guvernanților de la Washington.

Globalizare pentru... salvarea S.U.A. ?

In anul **1995**, purtătorul de cuvânt al Camerei Reprezentanților din Congresul S.U.A., republicanul **Newt Gingrich**, declara următoarele: ***„Dacă americanii vor profita de oportunitățile deschise de «globalizare», ei vor lăsa moştenire copiilor lor o patrie inegalabilă în bogăție, putere şi perspective.*** *Dacă americanii vor irosi asemenea oportunități, le vor pierde prin acțiuni necugetate, atunci, în cel mai fericit caz, ei vor avea un nivel de trai inferior, iar în cel mai nefericit caz vor constata că o altă țară le-a luat locul, intrând cu hotărâre în noua eră, putându-ne domina".*

Nu suntem animați de sentimente anti-americane şi nu avem nimic împotrivă ca S.U.A. să joace un rol important, dar constructiv şi benefic pentru întreaga comunitate internațională, în procesul de „globalizare". Ne întrebăm, însă, dacă, prin prisma altei ziceri a congresmanului Newt Gingrich cu privire la societatea americană, făcută publică în luna **noiembrie 1994,** Statele Unite ar mai putea deveni vioara întâi în procesul de „globalizare". Iată ce a declarat domnul **N. Gingrich:** *„Este imposibil de menținut o civilizație* (cea din S.U.A.) *când fete de 12 ani nasc copii, tineri de 15 ani se ucid între ei, la 17 ani mor de SIDA, iar la 18 ani primesc diplome pe care nici măcar nu sunt în stare să le citească".*

Newt Gingrich este o figură proeminentă a vieții politice americane, originar din Georgia, de profesie avocat. Este un mare teoretician al Partidului Republican, deci nu este nici „marxist" şi nu a fost nici „agent al KGB". Noi zicem că este un mare patriot american.

Ne exprimăm părerea că **dacă în România vom continua „reformele" din învățământ în maniera în care s-au derulat din anul 1990 încoace, vom ajunge şi noi exact în situația din S.U.A.,** descrisă atât de plastic de către congresmanul american...

Omogenizarea Lumii cu „Big Mac" şi Coca Cola !

După concepția extrem de clară a lui N. Gingrich, **„globalizarea" înseamnă răspândirea capitalismului pieței libere în absolut toate statele de pe glob. Evident, monopolul acestui proces trebuie deținut de către S.U.A.** Cu greu îşi poate cineva imagina o definiție mai simplă şi mai convingătoare a imperiului american global.

Toată floarea clasei politice americane, fără deosebire de partid, rasă, vârstă sau sex, gândeşte la fel. Doi proeminenți analişti ai Pentagonului, Joseph S. Nye* şi William A. Owens, sunt de părere că **„glo-**

---

* **N. edit.:** De origine iudaică, la fel ca şi frații Mc Donald.

balizarea", în condițiile revoluției în domeniul informațiilor, **nu poate fi controlată şi dirijată decât de către S.U.A.** Aceasta pentru că Statele Unite dețin prioritatea în domeniul informațiilor, iar ***„cunoaşterea înseamnă putere".***

Teoreticianul american **Theodore Levitt,** de origine etnică evreiască, **unul dintre promotorii de avangardă ai fenomenului „globalizării",** susținea încă acum două decenii că generalizarea economiei de piață va face ca **lumea** să devină **tot mai omogenă.**

T. Levitt, partizan acerb al intereselor economice americane, vede „armonizarea lumii" în faptul că pe Champs Elysees din Paris au apărut restaurante McDonald's, că în Bahrein se bea Coca-Cola, iar la Moscova se bea Pepsi-Cola. Influența globală a S.U.A. mai este exemplificată prin răspândirea blugilor şi a muzicii rock. Cu alte cuvinte, **omogenizarea prin „globalizare" înseamnă, în realitate, „americanizare".** Părerea noastră este că, bazat pe asemenea „valori", obiectivul Washingtonului de „americanizare" a lumii este departe de şansa de a fi realizat.

Cel mai puternic instrument prin care s-a încercat „americanizarea" lumii a fost dolarul, impus ca valută de schimb şi de rezerve valutare la scară internațională, **de pe urma căruia, timp de peste o jumătate de secol, S.U.A. au stors, pe seama restului lumii, beneficii colosale.** Acestei stări de lucruri i s-a pus capăt de către Uniunea Europeană prin introducerea monedei EURO, după 30 ani de eforturi continue în fața rezistenței acerbe din partea S.U.A.

Se poate constata că „globalizarea", fenomen real al epocii noastre, nu prea merge mână în mână cu „americanizarea", chiar dacă aceasta din urmă este „stimulată" şi cu portavioanele ce spintecă valurile tuturor oceanelor, cu miile de avioane ultramoderne, cu rachetele de croazieră şi „bombele inteligente" care distrug şi ucid cu precizie matematică, cu diviziile de tancuri, de infanterie marină şi parașutişti, cu care atacă şi ocupă țară după țară...

„Noi, americanii suntem poporul ales"

Profesorul Andrew W.J. Bacevich, împreună cu multe alte personalități din mediile academice americane, atrage atenția că **„globalizarea" prin „americanizare" va constitui esența strategiei politice a S.U.A. pe plan extern,** cel puțin în prima jumătate a secolului XXI. **Expansiunea economică prin deschiderea tuturor surselor de materii prime pentru investițiile de capital american şi deschiderea tuturor piețelor pentru produsele industriei americane poartă la Washington numele de „globalizare".**

Retorica politică a Washingtonului de la începutul secoluui XXI promite comunității internaționale că, dacă va accepta „globalizarea" după rețetele elaborate de către S.U.A., va avea parte de pace, prosperitate şi democrație. Ne întrebăm, însă, ce se va întâmpla dacă multe din statele lumii nu vor accepta „globalizarea" în varianta impusă de către Statele Unite. Vor avea toate soarta Irakului din primăvara anului 2003? **Câte state îşi mai pot permite S.U.A. să cucerească?**

Pentru a arăta cât de exclusiv, de unic este rolul Statelor Unite în conducerea şi modelarea lumii în secolul XXI, ideologii Administrației Bill Clinton au readus în actualitate ***„Teoria lui Herman Melville",*** elaborată în anul **1850**. Cu 145 ani în urmă, acesta spunea: ***„Noi, americanii, suntem deosebiți față de toți ceilalți oameni, noi suntem poporul ales - suntem Israelul timpurilor noastre".****

Americanii de la Atlantic la Pacific sunt inspirați de această teorie mistică şi cred în rolul mesianic de „binefăcător" pe care Statele Unite îl au în lume. Acest crez este sădit şi cultivat la americani din cea mai fragedă vârstă şi întreținut, printr-o propagandă de înalt profesionalism, pe toată durata vieții acestora.

Declinul economic relativ – compensat cu dominația militară

Una este să doreşti a domina lumea şi alta este să poți. **Principala condiție pe care o țară trebuie să o îndeplinească pentru a aspira la rolul de lider al lumii este puterea sa economică.**

Între **1945-1955**, S.U.A au asigurat **peste 50%** din producția mondială. Această pondere a scăzut treptat, ajungând în anul **1960** să fie de numai **25,9%.** Iată situația privind intervalul 1960-1980 rezultată din ampla lucrare intitulată *„The Twentieth Century World"* (Lumea secolului XX) a profesorului universitar **dr. William R. Jeylor,** rectorul Facultății de Istorie şi director al Departamentului de Cercetări Istorice din Boston University, apărută la Editura Oxford University Press din New York, în anul **1992** (pag.405), în procente din producția mondială:

	1960	**1970**	**1980**
C.E.E./Uniunea Europeană	26,0	24,7	22,5
Statele Unite ale Americii	25,9	23,0	21,5
U.R.S.S.	12,5	12,4	11,4
Japonia	4,5	7,7	9,0
China	3,1	3,4	4,5
Statele în curs de dezvoltare	11,1	12,3	14,8
Alte state	16,9	16,5	15,8

* **N. edit.:** Dar condus de... „poporul ales al lui Iahve" !...

Din anul 1960 şi până în prezent, Uniunea Europeană a rămas constant pe primul loc în ceea ce priveşte ponderea producţiei sale din producţia mondială, cunoscând şi aceasta o scădere în raport cu celelalte centre de putere economică. Singura care a ieşit din competiţie a fost U.R.S.S., care s-a prăbuşit în anul 1991.

Aceasta nu înseamnă că **produsul intern brut din S.U.A.** nu ar mai fi crescut. Dimpotrivă, acesta a cunoscut **creşteri dintre cele mai mari din lume.** Nu a putut fi oprită, însă, **scăderea ponderii PIB-ului american din cel mondial.** Acest proces legic care a stat la baza creşterii şi descreşterii marilor puteri de-a lungul secolelor este numit de către Paul Kennedy, profesor la Harvard University, **declin relativ.**

În economie, S.U.A. au intrat în „declinul relativ" începând cu anul 1960. Declinul relativ se poate transforma în declin absolut. Marea Britanie este ţara care a parcurs tot procesul de la „declinul relativ" la „declinul absolut". Washingtonul se dă de ceasul morţii pentru ca acest proces să nu se repete şi în cazul Statelor Unite ale Americii. Iată de ce clasa politică americană visează la „sfârşitul istoriei", gândind că „globalizarea" va fi soluţia.

Conştiente de faptul că **S.U.A. nu mai pot domina lumea din punct de vedere economic,** aşa cum a reuşit Marea Britanie în secolul XIX, cercurile politice ultra-conservatoare s-au gândit, **după anul 1989,** să realizeze acest lucru **printr-o dominaţie militară,** ceea ce le-a reuşit. La nivelul anului **2004**, cu peste **400** miliarde dolari (din surse neverificate ar fi vorba de **480** miliarde), **cheltuielile militare americane reprezintă mai mult de 50% din cele ale restului lumii.**

„Americanizarea" lumii cu ajutorul forţei militare este de prost augur pentru pacea şi stabilitatea mondială. **Dezechilibrul militar dintre S.U.A. şi restul lumii constituie cel mai mare pericol la adresa păcii şi securităţii mondiale** şi nu „terorismul internaţional", cum susţin G.W. Bush şi „ulii războinici" din anturajul său...

Globalizarea favorizează terorismul !

În uriaşa bătălie pentru supremaţia mondială, în care S.U.A. deţin un avantaj vremelnic, în afara Uniunii Europene, Japoniei, Chinei, Rusiei şi lumii în curs de dezvoltare, **mai sunt angajate şi alte forţe.** Printre acestea, am putea enumera **mişcările etnice naţionalist-separatiste şi mai ales terorismul internaţional.**

Dacă tot ne găsim în epoca „globalizării", paradigmă strategică ce desemnează expansionismul în general şi cel american, în special, **şi terorismul,** ca fenomen proeminent al începutului de secol XXI, **se „globalizează".**

Acest lucru este ilustrat în mod magistral de către analistul american **Paul P. Pillar,** fost expert al Oficiului Național de Informații pentru Orientul Apropiat şi Asia de Sud, patronat de C.I.A., în prezent cercetător pentru problemele terorismului internațional a celebrului Brookings Institution din Washington, în studiul *„Terrorism Goes Global"* (Terorismul devine global), apărut în anul **2001**.

După aprecierile expertului american, **procesul de „globalizare" favorizează acțiunile organizațiilor şi facțiunilor teroriste internaționale, în mod deosebit prin:**

• **Uşurința în mişcare** a persoanelor, a resurselor şi a informațiilor peste frontiere.

Din acest punct de vedere, **S.U.A.** sunt, sau cel puțin au fost până la 11 septembrie 2001, **un adevărat paradis.** Anual, în S.U.A. intră în jur de **500.000.000 de persoane** străine, pentru motive imaginabile şi inimaginabile. Împreună cu uriaşa masă de vizitatori de pe toate meridianele globului, tot în cursul unui an, în S.U.A. mai pătrund: în jur de **130.000.000** autoturisme şi autobuze de transport pasageri, **11.500.000** autocamioane de transport mărfuri, **12.000.000** de containere maritime, **2.200.000** vagoane de marfă, **830.000** de aeronave de transport pasageri şi mărfuri, **212.000** nave maritime.

Se pune întrebarea, cine şi cu ce forțe ar putea controla asemenea mişcări de oameni şi de mijloace de transport pentru a preveni infiltrările teroriste? Iată numai un singur exemplu al incapacității controlului antiterorist în cazul S.U.A. **Pentru o inspecție fizică, detaliată, a unui container de 12 metri** pe un trailer cu 18 roți, ar fi nevoie de **5 inspectori** timp de **trei ore.** La un punct de trecere precum podul Ambasador (dintre Detroit şi Windsor - statele Michigan şi Ontario) trec **zilnic 5.000 de trailere.** Vameşii americani nu-şi pot permite mai mult de **trei minute** pentru fiecare trailer.

S.U.A. şi... modelul KGB

După 1 septembrie 2001, în S.U.A. a fost **creată Agenția Națională de Securitate Internă**, cu un efectiv de **175.000 de angajați,** comparabilă cu fostul KGB, în scopul combaterii terorismului pe teritoriul S.U.A. Este foarte puțin probabil că acest lucru îi va reuşi. Dacă ne-am referi numai la frontierele S.U.A., această agenție va trebui să asigure paza a **152.855 km.** Indiferent cât de „electronizată, tehnicizată şi informatizată" ar fi epoca contemporană, există şi limite în ambițiile oricăror state, indiferent cât de puternice sunt acestea.

Un exemplu de cum se poate mişca un terorist în zilele noastre l-a oferit **cazul lui Ramzi Ahmed Yousef, cel care a pus la cale primul atac asupra lui World Trade Center de la New York, din 1994.** Este

de origine palestiniană, a crescut în Kuweit şi-a făcut studiile politehnice la Londra şi s-a instruit în arta terorismului în Afganistan. După lovitura de la New York, în urma căreia americanii nu au învăţat nimic, Ramzi A. Yousef **a mai lovit în Filipine, Indonezia şi Orientul Mijlociu,** fiind arestat şi dat pe mâna americanilor în Pakistan. Judecat în S.U.A., acesta a primit o sentinţă finală ce totalizează **240 ani de închisoare.** Asemenea sentinţe se dau numai în S.U.A., denotând stupiditatea unui sistem juridic...

Al Qaeda se globalizează...

• „Globalizarea" asigură **uşurinţă în a alege şi a ajunge la obiectivele de atac de mare valoare,** cum au fost World Trade Center şi Pentagonul;

• Modernizarea şi „globalizarea" sistemelor de transmisiuni, faxurile, telefonia mobilă digitală, legăturile de transmisiuni prin sateliţi, reţelele Internet **facilitează conducerea şi coordonarea acţiunilor teroriste la scară globală;**

• **Uşurinţă în ceea ce priveşte accesul la informaţii, cât şi în răspândirea ideilor, a ştirilor inflamatorii,** care pot ajunge rapid la mase, influenţându-le atitudinea şi comportamentul;

• Traficul internaţional de armament, goana după profituri, în care este implicată şi crima organizată. **„Globalizarea" facilitează accesul terorismului internaţional la mijloacele de lovire necesare, inclusiv la cele cu proprietăţi de distrugere în masă, mai ales chimice şi biologice.**

Organizaţia teroristă **Al Qaeda, înfiinţată de către C.I.A. în anul 1985,** în localitatea Peshawar din Pakistan, pentru a lupta împotriva trupelor de ocupaţie ruseşti din Afganistan, care dispune de **structuri în circa 66 de state** şi un efectiv de **peste 80.000 de combatanţi,** este cea mai bine plasată pentru a exploata binefacerile „globalizării". **Selectat, instruit şi plătit de către C.I.A. din 1985 până în 1991,** în fruntea Al Qaeda se află „maleficul" **Osama Bin Laden.**

Terorismul multinaţional – adversarul „fără chip"

În jurul unui lider carismatic, structurile teroriste se pot constitui ad-hoc din indivizi ce nu au avut legături cu mişcările teroriste cunoscute, neaflându-se în evidenţa şi atenţia nimănui. În asemenea situaţii, **controlul paşapoartelor la frontiere nu are nici un efect antiterorist.** Marile servicii de spionaj şi de securitate din statele dezvoltate ale lumii sunt conştiente de faptul că organizaţiile şi facţiunile teroriste cu vocaţie internaţională, pentru care frontierele şi-au pierdut

semnificația, **au implantate elemente operative în toate continentele lumii,** evident cu precădere în statele care fac obiectul unor lovituri prezente sau viitoare. Multe dintre acestea sunt ținute **în stare de „conservare"** şi vor acționa la momentul cel mai potrivit. Dispariția fostei „lumi socialiste" a deschis **noi fronturi** pentru structurile teroriste internaționale, cum sunt cele din **Caucaz** şi **Balcani**.

Liniile de demarcație dintre organizațiile teroriste la scară globală au dispărut. S-au creat adevărate **rețele teroriste multi-naționale.** Demarcarea precisă a unei organizații este practic imposibilă.

La fel de dificilă este şi stabilirea responsabilității unor lovituri atunci când acestea nu sunt asumate de nimeni. Osama Bin Laden este bănuit că ar sta în spatele teribilelor lovituri de la 11 septembrie 2001. Nici un organ american nu a fost în măsură să instrumenteze un dosar în acest caz, cu toate că **650** de prizonieri capturați în Afganistan sunt ținuți în mod ilegal de peste trei ani la baza militară americană de la **Guantanama** din Cuba şi interogați cu cele mai bestiale metode.

Împotriva unei organizații teroriste „globalizată" de tipul Al Qaedei, în războiul pe care l-a declanşat la 7 octombrie 2001, **S.U.A. pot repurta cel mult unele succese locale.** Obținerea victoriei armatei asupra unui adversar, chiar dacă acesta este reprezentat de o armată mică sau de structuri teroriste dintr-o țară mică (Serbia, Irak, Cecenia) este departe de a mai fi facilă. Victoria se cucereşte în bătălii pentru fiecare palmă de pământ (sau baril de petrol), cu sânge şi bani mulți. Rezultatele acesteia sunt imprevizibile şi pot avea un efect contrar.

Superterorism contra hiperputere

Războaiele din Vietnam, Balcani, Afganistan, Cecenia şi Irak au arătat că **superioritatea militară şi tehnologică nu mai constituie o garanție a victoriei.** După ce s-a autodeclarat învingătoare în războiul împotriva Irakului şi a considerat acest război încheiat la 1 mai 2003, armata S.U.A. a pierdut peste **900** soldați morți şi în jur de **10.000** de răniți. **Costurile „victoriei" din Irak au devenit insuportabile chiar şi pentru o „hiper-putere" ca S.U.A.,** care au început să apeleze la celelalte puteri ale lumii să se implice în criza irakiană cu trupe şi capital.

În condițiile favorabile oferite de procesul de „globalizare", terorismul post-Război rece s-a transformat în **„super-terorism" sau terorism catastrofic.**

În epoca Războiului rece, regretată de mulți, inclusiv de către clasa politică ultra-conservatoare din S.U.A., terorismul acționa, prioritar prin: răpiri de persoane (luarea de ostateci), plasarea de bombe convenționale în puncte aglomerate, atacuri cibernetice, toate acestea în

limite suportabile. În aceste condiții, americanii nu pierdeau mai mult de **1.000** de oameni, în cursul unui **deceniu. „Super-terorismul"**, așa cum a demonstrat-o la 11 septembrie 2001, **poate executa lovituri cu efecte strategice devastatoare.**

Experții americani apreciază că **sectoarele din infrastructura națională cele mai vulnerabile și cu cele mai grave urmări** față de atacurile „super-terorismului" sunt după cum urmează: agricultura, rețelele de alimentație pentru populație, sistemele de alimentare cu apă, serviciile sănătății publice, serviciile de intervenție, guvernul și instituțiile administrației de stat, industria militară, rețelele de informare și telecomunicații, sistemul energetic național (lovit de „pene de curent" cu efecte catastrofice în anul 2003), sistemele și rețelele de transport rutier, feroviar, aerian și naval, sistemul financiar-bancar, industria chimică, sistemul poștal, monumentele de artă și simbolurile naționale care pot afecta starea morală a populației.

Terorismul internațional sau **„super-terorismul" lovește acele state a căror politică este oprimantă, hegemonistă, rapace, neo-imperialistă sau mai nou „globalistă" în raporturile cu alte state.** Puterile promotoare ale „globalizării", precum și statele multinaționale au devenit ținte ale unor lovituri teroriste devastatoare. Din acest punct de vedere, Statele Unite ale Americii și Federația Rusă se situează pe primele două locuri. **Terorismul ia forme extreme, de masă, în condițiile ocupației militare străine**, așa cum stau lucrurile în Palestina și în Irak. **Manifestațiile anti-globalizare** din întreaga lume ar putea îmbrăca în viitor, **forme tot mai violente, inclusiv cu caracter terorist.** Acestea nu se rezumă numai la lumea islamică. Evenimentele din S.U.A., Italia, Spania, Elveția au demonstrat acest lucru.

G.W. Bush se vrea... Papa antiterorismului

Recunoscând caracterul tot mai global al „super-terorismului", **Washingtonul ar dori să „globalizeze" sub comanda sa războiul împotriva teorismului.**

În viziunea americană, acest război nu poate fi câștigat decât prin efortul tuturor statelor, conduse și coordonate dintr-un **„centru unic",** căruia să i se subordoneze toate serviciile de informații și de securitate din lume și în special cele din N.A.T.O., precum și toate forțele speciale de intervenție. Este evident că acest „centru" nu poate fi situat decât **în S.U.A.** În combaterea terorismului, cercurile politice conducătoare americane ar dori, de asemenea, ca **jurisdicția americană în acest domeniu să fie valabilă în toate statele lumii,** iar militarii și agenții speciali americani care „luptă împotriva terorismului" să se bucure pretutindeni în lume de **„imunitate de jurisdicție".**

Singura țară din Europa şi din lume care s-a încadrat în aceste „standarde" este **România**, spre stupefacția Uniunii Europene şi a întregii comunități internaționale...

Analiştii politico-militari de pretutindeni le-au atras, însă, atenția liderilor americani că **nu pot avea în acelaşi timp şi „globalizare" şi securitate.** Atâta timp cât S.U.A. nu se mai mulțumesc să-şi atingă obiectivele imperiale numai pe calea expansiunii economice şi au trecut la folosirea forțelor armate pentru cucerirea de teritorii şi subjugarea de popoare, indiferent de „justificări", amplificarea şi „globalizarea" terorismului, transformarea acestuia în **„super-terorism" îndreptat cu precădere contra S.U.A.** nu ar trebui să mire şi să surprindă pe nimeni. Tot mai multă lume a înțeles că **S.U.A. se folosesc de pretextul „luptei împotriva terorismului" pentru a ocupa şi lua sub stăpânire zonele-cheie ale lumii,** bogate în resurse energetice şi materii prime strategice.

Administrația S.U.A. ar dori ca Europa, inclusiv Rusia, să participe la războiul antiterorist sub comanda lor şi în condițiile dictate de către Washington. Acest lucru este imposibil. Nici Uniunea Europeană şi nici N.A.T.O. nu s-au angajat alături de S.U.A. în războiul împotriva terorismului. Angajarea Marii Britanii, a Italiei, Spaniei şi Poloniei în acțiunile militare din Irak s-a făcut strict în nume personal şi nu al N.A.T.O.

După ocuparea Irakului, **S.U.A.**, cu toată puterea lor militară şi economică, s-au împotmolit, dovedind că sunt **incapabile să poarte războiul pe care l-au declanşat** cu sfidarea tuturor normelor de drept internațional. Toate acestea ne determină să ne gândim profund la oportunitatea utilizării forței militare în relațiile internaționale în numele „democrației şi drepturilor omului". Suntem cu toții de acord că terorismul internațional nu are nici o justificare, dar nici manifestările politice imperiale, chiar dacă li se spune „globalizare", nu sunt absolut deloc îndreptățite. **Violența naşte violență** de la facerea lumii şi până în prezent...

Militarismul american – un subiect tabu ?

În a doua jumătate a secolului al XX-lea istoricii şi politologii au scris biblioteci întregi despre militarismul german, italian şi japonez, iar în cei 45 ani de Război rece, despre „militarismul şi expansionismul sovietic", care chipurile amenința planeta. **Nicăieri nu s-a auzit însă despre un tratat, un eseu sau măcar un comentariu redacțional cu privire la militarismul american.** Să nu fi existat aşa ceva? Atunci, cum a fost învins şi spulberat militarismul japonez, de pe teatrul de război din Pacific? Cu crengi de palmier?

Considerăm că a sosit timpul să se spună nişte adevăruri şi în legătură cu militarismul american mascat sub sintagme precum *„forțele armate ale lumii libere", „puterea marii democrații americane", „forțele care au salvat Omenirea"* etc.

Adevărul simplu şi pe înțelesul tuturor este că **militarismul american,** născut în anii celui de-a doilea război mondial, ajuns la dimensiuni gigantice în anul 1945, nu a mai dat niciodată înapoi. În ciuda reducerii unor efective simbolice, acesta **a cuprins întreaga planetă într-o imensă rețea de baze şi structuri militare** prezente şi la începutul secolului XXI, după 50 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial.

Militarismul american este extrem de robust şi puternic, indestructibil şi cu un rol decisiv în societatea americană, deoarece se bazează pe o uriaşă şi ultramodernă industrie de război. **Numele codificat al militarismului american** dat de către preşedintele S.U.A., generalul Dwight D. Eisenhower, fostul comandant suprem al Forțelor armate aliate occidentale este ***„Complexul Militar Industrial".***

Complexul Militar-Industrial avea nevoie de... 11 septembrie 2001 !

În perioada 1941-1945, clasa politică americană şi-a dat seama că numai puterea economică nu este suficientă pentru a satisface obiectivele imperiale ale Washingtonului.

După atacul de la Pearl Harbour, din 7 decembrie 1941, **S.U.A. au trecut,** în mod metodic şi într-un ritm infernal, **la clădirea militarismului american. Industria americană a produs peste 40% din armamentul şi munițiile utilizate în cursul celui de-a doilea război mondial.** În anul **1944,** americanii produceau **29.500** de **tancuri,** U.R.S.S. - **29.000**, Germania **17.800**, iar Marea Britanie **17.500**.

În producția de **avioane**, S.U.A. produceau, în **1944,** un total de **96.318** aparate de luptă față de U.R.S.S. cu **40.300**, Marea Britanie cu **39.807** şi Japonia cu **28.180.**

La sfârşitul celui de-al doilea război mondial, disponibilitățile în armament şi muniții rămase **neutilizate** ale S.U.A. valorau circa **90 miliarde dolari.** Aviația S.U.A. a folosit bombe din cel de-al doilea război mondial, inclusiv în primul război din Golful Persic, împotriva Irakului, din 1990-1991, alături de „bombele inteligente" dirijate prin laser şi sateliți.

După încetarea celui de-al doilea război mondial, S.U.A., sub masca luptei împotriva „expansiunii comuniste", **şi-au menținut trupele în toate zonele strategice majore ale lumii.** Acestea nu au fost retrase nici după încetarea Războiului rece, dizolvarea Tratatului de la Varşovia

şi dezmembrarea U.R.S.S., demonstrând că **„lupta împotriva comunismului"** a fost o imensă gogoriță, **o dezinformare totală** a opiniei publice americane şi mondiale.

Prezența militară a S.U.A. în lume a servit şi serveşte unor scopuri imperiale. După loviturile teroriste de la **11 septembrie 2001,** tot mai multă lume vorbeşte că ar fi fost **puse în scenă de către înseşi cercurile ultra-conservatoare americane, împreună cu cele militariste, pentru a justifica continuarea expansiunii.***

Ceea ce s-a făcut timp de 45 ani, sub sloganul luptei „împotriva comunismului" se face, după 7 octombrie 2001, în numele „războiului împotriva terorismului".

După dispariția militarismului sovietic, ce s-a prăbuşit datorită unei economii falimentare, militarismul american se vede în toată grandoarea lui. Nemaiavând un oponent care să-l contracareze, **militarismul american a trecut, fără rețineri, la cuceriri teritoriale, sfidând orice norme de drept internațional şi ignorând organizațiile fundamentale, care stăteau la baza ordinii politice internaționale,** pe care le-a creat chiar S.U.A., precum O.N.U. şi N.A.T.O.

Generalii americani – noii proconsuli imperiali

Luând exemplul Germaniei celui de-al treilea Reich, **S.U.A. au împărțit globul pământesc în teatre de război şi le-a repartizat unor comandamente ale armatei americane dislocate în afara teritoriului S.U.A.** În fruntea acestor comandamente au fost numiți **generali cu puteri de pro-consuli,** care se subordonează exclusiv preşedintelui S.U.A. În anul 2004, aceste comandamente sunt:

• Comandamentul Forțelor Armate ale S.U.A. **din Pacific,** având cartierul general în **Hawai.** Planifică operațiile militare din Pacificul de Vest, din Serbia până la Munții Urali, din Japonia, Coreea şi China. Principala forță de lovire este **Flota a 7-a** din Oceanul Pacific, compusă din 4 portavioane, 5 crucişătoare, 21 distrugătoare, 47 fregate, 38 submarine. Forțele terestre din subordine se compun din 2 divizii de infanterie şi 1 divizie de infanterie marină (desant maritim).

• Comandamentul **Central,** cu cartierul general la **Tampa**, în Florida, şi cu un subcomandament de teatru în **Kuweit**, având în răspundere operativ-strategică Forțele armate ale S.U.A. din Orientul Mijlociu, Golful Persic, Asia Centrală şi Cornul Africii. Acesta a condus operațiile militare din primul război al Golfului Persic (1990-1991), ale intervenției militare din Afganistan, din octombrie 2001 şi al doilea

---

* **N. edit.:** Fapt semnalat de noi chiar din... 12.09.01 ! Amănunte în ***„Teroriştii printre noi"*** - Teodor Filip, Ed. OBIECTIV, 2001.

război din Golful Persic, încheiat cu ocuparea Irakului, din primăvara anului 2003. În această zonă întesată cu trupe americane, operează şi **Flota a 5-a,** compusă din 5 portavioane, 5 portelicoptere, 9 crucişătoare, 30 distrugătoare, 40 de fregate şi 35 de submarine, sprijinite de peste 1.500 de avioane de luptă. **Războiul împotriva terorismului**, adică extinderea şi consolidarea imperiului american în cele mai bogate zone ale lumii în resurse energetice (petrol) şi materii prime vor fi, pentru mulţi ani, **în sarcina acestui Comandament.**

• Comandamentul Forţelor armate ale S.U.A. **din Europa**, care **are în subordine şi N.A.T.O.**, ca anexă a acestuia, a fost, **până la încetarea Războiului rece,** dispariţia Tratatului de la Varşovia şi dezmembrarea U.R.S.S., **cel mai puternic şi de cea mai mare importanţă strategică.** Acesta era purtătorul de stindard al întregii puteri militare a S.U.A. şi Europei Occidentale. În ultimii 15 ani, alături de N.A.T.O., acest comandament, care şi-a pierdut total importanţa, a parcurs un proces de **continuă degradare**. În cadrul programului de restructurare şi redislocare a dispozitivului militar strategic american la scară globală, trupele americane din Europa de Vest, care staţionează acolo degeaba, **vor fi împinse spre Est,** mai aproape de Rusia şi de teatrul de război activ din Asia Centrală şi Orientul Mijlociu lărgit, în Polonia, România şi Bulgaria. În acest fel sunt slujite atât interesele strategice militare, cât şi interesele imperiale de „globalizare" în Europa Centrală şi de Est. Acest comandament dispune în Germania de **Corpul V Armată** cu 2 divizii (una mecanizată şi una de tancuri), totalizând **60.400 militari.** Probabil că aceste forţe vor fi dislocate în România şi Bulgaria. În subordinea Comandamentului american din Europa se află şi **Flota a 6-a** din Marea Mediterană, având în compunere 2 portavioane, 3 crucişătoare, 5 distrugătoare, 6 fregate şi 6 submarine de atac.

• Comandamentul **de Sud** al Forţelor armate ale S.U.A., dislocat la **Miami**, Florida, are în răspundere zonele Mării Caraibe, America Centrală şi America de Sud.

Ministerul Apărării Imperiului American

Caracterul imperial, perpetuu expansionist, al S.U.A. este conferit, printre altele şi de faptul că **peste 85% din Forţele armate ale S.U.A. sunt în afara graniţelor acestei „hiper-puteri", apărând, nu teritoriul naţional,** cum este normal pentru orice armată, **ci pe cele ale companiilor americane transfrontaliere.** În zilele noastre, principalul instrument al „globalizării", adică al deschiderii pieţelor lumii şi a surselor de materii prime pentru S.U.A. îl constituie forţa militară şi războiul. **În afară de terorismul internaţional, nici o altă forţă nu se opune celei americane,** pornită pe cuceriri.

Chiar dacă **imperiul american** este, pe alocuri, în creştere, recursul tot mai frecvent şi mai deschis la instrumentul războiului denotă că acesta **se află în criză,** că cercurile politice ultra-conservatoare americane de la Washington îşi simt tot mai mult poziţiile ameninţate.

Teoreticienii militari americani grupaţi în jurul lui **Wolfowitz,** care-l slujesc pe preşedintele G.W. Bush, autorii ***„Ghidului de Planificare a Apărării",*** ce stă **la baza tuturor acţiunilor Pentagonului,** au tras concluzia, încă din anul **1990**, că *„lumea parcurge o etapă anormală"* de pe urma căreia S.U.A. ar trebui să scoată maximum de avantaje. Supremaţia S.U.A. trebuie perpetuată prin toate mijloacele, inclusiv prin cele de forţă.

Statele lumii trebuie tratate şi descurajate în aşa fel încât recurgerea la forţă să rămână apanajul exclusiv al S.U.A.

Ideea de bază promovată de Wolfowitz în „Ghidul de Planificare a Apărării" este aceea că **S.U.A. trebuie să-şi joace din plin rolul de unică super-putere a lumii** şi să renunţe la reţinerile şi concepţiile moralizatoare din „programul în 14 puncte" al lui Woodrow Wilson, din programul „celor patru libertăţi" al lui Franklin Roosevelt şi doctrina lui John F.Kennedy. Cu alte cuvinte, să se renunţe la masca ipocriziei tradiţionale şi **să se joace, pe faţă, cartea forţei.**

„Mein Kampf"... la Casa Albă

Există însă şi teoreticieni, mai ales în mediile superioare, academice, care se opun ideilor profesate de Wolfowitz şi partizanii săi, considerând politica de forţă în relaţiile externe ale S.U.A. drept **aroganţă iraţională,** şi mai presus de toate, **anti-americană.**

Politica militaristă promovată de cercul lui Wolfowitz şi acceptată de către Administraţiile succesive americane din 1990 şi până în 2004 a avut o puternică susţinere în scrierile şi acţiunile diplomatice ale doamnei **Madeleine Albright**, secretar de Stat al S.U.A. pe timpul celui de-al doilea mandat al preşedintelui Bill Clinton.

Doamna M. Albright se poate intitula, cu mândrie, drept ***„mama intervenţiei militare americane şi N.A.T.O. împotriva lugoslaviei"*** din primăvara anului 1999. ***„Cauza păcii şi a justiţiei va determina S.U.A. să recurgă din când în când la război"***, declara cu aroganţă doamna Albright, această „babă războinică", în **februarie 1998...**

Militarizarea diplomaţiei americane a fost accentuată de către Administraţia lui G.W. Bush, fiul lui G. Bush (un mare spion), ajuns la Casa Albă.

Pentru oameni ca Paul Wolfowitz, Richard Perle, Warren Christopher, Peter Tarnoff şi Madeleine Albright, ***„prezenţa Statelor Unite la dominaţia mondială este sacrosanctă".*** După părerea lor, ca de altfel

a întregii clase politice americane, ***„nu există alternativă la conducerea lumii de către Statele Unite ale Americii".***

Atât oamenii politici, cât şi istoricii americani îşi amintesc faptul că, în timpul războiului din Vietnam (1965-1973), soldaţii americani mureau cu miile sub deviza lansată de preşedintele Lyndon Johnson *„nu există alternativă la victoria noastră".* Şi totuşi, alternativa a existat, aceasta fiind **înfrângerea şi retragerea din Vietnam,** umilitoare pentru o super-putere.

În opoziţie cu cercurile politice războinice şi hegemoniste din S.U.A. există şi oameni lucizi, raţionali şi responsabili, precum profesorul **Robet K. Tucker** de la Universitatea „John Hopkins", care atrage atenţia că ***„recurgerea la utilizarea forţei în relaţiile internaţionale va avea ca efect coalizarea lumii împotriva S.U.A., ceea ce va conduce la ruinarea lor".***

Pretenţii la dominaţia lumii a emis şi Germania celui de-al treila Reich, iar rezultatele se cunosc.

Considerăm că justificarea în plan teoretic, ideologic şi doctrinar a politicii expansioniste americane din zilele noastre, pe termen lung, poate produce efecte grave şi incontrolabile.

Teoria „naţiunii indispensabile" şi a dreptului ei sacrosanct de a conduce lumea, folosind în acest scop orice mijloace, inclusiv războiul, are **multe asemănări cu ideile cultivate în *„Mein Kampf"***, care a teoretizat expansionismul german, în numele *„rasei superioare şi al rolului civilizator al Germaniei".*

În zilele noastre, **„globalizarea" este lampa magică prin care S.U.A. urmăresc să-şi împlinească visurile imperiale,** profitând de dezechilibrul în raportul de forţe militare apărut în urma colapsului fostei lumi comuniste.

„NOUA ORDINE" SAU „PAX AMERICANA"

Motto: *„Dacă S.U.A. ar trebui să cucerească teritorii, să instaleze guvernatori şi să implanteze garnizoane sau să adopte o poziție de mijloc, protejând statele nominal independente este o problemă neesențială, de amănunt.* ***Esențial este ca S.U.A. să-şi exercite dreptul la piețe de desfacere în toate statele cu vechime*** *care se deschid în fața surplusului de produse al statelor capitaliste, beneficiind astfel de efectele civilizației moderne."*

Charles A.Conant (septembrie 1898)

George Bush şi „războiul cald"

Expansionismul american *„absolut legitim"* s-a lansat în 1898, sub sloganul general al colonialismului clasic privind „rolul civilizator" al statelor capitaliste dezvoltate şi continuă în prezent sub deviza apărării drepturilor omului, democrației, economiei de piață, deschiderii, iar din 2001 şi sub cea a războiului împotriva terorismului.

Expansionismul american post-Război rece a fost inaugurat de George Bush (tatăl), format ca om politic exclusiv în epoca ce s-a încheiat, completat cu experiența câştigată ca director general al C.I.A. Echipa lui G. Bush, din care mai făceau parte Brent Scowcroft, Richard Cheney şi James Baker s-a dovedit tributară modului de gândire şi practicilor Războiului rece, inaptă pentru noua epocă istorică în care s-a intrat, lucru dovedit şi de faptul că Bush nu a putut obține un al doilea mandat, pierzând alegerile din 1992.

James Baker, în calitatea de secretar de Stat al S.U.A., a „ajutat" revoluția română din decembrie 1989, **cerându-i lui Mihail Gorbaciov să trimită trupe în România.** Pe timpul vizitei sale la Bucureşti din iarna anului 1990, J. Baker a apărut pe postul național de televiziune însoțit de Laszlo Tökes, pe care îl considera „părintele revoluției anti-comuniste" din România. Nu credem că şi-a schimbat concepțiile.

G. Bush îşi arogă meritul că a patronat unificarea Germaniei în cadrul N.A.T.O. şi a asigurat condițiile ca S.U.A. să rămână puterea militară predominantă în Europa.

Armamentul american – „probat" la... Los Angeles

Dacă este aşa, atunci G. Bush a pregătit prost aceste condiţii, deoarece în urma Tratatului de la Amsterdam **din 1997, Uniunea Europeană s-a îndepărta ireversibil de S.U.A., iar din anul 2003, Franţa şi Germania se află pe o poziţie contrară intereselor S.U.A.,** situaţie inimaginabilă înainte de 1989.

Intervenţia militară americană din Somalia s-a încheiat cu un dezastru, iar regimul politic al lui Saddam Hussein a rămas neclintit.

Extrem de gravă a fost **revolta populară de la Los Angeles, din 29 aprilie-8 mai 1992,** care a antrenat milioane de oameni. G. Bush a recurs la armată, care a deschis focul împotriva populaţiei, rezultând circa **2.500 morţi şi răniţi, prin împuşcare.** Nimeni nu a fost incriminat.

Un „merit" incontestabil al fostului preşedinte de un singur mandat, G. Bush, a fost nu numai menţinerea puterii militare a S.U.A. după prăbuşirea comunismului, ci şi lansarea acestora într-o **imensă cursă a înarmărilor,** în scopul obţinerii unei superiorităţi militare totale şi perpetue în raport cu restul lumii. **Superioritatea militară a S.U.A. era însăşi chintesenţa „Noii Ordini Mondiale"** despre care vorbea G. Bush imediat după încheierea primului război din Golful Persic (1990-1991).

C.I.A., tinerii şi dictaturile

Ruperea echilibrului de forţe dintre S.U.A. şi U.R.S.S. a descătuşat imense forţe centrifuge care au împins Omenirea, nu spre ordine, ci spre **un haos pe care nimeni nu-l mai poate controla.** În loc să devină mai paşnică şi mai sigură, lumea a devenit mult mai periculoasă, obligând S.U.A. să recurgă la folosirea forţei pentru situaţii total neprevăzute. **S.U.A.,** cu toată uriaşa lor putere militară, **s-au dovedit mai vulnerabile ca oricând,** lucru pe care l-au şi simţit pe propria piele în septembrie 2001.

Restaurarea puterii emirului din Kuweit şi apărarea arhaicei monarhii din Arabia Saudită, ocupată efectiv de trupele americane, au avut **urmări catastrofale pentru naţiunea americană.** O altă aventură a lui **G. Bush** încheiată dezastruos a fost **tentativa acestuia de a schimba regimul politic din China,** prin punerea în scenă de către C.I.A. a manifestaţiilor studenţeşti din **Piaţa Tian An Men.** De altfel, **C.I.A. a folosit tineretul ca armă de luptă şi forţă de manevră în toate fostele ţări socialiste**, în cursul anului 1989, cât şi în anii următori.

Tinerii sunt întotdeauna mai uşor de prostit şi de manevrat. **Curentul emigrării în S.U.A.** existent în masele de tineri din statele Europei Centrale şi de Est a fost **creat de către C.I.A.** şi este întreţinut de

către aceasta, **cu ajutorul unor profitori josnici.** Este tot o **formă de jaf neo-colonialistă,** privând aceste state de ce au mai valoros.

O altă țintă a expansionismului nord-american a fost **statul Panama,** cu canalul său strategic ce leagă Oceanele Atlantic şi Pacific. Acesta a fost **atacat şi ocupat** de către un corp expediționar al armatei S.U.A. cu un efectiv de **26.000** militari, sprijinit de unități navale şi aeriene.

Conducătorul statului Panama, **generalul Manuel Noriega, agent al C.I.A., şeful unui imens cartel al traficanților de droguri,** a fost înlăturat de la putere. Probabil că C.I.A. a fost nemulțumită de cota-parte ce-i revenea din vânzările de droguri ale cartelului Noriega*.

În locul lui a fost **instalat un alt agent al C.I.A.** zice-se „democrat", pe nume **Guillermo Endora.** S.U.A. şi-au făcut o practică din a schimba şefi de state şi regimuri politice care se opun dominației americane, cu ajutorul armatei.

Bill Clinton – „angajare şi expansiune", saxofon şi femei

În anul **1993**, torța expansionismului american a fost preluată, de la republicanul George Bush, de către democratul **Bill Clinton.** Politica externă a S.U.A. urmează neabătut acelaşi curs pe care l-au identificat genialii istorici americani Charles Beard şi William Appleman Williams şi care îşi are punctul de plecare încă din anul 1898.

Cei doi preşedinți din partide diferite au folosit exact aceeaşi terminologie când au definit strategia şi obiectivele politicii externe ale S.U.A. În noile condiții istorice, fapt ce pune în lumină ficțiunea pluripartidismului din S.U.A., **Bill Clinton şi echipa sa nu au adus absolut nimic nou în politica externă a S.U.A.**, preluând şi continuând ceea ce au moştenit de la Administrația anterioară şi care se poate rezuma la următoarele:

- **accent principal pe comerțul liber, adică accesul nelimitat al produselor şi capitalului american pe toate piețele lumii,** precum şi la resursele de materii prime la prețuri stabilite de către S.U.A., prin presiuni sau forța militară, toate acestea fiind condiții esențiale ale prosperității națiunii americane;
- **credința fermă în hegemonismul american.**

---

* **N. edit.:** Manuel Noriega a fost racolat de G. Bush, directorul C.I.A. şi mituit cu 250.000 dolari anual. Ca vicepreşedinte, apoi, G. Bush l-a susținut în continuare, acceptându-i şi stimulându-i traficul de droguri spre S.U.A., doar pentru că sprijinea interesele americane în America Centrală.

Noriega s-a bazat însă prea mult pe această „protecție înaltă". Cultivarea de droguri (100.000 USD anual) i-a fost trecută cu vederea dar nu i s-a iertat... racolarea de către KGB şi serviciul cubanez de informații...

„Frontiere deschise"... pentru S.U.A.

Orice referiri la „izolaționism" nu sunt altceva decât simple diversiuni politice. De peste o sută de ani, națiunea americană este educată în spiritul ideii că prosperitatea sa internă este dependentă de condițiile economice externe.

Mesajul politic a lui G.Bush în 1992, ultimul an al mandatului său, a fost clar şi fără echivoc: *„S.U.A. se vor dezvolta şi vor creşte în secolul XXI numai dacă vor putea concura la scară globală, în oricare parte a lumii. Aşadar,* ***va trebui să profităm de orice oportunitate pentru a deschide noi piețe".***

În discursul său din anul 1990 în fața Adunării Generale a O.N.U., G. Bush a declarat: *„Văd o lume cu frontierele deschise, cu un comerț deschis şi mai ales cu concepții deschise".*

Evident, o asemenea „lume" trebuie să aibă şi un lider care nu poate fi decât S.U.A...

Absolut toate acțiunile externe americane, indiferent de motivația sub care sunt lansate, **vizează în exclusivitate interese economice.** Administrația G. Bush a negociat Acordul Zonei Nord-Americane a Liberului Schimb cu Canada şi Mexic şi a jucat un rol major în crearea Cooperării Economice Asia-Pacific. Spre cinstea ei, **clasa politică americană ştie să promoveze interesele economice ale S.U.A.** şi o face cu maximum de efecte.

În S.U.A., orice politică generatoare de pagube, de pierderi în plan economic, de scăderea profitului este considerată o politică criminală. Câtă deosebire între clasa politică din S.U.A. şi cea din **România**, care din 1989 încoace, nu a produs **decât dezastre economice,** fiind preocupată exclusiv de propria ei îmbogățire! O asemenea clasă politică nu ar rezista în condițiile din S.U.A. nici 24 de ore, pentru că ar umple închisorile şi ar fi decimată la scară națională...

Ceea ce rămâne periculos în politica S.U.A. îl constituie faptul că atunci când este vorba de interesele economice americane, de realizarea de profituri prin expansiune, la scară globală, **politicienii americani nu au nici scrupule şi nici simțul măsurii, ca şi când întreaga lume le-ar aparține.** Partea cea mai periculoasă este voința politică a Washingtonului de recurgere la folosirea forțelor armate pentru promovarea intereselor economice ale S.U.A.

Saddam Hussein – un agent C.I.A. păcălit

În 1990, când Irakul a invadat Kuweitul (acesta fiind provincie istorică irakiană revendicată continuu din 1930 încoace), **S.U.A. au profitat de ocazie şi au ocupat în mod practic toată zona strategică**

a Orientului Mijlociu. Se spune, mai pe ocolite, că **Saddam Hussein a fost „sfătuit" să cucerească Kuweitul chiar de către S.U.A., prin agenți ai C.I.A.***

Bill Clinton a preluat situația din Golful Persic, a mărit numărul de unități militare americane în această zonă şi a continuat „războiul neterminat" cu Irakul.

Pe timpul celor două mandat ale sale, **Bill Clinton a ordonat** Forțelor aeriene şi Forțelor navale ale S.U.A. **să bombardeze Irakul, ori de câte ori a urmărit să distragă atenția opiniei publice americane de la aventurile sale amoroase cu focoasa evreică Monica Levinski.**

În iunie 1993, a bombardat sălbatic Bagdadul pe motiv că agenții lui Saddam Hussein ar fi urmărit să-l asasineze pe fostul său rival, G.Bush, când acesta se afla într-o vizită particulară în Kuweit.

În **1998**, în cadrul operației „Vulpea deşertului", la ordinul lui Clinton, aviația S.U.A. a executat **600** misiuni de bombardament, iar navele americane din Golful Persic au lansat peste **400** de rachete asupra Irakului.

În perioada 1999-2000, din ordinul aceluiaşi B. Clinton, asupra Irakului au fost aruncate circa **2.000** de „bombe inteligente" şi rachete de croazieră, în timp ce domnia sa cânta probabil la saxofon, spre marea fericire a națiunii care l-a ales...

Clinton şi expansiunea spre Est

Profesorul Andrew J. Bacevich pune în lumină şi **rolul extraordinar jucat de blocul militar N.A.T.O. în strategia imperială a Washingtonului.** Încă din perioada primului război mondial, guvernanții de la Washington au ajuns la concluzia potrivit **căreia cine stăpâneşte Europa, stăpâneşte lumea.** Acesta a fost raționamentul fundamental care a stat la baza creării N.A.T.O. la 4 aprilie 1949.

Alianța N.A.T.O. a fost cel mai prețios giuvaer din coroana politicii externe americane după cel de-al doilea război mondial. Multă lume a fost suficient de naivă să creadă că, odată cu prăbuşirea imperiului sovietic, rolul istoric al N.A.T.O. s-ar fi încheiat iar trupele americane din Europa se vor întoarce în S.U.A. Nici vorbă de aşa ceva. **Dacă N.A.T.O. s-ar fi desființat în anul 1991,** cum ar fi fost normal, **hegemonia S.U.A. asupra Europei Occidentale ar fi luat sfârşit.**

Meritul de a fi descoperit noi misiuni pentru prelungirea sine die a existenței N.A.T.O. îi revine lui **Bill Clinton.** Preşedintele american **ar**

---

* **N. edit.:** Înainte de invazia în Kuweit, Saddam Hussein a sunat la Casa Albă, de unde a primit „OK"-ul, fiind asigurat că nu vor exista repercusiuni...

fi dorit să transforme N.A.T.O., dintr-o alianță defensivă, **într-un instrument de proiectare a puterii la scară globală la dispoziția S.U.A.** În această tentativă, Administrația G.W. Bush (fiul), care i-a urmat, a eşuat lamentabil. Bill Clinton are însă **meritul de a fi demarat expansiunea spre Est a N.A.T.O.**, încorporând în Alianță trei foşti sateliți ai Moscovei, respectiv Cehia, Polonia şi Ungaria.

Lui Clinton îi aparține celebra sintagmă: *„Nu se pune problema dacă N.A.T.O. se va lărgi, ci numai când şi cum".* **Lărgirea spre Est a N.A.T.O. face parte din marea bătălie pentru Europa dintre S.U.A., Uniunea Europeană şi Rusia.**

România – „membru de facto" al NATO... doar cu obligații ?

Politica Bucureştiului față de *„obiectivul strategic al aderării României la N.A.T.O."* a fost **una dintre cele mai neinspirate,** amintind de slugărnicia tradițională a clasei politice româneşti, când a fost vorba de relațiile cu puterile străine. Acționând cu docilitate şi servilism, **guvernele succesive ale României şi-au asumat în mod unilateral obligații față de S.U.A.,** în speranța aderării la N.A.T.O., **fără a se semna un document,** un acord, măcar un protocol, ca să nu vorbim de tratat, **prin care şi partea americană să-şi asume unele obligații față de România.** Afirmația rostită cu vădită mândrie de către unii lideri politici de la Bucureşti, potrivit căreia ***„România se comportă ca un membru de facto al N.A.T.O."*** este **o ruşine națională.** Soldații români au fost trimişi în Afganistan şi Irak pe post de **carne de tun** în slujba intereselor S.U.A., fără nici un angajament contractual față de aceştia din partea americană...

La fel a procedat şi generalul **Ion Antonescu în 1941**, când, după ce a purtat un război legitim între Prut şi Nistru, a continuat războiul alături de Germania celui de-al treilea Reich, **fără nici un tratat semnat,** fără ca aceasta să-şi fi asumat vreo obligație față de România. Trupele române au luptat la Odesa, Crimeea, Stalingrad şi Caucaz, pierzând circa **600.000** de soldați, morți, răniți şi dispăruți. Chiar nu ne-am învățat minte?

„Holocaustul românesc"... valorează 20 miliarde dolari !

Pentru că ne-am „aliat" cu Germania lui Adolf Hitler, după 55 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial, **Israelul, sprijinit de Washington, ne trimite nota de plată pentru cei 400.000 evrei *„ucişi în România"* la prețul de 50.000 dolari bucata...**

Marele om politic liberal **Ionel I.C. Brătianu**, cu toate presiunile uriaşe ce s-au exercitat asupra lui, **nu a angajat România în primul**

război mondial până nu a avut în mână angajamentul semnat de puterile Antantei, prin care i se recunoşteau drepturile asupra Transilvaniei, Banatului, Crişanei şi Maramureşului.

Oare politicienii din zilele noastre de ce nu învață nimic din experiența şi şcoala diplomatică a celor care au înfăptuit România Mare? De ce nu se pot debarasa de **spiritul de slugă** din epoca fanariotă?

În anul 2004, **România va adera la N.A.T.O.,** ***„o alianță muribundă",*** după cum o judecă cei mai prestigioşi analişti politici americani. Am ajuns şi noi în N.A.T.O., exact la spartul târgului ! Aceasta nu-i va împiedica pe liderii P.S.D. să prezinte acest act drept o „imensă victorie" şi să-şi facă din ea o platformă propagandistică pentru câştigarea alegerilor din acest an...

Uniunea Europeană, care îşi construieşte încet dar ferm propriile capacități de apărare, **va da afară din Europa Occidentală trupele americane** care au uitat să se mai întoarcă în S.U.A. după terminarea celui de-al doilea război mondial. Acestea vor fi redislocate pe teritoriile Poloniei, României şi Bulgariei. Exact asta ne mai lipsea! **Vom atrage atât terorismul internațional, cât şi vectorii nucleari ruseşti...**

Capitolul VI

STRATEGIA „DESCHIDERII" SPRE IMPERIUL GLOBAL

Legea lui Carville şi... disponibilizarea politicienilor români

Strategia „deschiderii" este o constantă a politicii externe a Statelor Unite ale Americii de peste un secol. Aceasta se bazează pe două convingeri fundamentale ale elitei politice americane. Prima convingere este cea potrivit căreia **creşterea robustă şi continuă a economiei S.U.A. este un imperativ,** este o necesitate absolută şi necondiționată. A doua convingere este aceea că, deşi **bogăția şi afluența societății americane** sunt cele mai mari din câte au existat vreodată pe fața Pământului, acestea **nu sunt suficiente.**

În timpul campaniei electorale a lui Bill Clinton, din anul **1992**, a fost lansată ***„Legea lui Carville"***, care susține următoarele: *„Oamenii politici care cauzează stagnare economică nu au nici o scuză şi trebuie neutralizați total şi fără menajament. Dimpotrivă, cei cărora li se pot atribui merite pentru promovarea prosperității, a bogăției şi dezvoltării, indiferent de strâmbătățile sau nelegiuirile pe care le-au comis, vor trebui iertați şi realeşi".* James Carville a făcut parte din staful electoral al lui Bill Clinton, fiindu-i consilier pentru problemele economice.

„Legea lui Carville" exprimă principiul fundamental al oricărei politici, de care clasa conducătoare din România nu a ținut cont, a dus țara la ruină, fără a suferi consecințele de rigoare. **Orice politică națională nu se poate sprijini pe altceva decât pe factorul economic.** Dacă s-ar aplica „legea lui Carville" la situația din România ultimilor 15 ani, atunci **întreaga clasă politică ar trebui „disponibilizată"**, fără salarii compensatorii, mai ales că s-a asigurat pentru generații prin ceea ce a jefuit din avuția națională, jaf pe care şi l-a „garantat" prin modificările aduse Constituției în noiembrie 2003, în urma unui referendum trucat. Extrem de puțini oameni politici români pot fi exceptați de la această realitate.

Prosperitatea este condiția fundamentală a armoniei sociale, susține James Carville. Ce fel de „armonie socială" poate exista în România post-totalitară în care o mână de parveniți s-a înavuțit dincolo de orice proporții, iar imensa majoritate a populației în continuă scădere se zbate în sărăcie?

Democrația consumului maxim

Christopher Lasch, un alt economist american de marcă, susține un alt mare adevăr cu caracter legic şi anume: ***„Acumularea economică trebuie să fie continuă şi nelimitată.*** *Numai pe această bază se poate asigura funcționarea normală a societății şi ținerea sub control a contradicțiilor şi disfuncționalităților sociale".*

C. Lasch consideră că **dacă nivelul consumului din societatea americană s-ar diminua, democrația**, aşa cum este concepută aceasta de către cetățenii S.U.A., **s-ar prăbuşi.** Mai mult chiar, **înseşi statul federal şi națiunea americană** atât de eterogenă **s-ar putea dezintegra.**

Această apreciere este **valabilă şi pentru România.** Dacă nu se va construi o bază economică puternică pentru ceea ce a mai rămas din „România Mare" creată la 1 decembrie 1918, pericolul dezintegrării va fi imens.

Politicienii şi economiştii americani de astăzi şi din totdeauna au ştiut şi ştiu că o creştere economică continuă, o acumulare nelimitată sunt **imposibile numai pe seama resurselor şi pieței interne americane.**

Warren Christopher, secretar de stat pe durata primului mandat al lui Bill Clinton declara în **1993:** *„Noi am depăşit de mult stadiul în care o prosperitate în continuă creştere se putea baza pe piața internă a S.U.A.* ***Expansiunea economică externă a devenit esențială".***

El a fost completat de următorul secretar de Stat al lui B. Clinton, doamna **Madeleine Albright,** care, la preluarea funcției, a afirmat: *„Prosperitatea noastră depinde de partenerii pe care îi avem, deschişi pentru exporturile, investițiile şi ideile noastre. Creşterea noastră internă depinde în mod esențial de creşterea noastră pe plan extern".*

Istoria a demonstrat că **orice imperiu rămâne prosper şi supraviețuieşte atâta timp cât îşi poate permite să se extindă.** S.U.A. sunt un imperiu, iar liderii politici americani cunosc această lege.

Neocolonialismul – invenție americană...

În strategia sa expansionistă, clasa politică americană a încercat să evite procedeele colonialismului clasic practicat de către marile puteri europene, adică cele ale cuceririi de teritorii şi subjugării de popoare. **S.U.A. au „meritul" de a fi creat neo-colonialismul, care constă în a domina fără a ocupa. Aceasta cel puțin până în 1991.** Este vorba de crearea unei astfel de „ordini internaționale" în care S.U.A. să le fie deschise toate piețele lumii şi toate resursele de materii prime.

Această „nouă ordine", aprecia Bill Clinton, **va fi garantată de supremația militară şi hegemonia politică globală,** la care S.U.A.

au dreptul după ce au ieşit învingătoare în primul şi cel de-al doilea război mondial şi mai ales în Războiul rece.

Prăbuşirea U.R.S.S. a însemnat **înlăturarea celui mai mare obstacol** în calea politicii Washingtonului de dominare a lumii, după cum apreciază istoricul american Edward Pessen. S.U.A. nu-şi mai pot exercita supremaţia economică asupra lumii ca în perioada 1945-1955, când dădea peste 50% din produsul mondial brut.

Cu numai 18% din PIB-ul mondial, S.U.A. nu se mai pot baza decât pe supremaţia militară pentru a impune o „nouă ordine". Cu alte cuvinte este vorba de strategia „deschiderii", prin ameninţarea cu forţa, prin sancţiuni, corupere şi prin război, ca în Irak, atunci când alte procedee nu dau rezultate.

„Deschiderea" – noua ordine pentru S.U.A.

În accepţiunea actuală a Washingtonului, **„deschiderea"** înseamnă *„înlăturarea tuturor barierelor care stau în calea mişcării bunurilor, a capitalului, a oamenilor şi a ideilor, adică* ***cultivarea unei ordini internaţionale integrate în măsură să răspundă intereselor Statelor Unite****, guvernate potrivit normelor stabilite de S.U.A., regularizată de puterea militară americană, care, mai presus de orice, să satisfacă nevoile de bunăstare în continuă creştere ale naţiunii americane".*

După cum se poate lesne constata, **strategia „deschiderii" care stă la baza politicii S.U.A. are în vedere satisfacerea pe seama restului lumii a pretenţiilor americane la o prosperitate nelimitată.** Oare „restul lumii" de şase miliarde de oameni nu are şi ea interese? Oare celelalte mari centre de putere, precum Uniunea Europeană, Japonia, China şi Rusia nu au şi ele strategii şi interese, nu au un cuvânt de spus? Cel mai probabil că în cadrul Grupului celor 8 state cele mai industrializate din lume, Washingtonul va întâmpina mari dificultăţi în a-şi pune în aplicare strategia.

Dacă România şi alte state din fosta sferă de influenţă sovietică au ajuns la cheremul S.U.A., **Marile Puteri responsabile nu vor accepta „ordinea mondială" dorită de Washington.**

Slab pregătit pentru o politică externă flexibilă şi nuanţată cerută de lumea post-Război rece, Bill Clinton a încercat mai întâi să-i „disciplineze" pe aliaţii S.U.A. din N.A.T.O. Încercarea s-a încheiat cu un eşec, precum şi cu umilirea secretarului de Stat Warren Christopher, trimis prin capitalele Europei pentru a impune viziunea americană asupra „ordinii mondiale".

Clinton – prea mic pentru o Chină aşa mare...

Luat de valul victoriei S.U.A. împotriva comunismului sovietic, **Bill Clinton şi-a propus aducerea la ascultare a Chinei,** trimiţându-l la Beijing pe acelaşi infatuat Warren Christopher. Primit de către primul ministru **Li Peng** şi de către ministrul de Externe **Qian Qichen,** trimisul Washingtonului le-a prezentat liderilor chinezi un **program de măsuri** privind *„respectarea drepturilor omului şi întărirea democraţiei"*, considerat ***„obligatoriu"*** dacă China mai doreşte reînnoirea „clauzei naţiunii celei mai favorizate".

Cei doi oameni politici chinezi i-au râs în nas lui W.Christopher, sugerându-i acestuia *„să prezideze o comisie de investigare a marii răscoale populare americane de la Los Angeles din anul 1992, precum şi a altor probleme cu privire la modul în care sunt respectate drepturile omului în S.U.A."*

Bill Clinton a trebuit să aleagă între **comerţul cu China** în valoare de **40 miliarde dolari anual** şi *"eliberarea din detenţie a unor dizidenţi politici"* iubiţi la Washington. Au triumfat pragmatismul şi raţiunea.

La 26 mai 1994, Bill Clinton a reînnoit „clauza naţiunii celei mai favorizate" pentru China fără comentarii. Iată că „socotelile de acasă" nu se potrivesc cu cele din „târg"...

Bill Clinton este preşedintele care **şi-a asumat rolul istoric de a trage maximum de avantaje pentru S.U.A. de pe urma „marii victorii" repurtate împotriva comunismului.** La **21 septembrie 1993,** pe timpul unui discurs rostit la John Hopkins University, Clinton a făcut cunoscute elementele strategice economice externe ale S.U.A., **lansând teza trecerii Statelor Unite *„de la stăvilire la lărgire".***

Cântăreţul la saxofon de la Casa Albă **s-a oferit să conducă lumea,** după modelul american de „societate multi-etnică dinamică" drept unic şi indispensabil pentru toate statele. Nu numai Clinton, ci intreaga clasă politică americană, indiferent de partid, se foloseşte de „victoria împotriva comunismului" ca argument forte ce demonstrează că *„S.U.A. sunt de partea corectă a istoriei".*

Dezarmare... doar pentru „căţei" !

Confiscarea istoriei de către Washington ni se pare un act oxtrem de grav. Aceasta ar însemna că tot ceea ce întreprind americanii în raport cu restul lumii se justifică din punct de vedere al istoriei, este obligatoriu pentru toţi ceilalţi, ducând la concluzia finală potrivit căreia **dominaţia lumii de către S.U.A. ar fi o cerinţă a istoriei.**

Din programul politic al lui Bill Clinton pe timpul celor două mandate nu lipsit cu desăvârşire orice referiri la două probleme fundamentale

de care comunitatea internațională este profund interesată după încetarea Războiului rece şi dispariția lumii bi-polare. Este vorba despre o **dezarmare la scara întregii lumi şi de creare a unui sistem de securitate global cu adevărat operabil.**

Aceste două probleme de importanță capitală pentru lumea contemporană figurau şi în programul politic în 14 puncte al preşedintelui W.Wilson de la sfârşitul primului război mondial.

Washingtonul zilelor noastre nici nu vrea să audă de aşa ceva. Dacă ar accepta ideea dezarmării generale, S.U.A. **şi-ar pierde** levierul de comandă, adică **supremația militară** asupra lumii de care beneficiază în prezent, iar dacă ar accepta o Organizație a Națiunilor Unite cu adevărat eficientă, S.U.A. **şi-ar pierde libertatea de acțiune.** Aşa cum au făcut dovada în primăvara anului 2003, când a atacat şi ocupat Irakul, S.U.A., bazându-se pe supremația militară, **îşi pot permite să acționeze unilateral, pentru a-şi promova interesele.**

Câte state mai pot ocupa S.U.A. ?

Ideologii şi doctrinarii de la Washington încearcă să convingă lumea că „valorile" care stau la baza strategiei politice a S.U.A. pe plan extern sunt, nu numai americane, ci şi universale. Ceea ce nu rezultă din această strategie, identică atât la Bill Clinton, cât şi la G.W.Bush este problema cum va reuşi S.U.A. să determine celelalte state ale lumii să se conformeze „principiilor şi valorilor" promovate de către americani? **Nu toate statele lumii vor putea fi ocupate aşa cum au fost Afganistanul şi Irakul !**

Nu este un secret pentru nimeni că Uniunea Europeană este din ce în ce mai puțin aliniată la „valorile şi interesele" americane, iar **rolul S.U.A. de principală forță conducătoare în Europa Occidentală se degradează de la o zi la alta.** Trebuie să fii de-a dreptul naiv ca să mai crezi că securitatea Europei mai depinde de puterea militară americană. Dimpotrivă!

Cu toate eforturile disperate ale Washingtonului pentru a împiedica acest lucru, **Uniunea Europeană îşi creează propriile capacități militare de securitate şi apărare. Statutul Europei Occidentale de „protectorat militar american" s-a încheiat.**

Yankei, „cărați-vă acasă"!

Această lozincă, utilizată de propaganda Moscovei în anii Războiului rece, **începe să revină în actualitate,** dar nu în relațiile Est-Vest, ci în cele Vest-Vest, adică între Europa Occidentală şi mai marele său hegemon de peste Atlantic.

În ultimul deceniu al secolului XX şi primii ani ai secolului XXI, relaţiile inter-atlantice au suferit profunde transformări. Esenţa acestora a constituit-o debarasarea graduală dar fermă a Europei Occidentale de hegemonia S.U.A. Ideea că N.A.T.O. trebuie să constituie şi în secolul XXI baza securităţii Europei mai este crezută doar la Washington. **Emanciparea Europei Occidentale de sub hegemonia americană nu este cu nimic mai prejos şi mai puţin importantă decât emanciparea statelor Europei Centrale şi de Est de sub hegemonia Moscovei.**

Din primul moment al naşterii sale şi până în prezent, N.A.T.O. a slujit cu prioritate scopului instituirii hegemonismului S.U.A. asupra Europei, obiectiv la care cercurile politice de la Washington aspirau încă de la sfârşitul secolului XIX. După cum afirmau analiştii politici americani Christopher Layne şi Thomas Jefferson, în iunie 2003 (vezi „The National Interest" nr.72, pag.17), **chiar dacă nu ar fi existat „pericolul comunist" şi nici epoca Războiului rece, politica hegemonistă a S.U.A. faţă de Europa Occidentală ar fi fost aceeaşi.**

În anul **1996,** secretarul de Stat al S.U.A., **Madeleine Albright**, a declarat: *„Este cât se poate de evident că,* ***dacă o instituţie ca N.A.T.O. nu ar fi existat în zilele noastre, aceasta ar fi trebuit creată".***

O asemenea apreciere alungă tenebrele Războiului rece şi face lumină în legătură cu adevărata raţiune de a exista a N.A.T.O., precum şi a prezenţei militare americane în Europa. Este evident, pentru cine vrea să înţeleagă, că **S.U.A. au interese vitale în Europa Occidentală, pe care urmăresc să le extindă şi în Europa de Est, folosindu-se de N.A.T.O. ca principal instrument.**

NATO – „calul troian" din Europa

N.A.T.O. a avut şi continuă să aibă misiunea de a împiedica integrarea politică şi de securitate a Europei Occidentale sub egida Uniunii Europene. Mergând mai departe pe firul acestei idei, Washingtonul a făcut tot ceea ce i-a stat în putere ca **Europa Occidentală să nu se transforme într-un pol al puterii,** capabil să submineze şi să înlăture în cele din urmă hegemonia S.U.A. În ultimii 15 ani lucrurile au evoluat exact în această direcţie.

Dacă până în anul 1989, politica S.U.A. era de a împiedica Europa Occidentală să devină o „a 3-a forţă" de echilibru între Washington şi Moscova, după căderea zidului de la Berlin şi celelalte transformări care au schimbat faţa întregii Europe, acest lucru nu a mai fost posibil. De la un an la altul, **Uniunea Europeană s-a transformat într-un „pol de putere" mondială,** cu toate obstacolele ridicate de către S.U.A. în calea acestui proces.

Pentru cei care ştiu să vadă faţa reală a lumii este cât se poate de clar că **Washingtonul** a avut un **rol decisiv în provocarea eşecului reuniunii la nivel înalt al U.E. din 12-13 decembrie 2003, de la Bruxelles, consacrată adoptării Constituţiei Europene.** Acţionând în baza dictonului arhicunoscut „divide şi stăpâneşte", **agenţii Wahingtonului s-au folosit de liderii Spaniei şi Poloniei, agenţi de influenţă ai C.I.A.,** pentru a bloca adoptarea Constituţiei. Adoptarea acesteia ar fi însemnat un pas uriaş în integrarea politică şi militară a Uniunii Europene.

„Victoria" Washingtonului este iluzorie şi temporară. În cele din urmă, Constituţia Europeană va fi adoptată într-o variantă optimă, contrară intereselor Statelor Unite ale Americii. În scopurile ascunse ale Washingtonului, **extinderea spre Est a N.A.T.O. vizează tot divizarea Europei şi blocarea procesului de integrare a acesteia în afara hegemoniei americane.**

C.I.A. conduce România ?

Secretarul Apărării Donald Rumsfeld şi patronul său de la Casa Albă, G.W. Bush, despre care presa americană afirmă că *„nu strălucesc prin inteligenţă",* au avut impolitetea să „divizeze" în mod public Europa, în ***„Europa Veche"*** - reprezentată de Uniunea Europeană în frunte cu Franţa şi Germania şi ***„Europa Nouă"*** - compusă din fostele state membre ale defunctului Tratat de la Varşovia, devenite aliatele de nădejde ale S.U.A., inclusiv în războaiele de cuceriri teritoriale.

Analiştii citaţi anterior consideră că **S.U.A. vor căuta să se folosească de Polonia, Ungaria, Cehia şi România,** atât în cadrul N.A.T.O., cât şi în cadrul Uniunii Europene, **ca „grup de manevră" împotriva Franţei şi Germaniei.**

Spre stupefacţia liderilor politici prezenţi la reuniunea N.A.T.O. de la Praga, din noiembrie 2002, preşedintele **G.W. Bush** a avut impolitetea să „atragă atenţia" asupra a ceea ce poate fi numit **„pericolul german",** făcând trimiteri directe la rolul jucat de Germania în cele două războaie mondiale.

Altfel spus, preşedintele G.W. Bush „a bătut şaua să priceapă iapa". **Dacă trupele americane s-ar retrage din Europa, ar reapare pericolul militarizării Germaniei.** De altfel, de peste o jumătate de secol diplomaţii americani din capitalele Europei, afirmă în toate ocaziile favorabile: *„Dacă ne retragem noi, iar o să vă înghită nemţii".*

Un alt exemplu de divizare a Europei orchestrat de Washington, evident prin C.I.A., a fost ***„Scrisoarea de solidaritate cu politica S.U.A. faţă de Irak",*** semnată de liderii politici din Marea Britanie, Spania, Italia, Portugalia, Danemarca, Polonia, **România**, Ungaria şi Cehia.

Este clar că acest **grup de state,** prin conducătorii lor, este unul **anti-european,** mai ales prin prisma atitudinii opiniei publice europene care, în proporție de **peste 90%**, s-a pronunțat **împotriva intervenției militare americane din Irak.** Puterea întunecă rațiunea, iar jocul practicat de către S.U.A. în Europa nu are nimic nou.

S.U.A. vor... două Europe !

În superbul lor eseu ***„S.U.A. ca hegemon al Europei"***, din anul **2003,** Christopher Layne şi Thomas Jefferson ajung la următoarele **concluzii** de un realism zguduitor:

• Un obiectiv strategic crucial al politicii externe a S.U.A. este acela de a crea disensiuni, a organiza grupări opoziționiste intra-europene care **să blocheze acțiunile Franței şi Germaniei de edificare a unei Europe unite** şi care să pună capăt hegemoniei americane.

În contextul crizei irakiene, **pe scena politică a Europei operează două centre principale de forțe.** Este vorba de forțele grupate în jurul Franței şi Germaniei, sprijinite tot mai evident de către Rusia şi cele grupate în jurul intereselor S.U.A. aşa-zisa „Europă Nouă", compusă din state ale Europei Centrale şi de Est, orientate spre „îngrădirea" puterii franco-germane. Este, de fapt, un joc vechi îmbrăcat în forme noi.

Deosebit de periculoasă este **Polonia**, care este destinată de către Washington să joace în cadrul Uniunii Europene acelaşi rol distructiv pe care l-a jucat în cadrul CAER şi Tratatului de la Varşovia. Rolul **României** nu este departe de cel al Poloniei.

Terra – o scenă de luptă ?

• În deceniul scurs între cele două evenimente care au marcat istoria lumii, respectiv prăbuşirea U.R.S.S. la 25 decembrie 1991 şi loviturile teroriste suferite de către S.U.A. la 11 septembrie 2001, principala problemă care a preocupat clasa politică conducătoare americană a fost cea a **hegemoniei S.U.A.,** nu numai în Europa, ci **în întreaga lume.** Această problemă este la ordinea zilei şi în anul 2004, şi va fi ani buni de acum încolo.

Liderii politici americani sunt în căutarea unor soluții care să ferească S.U.A. de soarta tradițională a hegemonismului, adică **prăbuşirea** lui **finală**, mai ales prin prisma efectelor deosebit de negative produse de invadarea şi ocuparea Irakului. Washingtonul a început să înțeleagă o realitate îngrijorătoare şi anume faptul că **hegemonia S.U.A.** este **contestată** nu numai în Orientul Mijlociu şi Golful Persic, ci **peste tot în lume.**

Preşedintele G.W. Bush şi cercurile politice ultra-conservatoare care îl sprijină nu ar trebui să se mai întrebe şi să se mire de ce Franța, Germania, Rusia şi China sunt îngrijorate şi preocupate de politica hegemonistă a Statelor Unite ale Americii. Răspunsul este foarte simplu. **Viața internațională** a fost întotdeauna şi va fi şi în viitor **o scenă de luptă, de competiție, între națiunile lumii.** Este lupta **pentru supraviețuire** a acestora, atunci când o națiune devine excesiv de puternică şi manifestă tendințe hegemoniste. Aceasta provoacă nu numai îngrijorare, dar şi reacții din partea celorlalte mari națiuni ale lumii.

La acest raționament, pe care îl considerăm absolut firesc, adăugăm şi aprecierea noastră că **reacțiile anti-hegemoniste duc la crearea unor noi grupări ale forțelor, la apariția unor noi coaliții de state.** În acest cadru, în fața expan**sion**ismului şi hegemonismului S.U.A., încheierea unui tratat de alianță anti-americană între Franța, Germania şi Rusia nu ar trebui considerată ca imposibilă, dacă acest lucru nu s-a şi realizat în secret.

„Războinicii lui Iahve" nu vor pace pe Pământ !

Refacerea echilibrului de forțe, mai ales în plan militar, constituie **condiția vitală, condiția-cheie a asigurării păcii şi stabilității la scara întregii planete.** Hegemonismul este generator de haos şi războaie, aşa cum a demonstrat comportamentul S.U.A. din ultimii 15 ani.

• Din nefericire, cercurile hegemoniste grupate în jurul preşedintelui G.W. Bush iau în derâdere posibilitatea ca S.U.A. să poată deveni cândva obiectul unor acțiuni anti-hegemoniste, de contrabalansare a puterii lor. **„Războinicii"** de tipul lui Donald Rumsfeld*, Paul Wolfowitz*, William Kristal*, Richard Meyers*, Richard Frum* (care-i scrie cuvântările lui G.W. Bush) **nutresc convingerea că,** datorită uriaşei lor puteri militare, **S.U.A. se pot comporta pe plan internațional exact aşa cum doresc, fără nici o restricție.** Ei cred că, niciodată, vreun alt stat sau grup de state nu va fi în stare să contrabalanseze puterea militară americană.

Noi spunem să nu spui niciodată „niciodată"! Probabil că tot aşa gândeau şi sfetnicii lui Adolf Hitler pe timpul când armatele germane au cucerit Europa de la Atlantic până la Munții Caucaz...

---

* **N. edit.:** Toți de origine iudaică.

România – „pionul de sacrificiu" al S.U.A. ?

Administrația G.W. Bush încearcă, prin tot felul de emisari şi declarații, **să-i convingă pe liderii principali ai Uniunii Europene că puterea militară a S.U.A. nu constituie o amenințare,** cel puțin pentru Europa Occidentală. Din nefericire pentru Washington, Franța şi Germania, principalele puteri vest-europene, nu cred acest lucru, aşa cum nu-l crede nici Rusia. Ce crede **România** nu are nici un fel de semnificație, deoarece aceasta nu este nimic altceva **decât un pion de sacrificiu inconştient...**

• Este adevărat că S.U.A., ca putere hegemonistă, dispun în prezent de o putere militară copleşitoare („hard power"), ce nu poate fi contestată sau contrabalansată de vreun al stat sau coaliție de state. Pe de altă parte, istoria a demonstrat că, **întotdeauna, excesul de putere şi lipsa unei opoziții, alimentează pofta de expansiune, de extindere, fără teamă şi fără limite.**

În timp, însă, efectele expansiunii, ale cuceririlor, ale penetrației în zone geostrategice tot mai largi se acumulează. Războaiele de ocupație purtate de către S.U.A. în Balcani, în Golful Persic, în Afganistan şi Irak, războiul împotriva terorismului, precum şi războaiele viitoare posibile împotriva Coreei de Nord, a Iranului, Siriei şi chiar împotriva Chinei, în problema Taiwanului, nu pot să nu lase urme, să nu producă efecte asupra politicii S.U.A.

Dacă politica hegemonistă a Statelor Unite ale Americii va lua asemenea proporții, perspectivă ce trebuie avută în vedere în modul cel mai serios, adăugăm şi observația noastră. **De-a lungul istoriei, toți hegemonii**, indiferent cât au fost de puternici şi de necontra-balansați, indiferent câte cuceriri au făcut, **absolut toți s-au prăbuşit...**

Imperiile – ca... baloanele !

În final, prăbuşirea puterilor hegemoniste a avut la bază **două cauze fundamentale.** Este vorba de **supra-extindere pe plan extern** şi de **slăbiciunile economice pe plan intern** (vezi exemplul fostei U.R.S.S.).

Cu timpul, costurile vocației hegemoniste ale S.U.A. se vor împleti cu vulnerabilitățile economice interne, cum sunt deficitele bugetare endemice, cauzate în mare măsură de uriaşele cheltuieli militare, precum şi persistența deficitului balanței de plăți cu restul lumii. Toate acestea vor conduce către o erodare graduală a superi-orității militare americane în raport cu restul lumii.

În mod proporțional, va creşte şi rezistența statelor lumii față de acțiunile şi politica externă a S.U.A., aşa cum s-a demonstrat în cazul Marii Britanii, la sfârşitul secolului XIX şi începutul secolului XX.

O poziție aparent de necontestat se poate prăbuşi într-o perioadă de timp incredibil de scurtă. Cu siguranță că legile implacabile ale istoriei nu vor face o excepție în cazul S.U.A. Încercările Franței şi Germaniei din 1963 şi până în 1989 de a submina pozițiile hegemoniste americane nu au avut succes.

În prezent, condițiile sunt cu totul altele. Războiul rece s-a terminat, fantoma pericolului comunist a dispărut, iar Franța şi Germania au un cuvânt greu de spus în planul relațiilor inter-atlantice.

Continuarea relațiilor dintre S.U.A. şi Europa Occidentală de pe poziți hegemoniste nu mai este posibilă. Ce curs vor urma aceste relații vom vedea. Sub nici o formă, Uniunea Europeană nu va suporta hegemonia americană şi nici unilateralismul şi militarismul manifestate în politia externă concepută la Washingon. **Opoziția antiamericană prinde putere pe zi ce trece.**

S.U.A. - U.E. – un conflict inevitabil ?

O ruptură permanentă şi ireversibilă dintre S.U.A. şi Europa este inevitabilă. Aceasta nu are la bază criza irakiană, aşa cum apar lucrurile la suprafață şi cum tinde să se creadă în multe centre, inclusiv la Bucureşti. Este vorba de cauze profunde şi persistente.

Multă lume, nefiind conectată la sursele reale şi valoroase de informații se prosternează în fața puterii economice şi militare a S.U.A. Nimeni nu ar trebui să conteste, dar nici să exagereze această putere. Ea există şi este tot mai amenințătoare, mai ales în plan militar.

În plan economic, lucrurile stau altfel. De reținut un fapt extrem de important si anume că peste **65%** din investițiile străine directe făcute în economia S.U.A. aparțin Uniunii Europene, în timp ce doar **45%** din investițiile străine făcute în economia Uniunii Europene sunt americane.

În ceea ce priveşte **capitalul mondial, 39%** din acesta este **investit în Uniunea Europeană şi 25% în S.U.A.** Se pune întrebarea: cine este mai puternică din punct de vedere economic, S.U.A. sau Uniunea Europeană. (vezi *„Multifaceted and Highly Complex: US-European Relations"* de Charles Ries Security Quenterly, 1 octombrie 2003, pag.23). Se vede clar că **S.U.A. sunt mult mai dependente de Uniunea Europeană decât invers.**

În aceste condiții, poate Uniunea Europeană să mai suporte pretențiile hegemoniste ale Washingtonului numai pentru faptul că toate pozițiile superioare de comandă din cadrul N.A.T.O. sunt deținute de generali americani? Imposibil !

N.A.T.O. a devenit inutil pentru Europa Occidentală, iar prezența trupelor americane superfluă. Acestea vor fi obligate să plece, eventual să se mute în Estul Europei, spre „fericirea" Poloniei, României şi Bulgariei, că în sfârşit „vin americanii"...

„Vin americanii"... ca Peneş Curcanul ?!

Christopher Layne şi Thomas Jefferson sunt convinşi că **imensa majoritate a Omenirii consideră că S.U.A. acționează ca o putere agresivă, hegemonistă, dornică de mărire şi dominație.** Imaginea S.U.A. de „hegemon binefăcător", creată şi răspândită timp de zeci de ani în întreaga lume de către propaganda americană, s-a spulberat pur şi simplu.

S.U.A. se îndreaptă, în mod inevitabil, către aceeaşi soartă pe care au avut-o toate Marile Puteri expansioniste şi hegemoniste de-a lungul istoriei. Preşedintele G.W.Bush va fi reținut de către istorie nu în postura de „cuceritor al Bagdadului", ci în cea a unui președinte care, printr-o politică necugetată, a ridicat şi concentrat toate puterile lumii, atât economice, cât şi militare împotriva Statelor Unite.

În final, ceea ce Administrația G.W. Bush a trâmbițat ca fiind ***„o mare victorie în Golful Persic",*** se va dovedi a fi, în realitate**, cauza declinului şi dispariției N.A.T.O., precum şi impulsul decisiv către Integrarea Europei** (sau a celei mai mari părți a acesteia), marcând *„începutul sfârşitului preponderenței globale a Statelor Unite ale Americii".*

În fața unor asemenea judecăți emise de analişti politici americani de prim rang este puțin probabil ca S.U.A. să fie *„de partea corectă a istoriei",* aşa cum pretindea, plin de aroganță, fostul preşedinte Bill Clinton, autorul strategiei hegemoniste „angajare şi extindere"...

S.U.A. - U.E. – UN NOU CONFLICT PROGRAMAT

„Oare, de ce ne urăşte lumea ?"

Agresiunea americană împotriva Irakului în numele „războiului împotriva terorismului" şi ocuparea militară a acestei țări **au bulversat întreaga lume.** În istoria universală, preşedintele **G.W. Bush** va fi reținut şi pentru faptul de a fi **readus în actualitate o epocă** ce părea demult apusă şi anume cea **a cuceririlor de tip colonial clasic.**

Cu toată pregătirea psihologică a societății americane cu privire la *„dreptul S.U.A. de a recurge la război pentru a îndrepta relele ce apasă o mare parte a Omenirii"*, drept pe care Washingtonul şi l-a asumat cu de la sine putere, **opinia publică din Statele Unite este şocată, dezorientată şi chiar înspăimântată de efectele celui de-al doilea război din Golful Persic.**

Americanii, seduşi de propaganda oficială, s-au trezit ca după un duş rece când au constatat că, în urma răsturnării regimului lui Saddam Hussein şi a capturării acestuia, în loc să fie aplaudați, au ridicat întreaga lume împotriva lor. Tot mai mulți americani îşi pun întrebarea: *„Oare, de ce ne urăşte lumea?"*

După încetarea oficială a războiului la 1 mai 2003 de către partea americană şi declanşarea războiului de rezistență de către partea irakiană, **în Statele Unite** au avut loc **ample dezbateri** în legătură cu strategia politică şi doctrina militară a S.U.A. în raporturile lor cu restul lumii, a faptului că relațiile externe ale S.U.A. au fost militarizate, iar recugerea la război, ca principal instrument al extinderii influenței S.U.A. în lume s-a permanentizat.

Casa Albă şi viitorul negru al Omenirii

Analiştii politici obiectivi şi responsabili din S.U.A. şi din celelalte mari state ale lumii au ajuns la concluzia că, **în ultimii 59 ani, S.U.A. au deturnat de două ori istoria Omenirii de la cursul său normal.** Prima dată, acest lucru s-a produs după încheierea celui de-al doilea război mondial, când, sub sloganul luptei împotriva „pericolului comunist", S.U.A. au împins Omenirea pe coordonatele **Războiului rece,** iar a doua oară după anul 1989, când au continuat singure cursa înarmărilor, realizând ceea ce urmăreau de peste 50 ani, adică supremația militară americană, iar de pe această platformă, **tentativa de**

dominație mondială prin recurgerea la forță, în mod unilateral, după bunul lor plac.

Momentul istoric favorabil de intrare a Omenirii pe făgaşul normalității, deschis de memorabilul an 1989, a fost pierdut. Acest lucru s-a datorat faptului că scena politică americană a fost şi este dominată de cercuri ultra-conservatoare (li se mai spune şi „neo-conservatoare", pentru scopuri propagandistice liniştitoare), legate organic de Complexul Militar Industrial al S.U.A., tributar mentalităților şi practicilor Războiului rece.

Mentalitatea de învingătoare a „lumii comuniste", triumfalismul debordant cu care este impregnată clasa politică americană i-au determinat pe preşedinții G. Bush (tatăl), Bill Clinton şi G.W. Bush (fiul) să-şi piardă orice simț al măsurii. **De la „lumea bi-polară"** dominată de către S.U.A. şi fosta U.R.S.S., care s-a prăbuşit în intervalul de timp 1989-1991, forțele politice ultra-consevatoare (extremiste de dreapta), indiferent de partid au considerat că Omenirea trebuie să treacă **la o „lume mono-polară"** dominată şi condusă de către S.U.A., ca unică super-putere a lumii.

Deviza călăuzitoare a politicii externe a S.U.A. din 1991 încoace a fost şi rămâne: ***„Să luăm şi să cucerim cât mai mult, atâta timp cât Rusia şi celelalte centre de putere sunt slabe şi să nu permitem apariția unor noi forțe care să ne mai amenințe poziția de lideri ai lumii".***

Această deviză a fost materializată în strategii şi doctrine oficiale ale Statelor Unite ale Americii.

Despre Paradis şi Putere

Națiunea americană, una dintre cele mai luminate din lume, nu înghite însă cu uşurință orice şi nu urmează orbeşte politica oficială. **Americanii**, cu spiritul lor liber, obişnuiți să gândească, sunt **greu de dresat,** mai ales când este vorba de mediile culte, ca să nu vorbim de cele academice, unde sunt concentrate cele mai mari bogății ale oricărei națiii, adică inteligența şi creativitatea.

Americanii responsabili, indiferent de gradul lor de cultură sunt **profund îngrijorați de cursul politicii şi comportamentul S.U.A.** în relațiile cu lumea exterioară din ultimii 15 ani.

Pentru a ilustra acest lucru vom merge în continuare pe firul cărții *„Of Paradise and Power: America and Europe in the New World Order"* (Despre paradis şi putere: America şi Europa în Noua Ordine Mondială) a politologului **Robert Kagan,** apărător al politicii Administrației G.W. Bush, bazată pe forță şi expansiune şi reactiile la aceasta, exprimate în mediul academic american, mai ales prin prisma

studiului de largă circulație al profesorului universitar doctor **David P. Calleo,** specialist în problemele Europei, decanul Facultății de Înalte Studii Internaționale a Universității John Hopkins, intitulat; *„Power, Wealth and Wisdom: the United States and Europe After Irak"* (Puterea, bogăția şi înțelepciunea: Statele Unite şi Europa după Irak), apărut în buletinul „The National Interest" din **iunie 2003,** la Washington.

Evident, în legătură cu cele desprinse din lucrările de mai sus, pe care le considerăm o oglindă fidelă a dezbaterilor, frământărilor şi preocupărilor din societatea americană şi din lumea contemporană, vom adăuga părerile şi aprecierile noastre, bune sau rele.

Deşi este un apărător fervent al politicii agresive a administrației G.W. Bush, analistul şi politologul Robert Kagan lasă loc pentru dezbateri şi interpretări, are în vedere scenarii şi variante de evoluții în plan internațional care s-ar putea să nu concorde cu viziunea şi obiectivele urmărite de Wasghinton în raportul dintre Statele Unite ale Americii şi restul lumii, dar mai ales cu Europa. Cartea este de mare interes, deschizând un larg câmp de dezbateri cu privire la natura şi conținutul „Noii Ordini Mondiale" spre care se îndreaptă Omenirea la începutul secolului XXI.

Noua Ordine Mondială – Marte sau Venus ?

În locul „Comunității Atlantice" cu care Washingtonul a operat în epoca Războiului rece şi mai operează şi în prezent, concept în care S.U.A. şi Europa Occidentală sunt *„o apă şi un pământ, sunt una şi aceeaşi lume super-dezvoltată, cu aceleaşi aspirații, cu aceeaşi cultură şi viziune despre viitor"*, Robert Kagan scoate în evidență realitatea, ascunsă până acum şi anume că **S.U.A. şi Europa de Vest au concepții profund diferite, chiar diametral opuse cu privire la lumea contemporană şi „Noua Ordine Mondială"** spre care se tinde. „Euro-atlantismul" este o reminiscență a epocii Războiului rece cu care mai operează doar Washingtonul şi „aliații" din Europa Centrală şi de Est, adică „statele ex-comuniste", printre care şi România.

S.U.A., prin ochii clasei lor politice dominante (de orientare ultra-conservatoare), **văd lumea exterioară ca pe un câmp imens de conflicte, contradicții şi bătălii, în care numai puterea militară superioară poate face şi menține ordinea.** Lumea viitorului, în viziunea Wasghintonului, îl va avea ca rege, ca stăpân absolut pe zeul Marte, zeul războiului la romani.

Viziunea Europei, reprezentată de Uniunea Europeană este diametral opusă celei americane. Astfel, **Europa** se vede pe sine într-o lume, cu **o ordine politică în care toate conflictele sunt soluționate**

prin negocieri raționale, ca între niște vecini care resping utilizarea forței, unii împotriva altora.

În viziunea Europei, „Noua ordine mondială" va trebui să fie prezidată de Venus, nu de Marte. Pe acest fond, sărbătorindu-și succesele din ultimii 15 ani, precum și mândri de obiceiurile lor pacifiste, **europenilor li s-a dezvoltat un simț al superiorității morale față de americani.**

Războaiele mondiale – pentru supremația S.U.A.

Robert Kagan este de părere că Europa își poate permite această viziune pacifistă și moralistă despre lume numai pentru că este protejată de puterea militară a S.U.A. Cu alte cuvinte, Europa nu este altceva decât un „protectorat american" iar Marte este cel care protejează stilul de viață al lui Venus. Europenii dezaprobă puterea militară pentru că nu dispun de ea, dar profită de cea americană.

În abordările ce urmează vom introduce două noi concepte, utilizate în studiile și analizele politico-militare americane de ultimă oră, prin care S.U.A. și Europa se delimitează una de cealaltă. Este vorba de ***„hard power"*** (puterea dură), desemnând puterea militară a S.U.A., și **„soft power"** (puterea moale) desemnând puterea economică a Uniunii Europene. R. Kagan nu înțelege de ce marile state europene, membre în „Grupul celor 8" cele mai dezvoltate din lume, cu tot uriașul lor potențial industrial și tehnologic, nu-și dezvoltă puterea militară, adică „hard power"...

Probabil că R. Kagan nu a strălucit în cunoașterea Istoriei Universale, așa că îi răspunde profesorul universitar David P. Calleo. Acesta arată că **cele două războaie mondiale**, care au provocat moartea a circa **70.000.000** de oameni, precum și distrugeri și suferințe inimaginabile, **au creat o nouă mentalitate la europeni.** Aceștia au ajuns la concluzia fermă potrivit căreia războaiele intra-europene și în general toate războaiele sunt ruinătoare. **Tocmai războaiele intra-europene au adus Europa de Vest în postura de vasal al S.U.A.**

Americanii, care **s-au îmbogățit colosal de pe urma celor două războaie mondiale** și al căror teritoriu nu a cunoscut ororile războiului, nu-i pot înțelege pe europeni. **Prima lecție de război dată americanilor în ultimii 190 ani a fost cea de la 11 septembrie 2001,** de pe urma căreia societatea americană a rămas șocată, dar se pare că a tras concluzii contrare celor normale.

„Imperiul binefăcător" vrea... dezmembrarea Europei

R. Kagan nu contestă valoarea capitalului moral acumulat de Europa, dar consideră că acesta a împins-o spre poziții deosebit de slabe. Ce se va întâmpla, se întreabă R. Kagan, **dacă experimentul Uniunii Europene nu va reuşi,** dacă, cu alte cuvinte, Uniunea Europeană se va dezmembra? Noi adăugăm că **S.U.A.** nu numai că doresc acest lucru dar şi **operează în subteran, pentru ca această organizație unică în lume să eşueze şi să nu devină o soluție şi pentru alte continente,** în perspectiva secolului XXI.

Noi credem că Europa Occidentală, a cărei „soft power" este superioară celei americane, vrea să se țină departe de viziunea şi politica războinică a S.U.A.

R. Kagan recunoaşte, pe de altă parte, că deşi poziția predominantă a S.U.A. în lume a fost realizată cu precădere în a doua jumătate a secolului XX, aspirația Statelor Unite la dominația mondială îşi are începuturile la sfârşitul secolului XIX, iar **expansiunea a fost nota dominantă a politicii externe a Washingtonului.**

În prezent, subliniază R.Kagan, în ciuda încetării Războiului rece, **S.U.A. urmăresc, pe toate căile, inclusiv pe cea militară, să rămână forța strategică dominantă în Asia şi Europa.** Una este să vrei şi alta este să poți, adăugăm noi. În anii Războiului rece, S.U.A. au purtat **masca „imperiului binefăcător"** care lupta pentru a scăpa Omenirea de flagelul comunismului, adică de „Imperiul Răului", bucurându-se de un larg sprijin.

În realitate, sub masca luptei împotriva comunismului, S.U.A. şi-au promovat propriile interese imperiale. După războaiele purtate de S.U.A. în Balcani, Golful Persic, Afganistan şi mai ales după războiul de agresiune flagrantă împotriva Irakului, țară pe care a şi ocupat-o, masca tradițională a S.U.A. de „salvatoare şi binefăcătoare" a lumii a căzut.

„Împărați pe care lumea n-a putut să-i mai încapă..."

S.U.A. se prezintă în zilele noastre, în fața comunității internaționale, aşa cum a fost începând din 1898, adică **agresive şi expansioniste.** Acest lucru îl recunoaşte, cu o adevărată candoare şi R. Kagan, în cartea sa. El a ajuns la concluzia că **decalajul în plan militar dintre S.U.A. şi Europa** este prea mare şi **ar trebui îngustat** cu timpul, eventual **prin comenzi masive de armament modern în S.U.A.** „Pasărea mălai visează", zicem noi...

R. Kagan încearcă să-şi convingă cititorii din afara granițelor Statelor Unite că **dominația americană ar fi o condiție a „fericirii pe**

Pământ". Cu sau fără sprijinul Europei, care a devenit egocentrică, S.U.A. vor continua să pună bazele noii ordini politice mondiale. Anul 2003 este cea mai elocventă dovadă că **S.U.A. au luat pe cont propriu edificarea ordinii modiale utilizând forța,** fără aportul Europei, pe care, de altfel, Washingtonul nici nu îl mai consideră esențial.

Europa ar trebui să suporte propria ei slăbiciune militară, în fața căreia S.U.A. nu au altă alternativă decât să acționeze unilateral. **Europenii ar trebui să se împace cu supremația şi dominația americană, ca un preț acceptabil pentru „paradisul" în care trăiesc, tocmai datorită puterii militare a S.U.A.**

O asemenea viziune, adăugăm noi, degajă nu numai **o mare doză de aroganță a puterii,** ci şi totala lipsă de cunoaştere şi de respect față de valorile cu adevărat universale, față de opiniile, aspirațiile şi interesele, nu numai ale Europei, ci ale întregii lumi. **Cu o asemenea politică, Washingtonul nu poate ajunge departe.**

Este absolut sigur că viziunea S.U.A. despre „Noua Ordine Mondială" poate fi acceptată la Londra, Varşovia sau Bucureşti, dar în nici un caz la Paris, Berlin, Moscova şi Beijing.

Robert Kagan, în calitate de purtător de cuvânt al cercurilor politice ultra-conservatoare americane are meritul de a prezenta lumii, cu maximă limpezime, scopurile şi obiectivele politice, economice şi militare ale S.U.A., într-o lume bulversată, haotică, rezultată în urma dezechilibrului de forțe generat de evenimentele perioadei 1989-1991.

„Invincibilitatea" S.U.A. – scenariu de tip Rambo

Noi nu dăm credibilitate totală informațiilor, concluziilor şi mai ales prognozelor formulate de R. Kagan în cartea sa. Suntem total sceptici în legătură cu „puterile" atribuite S.U.A. şi „slăbiciunile" puse pe seama Europei. De asemenea, nu credem nici noi şi nici alți analişti politico-militari, inclusiv din S.U.A., că orientarea politico-filozofică corectă, în consens cu mersul istoriei, este cea elaborată la Washington.

R. Kagan şi clasa politică pe care o reprezintă exagerează cu bună ştiință puterea militară a S.U.A. şi cultivă mitul invincibilității acestora. În fond, cu cine s-a măsurat puterea militară a S.U.A. pentru a emite pretenții la „invincibilitate"? În 1990-1991 şi 2003 s-a războit cu **Irakul**, o țară mică, a cărei populație nu depăşeşte 18 milioane de locuitori*, şi cu **Serbia** în 1999, o țărişoară cu 10 milioane de

---

* **N. edit.:** Toți adversarii SUA au fost supraevaluați în ultimii 30 ani. Iranul era a 5-a putere militară a Lumii. Apoi Irakul şi Jugoslavia. După ruşinea din Vietnam, Washington-ul şi-a pregătit din timp scuzele pentru eventualele noi eşecuri...

locuitori, ambele înarmate rudimentar în comparație cu hiper-tehnologia americană disponibilă în cantități nelimitate.

Domnii R. Kagan şi G.W. Bush au uitat că **S.U.A. au suferit o înfrângere umilitoare în războiul din Vietnam,** o națiune mijlocie, înapoiată din punct de vedere economic, dar care, pe câmpurile de bătălie a umilit atât Statele Unite, cea mai puternică națiune a lumii, cât şi Franța. Situația militară a S.U.A. în Irakul ocupat este departe de a fi cea a unei puteri „invincibile"...

Cu toată uriaşa lor superioritate în armament şi tehnică, soldații americani sunt vânați şi ucişi în fiecare zi de către irakienii „înapoiați". **Din punct de vedere politic şi militar, timpul lucrează în defavoarea S.U.A.**

Propaganda oficială încearcă să-i îndoctrineze pe americani că puterea militară a S.U.A., pe lângă faptul că este „invincibilă" este şi singura „justă" din întreaga lume. Lucrurile nu se opresc însă aici.

„Spre binele Omenirii" – 48 de războaie în 13 ani !

Teoreticienii ultra-conservatori susținători ai administrației G.W. Bush au ajuns la concluzia potrivit căreia singurul preşedinte american din perioada de după cel de-al doilea război mondial care s-a folosit corect de puterea militară a S.U.A. ar fi fost **Ronald Reagan.** După părerea lor, aceasta **ar fi şi dus la prăbuşirea imperiului sovietic.**

Dacă şi ceilalți preşedinți ar fi utilizat puterea militară a S.U.A. în acelaşi mod, lumea întreagă s-ar găsi într-o situație mult mai „fericită" la începutul secolului XXI. **Concluzia** ce se desprinde de aici este foate simplă: **S.U.A. vor greşi dacă nu vor face uz de forța militară într-o măsură mult mai mare decât în epoca războiului rece, *„spre binele întregii omeniri".***

Această linie a fost, de altfel şi urmată de către Washington, după încetarea Războiului rece. Astfel, dacă, în cei 45 ani ai perioadei postbelice, S.U.A. au întreprins un număr de **16** intervenții militare, între **1990-2003,** Statele Unite au fost angajate într-un număr de **48 de intervenții militare.**

În studiul amintit anterior, profesorul universitar David P. Calleo demontează, pas cu pas şi teză cu teză, întreaga doctrină politică şi militară a cercurilor politice ultra-conservatoare reprezentate de Administrația lui G.W. Bush, teoretizate şi susținute de către R.Kagan. **S.U.A. sunt într-adevăr unica super-putere militară a lumii, dar**

Pentagonul îşi ştie foarte bine „invincibilitatea": a bombardat şi înfometat 12 ani o „superputere" ca Irakul, cu „arme de distrugere în masă", pentru a alunga un „superdictator" (agent CIA)... tare în statui, cu o armată inexistentă şi tancuri „de la Stalingrad"!

ireal să se pretindă „invincibilă", atâta timp cât s-a dovedit incapabilă să câştige războaiele din Coreea şi Asia de Sud-Est, iar „victoria" împotriva Irakului este incertă.

„Învingătorii U.R.S.S." se chinuie în Irak...

Până la sfârşitul anului 2003, trupele americane din **Irak** au pierdut circa **10.000 militari morţi şi răniţi, 14 s-au sinucis, iar câteva zeci de mii** (dintr-un total de 130.000) au devenit **dependenţi de droguri.**

S.U.A. au demonstrat că, în ciuda extraordinarei lor puteri economice şi militare sunt **incapabile să susţină un efort de război îndelungat, în condiţiile unor pierderi umane.** Americanii sunt amatori de războaie-fulger, purtate cu precădere de către forţele ariene, fără pierderi.

În ceea ce priveşte „victoria" repurtată de către S.U.A. asupra U.R.S.S. în ultimii ani ai administraţiei R.Reagan, *„ca urmare a utilizării inteligente a puterii militare"*, care alimentează „triumfalismul" clasei politice americane, aceasta este pur şi simplu ridiculizată şi considerată o dezinformare în masă.

U.R.S.S. nu a fost înfrântă într-o bătălie decisivă cu S.U.A., ci s-a prăbuşit datorită supra-extinderilor teritoriale şi a supradimensionării ambiţiilor geopolitice, care au degenerat într-o politică economică ruinătoare. Economia U.R.S.S. s-a prăbuşit sub povara unei puteri militare imense, pe care nu a mai putut-o susţine. ***„Ruşii s-au învins pe sine, nu au fost învinşi de americani",*** arată profesorul D.P. Calleo.

Este de-a dreptul ridicol să aspiri la calitatea de „invincibilitate", în condiţiile în care S.U.A. s-au războit cu asemenea puteri, precum **Grenada** şi **Panama**, **Somalia** şi **Serbia**, **Afganistan** şi **Irak.***

Forţele aeriene ale S.U.A. joacă, la începutul secolului XXI, acelaşi rol pe care l-a jucat Flota Regală de Război a Marii Britanii în secolul XIX, adică bombardează statele „făcătoare de rele".

Aviaţia militară poate îngenunchea şi chiar rade de pe faţa Pământului o ţară întreagă, dar nu poate ţine sub control un imperiu. Pentru acest lucru este nevoie de soldaţi care să umble pe jos, să patruleze, să ia în primire avuţiile statului cucerit. În asemenea condiţii, imensa superioritate tehnologică în armament (rachete de croazieră şi bombe inteligente dirijate prin laser şi sateliţi) dispare.

Soldatul american devine vulnerabil şi poate fi ucis, aşa cum o demonstrează situaţia din Irak. Se pare însă că **naţiunea americană nu este nici pregătită şi nici dispusă la astfel de sacrificii.**

---

* **N. edit.**: Toate - războaie de intimidare, înscenate împotriva a... trei agenţi CIA (Noriega, ben Laden, Saddam) !

Aici apare dilema expansionismului american. Vor cuceri, dar fără pierderi de vieți americane. Se pare că soluția a şi fost totuşi găsită. **În locul trupelor americane,** după etapa activă de cucerire, să fie introduse **„trupe de menținere a păcii", aparținând statelor satelite ale Washingtonului.**

Amatori s-au şi găsit. **În Irak** au fost introduse trupe din Spania, Italia, Polonia, Bulgaria, **România** şi probabil că vor urma şi alte state. Aceste trupe au şi început să joace rolul de **„carne de tun"** pentru interesele Statelor Unite. Nu credem, însă, că această „soluție" va rezista în timp.

Irakul va sluji ca teren de experimentare, din care se vor desprinde învățăminte politice şi militare pe termen lung. În cazul Irakului, cel mai probabil este că **factorul politic se va dovedi, în final, mai important decât cel militar.**

Statelor Unite şi sateliților lor le va fi extrem de greu să legitimeze ocuparea şi administrarea Irakului. Tot ce se petrece în această nenorocită țară, după ocuparea ei de către trupele americane şi britanice este **absolut ilegal.** Nici un for, nici o instituție şi nici o ideologie din lume nu poate legitima agresiunea.

Opinia publică americană va juca un rol decisiv în criza irakiană. Războaiele de cucerire, înainte de a deveni rentabile, sunt **foarte costisitoare,** iar economia S.U.A. la sfârşitul anului 2003 era într-o situație critică. Probabil că **G.W. Bush şi Partidul Republican vor plăti pentru acest lucru în alegerile prezidențiale din anul 2004.**

S.U.A. – în pragul Apocalipsei economice !?

David P. Calleo vine cu argumente care demonstrează că performanțele economice „spectaculare" ale S.U.A. de pe durata celor două mandate ale lui Bill Clinton s-au dovedit, în final, a fi deosebit de precare. Dacă pe plan intern a fost redresat imensul deficit fiscal moştenit de la Administrația George Bush, **pe plan extern S.U.A. se confruntă cu un imens dezechilibru, acesta devenind mai grav ca oricând.**

Nu cumva acest dezechilibru a fost generat tocmai de puterea militară a S.U.A., crescută dincolo de orice proporții? Istoria a demonstrat, în multe cazuri şi epoci, că sporirea cheltuielilor militare poate fi ruinătoare în final.

După aprecierea lui D.P. Calleo, imensul deficit extern al S.U.A., care a devenit endemic, demonstrează că **Statele Unite consumă şi investesc mai mult decât produc.**

Marele capital internațional, şi în special cel european, a început să se retragă din economia S.U.A., fapt ce a dus la adâncirea crizei economiei americane şi la slăbirea continuă a dolarului în raport cu euro. Dolarul nu mai poate manevra în economia mondială după bunul plac, aşa cum proceda în epoca Războiului rece.

Apariția monedei unice euro a subminat puternic rolul dolarului şi pozițiile privilegiate ale S.U.A. în sistemul economiei mondiale. Politica economică irațională a preşedintelui G.W. Bush, dublată de expansionismul militar au înrăutățit situația economică a Statelor Unite. Acestea nu pot să nu aibă efecte asupra puterii militare a S.U.A. în totalitatea ei.

În curând, **națiunea americană va fi pusă în situația de a alege „între unt şi tunuri".** Pe timpul mandatului său, preşedintele G.W. Bush şi cercurile ultra-conservatoare care îl susțin au acordat prioritate „tunurilor", procedând la o creştere astronomică a cheltuielilor militare. **La sfârşitul anului 2003, deficitul extern al S.U.A. era de peste 500 miliarde dolari.**

S.U.A. contra Lumii

La **17 septembrie 2002,** preşedintele G.W. Bush a promulgat **noua strategie de securitate a S.U.A.,** redactată în cea mai mare parte de către fanaticul războinic extremist de dreapta, **Paul Wolfowitz.** Având ca suport doctrina expansionistă tradițională din ultima sută de ani şi bazându-se pe supremația militară totală dobândită de către Statele Unite ale Americii în ultimul deceniu al secolului XX, „Strategia Națională de Securitate a S.U.A." **a provocat ample dezbateri şi îngrijorare în lumea întreagă, prin nota deosebit de agresivă pe care o poartă.**

În România, aceasta nu a produs nici un ecou, deoarece clasa politică de la Bucureşti nu a fost şi nici nu este conectată la cele mai actuale şi valoroase surse de informații, lăsându-se purtată de ştirile neesen-țiale şi prefabricate ale canalelor publice, care, de regulă, nu au nimic comun cu realitatea...

Această strategie, în numele căreia soldații români sunt trimişi să-şi piardă viața pentru interesele Washingtonului, **ar fi trebuit tradusă, analizată şi dată publicității şi în România,** ca să ştim ce ne aşteaptă. Puțin probabil că acest lucru se va face vreodată. Alături de alți reprezentanți de marcă ai mediului academic american, profesorul univesitar David P.Calleo atrage atenția națiunii sale, precum şi întregii lumi, asupra **pericolului extraordinar pe care îl reprezintă conținutul Strategiei Naționale de Securitate a S.U.A.**

Dreptul la... „războaie preventive"

Trei sunt **elementele fundamentale** ale noii strategii **care pun în pericol pacea şi securitatea mondială,** în condiţiile dezechilibrului de forţe ce caracterizează lumea contemporană, astfel:

• **Dreptul** pe care şi-l arogă administraţia de la Washington **de a declanşa „războaie preventive" în orice parte a lumii, în numele „luptei împotriva terorismului internaţional",** atunci când aceasta apreciază că „securitatea Statelor Unite" este ameninţată. Potrivit declaraţiilor oficiale ale Casei Albe, primul „război preventiv" conform noii strategii a fost cel declanşat la 20 martie 2003 împotriva Irakului.

• Declanşarea unor **lovituri preventive împotriva oricărui stat** sau grup de state **care şi-ar propune să ameninţe,** să submineze sau să anihileze **supremaţia militară americană asupra lumii.**

După părerea profesorului D.P. Calleo, această prevedere, de o inadmisibilă şi inimaginabilă aroganţă şi periculozitate, **ridică S.U.A. împotriva întregii lumi.** Dacă Washingtonul va încerca să o pună în aplicare, atunci S.U.A. vor trebui să aibă în vedere că vor avea mulţi duşmani, iar în viitor Statele Unite s-ar putea găsi angajate într-un război **cu Rusia,** într-un alt război **cu China** şi, ceea ce este mai înspăimântător, chiar într-un război **cu Uniunea Europeană!**

Aceasta este concluzia la care a ajuns unul dintre cei mai reputaţi analişti politco-militari din S.U.A., reprezentant al ilustrului mediu academic american, care nu se joacă cu vorbele. America întreagă, dar mai ales principalele puteri ale lumii nu vor putea rămâne indiferente în faţa colosalei ameninţări americane „dată pe faţă" cu atâta aroganţă...

Războiul – „instrument al păcii" !?

• Cel de-al treilea element al Strategiei Naţionale de Securitate a S.U.A., care stârneşte uimirea şi dezaprobarea comunităţii internaţionale este **„dreptul" pe care şi-l arogă Administraţia de la Washington de folosire a războiului ca *„instrument de menţinere a păcii".***

Absurditatea acestei concepţii este evidentă de la mare distanţă şi ne scuteşte de orice comentarii. Omenirea, în ansamblul ei, nu va tolera aşa ceva şi va găsi modalităţi prin care S.U.A. să fie obligate să adopte un comportament civilizat, paşnic, flexibil, tolerant, capabil să ajungă şi la soluţii de compromis, care să aibă în vedere şi interesele celorlalţi.

Într-un asemenea cadru geostrategic şi cu asemenea „perspective" ca cele văzute de politologul american David P.Calleo, pentru România se ridică o întrebare de importanţă vitală. **Ce vor spune naţiunii**

române actualii lideri politici, precum Ion Iliescu, Adrian Năstase, Corneliu Vadim Tudor, Teodor Stolojan, Traian Băsescu şi alţii care se dau de ceasul morţii să aderăm la N.A.T.O. şi să ofere baze pentru trupele ameicane, **dacă, într-o „bună" zi, România va sluji ca bază militară de acţiuni împotriva Europei?** Cine crede că o asemenea perspectivă, dezbătută în cercurile academice americane, nu ar avea logică **s-ar putea să plătească amar împreună cu întreaga naţiune,** sacrificată pentru scopuri politice de moment...

Probabil că şi generalul Ion Antonescu a gândit că este spre binele naţional să alieze România cu Germania celui de-al treilea Reich în anul 1940, când aceasta cucerea Europa de la un capăt la altul. **Ce păcat că oamenii,** chiar şi cei mai „luminaţi", **nu învaţă nimic din lecţiile istoriei !**

D.P. Calleo ajunge, în final, la concluzii deloc favorabile Statelor Unite, atât pentru viitorul apropiat, cât şi pentru cel mai îndepărtat. Cu cât S.U.A. vor persevera în actuala linie politică de expansionism economico-militar, cu atât **ostilitatea lumii faţă de acestea se va amplifica.** Cu cât economia mondială este mai perturbată de uriaşele deficite bugetare ale Statelor Unite, cu atât pierderile vor fi mai mari, iar refacerea va necesita un timp mai îndelungat.

S.U.A. – dezvoltare... prin înarmare !

Analistul american îi ridiculizează pe acei politicieni de la Washington care critică Uniunea Europeană pentru că nu practică cheltuieli militare comparabile cu cele ale Statelor Unite, iar decalajul militar dintre acestea se adânceşte. Acest lucru se datorează faptului că **Uniunea Europeană nu are ca obiectiv să concureze cu restul lumii în plan militar şi nici nu se simte ameninţată.**

Principalele puteri ale Europei Occidentale s-au adaptat condiţiilor post-Război rece, **reducându-şi drastic nivelul cheltuielilor militare** şi nu au nici o înclinaţie spre o nouă cursă a înarmărilor. Marea Britanie are un buget militar de circa **35** miliarde dolari, Franţa de **32** miliarde dolari, iar Germania, cea mai bogată putere a Europei, doar de **23** miliarde dolari. La un loc, acestea totalizează **90** miliarde dolari faţă de **460** miliarde dolari, cât reprezintă bugetul militar al S.U.A. pentru anul 2004.

Cheltuielile militare ale Rusiei, Chinei şi Japoniei luate la un loc, de circa 87 miliarde dolari, sunt mai mici decât ale celor trei state vest-europene. Întrebarea logică ce se desprinde este următoarea: **restul lumii cheltuieşte prea puţin în scopuri militare sau S.U.A. cheltuieşte prea mult?** Din această stare de lucruri se desprinde diferenţa fundamentală, linia de ruptură care se lărgeşte şi se adân-

ceşte, dintre S.U.A., pe de o parte şi Uniunea Europeană, pe de altă parte. **În timp ce S.U.A. proiectează asupra lumii tot mai multă putere militară, Uniunea Europeană proiectează, asupra aceleiaşi lumi, tot mai multă putere economică.** Care dintre cele două centre principale de putere ale lumii contemporane va prevala, se va vedea.

Dacă facem apel la istorie, constatăm că **toţi cei care, de-a lungul timpului s-au bazat pe forţă în relaţiile cu lumea exterioară au încheiat socotelile în dezastru.**

„Pudelul" Blair – agent CIA din studenţie !

Uniunea Europeană nu neglijează problematica securităţii şi apărării sale, dar acest lucru îl face , nu în cadrul N.A.T.O., cum ar dori Washingtonul, ci în afara acestei alianţe militare controlată în totalitate de către americani.

Astfel, **în anul 2003 a devenit operativă Forţa de Intervenţie a Uniunii Europene,** cu un efectiv de **60.000** de militari, iar alţi **120.000** de militari* se află în curs de pregătire pentru completarea acestei forţe, **asupra căreia N.A.T.O.,** spre marea dezamăgire a Washingtonului, **nu are nici un fel de competenţe.** Tot în anul 2003, Franţa, Germania, Belgia şi Luxemburg au pus bazele unui tratat de constituire a Forţelor Armate ale Uniunii Europene, aceasta în ciuda unor obstacole imense ridicate de către S.U.A.

În acelaşi plan al preocupărilor Uniunii Europene de a-şi construi propriile capacităţi militare are loc un **proces de integrare a industriilor militare ale statelor membre şi de creare a pieţei unice de armament, sub conducerea Franţei şi Germaniei.** Toate acestea subminează şi diminuează poziţiile americane în Europa şi în lume.

Marea Britanie, care, pe timpul agresiunii împotriva Irakului a făcut corp comun cu S.U.A., într-o bună zi va fi pusă în poziţia fără ieşire de a opta între Uniunea Europeană, în continuă extindere şi integrare internă, şi S.U.A.

---

* **N.edit.:** Statele Unite ale Europei au fost dorite de Napoleon şi anunţate de Winston Churchill, prin celebrul discurs din 1946, dar şi de profetul indian Sundar Singh. Scopurile şi viziunile sunt însă diferite.

Aşa cum este construită acum Uniunea Europeană se încadrează în planul lui Albert Pike, de creare a două tabere (SUA-UE) şi se află sub controlul iudeo-masoneriei. Dovadă cele 12 stele de pe steagul Europei, în pofida înmulţirii statelor membre (cele 12 triburi ale lui Israel) şi liderilor de origine iudaică ce dirijează „procesul integrării europene".

Datele de mai sus aparţin numerologiei iudaice şi, prin însumare (6+12=18 =6+6+6), transmit informaţii despre finalizarea Planului...

Primul-ministru britanic **Tony Blair**, despre care fostul diplomat american Wilson Dizard (în realitate ofițer al C.I.A., unde a activat timp de 30 ani) afirma, în septembrie 2003, că este **agent recrutat de către Agenția Centrală de Informații încă din anii studenției şi ajutat să ajungă pe cele mai înalte trepte ale ierarhiei politice din Marea Britanie,** şi-a încheiat cariera odată cu ocuparea Irakului. Cu toate acestea, la sfârşitul anului 2003, a fost obligat de mersul istoriei să se alăture Franței şi Germaniei în demersurile acestora pentru crearea capabilităților militare proprii ale Uniunii Europene.

Terorismul de stat generează terorismul celor disperați !

Într-o „lume monopolară" dorită de către S.U.A., la care Washingtonul lucrează utilizând puterea militară excesivă de care dispune, războaiele sunt inevitabile.

Afganistanul în 2001 şi Irakul în 2003 sunt doar începutul. Puterea amenințătoare generează teamă în rândul statelor amenințate, care vor recurge la orice pentru a se apăra. **Violența în relațiile internaționale,** atât de atractivă pentru cercurile ultra-conservatoare de la Washington, **generează violență.**

În acest context, **terorismul devine refugiul natural al celui disperat şi slab,** modul natural de a înfrunta superioritatea puterii excesive a celui puternic, adică în zilele noastre a Statelor Unite ale Americii. **Cu cât S.U.A. şi aliații lor vor utiliza mai mult puterea lor militară, cu atât mai mult statele slabe,** amenințate direct („axa răului" - Irak, Iran, Coreea de Nord) sau indirect (Siria, Libia)**, îşi vor căuta refugiul în terorism.**

Cu alte cuvinte, D.P.Calleo a ajuns la concluzia că „războiul împotriva terorismului" declanşat de către preşedintele G.W.Bush va produce reacții exact inverse față de cele scontate.

O ordine mondială bazată pe „forța dură", pe „războaie preventive" are foarte puține şanse de a prinde vreodată contur, conchide analistul american D.P. Calleo. **Mult mai probabilă şi mai credibilă este o ordine politică mondială axată pe „forța moale"** (soft power), **adică pe puterea economică, unde supremația este deținută de către Europa.**

„Bătrâna Europă", Europa lui Aquinas, a lui Martaigne şi a lui Monteguieu, Machiavelli şi Talleyrand, a lui Bruke, Hegel, Marx şi List, este mult mai calificată, mai culturalizată, mai subtilă şi, deci, **mai îndreptățită să aspire la rolul de fondator al noii ordini politice mondiale decât S.U.A.,** care încă nu au o istorie şi sunt total subjugate concepției sprijinului pe forța militară.

Războinica Americă trăieşte într-o lume în care fiecare putere independentă este un potențial duşman. Având în vedere inevitabilitatea apariției marilor puteri asiatice, fără a mai vorbi de Rusia şi Uniunea Europeană, **abordarea noii ordini politice mondiale de pe pozițiile războinice ale Statelor Unite ale Americii este de rău augur pentru omenire** la început de nou secol şi mileniu.

IMPERIUL, ARMATA ŞI DIVERSIUNILE

Motto: *„Cei mai buni ambasadori ai Statelor Unite sunt soldaţii".*
G.W. Bush
(4 iulie 2003)

Democraţia şi... mitraliera

Profesorul universitar Andrew J. Bacevich de la Harvard University a ajuns la concluzia că **accentul pus de către S.U.A. pe utilizarea cu prioritate a forţei în relaţiile internaţionale este dovada înaltului grad de militarizare a societăţii americane.** Cum se împacă democraţia cu militarismul este o problemă de o mare complexitate, acuitate şi actualitate, ocolită de clasa politică ultra-conservatoare americană, dar care îngrijorează tot mai mult mediile responsabile din Statele Unite şi mai ales cel academic.

După încheierea celui de-al doilea război mondial, societatea americană a cunoscut un proces neîntrerupt de militarizare. Această evoluţie era inevitabilă în condiţiile în care locomotiva uriaşului complex economic al S.U.A. era şi continuă să fie industria de război. În istoricul an **1989**, cotat drept anul în care s-a pus capăt epocii Războiului rece, **peste 75% din corpul funcţionarilor de stat din S.U.A. erau militari sau aveau legături directe cu armata.**

Până în anul 2001, când s-a umblat la arhivele secrete ale Agenţiei Naţionale de Securitate, foarte puţini oameni au ştiut că, **în anii 1961-1962, Statele Unite ale Americii**, „leagănul democraţiei şi drepturilor omului", modelul de societate universal şi „ultima destinaţie a istoriei", **s-au aflat într-o situaţie de criză politică de o extremă gravitate.** Aceasta a fost **legată de victoria în alegerile prezidenţiale a lui John Fitzgerald Kennedy,** al 35-lea preşedinte al S.U.A., **pe care armata americană nu l-a vrut.**

Kennedy – asasinat, după ... trei lovituri de stat !

După cum relatează James Bamford în extraordinara sa carte *„Body of Secrets"* (Organizaţia secretelor), o istorie detaliată a Agenţiei Naţionale de Securitate a S.U.A., apărută la Editura Arrow în anul 2001 (pag.64-91), **în Statele Unite a planat pericolul unei lovituri**

de stat militare. Aceasta a fost **planificată de către şeful Statului Major General al Armatei S.U.A., generalul Lyman L. Lemnitzer***, sprijinit de generalii şi ofiţerii superiori de extremă dreaptă aflaţi în funcţiile de comandă principale. Se pare că **inspiratorul şi instigatorul complotului** împotriva tânărului preşedinte democrat cu idei pacifiste J.F. Kennedy **a fost generalul D. Eisenhower***, fostul preşedinte republican, **stâlpul de bază al militarismului american,** pe care acesta l-a înlocuit la Casa Albă.

Prima tentativă de lovitură de stat militară s-a derulat în **ianuarie 1961**, cu ocazia festivităţii de instaurare a noului preşedinte, când **Washingtonul** a fost **invadat de un mare număr de unităţi ale Armatei.** Întrucât conducerea Armatei şi cea a serviciilor secrete nu au ajuns la un acord deplin, complotul a fost **amânat**. A doua tentativă de lovitură de stat militară a avut loc în contextul crizei rachetelor din Cuba din **octombrie 1962.**

Generalul L.Lemnitzer i-a cerut preşedintelui Kennedy* să autorizeze declanşarea unui război general împotriva Cubei, dar acesta a refuzat. Protecţia serviciilor secrete l-a ferit pe preşedintele Kennedy de la o tentativă de asasinat.

Ceea ce nu a reuşit de două ori, a reuşit a treia oară. La **22** noiembrie 1963, pe timpul vizitei în oraşul Dallas din Texas, preşedintele J.F.Kennedy a fost **asasinat**. Se pare că, de data aceasta, Armata, C.I.A. şi F.B.I. au ajuns la un „consens"...**

Cei care l-au avut pe conştiinţă pe preşedintele Kennedy au fost generalul Maxwell Taylor*, şeful Statului Major General, John McCone, directorul C.I.A. şi Edgar Hoover, directorul F.B.I. **Tot ei l-au lichidat şi pe Robert Kennedy,** fratele fostului preşedinte, atunci când acestuia i-a trecut prin cap să candideze pentru funcţia de preşedinte al S.U.A. Preşedintele J.F.Kennedy a fost **asasinat datorită tendinţelor sale pacifiste,** de a se ajunge la o înţelegere cu fosta U.R.S.S. şi mai ales

---

* **N. edit.:** De origine iudaică.

** **N. edit.:** Atentatul a fost pregătit de membrii CIA, Orlando Bosch, E. Howard Hunt, Frank Sturgis (implicaţi apoi şi în scandalul Watergate) şi Jack Rubenstein (alias Jack Ruby - asasinul agentului CIA Lee Harvey Oswald - „iepurele" afacerii).

Asasinarea a fost ordonată de Comitetul Director al organizaţiei Bilderberger (Guvernul Mondial), pentru mai multe motive şi executată de şoferul maşinii prezidenţiale, William Greer, agenr al Serviciului Secret.

Toţi martorii oculari (peste 200) ai momentului când Green a tras, peste umăr, glonţul fatal, au fost asasinaţi.

Arma şi glontele exploziv aparţineau CIA (sursa: Jan van Helsing).

pentru intenția lui de retragere a S.U.A. din războiul din Vietnam. Iată de ce, nici după 41 ani, „nu se ştie" cine i-a asasinat pe frații Kennedy...*

Marea Democrație... militarizată

În întreaga istorie a S.U.A. relațiile dintre militari şi societatea civilă nu au fost dintre cele mai armonioase. În Statele Unite, spre deosebire de România, armata este foarte departe de a fi în topul preferințelor şi încrederii populației.

Războiul din Vietnam, încheiat cu înfrângerea S.U.A., **a creat o adevărată prăpastie între armată şi societatea civilă. Războiul „victorios" din Golful Persic,** pus la cale de către armată şi serviciile secrete americane (care l-au „încurajat" pe Saddam Hussein să invadeze Kuweitul) a constituit **prima mare încercare de reconciliere şi apropiere dintre armată şi societatea civilă americană.** După operația ofensivă „Furtună în deşert", încheiată cu o „strălucită" victorie, preşedintele de atunci al S.U.A.,G. Bush, a declarat „sindromul Vietnamului" ca fiind mort, promițând că va da lumii o nouă ordine politică, evident cu ajutorul armatei. Relațiile „calde" dintre armata S.U.A. şi populație au fost însă de scurtă durată şi iluzorii.

Grandioasele parăzi militare organizate de G. Bush după câştigarea războiului din Golful Persic nu i-au asigurat acestuia alegerea pentru un al doilea mandat, fiind înfrânt de către democratul Bill Clinton, cu un program axat pe problemele interne economice ale S.U.A.

Clinton şi... diplomația Armatei

Clinton a fost primit cu mare ostilitate de către armată, asemănător cu „primirea" făcută lui J.F. Kennedy în anul 1961. Spre deosebire de Kennedy, preşedintele **Bill Clinton a înțeles că fără sprijinul armatei nu va supraviețui** şi, ca atare, a făcut tot ce i-a stat în putere pentru a duce o politică de natură să satisfacă pretențiile militare.

Aceasta a constat, în principal, în asigurarea Complexului Militar Industrial cu **comenzi masive de armament şi tehnică de cea mai înaltă calitate,** ceea ce implică şi costuri imense asigurate din banul

---

* **N. edit.:** Deoarece, implicațiile conduceau la vârf (CIA, FBI, Mafia, Complexul Militar Industrial, vicepreşedintele Lyndon Johnson, MJ12, CFR) iar Comisia Warren era alcătuită din membri CFR (Comisia pentru Relații Externe). Chiar şi viitorul preşedinte Richard Nixon se afla la Dallas în momentul atentatului...

În ziua respectivă, aproape întregul Executiv se găsea în afara SUA, pentru eventualitatea unui eşec iar în Asia, ştirea asasinatului a apărut... anterior cu 2 ore!

public. Un singur avion de bombardament strategic „invizibil" de tipul **B-2** costă peste **2 miliarde dolari,** adică mai mult decât greutatea lui în aur.

În plan extern, pentru administrarea imperiului, **Bill Clinton a procedat la militarizarea diplomației americane.** Relațiile bilaterale ale S.U.A. cu fiecare țară în parte şi-au pierdut relevanța.

Pentru un stat ca S.U.A., **pe primul plan au trecut relațiile cu marile regiuni ale lumii, abordate ca piețe de desfacere şi surse de materii prime strategice.**

Comandamentele militare regionale (de teatre) din Asia-Pacific, din Europa şi din Orientul Mijlociu, prezentate anterior, având în frunte generali purtători ai intereselor marilor companii transnaționale americane au misiunea de a „dezvolta puternice relații" cu toate statele din zona de responsabilitate, bazate pe încredere şi cooperare, care să faciliteze rolul conducător al Statelor Unite în Asia-Pacific, Europa, Orientul Mijlociu şi Africa, *„drept garant al democrației, prosperității şi stabilității pentru viitoarele decenii".*

Caracterul imperial al unor asemenea misiuni este evident. În cadrul comandamentelor regionale ale forțelor armate ale S.U.A. au fost elaborate ample programe care includ vizite periodice în statele din zona de responsabilitate a şefului comandamentului, a unor nave militare, perfectarea unor acțiuni militare comune, cu caracter antiterorist, acordarea de asistență în pregătirea armatelor acestor state, executarea de aplicații şi manevre comune, organizarea de conferințe şi seminarii şi nu în ultimul rând dislocarea de trupe americane în țările respective.

Ambasadorii S.U.A. – generalii şi... bombele

Generalii americani din fruntea acestor comandamente (obligatoriu cu 4 stele) sunt preocupați de dezvoltarea unor **relații personale** cu regii, preşedinții, primii-miniştri şi miniştrii de Externe şi ai Apărării din țările aflate în zona de responsabilitate a comandamentelor lor. **Aceştia au o influență imensă asupra modului cum sunt distribuite *„ajutoarele americane pentru străinătate",*** atât cele economico-financiare, cât şi cele militare. **Diplomația americană din zilele noastre, peste tot în lume, se bazează pe puterea militară,** pe generalii din fruntea marilor comandamente cu puteri de pro-consuli, ca pe vremea Imperiului Roman **şi nu pe ambasadorii şi diplomații de profesie, care şi aceştia, la rândul lor, servesc mai mult ca acoperire pentru agenții C.I.A.**

Comandanții americani din fruntea comandamentelor strategice zonale dispun nu numai de „argumente", ci şi de „mijloace" pentru a face acceptate politica şi interesele S.U.A. în țările aflate în răspundere. Atunci când lucrurile nu merg aşa cum doreşte Washingtonul, **aceşti comandanți pot trimite în apele „țării" recalcitrante o grupare navală în frunte cu 1-2 portavioane. Pot organiza o desfăşurare de forțe aeronavale şi terestre sub masca unor aplicații şi manevre sau pot ocupa, pur şi simplu, țara respectivă sau părți din teritoriul acesteia.**

Aşa s-au petrecut lucrurile cu **Serbia** în **1999**, care a fost **bombardată cu sălbăticie** de către aviația S.U.A. dislocată pe bazele aeriene din Italia şi Marea Britanie, timp de **11 săptămâni,** după care a fost ocupată provincia Kosovo. În cele 78 de zile cât a durat războiul împotriva Serbiei, condus de generalul Wesley Clark, comandant al Forțelor Armate Americane din Europa, având ca anexă N.A.T.O., aviația S.U.A. a efectuat **3.800 ieşiri avion**, a aruncat asupra obiectivelor economice sârbeşti **28.236** de „bombe inteligente" şi rachete de croazieră, totalizând peste **12.000 tone de muniții.** Acestea sunt **„argumentele" diplomației americane din zilele noastre...**

Pentru modul în care a slujit interesele armatei şi ale Complexului Militar Industrial, pentru faptul că a militarizat atât politica internă, cât şi cea externă a S.U.A., **Bill Clinton l-a întrecut în popularitate pe Ronald Reagan.** El şi-a asigurat alegerea pentru un al doilea mandat, **chiar dacă avea reputația de a fi transformat Casa Albă într-un bordel...**

Democrație şi egalitate... cu imperiile

În ianuarie 1917, preşedintele S.U.A. Woodrow Wilson, prezentat de către propaganda americană drept un fel de „zeu al păcii", declara următoarele: *„Acestea sunt **principiile americane,** sunt **politica Americii.** Nu vom accepta niciodată altceva. Acestea sunt, în acelaşi timp, principiile şi politica tuturor bărbaților şi femeilor cu vederi înaintate, ale tuturor națiunilor moderne, ale fiecărei colectivități luminate. Acestea sunt **principiile întregii umanități şi ele trebuie să triumfe".***

Este vorba de **„Declarația în 14 puncte" făcută de către W. Wilson*, la 1 ianuarie 1918, în fața Congresului S.U.A., dintre care importante şi cu caracter permanent sunt primele cinci:**

- **libertate totală pe căile maritime,** pe timp de pace şi război;

---

* **N. edit.:** Preşedintele Woodrow Wilson, s-a dezvăluit ulterior, era o simplă marionetă a lui Bernard Baruch, „eminența cenuşie" a Case Albe inclusiv în timpul lui D.D. Eisenhower...

• înlăturarea tuturor barierelor economice şi stabilirea unor **oportunităţi egale de comerţ între toate naţiunile lumii;**

• **reducerea armamentelor naţionale** până la nivelul minim necesar;

• **un aranjament imparţial al pretenţiilor coloniale,** în care să se ţină cont de interesele tuturor;

• **negocieri** de pace şi tratate **total deschise** şi convenite **de comun acord.**

Celelalte puncte s-au referit la viitorul Rusiei, Belgiei, Alsaciei şi Lorenei, Italiei, ţărilor din Balcani, Turciei şi Poloniei, având valoare conjuncturală.

Militarizarea – un lucru firesc ?

Tot ce a fost valabil în materie de principii şi politică în 1918 este valabil şi în anul 2004, acestea reflectând interesele globale, imperiale ale Statelor Unite. Fiind doar cea mai mare putere economică a lumii dar nu şi cea mai mare putere militară, S.U.A. nu au putut impune lumii principiile şi politica lor. Au trecut la implementarea acestora după 1991, când, prin dispariţia Tratatului de la Varşovia, dezmembrarea U.R.S.S. şi dezarmarea unilaterală a Europei de Est, S.U.A. au reuşit să-şi impună supremaţia militară asupra lumii, pe care a amplificat-o printr-o super-înarmare între 1991-2003. **Statelor Unite ale Americii le lipseşte însă supremaţia economică asupra lumii,** pe care au pierdut-o încă din anii '60.

Administraţia G.W. Bush a preluat întru totul politica administraţiei B.Clinton de militarizare a societăţii americane şi a ridicat-o la cote superioare, combinând militarismul cu războiul.

Profesorul Andrew J.Bacevich de la Harvard University îşi exprimă îngrijorarea în legătură cu faptul că **naţiunea americană a acceptat militarizarea societăţii ca pe un lucru firesc.**

Istoria ne arată că **şi naţiunea germană**, una dintre cele mai luminate din lume, **a acceptat militarizarea societăţii de către A. Hitler şi partidul nazist,** iar consecinţele se cunosc.

Fraude electorale şi... diversiuni mondiale

Preşedintele G.W. Bush, care a venit la Casa Albă, în fotoliul lui Abraham Lincoln, **cu o majoritate de un vot obţinut în mod fraudulos*, s-a înconjurat de o echipă formată din rândul celor mai**

---

* **N. edit.:**La concurenţă cu Al Gore, fostul vicepreşedinte (democrat) al lui Bill Clinton.

fanatici şi mai intransigenţi purtători ai Războiului rece, care i-au slujit atât pe Ronald Reagn (care era să împingă Omenirea într-un război atomic în 1983), cât şi pe George Bush, care pretinde că a condus „asaltul final" împotriva „lumii comuniste" şi care a pus bazele „spiritului triumfalist" în cercurile politice americane. Am vorbit despre aceste „eminenţe cenuşii" într-un capitol anterior.

Evenimentele de la 11 septembrie 2001, marcate de loviturile teroriste asupra World Trade Center şi Pentagonului, **au venit ca o mană cerească pentru cercurile ultraconservatoare şi militariste americane,** cu tot caracterul lor oribil. În câteva zeci de minute, cât a durat prăbuşirea „Gemenilor" de la World Trade Center, Omenirea s-a împărţit din nou în două tabere ireconciliabile, adică exact de ce are nevoie o politică militaristă.

La trei ani de la oribilele lovituri teroriste de la 11 septembrie 2001, tot mai mulţi analişti şi comentatori împărtăşesc temerea că **aceste lovituri** ar fi fost **puse în scenă chiar de către cercurile ultraconservatoare militariste americane.**

Manipularea de la Pearl Harbour

Istoria S.U.A. demonstrează că asemenea practici au mai existat.

Astfel, în baza unor documente de arhivă ale serviciilor secrete americane, britanice şi ruseşti, rezultă că preşedintele **F.D. Roosevelt** a fost **informat perfect în legătură cu atacul japonez de la 7 decembrie 1941** împotriva bazei navale americane **de la Pearl Harbour, dar nu a ordonat nici o măsură, pentru a motiva în faţa opiniei publice americane intrarea S.U.A. în cel de-al doilea război mondial,** după ce îi asigurase pe americani că S.U.A. nu vor face acest lucru, câştigând, pe fondul acestei gogonate minciuni, trei mandate prezidenţiale, caz unic în istoria S.U.A.

În **ianuarie 1962,** în calitatea sa de şef al Statului Major General al armatei americane, fără ştiinţa preşedintelui Kennedy şi fără aprobarea Consiliului Securităţii Naţionale, **generalul Lyman Lemnitzer*** şi colaboratorii lui apropiaţi **au elaborat planul** de operaţii „Northwoods", **de invadare a Cubei.**

Frauda s-a produs în statul Florida, al cărui guvernator era chiar... fratele lui G.W. Bush !

În instanţă, ambii candidaţi au avut avocaţi de origine iudaică.

* **N. edit.:** De origine iudaică. Fostul agent secret al US Marine Intelligence, William Cooper, a descris tentativa de stat militară: o telegramă de la Statul Major General ordona ca să se ignore orice dispoziţie venită de la Casa Albă.

Acelaşi W. Cooper dezvăluia că 80% din ofiţerii DIA erau masoni !

Declanşarea propriu-zisă a operaţiunilor militare urma să fie **precedată de atacarea şi distrugerea bazei navale americane de la Guantanamo, de către o grupare de forţe speciale americane, purtând uniformele şi însemnele armatei cubaneze.** Nu avea nici o importanţă că ar fi fost ucişi sute sau mii de militari şi civili americani care deservesc această bază, dacă ar fi fost atins scopul războiului, adică ocuparea Cubei şi înlocuirea regimului lui Fidel Castro! „Operaţiunea Northwoods" nu a putut fi declanşată datorită unui act de **deconspirare**, urmat de schimbarea din funcţie a generalului L. Lemnitzer şi **trimiterea lui în Europa, pe funcţia de comandant suprem al N.A.T.O.**

Dosarul „Operaţiei Northwoods" a fost distrus de către generalul de brigadă **David W. Gray***, din ordinul lui Lemnitzer, dar conţinutul acestuia a ajuns şi la F.B.I. înainte de distrugere.

Istoricul american James Bamford a scris despre generalul **Lyman Lemnitzer că era *„dezechilibrat psihic şi cu convingeri de extremă dreaptă"*** dar, cu toate acestea, a deţinut o funcţie de maximă sensibilitate într-o perioadă critică din istoria S.U.A...

Cine poate garanta că, în anturajul preşedintelui G.W. Bush, funcţiile-cheie ale Armatei S.U.A., precum Statul Major General, statele majore ale forţelor terestre, forţelor aeriene şi forţelor navale, ca şi în fruntea comandamentelor strategice zonale nu sunt ocupate şi de generali „dezaxaţi" şi cu vederi extremiste de dreapta? După uşurinţa cu care cercurile conducătoare de la Washington apelează la război se pare că aceştia sunt prezenţi peste tot şi conduc de fapt politica internă şi externă a Statelor Unite...

Războiul din Vietnam – dorit şi provocat de S.U.A...

În august 1964, armata şi serviciile secrete americane, din ordinul preşedintelui Lyndon Johnson, au pus la cale un act diversionist care să justifice în faţa opiniei publice intrarea masivă a Statelor Unite în războiul din Vietnam. Astfel, două distrugătoare ale Flotei a 7-a americane din Oceanul Pacific au fost deplasate în zona Golfului Tonkin. Acestea au fost distrugătoarele USS Turner şi USS Maddox, având la bord aparatură sofisticată de spionaj radioelectronic. **Zile la rând,** acestea au navigat în lungul coastelor Vietnamului de Nord, **violând în mod sistematic şi deliberat apele teritoriale ale acestui stat.**

Folosindu-se de 8-10 vedete torpiloare aparţinând forţelor maritime sud-vietnameze, **cu echipaje în uniforme nord-vietnameze** şi cu însemnele de stat ale flotei militare a Vietnamului de Nord, **serviciile secrete americane au organizat atacarea celor două distrugătoare**

americane, cu „torpile şi rachete", în timp ce acestea se aflau în apele internaţionale. Pentru ca „agresiunea comunistă" să fie ilustrată cu „dovezi zdrobitoare", atacul a fost **repetat şi la 4 august 1964.**

Cele două distrugătoare au fost „salvate" de la scufundare de către avioanele de la bordul port-avionului Ticonderoga, aflat, aşa cam din întâmplare, în zona respectivă.

Acţiunea diversionistă şi de dezinformare la scară mare din Golful Tonkin, din august 1964, a fost **condusă personal de către secretarul Apărării, Robert McNamara*** cu participarea Statului Major General şi a Comandamentului Forţelor Armate Americane din Oceanul Pacific.

Pe baza „incidentului din Golful Tonkin", McNamara a întocmit un „raport documentat" pe care l-a prezentat Camerelor Unite ale Congresului S.U.A., care au autorizat angajarea Statelor Unite în războiul din Vietnam. Rezultatele finale sunt cunoscute.

Minciună, cenzură şi crimă

În anul **1968**, chemat în faţa Comitetului pentru Relaţii Externe al Senatului american, McNamara a declarat, **sub prestare de jurământ,** că Pentagonul nu a fost implicat sub nici o formă în organizarea „incidentului din Golful Tonkin" din anul 1964. **Minciunile sfruntate** ale lui McNamara şi ale întregii administraţii L.Johnson au fost **date în vileag de către Daniel Ellsberg**, fost agent al C.I.A.,** care a lucrat sub acoperire la Pentagon şi la Departamentul de Stat, cât şi în calitate de consilier în Vietnamul de Sud.

Deziluzionat de război, dar mai ales de felul cum era plătit, **D. Ellsberg a reuşit să fotocopieze un dosar de 4.00 de pagini ultrasecrete de la Pentagon, conţinând toate informaţiile aferente implicării S.U.A. în războiul din Vietnam,** inclusiv cele cu privire la modul de punere în scenă a „incidentului din Golful Tonkin", **pe care l-a vândut** pentru o sumă considerabilă **ziarului *„New York Times".***

Începând cu ziua de **13** iunie **1971*****, celebrul ziar a dat publicităţii „Documentele Pentagonului", fapt ce a stârnit uriaşe valuri, atât în cercurile politice, cât şi în rândul opiniei publice americane.

---

* **N. edit.:** Robert Mc namara a fost păstrat din Administraţia Kennedy, apoi va deveni primul preşedinte al Băncii Mondiale...

** **N. edit.:** De origine iudaică.

*** **N. edit.:** „New York Times" este unul din instrumentele media ale iudeo-masoneriei, alături de „Washington Post", Agenţia Reuters etc. Operaţiunea urmărea destituirea preşedintelui Nixon, după prea marea deschidere a

Preşedintele Richard Nixon a intervenit personal şi **a interzis publicarea în continuare de către *„New York Times"* a acestor documente.** Ziarul „s-a conformat", dar a editat o carte în patru volume, cu „Documentele Pentagonului", într-un tiraj de masă, reluând publicarea de fragmente din aceste cărți. Asta da presă liberă !

Daniel Ellsberg a sfârşit-o prost, fiind **asasinat** de „persoane neidentificate". Nu trebuie să ne întoarcem în istorie pentru a constata că politica externă a S.U.A. şi în general a Marilor Puteri ale lumii este fondată pe falsuri, dezinformare, arbitrar şi forță.

Irak şi Noua Minciună Mondială

Premergător declanşării agresiunii americano-britanice împotriva Irakului, generalul Colin Powell, fost şef al Statului Major General al Armatei S.U.A., cel care a conceput şi condus operația „Furtună în deşert" în primul război din Golful Persic (1990-1991), de data aceasta pe post de secretar de Stat (ministru de Externe), **a prezentat în fața Consiliului de Securitate al O.N.U. un amplu raport elaborat pe baza „informațiilor" puse la dispoziție de către C.I.A., Agenția de Informații a Apărării şi Agenția Națională de Securitate,** cei trei giganți ai spionajului american, **din care rezulta prezența pe teritoriul Irakului a numeroase „arme de nimicire în masă".**

Un raport similar a prezentat şi primul-ministru Tony Blair în fața Parlamentului Marii Britanii. Ambele rapoarte s-au dovedit a fi **colecții de falsuri, înscenări şi minciuni sfruntate.** După ocuparea Irakului, armata de ocupație americană şi serviciile de spionaj ale S.U.A. şi Marii Britanii au răsturnat fiecare piatră, au scormonit fiecare palmă de pământ dar **nu au găsit nici o dovadă asupra existenței armelor de nimicire în masă.**

Pentru faptul că a demascat în mod public falsitatea raportului prezentat de către Tony Blair, savantul atomist englez **David Kelley*, fost inspector din partea O.N.U. în Irak, a fost asasinat de către agenți ai securității britanice (M.I.5) la 19 iulie 2003.** După o anchetă superficială, cazul a fost îngropat sub rezoluția justiției britanice: „sinucidere".

Numirea de către preşedintele G.W. Bush, în 2001, a **generalului Colin Powell în postul de ministru de Externe al S.U.A. constituie cea mai elocventă dovadă a militarizării totale a politicii externe a Statelor Unite ale Americii.** Se ştie că un general nu poate gândi şi

---

acestuia față de China iar data respectivă simboliza *„ghinion* (13) *pentru Satana* (1+9+7+1+18=6+6+6)"!...

* **N. edit.:** De origine iudaică. Nu toți evreii sunt de acord cu planurile apocaliptice ale Ocultei !

acționa decât în termeni de război. Pe de altă parte, în societatea americană, valorile autentice se feresc de armată, precum dracul de tămâie. Deci, generalul Colin Powell nu poate fi o „valoare", decât una exclusiv militară şi nu face decât ceea ce ştie, adică război...*

NATO în război dar... cine e adversarul ?

Timp de 45 ani, cercurile politice de la Washington au întreținut flacăra Războiului rece sub sloganul luptei împotriva „expansiunii comuniste". **După 11 septembrie 2001**, aceleaşi cercuri, dominate de forțe ultra-conservatoare şi militariste de extremă dreaptă **au deschis era „războaielor calde" sub sloganul luptei împotriva „terorismului internațional".**

Potrivit declarației făcute în fața națiunii americane de către președintele G.W. Bush în ziua de 11 septembrie 2001, *„Statele Unite ale Americii se consideră o națiune în stare de război".* Loviturile suportate de către S.U.A. la 11 septembrie 2001 au fost **considerate, nu acte teroriste, ci acte de război.**

La 2 octombrie 2001, **pentru prima dată** în existența sa de peste 50 ani, **N.A.T.O. a invocat Articolul 4** din Tratatul Organizației Atlanticului de Nord din 4 aprilie 1949, prin glasul secretarului său general, lordul George Robertson, ceea ce echivala cu o **autentică declarație de război.**

Iată ce prevede acest articol, invocat şi citat de toată lumea, dar necunoscut şi mai ales neînțeles de marea majoritate: *„Părțile (adică statele semnatare) sunt de acord că un atac armat împotriva uneia sau mai multora dintre ele în Europa sau în America de Nord va fi considerat ca un atac îndreptat împotriva tuturor Părților. Ca atare, ele convin că, dacă un astfel de atac se produce, fiecare dintre ele, exercitând dreptul de legitimă apărare, individuală sau colectivă, recunoscut în articolul din Carta Națiunilor Unite, va ajuta Partea sau Părțile astfel atacate, luând imediat, individual şi de acord cu celelalte Părți, MĂSURA PE CARE O VOR SOCOTI NECESARĂ,* ***inclusiv folosirea forței armate,*** *pentru a restabili şi asigura securitatea regiunii Atlanticului de Nord. Orice atac armat în acest fel şi orice măsură luată ca urmare a acestuia* ***vor fi imediat aduse la cunoştința Consiliului de Securitate.*** *Aceste măsuri vor lua sfârşit atunci când Consiliul de Securitate va lua măsurile necesare pentru a restabili şi menține pacea şi securitatea internațională".*

---

* **N. edit.:** În februarie 2004, a declarat că, dacă ştia de falsitatea informațiilor despre „armele de nimicire în masă" ale Irakului, nu ar fi fost de acord cu invazia !?...

A fost un **act formal, propagandistic,** lipsit aproape în totalitate de efecte, deoarece „agresorul", adică terorismul internațional, nu are personalitate fizică şi juridică, nu dispune de un teritoriu şi nici de obiective care să poată fi lovite, este invizibil şi eluziv. Pe de altă parte, **S.U.A. nu au făcut obiectul unei agresiuni externe** care să justifice invocarea Articolului 5.

S.U.A. – nepregătite să se apere...

Armatele moderne, indiferent cât de bine sunt înarmate şi instruite, sunt total neindicate şi neeficiente în lupta împotriva terorismului. Acest lucru este dovedit în cazul Israelului, care dispune de una dintre cele mai bune armate din lume şi care, de mai bine de 50 ani, s-a dovedit incapabilă să pună capăt acțiunilor teroriste din Israel.

La **12 septembrie 2001,** generalul Richard Meyers, şeful Statului Major General al Armatei S.U.A., a fost chemat în fața Congresului pentru a da socoteală cum se explică faptul că *„cea mai mare putere militară a tuturor timpurilor"* nu s-a putut apăra în fața actelor de la 11 septembrie 2001. Generalul Meyers a răspuns prompt şi cu demnitate că **Armata S.U.A. nu a fost instruită pentru asemenea misiuni, care sunt de competența serviciilor secrete, ale poliției şi forțelor speciale anti-teroriste.**

Starea de pregătire a S.U.A. pentru războiul împotriva terorismului declanşat de către preşedintele G.W. Bush a fost definită cel mai bine de către reputatul congresman american **Gerry Hart,** care a afirmat: *"**S.U.A.,** cea mai mare putere militară a lumii, **nu sunt pregătite pentru a se apăra în secolul XXI,** când războiul este purtat de către civili contra civililor, când nu există limite în ceea ce priveşte alegerea obiectivelor, când părțile angajate în conflict nu au nimic cu armata şi regulile militare".*

„Cruciada antiteroristă" – un război pentru... resursele Terrei

Când a ordonat începerea intervenției militare din Afganistan, la 7 octombrie 2001, preşedintele G.W. Bush a motivat acest lucru prin aceea că: *„Terorismul amenință în mod direct temeliile națiunii, oamenii noştri, modul nostru democratic de viață şi prosperitatea noastră economică".*

Noi nu credem că terorismul internațional şi-a propus vreodată asemenea obiective. Credem, însă, ceea ce crede şi imensa majoritate a lumii, că **amplificarea la scară globală a terorismului,** inclusiv loviturile de la 11 septembrie 2001, **se datorează,** în mare măsură, **toc-**

mai politicii externe expansioniste, militariste şi „globalizatoare", adică imperiale, dusă de S.U.A. după încetarea Războiului rece.

Comunitatea internațională este tot mai mult convinsă că, **în spatele** războiului sau, mai plastic, a ***„cruciadei împotriva terorismului internațional"*** **sunt promovate interesele economice globale ale S.U.A. prin utilizarea forței,** se urmăreşte ocuparea militară a celor mai bogate zone ale lumii în resurse energetice (petrol şi gaze), minereuri şi metale rare, precum uraniul, aurul, diamantele, cromul şi multe altele. **Washingtonul profită de supremația militară americană pentru extinderea, chiar şi vremelnică, a imperiului american.**

Ca să fim şi mai expliciți, ne alăturăm aprecierilor analiştilor politico-militari de pe ambele maluri ale Atlanticului care consideră ***„războiul împotriva terorismului internațional"***, declarat de către preşedintele G.W. Bush cu angajarea masivă a forțelor armate ale S.U.A., ceea ce este el **în realitate,** adică **RĂZBOIUL PENTRU RESURSELE PLANETEI.**

Washingtonul este îngrijorat de faptul că **dependența S.U.A. de importurile de petrol este în continuă creştere,** iar „independența energetică a Statelor Unite", atât de mult râvnită, este departe de a fi atinsă în viitorul previzibil.

Guvernanții americani doresc o aprovizionare constantă a economiei S.U.A. cu petrol şi alte materii prime strategice, **la prețuri stabilite de ei şi fără oscilații.** Acest lucru a fost realizat până în septembrie 2001 prin ocuparea militară a Arabiei Saudite, a Kuweitului şi a celorlalte emirate şi şeicate producătoare de petrol din Golful Persic.

Ocuparea Irakului – programată... înainte de 11 septembrie 2001 !

Pentru acelaşi motiv a fost ocupat şi Irakul în martie-aprilie 2003, printr-un act de agresiune fără precedent, de la cel de-al doilea război mondial.

Într-o carte apărută în S.U.A. în luna ianuarie 2004, Paul O'Nill, fost ministru al Finanțelor în cabinetul lui **G.W. Bush,** a dezvăluit că acesta **a avut programată invadarea şi ocuparea Irakului înaintea evenimentelor de la 11 septembrie 2001.** G.W. Bush l-a declarat pe O'Nill „trădător" *...

Acest act al Washingtonului a distrus orice idee de ordine politică mondială, a compromis iremediabil O.N.U. şi Consiliul de Securitate, care vor trebui să fie înlocuite cu altceva, **a distrus N.A.T.O. ca alianță militară funcțională şi a adâncit linia de ruptură dintre**

---

* **N. edit.:** G.W. Bush nu i-a zis „mincinos", deci O'Nill a dezvăluit un adevăr...

S.U.A. şi Europa. Absolut tot ce se face pe teritoriul Irakului sub ocupaţie americană este **ilegal şi imoral.** Se ştie că o **politică fără morală este criminală.**

Ca efect al loviturilor teroriste de la 11 septembrie 2001, S.U.A. s-au văzut obligate să-şi retragă trupele din Arabia Saudită, lucru pe care l-au înfăptuit în iulie-augut 2003. **Rezervele de petrol declarate ale S.U.A.** ar fi de circa **550 milioane de barili** (puţin credibil) şi ar putea fi **utilizate exclusiv în cazuri extreme de criză.**

Guvernanţii americani nu gândesc nici pe departe la sporirea producţie proprii de petrol, **preferând să-şi conserve rezervele naţionale şi să le consume la preţuri scăzute pe ale altora.** Aceasta constituie una din căile îmbogăţirii S.U.A. Cât de departe sunt guvernanţii României de o astfel de strategie...

În zona Golfului Persic au interese toate marile centre de putere ale lumii. Irakul a devenit un crâncen teatru de război economic între S.U.A., pe de o parte, Uniunea Europeană şi Rusia, pe de altă parte. În zona Golfului Persic şi în general în Orientul Mijlociu Lărgit, care include şi Iranul, mai au interese majore şi alte Puteri, precum Japonia, China şi India.

În perioada care a trecut de la primul război al Golfului Persic (1990-1991), datorită politicii de embargo şi sancţiuni impuse de către S.U.A. şi Marea Britanie, ale căror armate nu s-au mai retras din zonă, Irakul a fost divizat şi ruinat. Potrivit unor calcule făcute la Washington, **datoria externă a Irakului** s-ar ridica la circa **400 miliarde dolari.**

România – veşnica perdantă

Administraţia lui G.W. Bush a cerut statelor faţă de care Irakul are datorii **să le anuleze sau să le reducă.** Cum guvernanţii României sunt foarte docili faţă de ordinele venite de la Washington, şansele de recuperare a celor circa **1,8 miliarde dolari** pe care ni le datorează Bagdadul sunt practic nule! La aceste pierderi **se vor mai adăuga câteva sute de milioane de dolari cheltuite pentru întreţinerea efectivelor militare şi de jandarmi din Bosnia-Herţegovina, Kosovo, Afganistan şi Irak. Toate acestea pentru a putea fi admişi în N.A.T.O., o alianţă militară moartă,** o instituţie desuetă, o expresie a hegemoniei S.U.A. asupra Europei, de care statele vest-europene s-au săturat...

În faţa politicii externe americane tot mai agresive, **terorismul internaţional se va amplifica,** iar loviturile de tipul celor de la 11 septembrie 2001 se vor repeta. Autorităţile americane ştiu foarte bine acest lucru. În acelaşi timp, clasa politică americană este prinsă în marele paradox al imperiior. **Pentru a supravieţui, un imperiu trebuie să se**

extindă mereu. Odată cu extinderea, imperiul devine din ce în ce mai vulnerabil, aşa cum au dovedit-o loviturile teroriste de la 11 septembrie 2001, care au mutat războiul pe teritoriul S.U.A.

Societatea americană este bulversată, dezorientată şi înspăimântată, aşa cum au demonstrat şi măsurile paranoice de securitate luate de către autoritățile S.U.A. cu prilejul sărbătorilor de iarnă de la sfârşitul anului 2003. Putem conchide, fără teama de a exagera, că **Omenirea întreagă trece prin cea mai gravă perioadă de criză de la încheierea celui de-al doilea război mondial încoace.**

Analiştii pe care i-am citat în cuprinsul acestei cărți şi mulți alții au ajuns la concluzia că nu terorismul internațional, nici proliferarea nucleară şi nici crima organizată luate la un loc, constituie **cel mai mare pericol la adresa păcii şi stabilității mondiale.** Acest pericol **vine din direcția militarismului american şi a politicii imperiale a Washingtonului.**

ÎN CENUŞA IMPERIULUI

Alianţele militare – imperialismul mascat

Alianţele militare au constituit **osatura politicii externe a S.U.A.** în întreaga epocă de 45 ani a Războiului rece, orientate împotriva lumii comuniste. În eseul intitulat *„Sfârşitul alianţelor"*, apărut în **iunie 2003** în „World Political Journal" din New York, **Rajan Menon,** profesor de drept internaţional la Leigh University New York, arată că, în anii care au urmat încheierii celui de-al doilea război mondial, guvernanţii de la Washington au suferit de o adevărată **„pactomanie",** de care nu s-au vindecat nici până în prezent.

Înfiinţarea alianţei militare N.A.T.O. la 4 aprilie 1949, ca expresie a impunerii hegemoniei americane asupra Europei Occidentale, **a generat o adevărată febră a alianţelor şi pactelor militare,** clocite la Washington, care, în mod practic, **au împânzit tot globul pământesc.**

Germania şi Japonia au fost iertate pentru vina de a fi declanşat cel de-al doilea război mondial, pentru cauzarea morţii a zeci de milioane de oameni, devenind vârfuri de lance ale noilor alianţe îndreptate împotriva U.R.S.S. „marele aliat" al S.U.A. din cursul celui de-al doilea război mondial.

Astfel s-au născut în serie Organizaţia Militară **ANZUS** (denumire prescurtată a iniţialelor Australiei, Noii Zeelande şi Statelor Unite) la 1 noiembrie **1951**, Tratatul Organizaţiei Asia de Sud-Est **(SEATO)** la 8 septembrie **1954**, copie fidelă a N.A.T.O. pentru zona Asia-Pacific, cu participarea Statelor Unite, Marii Britanii, Franţei, Australiei, Noii Zeelande, Thailandei, Pakistanului şi Filipinelor, Organizaţia Tratatului Central (**CENTO**) în **1958,** cu participarea Marii Britanii, Turciei şi Pakistanului, iar S.U.A. cu statut de „observator" (în realitate de dirijor), care făcea legătura strategică între N.A.T.O. şi CENTO.

Washingtonul şi-a completat lanţul de alianţe militare din jurul „lumii comuniste" cu **tratate militare bilaterale.** Printre acestea, de bază au fost şi încă mai sunt - Tratatul de Cooperare Mutuală cu Republica **Coreea de Sud,** datând din **1950** şi Tratatul de Cooperare Mutuală S.U.A. - **Japonia,** semnat în **1960.**

S.U.A. au mai semnat un tratat de alianţă militară şi cu **Spania** din epoca dictaturii lui **Franco**, dar acesta a fost ţinut în cel mai adânc secret.

Sfârşitul alianţelor

La tot acest sistem global de alianţe şi tratate, „lumea comunistă" a opus o singură alianţă, respectiv **Tratatul de la Varşovia,** semnat la **14 mai 1955**, cu participarea Albaniei, Bulgariei, Cehoslovaciei, R.D. Germane, Poloniei, României, Ungariei şi U.R.S.S.

Încă de la începuturile Războiului rece, raportul de forţe între „lumea liberă", condusă de S.U.A. **şi „lumea comunistă",** condusă de fosta U.R.S.S. a fost **net în favoarea primeia.**

În aceste condiţii, „expansionismul comunist" cu care propaganda americană a speriat lumea timp de 45 ani a fost nu numai fals, ci de-a dreptul ridicol. Dacă ruşii nu şi-ar fi creat, cu eforturi supraomeneşti, arsenalul nuclear strategic cu care să ameninţe direct teritoriul S.U.A., „lumea comunistă" ar fi fost atacată şi distrusă cu mult înainte ca aceasta să se autodistrugă...

Analistul american constată că **alianţele militare create de S.U.A.,** nu numai ca instrumente ale politicii de securitate globale a Washingtonului, ci şi ca piloni ai hegemoniei S.U.A. asupra „lumii libere" **s-au erodat şi au dispărut una după alta.** Alianţele ANZUS, SEATO şi CENTO s-au autodizolvat cu mulţi ani înainte de „căderea Zidului de la Berlin", marcând o scădere considerabilă a influenţei S.U.A. în zonele geostrategice acoperite de aceste alianţe. Printre acestea, **pierderea Iranului** cu circa 25 ani în urmă **a lăsat urme adânci,** cu efecte până în zilele noastre.

Nu numai Rajan Menon, ci şi alţi analişti politico-militari americani, printre care Ronald D. Asmus, Kenneth M. Pollack, Robert W. Tucker, Michael Howard, Craig Kennedy şi mulţi alţii, constată că **alianţele militare au murit sau sunt în stare muribundă.**

Tratatul de la Varşovia a ieşit din istorie la 1 iulie 1991. În ultimul deceniu al secolului XX şi în primii ani ai secolului XXI, din sistemul de alianţe globale de care au dispus, S.U.A. au mai contat pe alianţa N.A.T.O. şi pe tratatele bilaterale cu Japonia şi Coreea de Sud.

Rajan Menon apreciază că **Japonia suportă tot mai greu hegemonia S.U.A. şi trupele americane pe teritoriul său,** iar cele două state coreene se vor unifica mai devreme decât mai târziu. Aşadar, tratatele militare cu cele două state asiatice puternic industrializate nu mai au nici un viitor.

NATO – slăbire prin... lărgire

Între 1991 şi 2004, cu toate eforturile extraordinare ale Washingtonului de a menţine şi revitaliza **N.A.T.O.,** această alianţă a trecut printr-un **proces de continuă degradare şi anemizare.**

După părerea profesorului universitar Rajan Menon, precum şi a celorlalţi analişti americani, toţi din mediul academic, **lărgirea N.A.T.O.** prin includerea Cehiei, Poloniei şi Ungariei în 1999 şi ridicarea în 2004 a numărului de state membre în N.A.T.O. la 26, prin includerea altor şapte state (Bulgaria, Estonia, Letonia, Lituania, România, Slovacia şi Slovenia), nu are decât o **valoare politică simbolică.** Această **„lărgire"**, expresie a bătăliei pentru sfere de influenţă între S.U.A., Uniunea Europeană şi Rusia, nu reprezintă nici pe departe o întărire, o revitalizare a alianţei N.A.T.O., ci dimpotrivă, **va duce la scăderea până la debilizare a acesteia.**

Cei care susţin teza „complementarităţii" extinderii N.A.T.O. şi a Uniunii Europene au nevoie de o reciclare, de o înnoire totală a cunoştinţelor şi informaţiilor politico-militare. Din nefericire, în România aceştia predomină. Guvernul P.S.D. va prezenta admiterea României în N.A.T.O. drept o realizare extraordinară, atingerea unui „obiectiv strategic naţional" pentru care merită victoria în alegerile din anul 2004. Acum, ca şi în trecut, **guvernanţii României fac dovada că sunt defazaţi în raport cu mersul istoriei.** Nu numai că nu există vreun rol pentru N.A.T.O. în Europa secolului XXI dar, atâta timp cât această alianţă va mai supravieţui, Războiul rece nu poate fi considerat ca încheiat...

Vremelnicia expansionismului

Sfârşitul alianţelor pentru construirea cărora Washingtonul a depus eforturi gigantice şi mai ales degradarea N.A.T.O., cel mai mare giuvaer din coroana imperiului american, denotă că **poziţiile Statelor Unite ale Americii, la scară globală sunt într-o continuă deteriorare.**

Strategia de „angajare şi extindere", lansată de preşedintele Bill Clinton şi continuată într-o notă mult mai agresivă de către preşedintele G.W. Bush, a repurtat **unele succese locale.**

Zona Golfului Persic se află sub ocupaţia militară americană, dar aceasta este departe de a fi considerată ca permanentă şi stabilă. După ocuparea militară a Irakului, această zonă este **un vulcan în erupţie.** Rezistenţa anti-americană este în continuă creştere, iar dacă aceasta se va prelungi în timp, retragerea este inevitabilă, aşa cum s-a întâmplat şi în Asia de Sud-Est.

Cuceririle americane din Balcani în urma războiului de agresiune împotriva Serbiei din primăvara anului 1999 sunt **vremelnice**. În cursul anului 2004, Uniunea Europeană va prelua de la N.A.T.O. (adică S.U.A.) toate responsabilităţile militare si administrative din Bosnia-Herţegovina, iar ulterior şi pe cele din Kosovo.

Pătrunderile imperiului american în spațiul ex-sovietic, deşi reale, sunt totuşi **limitate.** Washingtonul şi-a propus scoaterea Rusiei din zona Caucazului şi penetrarea fostelor republici sovietice-islamice din zona Mării Caspice, enorm de bogate în petrol, gaze, aur, uraniu şi altele. Pentru atingerea acestui obiectiv au fost alese ca state-pivot **Georgia** şi **Azerbaidjanul**, țări în care Washingtonul doreşte să instaleze baze militare. Parțial, acest lucru a reuşit în Georgia, unde există trupe speciale americane care-i sprijină pe rebelii din Cecenia.

Noul preşedinte al Georgiei, Saakaşvili*, în vârstă de 36 ani, avocat pregătit în S.U.A., „victorios" în alegerile din 4 ianuarie 2004 este de departe **agent de influență al S.U.A.** Rusia nu va rămâne indiferentă față de această evoluție.

În ceea ce priveşte războiul din Afganistan şi înlăturarea regimului talibanilor, acesta a favorizat mai mult Rusia decât S.U.A. **Pozițiile S.U.A. în Afganistan sunt extrem de precare. Pakistanul este centrul terorismului internațional islamic,** iar Musharaf, preşedintele pro-american al acestei țări, are zilele numărate. **Iranul**, cu o populație de circa 80 milioane de locuitori, **nu poate fi atacat şi înghițit aşa cum a fost Irakul.**

Eforturile Washingtonului de a împinge fruntariile imperiului american în spațiul exterior al Federației Ruse, adică țările baltice, Belarus, Ucraina, Moldova, Caucaz, Asia Centrală, în ciuda unor succese locale şi temporare, **sunt sortite eşecului.** În aceste zone, superioritatea de forțe aparține Rusiei. Companiile transnaționale americane vor pătrunde în acest spațiu geostrategic atâta cât le va permite Moscova. În actualul context internațional, **S.U.A. au mai multă nevoie de sprijinul şi cooperarea Rusiei decât invers.**

Pentru supremația în fostele state membre ale Tratatului de la Varşovia, bătălia principală se dă **între Uniunea Europeană şi S.U.A.** În această zonă, **raportul de forțe este net în favoarea Uniunii Europene.** Asemenea „oi rătăcite" precum Bulgaria, Polonia şi România, care s-au alăturat S.U.A. în agresiunea împotriva Irakului, lovind în interesele Uniunii Europene, vor trebui să se trezească şi să vadă unde le sunt adevăratele interese. Washingtonul conferă Poloniei, după admiterea în Uniunea Europenă, acelaşi rol pe care l-a jucat în cadrul CAER, adică de distrugere.

---

* **N. edit.:** De origine iudaică (de fapt, isaakaşvili !). Fost ministru al Justiției şi protejat al lui Eduard Şevardnadze. „Perfecționat" în SUA, anterior...

„Războaiele preventive" şi „efectul de bumerang"

Istoria a demonstrat că, cu cât un imperiu recurge mai des la utilizarea forței, angajându-se în tot mai multe războaie, cu atât criza acestuia este mai adâncă. Marii politologi şi analişti americani R.W. Tucker, M. Howard şi G. Schmitt, în studiul intitulat „Puterea, scopurile şi strategia politicii externe a S.U.A.", publicat în „The National Interest", în septembrie 2002, au ajuns la concluzia că **Strategia Națională de Securitate a Statelor Unite axată pe „războaie preventive",** lansată de administrația G.W. Bush este de natură să producă **efecte exact inverse** față de cele scontate, **slăbind pozițiile americane în întreaga lume.** Aceasta este **de natură să genereze:**

- îndepărtarea (alienarea) aliaților;
- alarmarea adversarilor potențiali, care îşi vor lua măsurile de rigoare;
- alimentarea înarmării şi proliferării nucleare;
- statele lumii se vor abține să mai coopereze cu S.U.A.

În concluzie, politica agresivă promovată de către administrația G.W. Bush va produce **„efectul de bumerang".** Unde există prea multă putere, se atrofiază mintea. Dacă în cercurile politice ultra-conservatoare şi de extremă dreaptă de la Washington se vorbeşte despre *„republica imperială"*, despre *„națiunea indispensabilă"* şi *„imperiul benefic"*, atunci când se referă la rolul S.U.A. în perspectiva secolului XXI, există şi oameni lucizi, cu capul pe umeri şi cu frică de Dumnezeu, care văd lucrurile cu totul altfel, adică mult mai aproape de realitate.

Imperiul american... se contractă

În comportamentul Washingtonului pe plan extern există **o ambiguitate strategică.** Fronturile deschise de armata americană în Balcani, Caucaz, Afganistan şi Golful Persic lasă **impresia că imperiul este în ofensivă pe toate planurile,** dominația Statelor Unite ale Americii asupra lumii este un **fapt împlinit,** cu care comunitatea internațională **ar trebui să se împace** şi să se obişnuiască. În realitate, **lucrurile nu stau aşa.**

Cei mai mari analişti şi politologi americani, printre care Andrew J. Bacevich, David P. Calleo, Christopher Layne, Thomas Jefferson, Ralph Peters şi alții au ajuns la concluzia că, **pe plan strategic global, Statele Unite se află într-un proces de retragere,** de repliere, ca să folosim un termen mai uşor de digerat. Noi o spunem însă mai dur şi anume că **imperiul american se contractă.**

După cum arată profesorul universitar A.J.Bacevich în cartea sa *„Imperiul american"*, ținând cont de pierderea unor poziții în Asia şi Europa, **guvernanții americani şi-au îndreptat atenția spre Africa.**

În anul **1991**, preşedintele G. Bush a debarcat **25.000** de soldați americani **în Somalia** dar, după **înfrângerea ruşinoasă** pe care aceştia au suferit-o la Mogadiscio, în anul **1992**, aceste efective au fost **retrase**.

Africa – noua țintă a S.U.A.

Preşedintele **Bill Clinton** a reluat ofensiva în Africa, dar nu cu mijloace militare, ci economice şi politice. Cu resursele sale de materii prime strategice şi cu cei „700 milioane de consumatori africani", **„continentul negru" a devenit prioritatea numărul unu a politicii externe americane.**

Aceeaşi politică este continuată şi de către preşedintele **G.W. Bush,** care, nu în mod întâmplător a numit un negru, în persoana generalului **Colin Powell,** în funcția de secretar de Stat şi o negresă, **Condoleezza Rice,** această „vrăjitoare a războiului rece", care l-a slujit şi pe G. Bush (tatăl) în funcția de consilier prezidențial pentru problemele de securitate la Casa Albă. **Aceştia au colindat şi colindă, pe față şi în secret, toate capitalele statelor africane,** mituind sau amenințând, după caz, **în avangarda companiilor transnaționale americane pentru integrarea Africii în imperiu** şi pentru subminarea pozițiilor Uniunii Europene, în special a Franței, pe acest continent bântuit de cea mai cumplită mizerie.

Politologul şi analistul **Ralph Peters**, fost ofițer superior în cadrul C.I.A. la departamentul analiză, autor a 17 cărți, în studiul intitulat ***„Un secol al Atlanticului"***, publicat în **octombrie 2003,** arată că **retragerea S.U.A. din Asia şi Europa este inevitabilă.** Evident, acest lucru nu se va produce peste noapte, ci în cadrul unui proces marcat de confruntări, inclusiv de războaie.

Replierea americană şi „pionul România"

Într-un viitor previzibil, **Statele Unite se vor replia şi-şi vor consolida pozițiile în Africa, America Latină şi America de Nord.** Washingtonul va depune eforturi pentru cooptarea întregii Americi Latine în Tratatul **NAFTA** (Zona Liberului Schimb Nord-Americană), din care deocamdată fac parte numai S.U.A., Mexicul şi Canada. O tentativă în acest sens a fost făcută la reuniune la nivel înalt a celor 34 de state latino-americane de la Monterrey din Mexic, din **ianuarie**

2004, de către G.W. Bush, dar **fără succes,** preşedintele S.U.A. fiind contrat de către Brazilia şi marea majoritate a celor prezenţi.

Studiul scoate din circulaţie sintagma „Euro-Atlantică" şi o introduce pe cea „Atlantică", din care Europa este exclusă. Iată dar cum declaraţiile guvernanţilor de la Bucureşti cu privire la integrarea României în „organizaţiile euro-atlantice" au rămas fără suport.

În noua viziune „Atlantică", cu accent pe Africa şi America Latină, Pentagonul va trece la restructurarea dispozitivului militar strategic american.

Washingtonul va căuta să-şi prelungească prezenţa şi influenţa în Europa, contând pe fostele state comuniste, cu prioritate pe Polonia, România, Cehia şi Ungaria. În toate aceste ţări, clasa politică conducătoare rezultată din „metamorfoza" fostei nomenclaturi comuniste în „democraţi şi capitalişti" este **vulnerabilă**, uşor de şantajat şi fără verticalitate.

În ceea ce o priveşte, **România a fost puternic ancorată la maşina de război americană, iar pe plan intern,** sub egida „parteneriatului strategic cu S.U.A.", **a fost supusă unui program sistematic de dezindustrializare, dezurbanizare, deculturalizare şi dezinformare.** Acest proces a existat în toate statele ex-comuniste, dar cu efecte distructive mai reduse, datorită unor factori de rezistenţă interni, care în România nu au existat. Este şi normal, atâta timp cât, **într-o serie de funcţii guvernamentale-cheie din România au fost numiţi oameni pregătiţi special în S.U.A. sau recrutaţi din interior, care slujesc cu zel şi devotament interesele imperiului american...**

Ultimul clenci de care se agaţă S.U.A. în Europa este N.A.T.O. Lărgirea acestuia cu cele 7 state ex-comuniste în anul 2004 nu-l va salva însă de la dispariţie.

Adio, Europa !

Anul **2003** va intra în istoria universală ca **un an în care contradicţiile dintre Statele Unite ale Americii şi Europa,** de la Atlantic la Urali, **au atins apogeul.** Acest lucru s-a petrecut pe fondul crizei irakiene, dar nu din cauza acesteia.

După încetarea Războiului rece, **ieşirea Europei Occidentale de sub hegemonia americană era inevitabilă,** iar „Eur-Atlantismul" condamnat la dispariţie. Decuplarea Uniunii Europene de S.U.A. a fost accelerată de militarizarea societăţii americane şi de politica unilaterală expansionistă promovată de către guvernanţii de la Washington, după anul 1991.

Propaganda oficială americană a început să denigreze Europa, aşa cum era denigrată şi fosta „lume comunistă", iar **Franţa este**

atacată propagandistic mai rău decât era atacată fosta U.R.S.S. Tot „trecutul colonialist" încărcat de „jafuri şi crime" practicat de către statele Europei Occidentale şi mai ales de către Franța este scos la suprafață.

Neoconservatorii şi extremiştii de dreapta de la Washington se fac a nu şti că **cel mai extins, mai bestial şi mai jefuitor colonialism a fost cel practicat de către Marea Britanie,** fidelul lor aliat.

În studiul intitulat ***„America, hegemon al Europei",*** apărut la Washington în „The National Interest" din **iulie 2003,** Christopher Layne şi Thomas Jefferson, cercetători ai Institutului Cato din Washington, au ajuns la concluzia că ***„o ruptură permanentă şi ireparabilă dintre Europa şi S.U.A. era inevitabilă, războiul din Irak doar a precipitat-o".***

Nimeni nu poate nega că S.U.A. şi Uniunea Europeană nu ar avea şi interese economice reciproce puternice. Istoria a demonstrat însă că **interdependențele economice nu au ferit niciodată Omenirea de confruntări şi războaie,** mai ales în condițiile în care echilibrul de forțe în plan militar este rupt, avantajând una din părți.

În condițiile în care Europa este mai puternică din punct de vedere economic decât S.U.A., iar moneda euro bate dolarul pe piața mondială, ***„hegemonia asupra Europei"*** **este de domeniul trecutului.**

S.U.A. – față în față cu Marile Puteri

Analiştii politici americani Craig Kennedy şi Marshal M. Bouton, în studiul intitulat ***„Adevărata prăpastie transatlantică",*** apărut în „Foreign Policy" din **decembrie 2002**, arată că ***„în domeniile cruciale****, cum ar fi perceperea amenințărilor, războiul împotriva terorismului, cheltuielile de apărare, conflictul arabo-israelian, criza irakiană, rolul şi locul N.A.T.O., conținutul şi structura noii ordini politice mondiale,* ***S.U.A. şi Europa se situează pe poziții diametral opuse".***

Europenii şi americanii gândesc şi concep procesul de „globalizare" de pe poziții şi interese diferite. **Aspirațiile Uniunii Europene** la un statut de super-putere şi mai ales politica acesteia de a-şi construi capacități militare în afara N.A.T.O. **se izbesc de opoziția furibundă a Washingtonului.** Acest proces nu va putea fi însă oprit. Guvernanții americani au constatat, cu stupoare, că **Franța şi Germania au reuşit să organizeze o majoritate anti-americană,** atât la O.N.U., cât şi „pe teren", în cadrul comunității internaționale.

Agresiunea împotriva Irakului a aliat Franța, Germania, Rusia şi China împotriva Statelor Unite. Într-o bună zi, Marea Britanie, „calul troian" al Washingtonului în Uniunea Europeană, va trebui să opteze: ori cu S.U.A., ori cu Europa.

După ieşirea din scenă a lui **H.M. Asnar şi S. Berlusconi,** care sunt **agenţi de influenţă ai S.U.A.,** guvernanţii de la Washington nu vor mai putea conta pe Spania şi Italia, pentru subminarea, mai ales în plan politic, a Uniunii Europene în general, a Franţei şi Germaniei în special. Aceştia **vor conta însă pe Polonia, România, Ungaria şi Cehia** pentru a contrabalansa Franţa şi Germania.

Viitorul – în alb şi negru

Militarismul şi unilateralismul ce caracterizează în prezent politica externă americană vor continua să adâncească, să lărgească liniile de ruptură dintre S.U.A. şi Europa. Mai curând decât mai târziu, **trupele americane din Germania vor fi redislocate pe alte baze militare.** După toate probabilităţile, acestea vor fi împinse spre linia de contact cu Comunitatea Statelor Independente, mai aproape de zonele de conflict din Caucaz, Orientul Mijlociu şi Afganistan, adică în Polonia, România şi Bulgaria. Ce vor câştiga românii din acest lucru numai Dumnezeu ştie! Poate nişte lovituri nucleare din partea Rusiei, când cei doi giganţi se vor ciocni...

Coşmarul Washingtonului este un condominium sau **o zonă economică comună Uniunea Europenă-Federaţia Rusă.** Un proverb românesc zice: „De ce ţi-e frică nu scapi". La începuturile Războiului rece, conducătorii Statelor Unite ale Americii nutreau convingerea fermă că ***„cine stăpâneşte Europa, stăpâneşte lumea".*** În anul 2004 se poate pune întrebarea deloc retorică: ***Dar cine pierde Europa?***

Discursul preşedintelui G.W. Bush din **20 ianuarie 2004** cu privire la „starea naţiunii", al 215-lea din istoria S.U.A. pe această temă a fost dominat de justificarea războiului de agresiune împotriva Irakului şi de ameninţarea cu noi asemenea războaie. Sintagma „războiul împotriva terorismului", prezentă în toate luările de cuvânt ale şefului executivului american din 11 septembrie 2001 încoace a fost înlocuită cu sintagma ***„războiul global împotriva terorismului",*** **dând de înţeles că recurgerea la forţă şi deci la război va lua proporţii globale.**

Concluzia finală cu care încheiem incursiunea noastră prin istoria politicii şi strategiei imperiale americane din perioada 1898-2004 este aceea că, **până la refacerea echilibrului de forţe la scară globală, Omenirea nu va mai avea parte de pace.** În contrast cu S.U.A., o super-putere expansionistă şi războinică, **Uniunea Europeană se dezvoltă ca prima super-putere paşnică din istoria lumii.**

SUA ŞI NOUA APOCALIPSĂ

Trei războaie mondiale – planificate din 1871 !

"Nimic nu este întâmplător !" Este un adevăr pe care îl ignorăm cel mai adesea...

Ştim, de asemenea, că **marile decizii** privind o ţară sau chiar întreg Globul **se iau "în spatele uşilor închise", de numai câteva persoane** dar credem mereu că totul a fost doar...întâmplare.

Observăm realitatea înconjurătoare şi efectele dar tot nu putem accepta că...nimic nu este întâmplător iar **cursul vieţii pe Terra este programat cu minuţiozitate pe termene ce depăşesc chiar 100 ani !**

Evreul **Cristofor Columb** nu a descoperit „din greşeală" **America** exact în anul în care cei din neamul lui Israel erau expulzaţi din Spania şi Portugalia.

Migraţia peste Ocean, **în secolul XVII,** pornită din Anglia, **„obsesia El Dorado" şi apariţia SUA nu s-au produs nici ele „din senin". Noul stat avea o misie foarte importantă** de îndeplinit în istoria viitoare a Omenirii. Din păcate, **chiar împotriva restului Omenirii !**

În **1694**, Loja Rosa Cruce şi-a înfiinţat prima colonie de peste Ocean, azi Pennsylvania, iar în **1730** a apărut şi prima sucursală masonică a Lojei mame engleze. Mai mult, **Declaraţia de Independenţă a SUA,** de la 1 mai 1776, a fost anunţată...**de ziua masoneriei americane.**

De altfel, **Masoneria a recunoscut implicarea totală în apariţia noului stat şi în „revoluţia franceză"**, ce va avea loc exact după **13** ani.

Aşa cum Războiul de Independenţă şi Constituţia SUA sunt „opere masonice", şi sigiliul american este alcătuit exclusiv din simboluri masonice. În plus, macheta piramidei Iluminaţilor de pe bancnota de 1 dolar aparţine lui **Filip Rotschild,** iar iniţial, stema conţi-nea ***„steaua lui David",*** înlocuită apoi prin vultur (în **1841**).

Politica Europei şi Americii din a doua jumătate a secolului XVIII şi până în 1830 a fost marcată de **Adam Weishaupt, conducătorul oficial al iluminaţilor bavarezi.** Cel din umbră era un **Rothschild**, iar printre masonii dirijaţi se numărau marchizul de Mirabeau, ducele de Orléans (viitori revoluţionari !), Talleyrand, Johann Wolfgang von Goethe şi o serie de duci şi baroni prusaci.

În **1843**, conducerea Iluminaţilor bavarezi a fost preluată de **Giuseppe Mazzini**, şi el „viitor revoluţionar". Rămas în funcţie până în 1872, devenit

şi Mare Maestru al Masoneriei Universale, Mazzini l-a numit drept conducător al Iluminaților în SUA pe **satanistul Albert Pike.**

Deoarece, după implicarea în „revoluția europeană" din 1848, Masoneria devenise ținta marilor monarhii europene, trebuia găsită o soluție. Pike a îndrăznit şi mai mult iar **planul său** a rămas **literă de lege !**

În **15 august 1871**, Albert Pike îi expedia lui Mazzini o scrisoare (Securitatea nu fusese înființată, ca s-o intercepteze !) în care îi prezenta **paşii pentru înfăptuirea „Noii Ordini Mondiale".** Adică, **trei războaie mondiale (!):**

I – pentru **subordonarea Rusiei** şi transformarea ei în sperietoare (comunismul !);

II – prin conflictul dintre naționaliştii germani şi sioniştii politici, urma extinderea sferei de influență ruseşti şi **înființarea statului Israel;**

III – conflictul dintre sioniști şi arabi, extins în toată lumea, va fi urmat de: conflictul dintre nihiliști şi atei, prăbuşire socială generală (prin brutalitate şi bestialitate nemaivăzute), distrugerea creştinismului şi ateismului, impunerea doctrinei luciferice şi **înființarea Guvernului Mondial, cu sediul la Ierusalim.**

Până acum, planul a fost realizat întocmai ! Rusia a fost subordonată din 1917 până în anii '90 (până la V. Putin a avut numai conducători de origine iudaică, de la Lenin până la Gorbaciov şi Elțân !) iar existența bolşevismului a justificat „ciocnirea elefanților" (Germania - URSS) şi ulteriorul Război rece.

Statul **Israel** a fost şi el **înființat în „anul pecete" (22) al iudaismului** (1+9+4+8=**22**), după **6** ani de război, din **12** „acordați" lui Hitler, în al **13**-lea fiind învins ca Satana ce era...

Cine a fost **Albert Pike?** Fondator al Ku Klux Klan (la Nashville,în 1867), satanist şi agent al Coroanei britanice (City). Tot în 1867, **i-a acordat preşedintelui SUA Andrew Jackson gradul 32 al Ritului scoțian** (de la 4 !). Deloc întâmplător, ceva mai târziu, un nou preşedinte, **Theodore Roosvelt,** la numai **39** (3x13) zile de la investire, îi ridica acestuia un **monument,** care mai există şi azi în Washington...

Preşedinții S.U.A. – programați pe 20 ani

De peste două secole, **organizațiile secrete joacă un rol decisiv în politica mondială,** indiferent cum s-ar numi. Întâmplarea s-a transformat în regulă: **pârghiile politice şi economice esențiale sunt ocupate de „inițiați",** pentru că membrii „stupid people" pot strica jocurile !

Poziția lor este de mult atât de puternică, încât, încă din **17.02.1950,** bancherul **James Warburg** nu avea nici o teamă să atenționeze în fața Senatului SUA:

„Vom avea un guvern mondial, chiar dacă ne place sau nu. Singura întrebare este dacă va fi realizat prin cucerire sau asentiment."

Milton William Cooper este acum un celebru scriitor. Mai întâi a fost, însă, membru al Lojei „De Molay", motiv pentru a fi încadrat ca ofiţer **la *„Naval Intelligence",*** unde , afirmă el, **80% din ofiţeri sunt...masoni.** Subliniez: peste tot în lume, „Informaţiile" Marinei sunt considerate a fi cele mai performante...

Din mai multe documente secrete pe care le-a fotografiat reieşea **planul declanşării celui de-al treilea război mondial.** Programată pentru vara anului 1996, aceasta s-ar fi produs **prin distrugerea atomică a unuia din marile oraşe americane** - New York, San Francisco, Los Angeles (ca să confirme protecţia lui Nostradamus !), **vina urmând a fi dată pe extremiştii** (teroriştii) **arabi din Orientul Apropiat.** Planul ne aduce aminte de 11 septembrie 2001...

Şi mai şocant este un caz semnalat de Jan van Helsing. În anii 1968-69, un anume Pit a lucrat ca „Personal and Computer-Specialist" la ***„Strategic Air Command"*** (SAC), în Tucson, Arizona (SAC fiind treapta superioară a Air Force). Într-o zi, acesta a avut ideea de a pune mai multe **întrebări** „non-conformiste" **marelui computer** (Big Brother) al Comandamentului. Răspunsurile au fost mai mult decât şocante. **Solicitând numele viitorului preşedinte, i-a aflat pe următorii patru** (confirmaţi apoi !?). Cine controlează Omenirea ? Prudent şi...instruit , „Big Brother" i-a răspuns neutru: „Miliardarii". Cât timp a mai rămas până la **controlul total asupra Omenirii ?** „20 ani". Deci: **1989 !** De remarcat: computerul ştia cu trei ani înainte de seminariştii Administraţiei Nixon, care, în februarie 1972, stabileau convergerea sistemelor economice în capitalism de stat, în 1990, ce se pregătise pentru 1989 !...

În ce priveşte alimentaţia, răspunsul a fost la fel de şocant:

„Alimentele sunt tratate chimic. *Prin satelit, chimicalele* ***pot fi activate în organismul uman şi pot genera boli sau modificări de conştiinţă*** *etc."* *

Cei care cred că astfel de informaţii sunt senzaţionaliste cu orice preţ uită că aceeaşi părere şi-o exprimau şi în urmă cu 20-30 ani, când se scria despre supravegherea prin satelit, codul de bare, microcipurile subcutanate ş.a....

Clubul de la Roma doreşte... înjumătăţirea Omenirii !

De aproape două secole există o mare dilemă care îi frământă pe unii: ce este primordial, economicul sau politicul ? Evident, **economicul,** ce se va numi în curând...supravieţuirea pe Terra !

---

* **N.aut.:** Jan van Helsing - *„Dezvăluiri cutremurătoare despre organizaţiile secrete care conduc planeta"* - Ed. Deceneu (pag. 208).

De câteva decenii a mai apărut o dilemă asemănătoare: serviciile secrete sau **organizațiile secrete ?** Ei bine, înainte de a fi (vice)președinte, George Bush-Sr. a fost director CIA dar de când se știe este **mason (în mai multa Loje) !...**

O politică unitară la nivel global şi pe termen lung, în condițiile unei „democrații" care presupune instabilitate în funcțiile de vârf, nu se poate duce fără un planificator şi organizator riguros şi stabil: **organizațiile secrete de tip masonic.**

Vedem politicienii la televizor şi credem că îi cunoaştem, că sunt ceea ce par. De exemplu, celebrul **Willy Brandt,** fost secretar-general ONU. Realități mai puțin cunoscute: criminal de război, importantă persoană de contact a KGB, evreu sefard din Lübeck (nume real: Herbert Ernst Karl Frahm), membru al „Comitetului celor 300" (nivelul IV al Masoneriei mondiale). La fel, şi ex-premierul Suediei, **Olof Palme,** plâns după un asasinat care „a zguduit Europa": membru în „Comitetul celor 300" şi...fost producător de filme porno !...

François Mitterrand era şi el membru al „Comitetului celor 300" dar şi mason de gradul 33. Nimic deosebit: unchiul său, Jacques Mitterrand fusese, în 1962-63 şi 1969-79, Mare Maestru al Marelui Orient de Franța...

Să venim mai aproape, în România. Despre **Adrian Năstase,** premier din anul 2000, presa română tot scrie din anii '90 că este **membru al Clubului de la Roma.** În mod straniu, prima şedință a Clubului a avut loc în România (1974), sub patronajul lui...Ceauşescu !

Clubul de la Roma este o organizație compusă din cele mai vechi familii ale „Nobilimii Negre" (din care face parte şi familia de Hohenzollern), plus **13** familii de frunte ale „Iluminaților" din SUA.

Primul lider a fost **Aurellio Peccei,** cel mai vârstnic președinte al concernului „FIAT"

Care este scopul de bază al Clubului aflăm chiar de la Peccei (martie 1982, Paris):

„Oamenii sunt ca insectele. Se perpetuează mult prea mult..."

Scopurile rezultante sunt mai multe: **„dispariția a 2,5 miliarde de oameni** prin atâtarea la războaie, depopularea oraşelor, destabilizarea economiilor naționale, **reducerea dezvoltării industriale,** stăvilirea cercetării ştiințifice etc.

Câțiva membri de marcă ai Clubului de la Roma: **Gerald Ford** (preşedinte SUA), **Willy Brandt** (secretar-general ONU), **Henry Kissinger** (secretar de Stat al SUA), **Cyrus Vance** (idem), **Averill Harriman** (politician de vârf şi apropiat al familiilor Rockefeller şi Roosevelt), **Milton Friedman** (economist celebru al ultimelor 2-3 decenii), **Samuel Huntington** (autor „Ciocnirea civilizațiilor"), o serie de senatori SUA etc.

„Incununarea" politicii programate Terrei o înregistrăm, la Congresul de la Washington, din **5 decembrie 1980,** prin acel ***„Global 2000 - Report"*** rezultat: planul pentru un genocid global, prin care se stabilea, „dispariția", până în...**2010** (data stabilită, dinainte de 1917, pentru instalarea Guvernului Mondial (!), a **peste 2,5 miliarde** de oameni **prin războaie, înfometare şi molime artificiale.** Până acum au apărut SIDA, SARS, pneumonia aviară. Ce urmează?

„Marea Democrație", SIDA şi uciderile planificate

„Piatra de temelie" a programelor Ocultei este **teama de supra-popularea Terrei.** Ea s-a născut **imediat după Războiul II Mondial,** când, încă o dată, s-a constatat „inteligența Naturii": se năşteau băieți în proporții covârşitoare, parcă pentru a reface raportul obişnuit între sexe după moartea celor **50 milioane** de combatanți... Mai grav: între 1941 şi 1955, natalitatea a fost imensă ! Şi mai grav: **între 1957 şi 1990, Omenirea s-a dublat !!...**

Primul semn de îngrijorare a fost organizarea **Conferinței de la Huntsville** (Oraşul vânării !), SUA, din **1957.** S-a ajuns la concluzia că... **războaiele nu sunt o soluție,** sunt prea ineficiente şi dizgrațioase ! Fireşte, în acest caz, mai existau doar două „resurse": **scăderea natalității şi creşterea mortalității.**

Dintr-o dată, Occidentul s-a trezit într-o vastă şi zgomotoasă **campanie a anticoncepționalelor.** Subvențiile au crescut în SUA de la **2** la **185** milioane USD (până în 1980) iar **AID** (Agency for International Developement) a cheltuit **3 md. USD** în perioada **1981-89** (de trei ori cât în perioada 1966-80). A se reține sigla *AID...*

Ei bine, exact în această perioadă, Ceauşescu se străduia să ne...transforme în chinezi, înnebunind Ocultă !

În 1968, Masoneria Albastră (liberală), de sorginte anglo-saxonă, **a declanşat o tentativă de revoluție planetară,** prin intermediul studenților (cu lideri de origine iudaică) din SUA, Franța, Cehoslovacia. Câteva nume din SUA: Sam Brown, Adam Walinsky, Jerome Grossman, David Hawk, David Mixner, David Dellinger, Jerry Rubin (şeful Partidului Yippie !) etc. În Franța, activa Daniel Cohn-Bendit, actual europarlamentar...

Tentativa nereuşind, am înregistrat o rapidă schimbare de program: generalizarea mişcării **hippie**, a consumului de **droguri** şi **„amorului liber",** ca şi apariția **pornografiei**, întâi în SUA, apoi în Europa, cu „cap de pod" în țările nordice.

Apoi au apărut **homosexualii**...Schimbarea de direcție nu era întâmplătoare. La propunerea lui Aurelio Peccei, **fusese creată** o

nouă „ciumă neagră": **AIDS**, adică *„al AID"*, Agenția ce se opunea sporului populației ! Fireşte, **SIDA**....

Congresul SUA a acceptat acest proiect *(HB 15090)* **în 1969 şi a alocat 10 milioane USD.** Într-un mod democratic...Proiectul se va numi apoi ***MK-NAOMI*** şi s-a derulat la Fort Detrick (Maryland), de către cercetătorii de la „Special Operation Division" (SOD), **sub supravegherea CIA.**

Cum „implementează SUA democrația" în lume prin războaie ne lămureşte **Thomas Fergusen,** însărcinatul pentru America Latină a „State Departement's Office of Population Affairs" (OPA), **preocupat de „suprapopularea" din Salvador:**

„Nu ne călăuzeşte decât o singură idee în activitatea noastră: ***trebuie să reducem numărul populației.*** *Ori sunt dispuşi s-o facă aşa cum vrem noi, adică prin* ***metode civilizate, curate,*** *ori se ajunge iar ca în Iran sau Beirut (...) Guvernul din Salvador nu a reuşit să reducă populația prin metodele sugerate de noi şi din acest motiv s-au trezit cu un război civil* (punitiv, provocat de SUA - n.E.D.) *(...) Războaiele civile sunt ultima metodă pentru a reduce populația unei țări.* ***Cea mai rapidă cale de a scăpa de părți masive ale populației este foametea,*** *ca în Africa,* ***sau o molimă,*** *ca de pildă ciuma neagră."* *

Reducerea demografică este un vechi obiectiv al politicii SUA, încă din anii '70, după cum aflăm dintr-un şocant **raport al NSC** (National Security Council) despre Salvador:

„(...) Acolo, blestemații ăştia de oameni erau pur şi simplu prea mulți. Când vrei să păstrezi controlul asupra unei țări, populația trebuie menținută la un nivel scăzut." *

Bine că am aflat şi scopul real al acestei „griji democratice" !

Acelaşi Fergusen se mira senin că ***„populația Vietnamului chiar a crescut în timpul războiului.*** *Şi, pentru a reduce o populație cât mai rapid este nevoie să trimiți* ***toți bărbații pe front,*** *timp în care este necesar* ***să ucizi cât mai multe femei tinere şi fertile."*** *

Cutremurător, nu? Ei bine, mai există oameni care se autointitulează „buni români", „democrați" etc. care ar dori ca „Marea Democrație" (SUA, n-ați ghicit ?!) să nu fie atinsă nici măcar cu o floare, ar fi o blasfemie...

SIDA – armă americană de nimicire în masă

Uşor de bănuit dar descoperit de oamenii de ştiință americani abia în februarie 2002, **cocaina activează virusul HIV, accelerându-i extinderea:** omoară un număr mai mare de celule ale sistemului imunitar şi se reproduce de **200 de ori** mai rapid. **George Bush** ştia, probabil,

---

* **N. aut.**: Jan van Helsing - ibidem, pag. 162-163.

acest adevăr ştiinţific încă din anii '80, de când, ca director CIA şi apoi vicepreşedinte, **stimula „importul" de droguri,** în special de la sursa **Noriega** (Panama), pe care îl recompensa cu 250.000 dolari anual...

Un alt raport al serviciilor publice americane ne oferă ocazia să citim printre rânduri. Conform acestora, maladia **SIDA** va afecta în anul **2010** (iar „anul-bornă" !) peste **110 milioane** de persoane din Rusia, China, India şi ţări din Africa. Rata infectării cu HIV creşte în special în cinci ţări, **Nigeria, Etiopia, Rusia, India şi China,** iar creşterea va fi **de la 14-23 la 50-75** milioane persoane în 2010.

De observat că **Nigeria** este **cea mai populată ţară din Africa** iar **Rusia, India şi China**, nu numai ţări cu o populaţie ridicată dar şi **mari puteri nucleare,** care stau ca un ghimpe în coasta SUA, o Mare Putere dornică de dominaţie mondială...

Aşa cum Tony Blair a devenit „pudelul lui Bush", conform presei britanice, şi alţi britanici au învăţat lecţia servituţii faţă de „fratele mai mare". O anume dr. Elizabeth Bails, de la Universitatea din Nothingham (Marea Britanie), afirma în iunie 2003 că virusul SIV, asemănător HIV/SIDA, care afectează maimuţele, ar fi vinovat de apariţia SIDA la oameni. Cum? Liz e senină: ***„Oamenii s-au contaminat de la cimpanzei,*** *deoarece au consumat aceeaşi mâncare ca ei sau, în cadrul unor anumite ritualuri, s-au contaminat din sângele acestora."*

Se pare că s-au contaminat cam mulţi cu teoria lui Silviu Brucan şi ne cred pe toţi „stupid people" ! Mrs Bails a făcut o nouă descoperire de senzaţie: Rusia e plină de cimpanzei care participă la ritualuri !...

Noroc că Homo Sapiens nu era homosexual...

Biblia şi Bisericile se pronunţă clar: **homosexualitatea** este o **blasfemie la adresa lui Dumnezeu,** o crimă contra naturii umane ? Nu contează, scopul scuză mijloacele !

În **6** noiembrie **2002**, Camera **Lorzilor** de la Londra **vota** (cu 215 la 184), deşi este cunoscută drept conservatoare şi votase împotrivă în 16.10.02, **un proiect de lege al guvernului britanic prin care li se permite cuplurilor de homosexuali să adopte copii.** Nu de alta dar poate preiau şi aceştia obiceiul şi...gata natalitatea ! **Agentul CIA Tony Blair** se dovedeşte consecvent: ceva mai devreme le recomandase sexul oral adolescenţilor britanici !...

Din ştirea de presă aflăm că nu numai România are (celebrii !) copii ai străzii: partizanii legii au argumentat că în sistemele publice de ocrotire există numeroşi copii care au nevoie de (orice) părinţi.

Semn că „modelul Lorzilor" şi-a făcut efectul, după numai un an, în **02.11.03,** pe străzile capitalei taiwaneze, **Taipei**, s-a produs **prima defilare din China a homosexualilor.**

Circa **300** de gay au defilat fluturând drapelul...organizației internaționale de profil, pornind marşul **din Parcul Păcii** şi scandând lozinci de **luptă împotriva...discriminării.**

În fața unui asemenea scop măreț, nici **Biserica Episcopală,** ca ramură **din SUA** a Bisericii Anglicane, nu putea sta deoparte ! În aceeaşi zi cu marşul de la Taipei, cardinalii numitei Biserici confirmau numirea, în premieră, în funcția de **episcop** (de New Hampshire) a unui **homosexual declarat,** Gene Robinson, deşi învățăturile creştine resping acest gen de relații. Ca intențiile de viitor să fie şi mai clare, mult prea-fericitul **a primit tiara de episcop chiar din mâinile „partenerului" său, Mark Andrew...**

Biserica Anglicană are **70 milioane** de credincioşi pe întreg globul iar liderii din Australia şi Nigeria au refuzat să-i recunoască numirea lui Gene Robinson.

Cele menționate mai înainte au fost doar simple „semnale de liberalizare".

Adevăratul „OK" nu putea veni decât de la...Marele Satan! În **13**.02.04, **municipalitatea din San Francisco a oficializat cununia civilă a mai multor cupluri de homosexuali,** acordând astfel **primele** certificate de căsătorie de acest fel **din SUA.**

„Teatrul absurdului" s-a mutat lângă Hollywod şi deloc întâmplător ! Primii care au rostit „da" ca „soți pentru tot restul vieții" au fost Del Martin şi Phyllis Lyon, veterani ai mişcării gay. Fericiții „însurăței" formează un cuplu de peste 50 ani şi au...**83** şi respectiv **79 ani !**

Democratul Gavin Newson, primar de San Francisco din decembrie 2003, consideră această realizare ca o **luptă contra discriminării sexuale.** Desigur...

Pleacă homosexualii, se pregătesc **lesbienele** ! Joi, 26(**2x13**).02.04, o vedetă americană de televiziune, **Rosie O'Donnell** (41 ani), s-a căsătorit cu partenera ei de durată, **Kelli Carpenter,** cu care creşte împreună patru copii (trei - adoptați). Rosie a declarat că **gestul ei este un protest față de propunerea lui G.W. Bush de a adăuga un amendament Constituției vizând interzicerea căsătoriei între persoane de acelaşi sex.** Ei bine, ea a decis să se căsătorească datorită *„cuvintelor urâte, răutăcioase şi pline de ură"* ale preşedintelui SUA ! Propunerea acelui amendament este, pentru ambele, *„foarte şocantă şi **imorală**"...*

De remarcat: în cele **două săptămâni,** la San Francisco au fost legalizate...**3.000** de astfel **de cupluri !**

Fireşte, n-au uitat şi „nenorocitele de mentalități învechite": *„Dacă **pentru a schimba mentalitățile** trebuie să încălcăm ordinea civilă, cred că mulți oameni o vor face".*

Conform unui nou obicei, cei normali trebuie să mai primească şi lecții, să fie puşi la zid pentru mentalitățile lor învechite ! Nu e departe vremea

când hoții şi apoi criminalii vor acuza că sunt discriminați şi (eventual !) nimeni nu-i angajează şi nu le acordă prezumția de nevinovăție...

Gene Robinson, Mark Andrews, Phillis Lyon, Rosie O'Donnell şi chiar primarul Gavin Newson sunt **toți de origine iudaică.** Cineva trebuia să sprijine Noua Politică şi să facă primul pas...

„Bomba demografică" tratată cu... înarmarea SUA

Savanți de bună credință şi optimişti pentru viitorul Omenirii au informat că **Terra poate asigura subzistența unei populații globale extrem de numeroase** dacă vor fi folosite toate resursele iar repartizarea acestora va fi efectuată în mod **echitabil.**

Cu toate acestea suntem **bombardați cu o serie de rapoarte alarmiste,** menite să ascundă refuzul celor bogați de a folosi planeta în mod echitabil şi eficient cu cei săraci.

După unele estimări, populația Pământului şi-ar putea atinge **maximul în 2070,** la un nivel de **9 miliarde** oameni, după care ar începe să scadă uşor, până la **8,4** miliarde, în **2100,** conform unui grup european de cercetători. Aceştia apreciază şi că **Lumea va fi tot mai dominată demografic de națiunile din emisfera sudică** dar se va înregistra o **îmbătrânire acută** a populației globale, de la **10% la 34%,** în toate regiunile Terrei. Datorită unei **scăderi a fertilității, China** va avea cu...700 milioane locuitori mai puțin decât Asia de sud-est, în 2050 !

Banca Mondială are o altă viziune: 1950 - **2,5**, 1990 - **5**, 2001 - **6,1**, 2050 - **9,4** miliarde, iar **natalitatea merge brat la brat cu sărăcia...**

Comparația Europa - Africa este de-a dreptul dezastruoasă ! Franța cu o natalitate ridicată pentru Europa **(1,7%)** este departe de **Somalia** cu **7,2%.** În timp ce Somalia a crescut de la 7,9 la 9,1 milioane locuitori în perioada 1997-2001, **Suedia** a „urcat" de la 8,8 la...8,9 milioane.

Etiopia, cea programată a fi afectată de SIDA, are şi ea o natalitate de **6%**, însemnând o creştere **59,8-65,8** milioane în 1997-2001 şi o estimare, pentru 2050, de...**213** milioane locuitori !

Pe aceeaşi listă, **India** este creditată, tot în 2050, cu...**600** milioane locuitori ! Adversarul ei, **Pakistanul**, va „ține aproape", crescând de la **148** la **357** milioane, în aceeaşi perioadă, **depăşind SUA...**

Revenind în Europa, dacă **Germania** are un spor „onorific" de 20.000 persoane anual, **Italia** va înregistra o descreştere catastrofală până în 2050, de la **57** la...**41** milioane locuitori !

Creşterea populației va fi urmată şi de o **explozie a sărăciei.** În 2001, din cele **6,1** miliarde persoane, **674** milioane trăiau cu un **venit lunar mai mic de 10 dolari lunar.** În **2050**, din aprox. **9** miliarde,

peste o treime, adică **3,3 miliarde** de pământeni vor fi **loviți de sărăcia extremă !**

Ce s-ar putea face în fața unei asemenea perspective? Orice om de bună credință are răspunsul gata pregătit. Cei care „ne vor binele" cu orice preț gândesc, însă, cu totul altfel !

Paul Kennedy, celebrul profesor de la Yale University (SUA), ne arată că, dacă **țările nordice sunt cele mai generoase şi paşnice,** cheltuind **1 dolar** pentru sprijinirea Lumii a Treia şi doar **1,5 dolari** pentru propria înarmare, **media Europei** este de **1/5** iar a SUA de... **1/35 !** De altfel, nimic deosebit în ultimul caz, **SUA având un buget militar egal cu al...tuturor Statelor Lumii luate împreună !!**

Diferența de optică dintre nordici şi americani se observă lesne şi **pe lista contribuțiilor** la organizația de Cooperare şi Dezvoltare Economică (**OECD**): primele pe listă sunt **Danemarca** şi **Norvegia** iar ultimele, of course, **SUA...**

De altfel, **SUA sunt un contribuabil mofturos şi la ONU,** organizație pe care au înființat-o dar pe care n-o mai doresc, pe un vechi şi cunoscut principiu...

„Copil cuminte", însă, ONU îşi respectă părinții şi le ascultă poruncile: într-un raport previzionează o populație a Terrei (în afara Europei), pentru **2100**, de...**244 miliarde** locuitori !!!

Europa a pierdut războiul demografic ?

În 2003, Europa avea 814 milioane de suflete, dar un raport al Consiliului European constata **o continuă îmbătrânire a populației** şi o pondere tot mai scăzută în cadrul totalului mondial, datorită unei **fecundități reduse.**

Îmbătrânirea afectează în primul rând **Italia** (18,2%), **Germania** (17,5%), şi **Grecia** (17,3%), datorită fie creşterii speranței de viață, fie natalității reduse.

Dacă **până în 1990** se înregistra un **deficit de naşteri doar în Germania, Bulgaria şi Ungaria,** în **2002** lista s-a extins cu **alte 12 state**, printre care şi **România** sau **Moldova.**

În România, rata natalității a scăzut continuu, de la 1,36% - 1990 la 0,97% -2002, ajungând cea mai mică pe plan european ! De parcă nu era suficient, **rata mortalității generale** a devenit **„de top",** alături de **Ungaria** şi **Bulgaria**, după ce a tot crescut, de la **1,06%** - 1990 la **1,29%** - 2003...Iar imensul deficit se vede cu ochiul liber !

În alte țări europene, situația e însă de-a dreptul catastrofală. **Din 1995, Italia** a devenit **țara cel mai puțin prolifică din lume,** în care o femeie naşte **1,26** copii, devenind mamă **la 27 ani** (medie). Institutul italian de Statistică a constatat că *„Italia este o țară îmbătrânită, în*

care societăţile şi familiile suferă de individualism". Aici se găseşte **cel mai ridicat indice de bătrâneţe din lume,** cu 133 persoane de 65 ani şi 100 de tineri sub 15 ani. Un italian din cinci are 65 ani sau peste iar proporţia va creşte la 1/3 în următorii 30 ani...

La marginea Europei, **în Olanda, 35% din populaţie provine din... imigranţi !**

În lipsa acestora, Olanda ar putea deveni *„no man's land"* (teritoriul nimănui) în câteva decenii, urmând evoluţia nedorită a altor zone ale Europei.

„International Herald Tribune" (SUA) din **12.12.**02 publica un articol îngrijorător pentru demografia europeană.

În 2001, rata mortalităţii a fost mai mare decât cea a natalităţii în cele 211 regiuni care alcătuiesc UE (conform Eurostat). Zonele rurale şi oraşele mici **se golesc treptat** iar **continentul îmbătrâneşte rapid** (excepţie: francezii şi britanicii). În aceste condiţii, oraşele şi satele din sud-vestul Franţei, sudul Italiei, nordul Spaniei şi estul Germaniei se micşorează sau, în anumite cazuri, dispar.

Cea mai gravă situaţie se înregistrează în oraşul **Cottbus** din fosta RDG, în care...**femeile au mai încetat să mai aibă copii în urmă cu 10 ani !** Firesc, populaţia a scăzut de la 130.000 la 105.000...

În acest timp, **SUA păstrează o rată ridicată a natalităţii,** semn că noua politică demografică mondială este doar pentru export !

Am văzut că Nigeria, Etiopia ori Somalia nu se prea sinchisesc de programul de „implementare" a SIDA, ca şi alte state africane, deşi la unele dintre ele **SIDA afectează...20% din populaţie.** La fel, India.

Unii autori occidentali observă o stranie politică, veche din anii '70 de **metisaj practicat cu precădere în Europa** (Olanda, Franţa etc) **şi mai puţin în SUA,** în pofida campaniei mediatice. La fel, **politica de reducere demografică,** după cum am văzut, **afectează mai puţin SUA şi în mod dramatic Europa,** chiar cu sprijinul unor conducători proprii, gen Tony Blair.

Aceeaşi autori îşi pun întrebarea dacă **nu cumva se doreşte dispariţia rasei albe !**

Cum rasa albă există şi în SUA, **ţinta principală pare a fi sigur Europa...**

350 de persoane – cât... 2,5 miliarde !

În **1996, preşedintele PNUD** (Programul Naţiunilor Unite pentru Dezvoltare), James Gustave Speth, declara că **distanţa dintre ţările bogate şi cele sărace continuă să crească iar privatizarea şi globalizarea au un efect negativ,** observând că liberalismul econo-

mic aduce *„o creştere însoţită de o mai mare sărăcie, de inegalităţi şi mai adânci şi de şomajul de masă."*

În condiţiile în care investiţiile străine au devenit un panaceu în România, J.G. Speth avertiza că **nu există o corelaţie între nevoile unei ţări şi investiţiile străine în respectiva ţară.**

Mult lăudata globalizare (în folosul SUA !) **a adâncit şi mai mult prăpastia dintre bogaţi şi săraci.** În peste 100 de ţări, venitul/locuitor este mai mic decât în urmă cu 15 ani. Totodată, faţă de începutul anilor '60, când raportul între cei 20% cei mai bogaţi şi cei 20% cei mai săraci era de 1 la 30, acum el este **dublu !** Mai clar: **1,6 miliarde persoane trăiesc mai prost decât la începutul anilor '80.**

Propaganda americană lasă de înţeles că SUA ar aduce în lume democraţie şi prosperitate şi nu puţini sunt cei care cred şi difuzează aceasta. Cifrele însă nu mint şi ele arată că, dimpotrivă, **ţările sărace le susţin pe cele bogate !** Astfel, în 1988, totalitatea Lumii a Treia a plătit, incluzând dobânzile, cu **50** miliarde dolari mai mult decât a primit, în timp ce SUA cheltuie anual **400** md. USD numai pe înarmare...

Statele Unite sunt, însă, nu numai cea mai bogată ţară din lume dar şi...**cel mai mare datornic, cu câte 3.000 md. USD** datorie publică şi privată, reprezentând **triplul datoriilor tuturor ţărilor Lumii a Treia!**

Raportul Băncii Mondiale din 1990 sublinia că, din 1980 până în 1988, partea de avuţie controlată de ţările (foarte) sărace a scăzut de la **23%** la **18%.**

PNUD avertizează că, **în ultimii 30 ani, s-a dublat distanţa dintre Nord şi Sud,** bogaţi şi săraci. De exemplu, un întreg continent, extrem de bogat în resurse naturale, **Africa**, deţine o pondere în produsul naţional brut mondial de numai **1,2%,** scăzând **de la 1,9%** în numai 20 ani. Şi mai clar: în 1993, **4/5 din resursele naturale ale planetei sunt controlate şi consumate de 1/5 dintre locuitori.**

Ţările sărace continuă să subvenţioneze ţările bogate, şi nu invers ! Un singur exemplu: în 1964, un jamaican cumpăra un tractor american cu **680** tone zahăr iar după numai 4 ani - cu **3.500** tone !!

Şomajul face însă ravagii pe Terra, **o treime din cei peste 2,8 miliarde de muncitori fiind şomeri.** În America Latină, rata şomajului în zona urbană a crescut la **18,6%,** nivel ce este impus şi României pentru „intrarea în Europa" ! În Africa subsahariană situaţia este de-a dreptul dramatică, această rată ajungând la...**51%, dublu faţă de anii '50...**

În acest timp, în 1990, **o optime din familiile americane deţineau 7/8 din avuţia naţională** iar pe plan global (reţineţi), **350 de persoane dispun de un venit egal cu cel obţinut de...2,5 miliarde de pământeni !!!**

De câteva decenii, autori occidentali îşi riscă viaţa avertizând că **întreaga planetă este condusă de celebrul deja *„Comitet al celor 300".*** Deşi o asemenea bogăţie este imposibil de consumat în 100 vieţi, ea pare a lua minţile efectiv, creând dependenţă !

Incredibil, însă, pentru o minte normală este că **aceşti 300** sunt doar...**simple marionete** bine recompensate ! Deasupra lor, până la „adevăratul conducător", mai sunt încă trei nivele ale piramidei terestre: Sfatul celor 33, Sfatul celor 13 şi „Tribunalul Rotschild" !...

FMI, B.M. şi US Army – unelte pentru supremaţia SUA

Roger Garaudy observa că ***„de 20 ani, FMI şi Banca Mondială devastează emisfera sudică,*** *din Argentina şi până în Tanzania, din Pakistan până în Filipine,* ***şi încep acum să aplice aceeaşi metodă în ţările din Est",*** ca simple unelte ale SUA...*

Acesta demonstrează foarte bine **neocolonialismul practicat de FMI,** arătând şi metodele folosite „cu succes" pentru dezagregarea economiilor controlate prin credite:

„Un ***«program de ajustare»*** *se compune, cel mai adesea, din urmtoarele* ***elemente:*** *devalorizarea monedei (...), reducerea draconică a cheltuielilor publice, în special la nivel social, reducerea creditelor pentru educaţie, sănătate, locuinţe, eliminarea subvenţiilor pentru consum, inclusiv pentru consumul alimentar, privatizarea întreprinderilor publice sau mărirea tarifelor (electricitate, apă, transporturi etc), eliminarea controlului preţurilor, «gestionarea cererii» - deci reducerea consumului - asigurată prin plafonarea salariilor, restricţionarea creditelor, mărirea impozitelor şi ratei dobânzilor, totul în vederea diminuării ratei inflaţiei."*

Nu, Roger Garaudy nu s-a documentat în România, deşi metodele aplicate la noi au fost şi sunt exact cele enunţate mai sus !...

Ca şi NATO sau Organizaţia Mondială a Comerţului, FMI şi BM sunt doar unelte pentru globalizarea dirijată de la Casa Albă şi asigurarea hegemoniei americane pe Terra. Când, în 1989, George Bush Sr. Vorbea despre o Nouă Ordine Mondială, el vedea SUA ca o metropolă a Lumii...

În condiţiile în care **miliardarii de peste Ocean** doresc acces la întreaga avuţie mondială, pentru ei, **cele mai mari pericole** au rămas **comunismul şi naţionalismul,** care le refuză intruziunile economice transformate în spoliere. Pentru a evita eventuale „eforturi suplimentare", **Omenirea este ameninţată şi intimidată pe toate căile,** iar agenţiile de presă îşi fac „datoria"...

„New York Times" publica o astfel de ameninţare directă:

„Ţările subdezvoltate care posedă resurse naturale *ar face bine să mediteze asupra acestui exemplu: dacă îi urmează pe aceia dintre ei care predică un naţionalism delirant,* ***vor avea de plătit un preţ mare."***

---

* **N. aut.:** Roger Garaudy - *„Statele Unite, avangarda decadenţei"*, pag. 69, Ed. Samizdat, 2003.

În **1990**, istoricul **Richard Immerman** dezvăluia că ***„forța și securitatea Americii depind în mod esențial de accesul la piețe și la materiile prime din întreaga lume*** *și - în mod deosebit - din Lumea a Treia, care ar trebui să fie strict controlată."*

Dar acesta este **imperialism** de-a binelea și nu „export de democrație" !...

Roger Garaudy a adunat cu grijă citate din care rezultă clar intențiile și metodele de punere în practică ale „globalismului" american.

Un **raport al CIA din 13 mai 1965** ne arată „aplecarea" Agenției pentru lovituri de stat: *„Acolo unde poliția și forțele armate nu mai pot fi controlate direct* (de CIA - n.E.D.) (...) *este necesară* ***răsturnarea guvernului****, instalarea unui regim mai* ***deschis dialogului*** *(...)"*

Terorismul ca motiv de expansiune americană apărea încă din **1.06.90,** într-o intervenție a senatorului american de origine iudaică, **William Cohen,** din Comitetul Forțelor Armate:

„ (...) Naval War College a anunțat că, în studiul strategiilor războaielor, ***se va pune accentul*** *pe războiul urban,* ***pe terorism*** *și pe crizele «de mică intensitate», de exemplu intervenția din Panama."*

Cum este gândit în SUA „exportul de democrație" aflăm și din ***„Marine Corps Gazette"*** din **mai 1990** (articol al generalului A.M. Gray):

„Trebuie să menținem ***accesul fără opreliști*** *pe piețele economice din* ***întreaga lume,*** *ca și la resursele necesare industriei noastre (...) Prin urmare, trebuie* ***să ne dezvoltăm capacități militare*** *destinate exploatării implicațiilor electronicii, ale geneticii și ale biotehnologiei, dacă națiunea noastră dorește să își afirme* ***credibilitatea militară*** *în secolul următor."*

Obiectivele de viitor ale SUA sunt cel mai clar evidențiate în două documente, redactate de **amiralul Jeremia** (adjunct la Comitetul șefilor de Stat Makor) și **Paul Wolfowitz** (subsecretar la Apărare). Ambii sunt de origine iudaică, P.W. având chiar și cetățenie israeliană și rude în Israel, fiind „vârful de lance" în SUA al politicii de la Ierusalim.

- ***„Ordinea internațională este asigurată de Statele Unite"*** care *„trebuie să acționeze imediat și independent (...)"*
- ***„Integrarea Germaniei și Japoniei*** *într-un sistem integrat de securitate colectivă, condus de SUA."*
- SUA trebuie să aibă *„o forță militară suficientă pentru a disuada orice națiune sau grup de națiuni* ***să sfideze supremația Statelor Unite*** *(...), pentru a le descuraja să conteste leadership-ul* (supremația - n.E.D.) *american sau să caute să pună sub semnul întrebării ordinea economică și politică* ***stabilită*** (de SUA - n.E.D.)."
- *„Trebuie să acționăm de așa manieră încât* ***să împiedicăm apariția unui sistem de securitate european****, care ar putea să destabilizeze NATO."*

Scopurile de viitor ale SUA sunt clare: hegemonia americană asupra Terrei ! Unii se fac încă a nu le vedea şi ridică în slăvi „Marea Democraţie" care ne-a adus libertate. Şi o sărăcie lucie, cum nu a existat până în 1989 nici în cele mai negre coşmaruri...

„De la barbarie la decadenţă"

SUA ne trimit consilieri şi ne dau lecţii în toate domeniile posibile. Uită să ne comunice însă propriile hibe. Aproape 10% din populaţie este **analfabetă.** La **mortalitatea infantilă** ocupă locul 22 în lume iar ponderea bugetară a cheltuielilor pentru sănătate este cea mai redusă din toate ţările OECD. Anual au loc peste **21.000 de asasinate** în SUA iar peste **un milion** de americani sunt **în închisoare** şi alte 3 milioane sub anchetă. Impun în toată lumea abolirea pedepsei cu moartea (pentru a da şanse mai mari haosului), în schimb, din iunie 1989, după o decizie a Curţii Supreme, 24 de state ale SUA au legiferat **condamnarea la moarte a minorilor de 16 ani...**Ne dau lecţii de luptă împotriva corupţiei dar în Statele Unite orice funcţie are preţul ei, 20% din impozitele federale sunt fraudate iar **judecătorii condamnaţi pentru fraudă fiscală şi luare de mită** numai în perioada 1980-90 sunt **mai mulţi ca în...primii 190 ani ai existenţei SUA !...**

Oscar Wilde observa cu umor că *„America e prima ţară care a trecut de la barbarie la decadenţă."*

Liderii de la Washington vor să ne convingă că luptă cu terorismul dar ascund faptul că **SUA au pregătit şi diseminat în lume zeci de mii de terorişti,** printre care şi agenţii CIA Osama ben Laden şi Saddam Hussein...

SUA vor acum să-şi exporte şi „cultura" odată cu „democraţia" iar acesta este unul din lucrurile grave cu care se confruntă Omenirea, însemnând **droguri, pornografie, prostituţie** etc.

Statele Unite au 3 milioane de toxicomani cronici şi 20 milioane de consumatori ocazionali. După retragerea sovieticilor din 1988 şi preluarea puterii de către SUA prin talibanii instruiţi de CIA, Afganistanul a devenit, în 1993, **primul producător mondial de...opium,** triplându-şi exporturile către Rusia...

„Democraţie" în stil american

Modul în care a fost invadată America seamănă foarte bine cu cele descrise în Vechiul Testament. Noua Ţară a Făgăduinţei a fost ocupată în condiţii similare. Ca şi filistinii, populaţia băştinaşă, „indienii", a fost exterminată în virtutea dreptului noului „popor ales". Puritanii englezi debarcaţi printre primii în acest „El Dorado" chiar **s-au folosit de Vechiul Testament pentru a incita la masacrarea indienilor.**

Declarația de Independență a SUA, din 1 mai 1776, după ce proclama principiile de „libertate şi egalitate" îi prezenta astfel pe indieni: *„aceşti sălbatici fără milă, al căror mod de a lupta este* ***masacrul general."***

Neruşinare, insolență, aroganța „alesului"? Nu, **o veche politică,** de mii de ani, **în care realitatea este prezentată exact invers !** În baza acestei antice metode, liderii de la Washington şi-au mascat agresiunile mereu prin **abile înscenări** creatoare de ***„casus beli"*** şi veşnica dorință declarată de a aduce „pace şi prosperitate"...

Prima înscenare o înregistrăm în secolul XIX, când dorința de război cu Spania a fost ascunsă sub un pretext provocat: **explozia unui cuirasat în portul Havana.** Au fost obținute, după acest război, Cuba, Porto Rico şi Filipine iar tactica va deveni un obicei continuat cu **vasul „Lusitania"** (Războiul I Mondial), **Pearl Harbour** (R. II M.), înscenarea contra Vietnamului sau cu **11 septembrie 2001...**

Mulți mai cred şi acum în mitul de „eliberator al popoarelor" al preşedintelui **Woodrow Wilson.** Iată un fragment din politica sa, dezvăluită pe larg de scriitorul american Noam Chomski:

„Cum comerțul nu cunoaşte limite naționale şi deoarece producătorul vrea să aibă drept piață întreaga lume, drapelul țării sale trebuie să-l însoțească iar ***uşile națiunilor,*** *care îi sunt închise* ***trebuie să fie forțate.*** *Concesiunile pe care le obțin finanțiştii trebuie să fie protejate de către miniştrii de Stat,* ***chiar dacă suveranitatea națiunilor recalcitrante trebuie încălcată.*** *Trebuie create sau obținute colonii, aşa încât* ***nici un colț de lume*** *să nu rămână pradă* ***delăsării*** *sau neglijenței."*

În perioadele preistoriei şi antichității, invaziile erau justificate prin „voința zeilor" (sau a lui Iahve în cazul evreilor). Ulterior, justificările au devenit mai variate şi mai subtile. Periodic, liderii de la Casa Albă au căutat **motive noi,** de la „eliberarea Europei" de fascism, lupta împotriva comunismului şi dictaturilor sau pentru „exportul de democrație", până la „războiul împotriva terorismului". **Totul pentru implantarea hegemoniei americane pe toată suprafața Terrei !**

Roger Garaudy (op. cit.) exprimă foarte bine rolul nefast pentru Omenire al acestui „vis american":

„Această hegemonie*, începută prin cel mai mare genocid din istorie, cel al indienilor americani, continuată prin sclavagism şi apartheid, prin protejarea celor mai sângeroase dictaturi din America Latină şi apoi din toată lumea, de la Mobutu în Africa, la Marcos în Filipine, marcată, în sfârşit, de apocalipsa de la Hiroshima şi masacrele din Irak, este* ***cea care a costat cel mai scump Omenirea în termeni de vieți omeneşti."***

SUA sunt un stat creat de masoni. Nu este deci un secret că sunt **conduse tot de masoni,** la fel cum **întreaga politică mondială** este **dirijată și înfăptuită de diferite Loji și organizații, toate coordonate dintr-un centru de putere aflat în SUA.** Alcătuit la rândul său și **dirijat de personaje de vârf ale Ocultei, de origine iudaică...**

Jan van Helsing, celebrul autor german, a publicat mai multe lucrări pe această temă și chiar liste întregi cu membrii cunoscuți ai organizațiilor oculte. Câteva nume ne pot lămuri mai bine subiectul abordat, mai ales dacă vom puncta câteva realități mai puțin cunoscute.

Conform acestui autor, există o piramidă a Ocultei Mondiale prezentată descrescător.

Tribunalul Rothschild (RT)* - alcătuit din familia ce are acces la 50% din avuția mondială !

Sfatul celor 13 - preoțimea particulară a familiei Rothschild.

Sfatul celor 33 - elita Comitetului celor 300.

Comitetul celor 300 - înființat în 1729 de Coroana britanică. Prin aceasta, toate băncile au legătură cu Rothschild.

Printre membri, remarcăm nume celebre din diverse domenii: Willy Brandt*, George Bush, Lord Carrington, familia Delano (părinții lui Roosevelt)*, Du Pont, Frederik IX (regele Danemarcei), Casa Hohenzollern, Henry Kissinger*, François Mitterrand, J.P. Morgan*, Sir Harry Oppenheimer*, Olof Palme (premier Suedia), prințul Rainier de Monaco, David Rockefeller*, baron Edmund de Rothschild*, George Shultz, cardinalul Spellman, Earl Warren (șeful Comisiei care a anchetat asasinarea lui J.F. Kennedy) etc.

Consiliul pentru relații Externe (CFR) - fondat în 1921 de gruparea „Round Table" și considerat „guvernul nevăzut" sau „Ministerul de Externe al lui Rockefeller" *. Prezidează Banca Mondială și include toți președinții SUA, inclusiv Bill Clinton.

Skull & Bones (Craniu și Oase) - numit și „The Order" (Ordinul) sau „Frăția morții", creat în SUA în 1833. Formează elita CFR și este condus de Jason Society, fiind dominat de mari magnați americani, conduși de familia Rockefeller. Bill Clinton este membru al Ordinului, ca și tatăl lui George Bush Sr (cel care l-a finanțat pe Hitler), ceea ce explică alegerea sa în dauna lui Bush, deși acesta fusese în 1977 și director al CFR...

The Round Table - înființată în Anglia, în 1891 de Cecil Rhodes, având ca scop extinderea dominației britanice și a englezei ca limbă universală. Printre membri fondatori - mai mulți lorzi, inclusiv Roths-

---

* **N. aut.:** De origine iudaică.

child*. Din aceasta au derivat CFR, RIIA, IAS (cu Albert Einstein* şi Robert Oppenheimer*, creatorii bombei atomice) sau DGAP - în Germania (membri: Hans Diertrich Genscher, Helmut Schmidt - miniştri de Externe, Philip Rosenthal*, Volker Ruhe, Theo Weigel etc).

Bilderberg - înfiinţată în mai 1954, condusă iniţial de prinţul Bernhard al Olandei; are **120** de membri (cât parlamentul israelian) din SUA, Canada, Europa. Numit şi „guvernul mondial nevăzut" are, de la început, ca ţeluri, formarea unui guvern mondial şi a unei armate globale (prin ONU) până în 2000.Membri sunt numai cei loiali familiilor Rothschild şi Rockefeller şi numără nume celebre: **Giovanni Agnelli** (FIAT), **Zbigniew Brzezinski*** (agent Rockefeller, preşedinte Comisia Trilaterală, consilier pentru securitate al lui J. Carter), **George Bush** (Comitetul celor 300, director CFR, şef CIA etc), **Lord Carrington** (Comitetul celor 300, şef NATO), **Allen Dulles** (şef CIA), **Bill Clinton** (CFR, Comisia Trilaterală, Skull & Bones), **Henry Ford II, Felipe Gonzales** (premier Spania), **David Kennedy*, Henry Kissinger*** (membru al Lojei P2, secretar de Stat), **Joseph Luns*** (secretar general NATO), **Robert Mc Namara** (secretarul Apărării, director general Banca Mondială), **Olof Palme** (Comitetul celor 300, premier Suedia), **David, John D. şi Nelson Rockefeller*, baron Edmund de Rothschild***, **Leo Tindemans*** (premier Belgia), **Manfred Wörner** (secretar general NATO), **Willy Brandt*, Carl Carstens, Helmut Kohl*, Helmut Schmidt, Gerhard Schröder** (actual premier al Germaniei) etc.

Comisia Trilaterală - fondată în iunie 1973 de David Rockefeller* şi Zbigniew Brzezinski* (director mai mulţi ani), uneşte vârfurile economice din SUA, Europa şi Japonia pentru crearea unui guvern mondial (200 membri constanţi). Împreună cu CFR are sub control SUA. Membri mai importanţi: **Zbigniew Brzezinski*** (Bilderberg, consilier J. Carter), **George Bush** (Comitetul celor 300, CFR, Bilderberg), **Bill Clinton** (idem G. Bush, plus Skull & Bones şi Loja De Molay), **Henry Kissinger, Robert Mc Namara, David Rockefeller*** (Exxon, Chase Manhattan Bank etc), **John D. Rockefeller*, Edmund de Rothschild*** (Royal Dutch Shell), **Helmut Schmidt** (cancelar federal), **Gerhard Schröder** (idem), **Joachim Zahn*** (preşedinte Daimler Benz AG), **Gerhard Stoltenberg*** (ministru de Finanţe) etc.

Clubul de la Roma - fondat şi finanţat de clanul Rockefeller, cu scopul instalării guvernului mondial. Are 50 membri din 25 de ţări, a elaborat o religie mondială, a promovat ideea suprapopulării Terrei şi a „asanării" acesteia şi a determinat crearea SIDA în laborator. Do

---

* N. aut.: De origine iudaică.

remarcat că două dintre întâlnirile la vârf ale Clubului de la Roma, din 1974 şi 1999, au avut loc la Bucureşti...

ONU - creat la Congresul masonilor din 28-30 iunie 1917 de la Paris ca Liga Națiunilor iar în 1945, la San Francisco, sub forma actuală. Dată ultimă la care **47 din membrii CFR** au devenit **membri fondatori ai ONU** (inclusiv David Rockefeller). **Emblema ONU** este un **simbol masonic** iar ONU este considerat de inițiați ***„cea mai mare Lojă a lumii"***...Actualul secretar-general al ONU, Kofi Annan, este căsătorit cu o nepoată a evreului salvator de evrei, din anii '40, Raul Wallenberg.

Ca şi ONU, FMI, Banca Mondială şi Acordul Monetar de la Bretton Woods (1945) sunt creația CFR.

Încă din 1940, toți secretarii de Stat (Externe) **şi toți secretarii Apărării ai SUA au fost membri CFR.** Dintre secretarii de Stat, Dean Rusk şi Cyrus Vance au fost şi **președinți ai Fundației Rockefeller**.

Încă de când a luat ființă, **CIA** s-a aflat **sub controlul CFR.**

De altfel, în timpul administrațiilor Kennedy şi Johnson, peste **60** de membri CFR au avut poziții la vârf în politică. Sub Richard Nixon (membru în 1961-65), numărul a urcat la **100**. Nixon l-a „descoperit" pe tânărul republican din Texas, George Bush, şi el membru CFR...

În Europa, există şi alți masoni de marcă neamintiți: **Margaret Thatcher, Mihail Gorbaciov** (evreu) sau **François Mitterand** (Mare Maestru al „Marelui Orient" şi membru în Comitetul celor 300). Cred că este suficient pentru a afla cum este în realitate condusă Omenirea...

Talmudul şi... politica mondială

Din lunga serie de nume arătată anterior, foarte mulți sunt de origine iudaică, inclusiv cel care „dirijează" şi acum politica SUA, **Henry Kissinger,** pe numele real **Avraham Bel Elazar.**

„New York Times" recunoştea că **politica americană este telecomandată de puternicul lobby israelian din SUA,** care poate conta pe **40-45** de senatori şi pe **200** de congressmani (din 435) ! Aceasta, deşi evreii americani reprezintă doar **2,6%** din populație. Cum 20% din milionarii în dolari din SUA sunt gata, conform revistei *„Forbes"*, să recompenseze voturile favorabile Israelului, nu e de mirare că acesta primeşte **anual 3 miliarde USD** (700 USD / locuitor) drept ajutor economic şi militar iar Egiptul doar 2 USD / locuitor...

Evenimentele din ultimii doi ani confirmă din plin, încă o dată, ideea că **SUA au devenit un fel de...minister de Externe şi de Război al Israelului !** Saddam Hussein constituia o amenințare pentru Ierusalim, deci a fost debarcat, după desfăşurarea unei armate colosale.

Saddam putea fi debarcat şi cu eforturi mai mici. Prilejul era însă excelent pentru a aduce în zonă grosul „armadei" ce ar urma să dea **lovitura principală: asupra Iranului**, coşmarul islamic al Israelului...

Golful Persic este într-adevăr ***„nervul creşterii occidentale"*** iar interesele celor două „ţări înfrăţite" (deşi, faţă de arabi, Israelul nu oferă nici-un avantaj SUA !) coincid perfect în zonă.

În februarie **1982**, revista ***„Kivounim"*** a organizaţiei sioniste mondiale expunea foarte clar **scopul şi rolul Israelului: dezintegrarea tuturor statelor vecine, de la Nil la Eufrat,** în baza promisiunii lui Iahve (din Vechiul Testament).

În cadrul acestui plan, **Iranul** constituie **principalul obstacol** şi un posibil centru de regrupare a lumii musulmane din zonă.

Motivul luptei împotriva terorismului, folosit acum de Bush Jr pentru războaie de „pacificare" în stil american, nu este însă unul nou şi el a fost **lansat în 1996,** la Charm El Cheikh, **de guvernul israelian.** Atunci s-au enunţat cele **două pretexte de invazie:** lupta împotriva terorismului şi „ingerinţa umanitară". Tot atunci, Shimon Peres a numit Iranul *„centrul terorismului mondial".*

Studiind **Talmudul**, cartea sfântă a iudaismului, vom găsi neaştep tate **asemănări şi explicaţii pentru ceea ce se pregăteşte în culisele Omenirii.** Deşi unele enunţuri sunt nai mult decât şocante, şi mai incredibil şi de neînţeles este faptul că Talmudul se studiază **obligatoriu** de evreii din toată lumea...

- *„Fiecare evreu în parte trebuie să-şi repete: pentru mine a fost făcută lumea"* (Sanhedrin, 370).
- *„Numai evreii sunt oameni, neevreii nu sunt oameni, ci animale"* (Kerithuth 6b, pag.78, Jebhammoth 61 a).
- ***„Neevreii au fost creaţi pe lume pentru a le servi evreilor ca sclavi"*** (Midrasch Talpioth 225).
- ***„Rata natalităţii neevreilor trebuie scăzută considerabil"*** (Zohar II, 4b).

(Iată că am aflat şi scopul şi sursa politicii de „asanare", a Clubului de la Roma !)

- ***„Oriunde s-ar aşeza evreii, acolo ei trebuie să devină stăpâni*** *şi, atâta timp cât nu deţin încă stăpânirea neîngrădită, ei sunt nevoiţi să se simtă surghiuniţi şi prizonieri, chiar dacă stăpânesc deja peste anumite popoare;* ***dar atâta timp cât nu stăpânesc încă peste toate, trebuie să strige necontenit: Ce chin, ce ruşine !"*** (Talmudul de la Babilon, Sanhedrin 104 a, col. 1).

(Conform acestui ordin religios, întreaga Omenire este acuzată de holocaust şi antisemitism. N-au scăpat de aceste acuzaţii germanii, polonezii, românii - maghiarii nu !? -, Ion Iliescu etc sau chiar Jacques Chirac şi Uniunea Europeană !!...)

• *„Voi aţi făcut din mine, Iahve, singurul stăpân al lumii* (?! - n.E.D), *drept pentru care şi eu vă voi face pe* ***voi, evreii, singurii stăpânitori ai lumii."*** (Talmud IV/3/173 b).

• *„Proprietatea neevreiască i se cuvine evreului care a revendicat-o primul"* (Babba Bathra 54 b).

• ***„De îndată ce va veni Mesia, toţi vor fi sclavii evreilor"*** (Erubin 43 b).

• ***„Vremea lui Mesia va fi precedată de un mare război, în care vor pieri două treimi din Omenire"*** (Abarbanel, Masmia Jesua, fila 49 a).

Am văzut că Albert Pike a programat, încă din 1871, **trei războaie mondiale.** Două au avut loc deja şi planul s-a înfăptuit întocmai. Rusia a fost ocupată şi transformată în URSS, printr-o bolşevizare condusă 90% de evrei. Apoi, „naţionalismul german" a declanşat Războiul II, ce a dus la crearea statului Israel.

Al treilea război mondial era programat pentru instaurarea **Guvernului Mondial,** cu sediul la Ierusalim. Deci, **format din evrei,** conform preceptelor talmudice !...

O obsesie revine mereu: reducerea populaţiei neevreilor, prin scăderea ratei natalităţii sau printr-un război pustiitor ! Să nu uităm că Pentagonul a creat deja o armă biologică ce acţionează selectiv, neavând efect asupra „evreilor curaţi" !...

Ce se va întâmpla cu cei rămaşi în viaţă, Talmudul ne arată foarte clar: vor deveni sclavi...

Războinicii lui Iahve

SUA insistă, după 1990, de când a rămas singura superputere, **ca toată Terra să renunţe la armele nucleare. Cu două excepţii: SUA şi Israel !** Acesta din urmă are între 83 şi 400 de ogive nucleare (conform estimărilor). Motivul este lesne de înţeles...

Israelul contestă cu hotărâre că ar deţine armament nuclear şi nici nu apare în „clubul nuclear" oficial, din care fac parte SUA (1945), Rusia (1949), Marea Britanie (1952), Franţa (1960), China (1964), India (1974) şi Pakistan (1998).

Bomba atomică a fost **folosită** pentru prima (şi ultima) oară de **SUA** (Hiroshima şi Nagasaki, august 1945) şi **inventată de un grup de savanţi evrei** (Einstein, Oppenheimer etc).

Din **1952**, SUA au primit un nou „cadou": **bomba cu hidrogen**, infinit mai devastatoare decât bomba atomică ! „Părintele" ei era **Edward Teller, născut** în 1908, **într-o familie evreiască din Ungaria.** Devenit cetăţean american în 1941, a făcut parte din „prima echipă" a lui Albert Einstein, care l-a convins pe preşedintele Theodore Roosevelt (în

1939 !) să aprobe construirea primei bombe atomice. Apoi, a fost cooptat şi în echipa lui Robert Oppenheimer.

Teller a fost un „entuziast al războiului”, presând mereu guvernul american pentru crearea unor noi arme şi finanţarea proiectelor militare nucleare, **susţinând cu frenezie cercetarea şi industria armelor de distrugere în masă.** Din 1952, de la apariţia bombei cu hidrogen, cursa înarmărilor nucleare s-a transformat în nebunie totală !...

El este considerat şi **arhitectul proiectului *„Războiul stelelor”.*** În 1985, a convins conducerea Israelului să devină parte şi la acest proiect.

A murit în 2003, la 95 ani şi la scurt timp a fost **omagiat de SUA** printr-o culegere de amintiri despre el...

Generalii americani adoră... armele interzise !

Statele Unite au semnat **trei tratate** internaţionale pentru limitarea arsenalelor nucleare, însă ultimul, de interzicere a testelor, nu a fost ratificat de Senat. În **1992,** însă, la doi ani de la suspendarea prin moratoriu a testelor nucleare de către Rusia, G. Bush Sr. a urmat exemplul.

În **ianuarie 2002,** un document al Administraţiei Bush, *„Evaluarea Poziţiei Nucleare”,* **anula linia de demarcaţie dintre utilizarea armelor convenţionale şi utilizarea armelor nucleare** şi moratoriul privind testele nucleare. Dacă Congresul va aproba noua politică nucleară, testele vor fi reluate în 2005.

În acelaşi document se menţiona posibilitatea ca **SUA să utilizeze armele nucleare, chiar împotriva unor state non-nucleare** (!?) şi se anunţa **o nouă generaţie de focoase nucleare,** inclusiv „mini-bombe nucleare”.

Administraţiei Bush a început deja cercetarea şi dezvoltarea unor noi generaţii de arme nucleare, eliminând unele restricţii anterioare. La presiunile acesteia, **Congresul a acordat 21 milioane dolari pentru studierea şi dezvoltarea noilor arme nucleare,** inclusiv pentru fabricarea unei arme de 100 kilotone care să poată distruge un bunker antiatomic, ca şi **fabricarea unor arme tactice de luptă.**

După cum se vede, de la sloganuri la realitate e distanţă mare la Washington...

În **Afganistan,** deşi lupta împotriva unor talibani prost înarmaţi, aviaţia americană a folosit **bombele cu fragmentare** (mult îmbunătăţite), care însă au rănit mulţi civili, în special copii.

În decembrie 2002, Human Rights Watch (HRW), organizaţie din SUA, arăta că Air Force a folosit **1.228** de bombe cu fragmentare care, la rândul lor, au împrăştiat **248.000** de mine de dimensiuni reduse. Mai

grav este că circa **12.400** de mine de dimensiuni reduse au rămas încă pe teren, reprezentând riscuri mortale.

În războiul din Golf, din 1991, au fost folosite de patru ori mai puține astfel de bombe...

Atunci se folosise şi muniție cu mare putere de penetrare, ce conține **uraniu sărăcit.** Ulterior, **206.861** de militari ai Coaliției, din cei **696.778** au solicitat compensații materiale pentru **boli contractate** cu acel prilej iar **8.013** americani au fost **răpuşi ulterior de *„Sindromul Golfului".***

Deşi cunoştea pericolul încă din 1990, **Pentagonul nu şi-a avertizat nici măcar proprii militari !...** Acest gen de muniție a fost utilizat **şi la bombardarea Jugoslaviei (1999).**

În 1991, în Kuweit şi sudul Irakului au fost aruncate...**1.300 tone** de uraniu sărăcit iar decontaminarea zonei ar costa **zeci de miliarde de dolari !...**

Efectele pentru populația irakiană în următorii 12 ani au fost devastatoare: datorită infestării cu uraniu sărăcit, ce-a dus la recrudescența cazurilor de cancer, leucemie, avorturi spontane şi anomalii genetice la nou-născuți, **au murit 1,5 milioane de irakieni, o treime fiind copii sub 5 ani !**

Probabil, vom afla că „exportul de democrație" este infinit mai important decât astfel de „victime colaterale"...

În **2003,** americanii şi-au amintit de o armă folosită intens în Vietnam: **bombele cu napalm.** Acesta este **interzis de ONU încă din 1980.** Respectivele bombe au fost utilizate cel puțin în două rânduri, dar din declarații rezultă mai multe folosiri, deşi **Pentagonul insistă că stocul de napalm a fost distrus în urmă câțiva ani...**

Generalul-maior Jim Amos şi colonelul Randolph Alles (comandant al unei unități a Marinei americane **au recunoscut folosirea napalmului** asupra a două poduri păzite de irakieni şi asupra unui post de observație. Irakienii au fost arşi de vii la o temperatură de **1.300 sau 1.700°C,** funcție de tipul napalmului iar col. Alles sublinia că *„Gene-ralii adoră napalmul ! Are un efect psihologic imens..."*

„Porumbeii păcii" şi armele lor distrugătoare...

Războaiele din Irak (1991, 2003) şi Jugoslavia (1999) dau impresia că **Pentagonul a dorit,** pur şi simplu, **să-şi... lichideze stocurile de muniție,** folosind chiar şi bombe rămase după al doilea război mondial ! Cine cunoaşte, cât de cât, noul armament tip SF al Armatei americane nu poate fi deloc surprins.

În 06.11.02, Agenția Reuters anunța o nouă realizare a militarizării SUA: **armata americană a reuşit să doboare în plin zbor un obuz de artilerie, folosind o rază laser de mare putere,** numită Laser

Nobil Tactic de Mare Energie (MTHEL). Testul a fost realizat la Baza While Sands (New Mexico), locul unde au fost transportați mai mulți... extratereştri mici şi cenuşii recuperați începând cu 1947. **Arma a fost pusă la punct,** semnificativ, **împreună cu firma israeliană TRW.**

O lună mai târziu, Pentagonul anunța noi realizări şi proiecte ambițioase, dorind să intimideze eventualii adversari, pregătind ocuparea Irakului, deja programată pentru martie 2003...

Conform acestui anunț, SUA intenționează ca, **până în 2005, să plaseze rachete antibalistice nu doar în Alaska, ci şi în California sau pe unele nave,** în cadrul sistemului de apărare antirachetă (MD). Mai mult, G. W. Bush de-abia ceruse imperativ Armatei să înceapă amplasarea scutului antirachetă *„pentru a face față unor amenințări din partea unor state, cum ar fi Coreea de Nord, sau din partea organizațiilor teroriste care dispun de arme de distrugere în masă".* Şi care ar putea ataca... „porumbeii păcii"! SUA nu vor ataca niciodată Coreea de Nord, preferând ca strategie înfometarea poporului coreean, pentru ca acesta să reacționeze...

Pentagonul a cheltuit **anual 8 md. USD în ultimii doi ani** pentru construirea acestui proiect iar în următorii doi ani suma va fi urcată la **17,5 md. USD anual...**

10.000 de americani – trimişi în trecutul îndepărtat !

Roboții umani, numiți ***„cyborg",*** sunt o veche obsesie, şi nu numai a autorilor SF.

Încă din 1937, în SUA a fost demarat ***„Project Pionner"*** **pentru crearea unui tip de american cu calități superioare.** Fireşte, bebeluşii ce trebuiau să devină „aleşi" erau **12,** ca să înțelegem cine conduce America: cele „12 triburi ale lui Israel"... Din păcate pentru ei, „bebeluşii - 1940" **n-au depăşit pragul mediocrității,** deşi au fost „plasați" spre creştere unor piloți militari de încercare.

Crearea unui ***cyborg*** controlat mental care să devină un **asasin la comandă** a fost cercetată mai întâi **în Germania** (Operațiunea ***„Artichoke"*** - Anghinara), studiile fiind continuate de CIA, prin proiectul, celebru deja, ***MK-ULTRA.***

Ulterior, a fost dezvoltată **implantarea de microcipuri, în Armata americană fiind deja o practică curentă.**

Concomitent, Pentagonul a dezvoltat **Proiectul *„Pandora"* pentru controlul mental al oamenilor.**

Un caz care a făcut vâlvă ani buni ne demonstrează unde au ajuns cercetările americane în domeniu şi culise surprinzătoare.

Americanul **Timothy Mc Veigh** este cunoscut drept **autorul atentatului de la Oklahoma City** şi a fost condamnat la moarte şi executat

Încă de la primele cercetări s-a afirmat atunci că **atentatul ar fi fost plănuit şi finanțat de lumea arabă.** Până în ultima clipă, însă, **Mc Veigh a insistat că făcuse parte dintr-un experiment CIA în timpul războiului din Golf (1991), când i se implantase un „cip" în creier!**

Acest caz ne demonstrează clar lipsa de scrupule a Pentagonului şi CIA în urmărirea unor scopuri cu bătaie lungă. De exemplu, printr-o serie de atentate, **pregătirea momentului 11.09.01...**

Studiile şi rezultatele obținute în domeniul influențării conştiinței umane prin intermediul unor unde electromagnetice datau de aproape 30 ani. **În 1967, Proiectul *„Phoenix"* reuşise** inclusiv **să construiască aparate cu care să poată fi manipulată gândirea umană,** prezentând Executivului un raport final. În 1969, Congresul a hotărât închiderea Proiectului dar aceasta nu costituie o garanție că rezultatele sale nu pot fi folosite sau că n-a fost continuat în secret...

Într-adevăr, Proiectul a continuat, fiind numit ***„Phoenix II"*** **sau *„Montauk",*** având sprijinul Ocultei, serviciilor secrete, Armatei şi... familiei Krupp (care controla concernul ITT) sau grupului Brookhaven. Pe lângă diverse subvenții, Proiectul a beneficiat şi de...**10 miliarde dolari în aur** capturat în 1944 dintr-un tren nazist! Experimentul a reuşit şi, **în 1991, soldații irakieni se predau trupelor americane fără să ştie de ce...**

Colaborarea cu familia Krupp nu era întâmplătoare. **În anii ' 50, concernul ITT realizase o maşină de....citit gândurile!** Ulterior, s-a reuşit şi construirea unui aparat care amplifica şi transmitea gânduri iar în **1977** chiar performanța ca modelele de gândire să fie reproduse cu exactitate. Ceea ce rezultă de aici este greu de închipuit ! Nu numai că **orice obiect văzut cu gândul era...concretizat în fața subiectului !** Un subiect bine instruit **putea să-şi implanteze spiritul în cel al unui alt om şi să-i manipuleze gândurile şi voința!!**

Jan van Helsing menționează că aceste cercetări din cadrul Proiectului Montauk au ajuns la rezultate absolut incredibile: distorsionarea timpului şi călătorii în timp!

„Timp de 3 ani, *echipele de cercetători de la Montauk s-**au deplasat prin tot felul de etape ale trecutului, în cele mai interesante momente ale viitorului, au filmat, au înregistrat pe microfilme, au cercetat, au comparat întâmplările din trecut cu textele cărților de istorie, l-au vizitat pe Iisus** etc.*

*(...) Potrivit declarațiilor celor implicați, **au fost trimişi în timp până la 10.000 de oameni, din care nu s-au mai întors nici măcar 100** (...) diferiți oameni erau **ucişi în trecut** pentru a se vedea dacă faptul poate modifica prezentul, diverşi oameni erau răpiți, **se aducea tehnologia din viitor,** se transfera tehnologie din prezent în trecut (...)"* *

---

* **N. aut.:** Jan van Helsing - ibidem, p. 289.

Deşi astfel de realizări ştiinţifice depăşesc puterea noastră actuală de înţelegere, ele par a fi reale şi deloc singulare pe Terra, inclusiv **Vaticanul reuşind realizarea unui cronovizor,** cu care se pot viziona evenimente din trecutul apropiat până la răstignirea lui Iisus...

Bill Clinton are... 4 clone identice !

Martin Claybee, un redactor american care se bucură de relaţii privilegiate cu oameni de ştiinţă din SUA, a dezvăluit că, peste Ocean, **zeci de invenţii** cu adevărat extraordinare sunt **pregătite, în cel mai mare secret,** pe întreg teritoriul ţării.

Fiindcă am amintit de cyborgi, trebuie să aflăm mai întâi că **CIA foloseşte mai demult androizi pentru culegere de informaţii secrete şi asasinate.** Cel puţin **60** (număr sacru!) operează în prezent dar CIA afirmă că ar fi meniţi doar să-i vâneze pe terorişti, că tot e tema la modă...Claybee afirmă că aceşti cyborgi ar fi roboţi cu capacităţi senzoriale şi abilităţi mult superioare oamenilor.

Următoarea este o **maşină de citit gândurile,** datorită căreia impulsurile din creier sunt traduse în fraze ce apar pe monitorul unui computer şi este folosită de NSA (Agenţia pentru Securitatea Naţională).

În aceeaşi direcţie, implicit, a fost realizat şi un **aparat special de scanare a creierului,** care poate dezvălui cum gândim, ce simţim şi cum ne comportăm. Adăugând o tehnică numită imaginea rezonanţei magnetice funcţionale, se poate identifica activitatea creierului legată de prejudecăţile rasiale... Mai mult: cele mai păzite secrete din creierul uman pot fi aflate cu ajutorul acestor invenţii !

O veche vorbă românească, „ochii văd, inima cere", pare a deveni desuetă pentru inventatorii americani, care au realizat **ochiul artificial.** Acesta este reprezentat de o cameră video miniaturală, montată în locul lentilelor unor ochelari, care transmite imaginile unui implant retinian şi, de aici, mai departe, creierului. Invenţia poate reda vederea unui om şi deveni o soluţie de viitor, relativ ieftină în timp, pentru eradicarea unei nenorociri umane. Finanţatorii acestui proiect nu par a fi, însă, prea interesaţi de aspecte umanitare, ci de unele mai pragmatice şi militare...

Ce părere avea Darwin despre oameni şi maimuţe ştim. Americanii par a fi interesaţi însă şi...ce părere ar avea maimuţele despre Darwin şi teoria lui ! Motiv pentru care au realizat încă, din 1993, un **translator universal capabil să traducă limbajul animalelor.**

Şefii statelor şi alte personaje importante apelează de multă vreme la sosii, pentru a-şi salva viaţa. Cum există pericolul ca o sosie să se comporte neadecvat şi chiar să-i vină periculoase idei de putere, cercetătorii de peste Ocean au găsit rezolvarea şi pentru această dilemă.

În mod oficial, clonarea umană este interzisă iar noi ştim doar de simpatica oaie Dolly. Martin Claybee spune că, încă din **2001**, a fost realizată **prima clonă umană** iar în prezent există **13** astfel de exemplare, din care **4** sunt **copii fidele ale preşedintelui Bill Clinton!** Folosind tehnica implantării de gânduri şi personalitate, copiile ar putea fi atât de exacte încât săracul Bill să fi avut dreptate: nu el i-a oferit trabucul Monicăi !...

Clinton a fost atât de ruşinat în timpul anchetei publice, încât, probabil, îi venea să dispară din faţa camerelor TV. Dacă n-a făcut-o, înseamnă că nu aflase noua invenţie a subordonaţilor săi: **generatorul care face ca lucrurile şi persoanele să devină invizibile,** finalizat în ultima parte a anilor ' 90...Se afirmă că a fost folosit în războiul din Irak, „ediţia 2003"...

Iată acum şi o invenţie teribilă, ce ar schimba întreaga viaţă pe Terra: **un reactor solar care produce energie ieftină.** Parcă nu ne vine să credem! Cum companiile petroliere au interzis comercializarea sa, începem să-i recunoaştem iar pe yankei...

Iar ca să-i recunoaştem şi mai bine aflăm şi de două invenţii militare. De coşmar.

Încă din **1947** există...o **bombă capabilă să pulverizeze Terra!** Despre o asemenea posibilitate amintea un savant şi preciza şi preţul ei: maximum 10 md. USD. Probabil ştia mai mult decât dorea să spună...

Despre „Războiul stelelor", proiectul care îl obseda pe actorul-preşedinte Ronald Reagan şi înfăptuit de Edward Teller, se crede şi acum că a fost, în parte, un bluff cu care U.R.S.S. a fost dus la faliment garantat. Claybee ne asigură că **încă din vremea lui Reagan există, montat pe un satelit militar, un tip de laser capabil să distrugă oraşe întregi !...**

SUA şi Israel fură... ploile !

La **27 iulie 1990,** dorind să reanexeze Kuweitul (fostă regiune a Irakului) Saddam Hussein s-a gândit să ceară acordul şefilor de la Casa Albă (**Saddam** fusese **racolat în 1959 de CIA,** pentru a-l asasina pe primul-ministru irakian, generalul Abdel Karim Kasim). Conform planului, G. Bush şi apropiaţii de la vârf nu au fost de găsit. Presat de timp, „măcelarul din Bagdad" s-a interesat la **Ambasada SUA.** Titulara postului, April Glaspie, i-a comunicat textual: ***„SUA nu se vor amesteca în conflictul dintre Irak şi Kuweit"*** (stenograma a fost publicată apoi în Irak). Primind „undă verde", **în 2 august, armata lui Saddam invada Irakul.** Informaţi din timp, de CIA, şeicii kuweitieni se aflau deja în siguranţă, inclusiv averile lor...

Tot scenariul, inclusiv răspunsul d-nei April Glaspie, fusese **stabilit la întâlnirea Bilderberg din 6-9 iunie 1990** şi el era parte a unui plan pe termen lung, aflat încă în plină desfăşurare.

Strategii Ocultei au uitat însă un singur lucru: planeta Pământ nu le-a fost niciodată subordonată!

Mulţi savanţi sau autori afirmă că **Terra se comportă ca un... organism viu,** nu suportă să fie agresată şi replica ei poate fi una finală pentru Omenire...

Aceiaşi atenţionează că **încercările oamenilor de a schimba clima sunt foarte periculoase,** că orice modificare de climă într-un loc prejudiciază potenţialul ei într-un alt loc.

Marile Puteri, convinse că Pământul le aparţine, au ajuns să-l transforme în armă! Sovieticii au provocat intenţionat masive schimbări meteorologice în Oceanul Pacific prin intervenţiile în ionosferă din 1982-1983. Aşa s-a născut celebrul fenomen ***El Niño,*** care se manifestă la fiecare 10 ani, provocând ploi puternice în Peru şi pe ţărmul vestic al Americii de Sud, dar şi secetă în Australia sau cutremure şi tornade în sudul Californiei, pe coasta vestică a Americii de Nord şi în Alaska.

SUA nu se puteau lăsa mai prejos şi în **1975** au efectuat **9** programe de modificare a climei şi **66** de programe în alte locuri. Inclusiv **influenţarea uraganelor, producerea cutremurelor şi inundaţiilor.**

În **1973, Honduras** a învinuit SUA că, pentru a salva industria turistică din Florida, îi provocase o mare secetă prin **captarea ploilor.** Deviind, în aceste scopuri, **uraganul *„Fifi",*** provocase cele mai mari pagube cauzate de furtuni din istoria Hondurasului.

Pentru secetă au protestat şi **Japonia** sau **El Salvador,** la fel cum **Rhodesia şi Israel** au fost **acuzate de ţările vecine că le fură ploile!**

Războiul american cu... planeta

Bătălia pentru ploi nu este deloc întâmplătoare. Pare mai mult un antrenament pentru ce va veni !

În **10.03.03,** la Tokyo, **William Cosgrove, vicepreşedinte al Consiliului Mondial al Apei,** declara că, în ritmul actual de consum, **în 2025, jumătate din populaţia planetei va rămâne fără apă!**

Situaţia fiind extrem de gravă, la al III-lea Forum Mondial al Apei, de la Kyoto (16-23.03.03), erau aşteptate 10.000 de persoane, inclusiv 150 de miniştri şi şefi de stat.

În pregătirea evenimentului, Cosgrove a oferit câteva informaţii extrem de relevante:

„Două milioane de copii mor în fiecare an din cauza unor probleme legate de apă (...)

În ultimii 100 ani, ***populația s-a înmulțit de trei ori, iar consumul global de apă s-a mărit de 6-7 ori. Țările industrializate consumă de câteva ori mai multă apă decât cele în curs de dezvoltare."***

După nici 9 luni, în **decembrie 2003,** era făcut public un **Raport ONU asupra schimbărilor climatice,** acesta prevăzând modificări dramatice în clima Europei şi a planetei peste 100 ani. Datorită industriei supra-dezvoltate şi a arderii combustibililor de tot felul, temperatura Europei va creşte **cu 6-7^0 C,** ceea ce va face verile un calvar, provocând **migrații spre nordul Continentului.**

Inundațiile şi cicloanele consecutive, altă dată rare, vor fi tot mai prezente. Încălzirea globală determină evaporări şi ploi masive care conduc la **inundații de proporții.**

Nivelul mărilor se va ridica, în consecință, cu 90 cm iar consecințele generale vor fi: **incendii uriaşe** în Australia, **dispariția unor insule** din Pacific, **inundații** în oraşele din nordul Europei sau lungi perioade de **caniculă** în nordul SUA Emisfera nordică va fi mai afectată de creşterea temperaturii globale.

Nu numai consumul masiv de hidrocarburi afectează mediul şi clima Terrei. **Războaiele sunt şi ele un factor decisiv pentru apariția anomaliilor climatice.**

După războiul din Golf din 1991 şi poluarea chimică a atmosferei prin exploziile bombelor s-a observat o **masivă dereglare meteorologică.**

În timpul războiului din Afganistan, ploi torențiale au inundat zone întinse din **România,** Bulgaria, Austria, Italia, Cehia sau Anglia. Ca dovadă că Mama Geea se răzbună crunt chiar şi pe Jandarmul Mondial, agresorul său, chiar şi **26 de state ale SUA au fost afectate grav de secetă şi vaste incendii de păduri.** În Asia, efectele au fost împărțite: secetă în unele țări, inundații în altele.

În 1999, România s-a confruntat cu un fenomen până atunci necunoscut în zonă: ploile acide. Ele au fost **provocate de bombardarea întreprinderilor chimice din Jugoslavia,** inclusiv Pancevo.

După cum se vede, „Marea Democrație" pare să fi devenit o adevărată... **calamitate** pentru Pământ şi pământeni !...

Cea mai mare catastrofă şi ultima, avertizează mai mulți oameni de ştiință, este **pierderea atmosferei Terrei !** Un renumit geofizician sud-african, dr. Iain van Wyck, pare a fi cel mai pesimist: **în 2011, Pământul ar putea arăta ca Luna,** o planetă moartă! Instalat în 2010, Guvernul Mondial ar guverna în costume de cosmonauți, dacă ar mai avea pe cine...

Atmosfera Pământului se pierde foarte rapid prin găurile din stratul de ozon create, datorită efectului gazelor de seră produse de Omenire, **deasupra celor doi Poli.** Van Wyck şi echipa sa au studiat

fotografii realizate de sateliți şi au constatat că, în fiecare minut se scurg miliarde de molecule de oxigen!

Deşi ne aflăm în ultimele secunde ale celui de-al 12-lea ceas, **americanii contestă concluzia lui van Wyck.** Acesta este însă foarte ferm şi îi arată cu degetul: **ei** sunt oamenii care **au provocat încălzirea globală a planetei** şi dacă nu vor fi luate măsuri rapid vom muri cu toții prin sufocare...

Apocalipsa după G. W. Bush

Nu toți americanii refuză să observe realitatea! **Peter Schwartz** (consultant pentru CIA şi fost director de strategie la Royal Dutch Shell) şi **Doug Randall** (de la Global Business Network) au realizat **un studiu pentru Pentagon** cu o concluzie aproape la fel de îngrozitoare: **peste 20 ani ar putea fi sfârşitul lumii !**

După **4 luni** în care **Administrația Bush a ținut Raportul secret** şi a continuat să conteste încălzirea planetei (Bush a recunoscut că el e dator mai întâi să apere interesele petroliştilor americani !), cei doi autori s-au decis să-şi facă publice rezultatele studiului. Iar ele sunt mai detaliate şi chiar mai dramatice decât concluziile cercetărilor lui van Wyck:

*„Schimbările climatice şi suprapopularea planetei vor arunca Omenirea într-o **epocă a anarhiei, a războaielor pentru supraviețuire şi a catastrofelor naturale.***

*Totul va începe cu **schimbările climaterice determinate de rarefierea stratului de ozon.** Primele **semne:** secete prelungite, inundații violente, furtuni devastatoare, temperaturi record (cu consecințele lor nefaste: incendii, înghețuri). Recoltele vor fi afectate pe arii din ce în ce mai extinse."*

Aceste semne au apărut deja de câțiva ani !

Odată cu încălzirea globală, catastrofele naturale se vor înmulți. Primele cataclisme majore în **Europa** sunt prognozate pentru **2007** (când va intra România în U.E !).

Un risc imens este şi **topirea ghețarilor de la Poli,** care poate provoca o creştere catastrofală a nivelului oceanului planetar şi **acoperirea de ape a unei mari părți a Europei** !

Zonele înalte ale continentului nostru vor reintra în **„era glaciară",** în timp ce alte zone ale planetei se vor transforma în **deşert.**

Situația va fi agravată de explozia demografică din următorii 20 ani, ce va conduce la o **criză a apei** şi o **criză energetică.** Autorii Raportului avertizează că **„în curând, bătălia pentru resurse, hrană şi apă va deveni cu adevărat o luptă pe viață şi pe moarte.** *Multe state vor încerca să-şi dezvolte arsenale nucleare, pentru a-şi proteja*

resursele. Numai cei puternici vor supraviețui. Milioane de oameni vor fi uciși în războaie și în catastrofe naturale.

(...) Milioane de oameni vor fi nevoiți să migreze pentru a supraviețui. Teritorii imense vor deveni pur și simplu nelocuibile".

Studiul a fost comandat de **Andrew Marshall** (82 ani), unul dintre cei mai influenți consilieri de la Pentagon, o adevărată legendă vie.

Aceasta nu l-a impresionat cu nimic pe George W. Bush. **Nici delegația formată din cei mai renumiți specialiști din Marea Britanie** n-a reușit să-l convingă pe texanul de la Casa Albă de iminența catastrofei planetare. Din ea, făceau parte **David King** (principalul consilier pe probleme științifice al premierului Tony Blair), **John Schellnhuber** (directorul celui mai prestigios institut britanic pentru cercetări climaterice), **Bob Watson** (director științific al Băncii Mondiale) și **Sir John Houghton** (ex-director al Institutului Meteorologic britanic).

Bush Jr. a fost chiar revoltat de această „obrăznicie", reclamându-i lui Tony Blair „atitudinea" consilierului său...El știe una și bună: **încălzirea globală ar fi o gogoriță a unor savanți anti-americani** !

G.W. Bush a venit cu lecția învățată la Casa Albă. Firește, predată de susținătorii săi, petroliștii...Încă de la instalare, **în ianuarie 2000, a anunțat că SUA nu vor ratifica Protocolul de la Kyoto** (semnat în 1997 de Bill Clinton) **pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.**

Protocolul de la Kyoto a fost **semnat deja de 120 de state** dar intră în vigoare doar după ce statele semnatare însumează **55%** din emisiile globale iar în acest moment nu are **nici-o șansă de a fi pus în aplicare!**

SUA produc **36,1%** din totalul acestor emisii de gaze cu efect de seră, aflându-se detașat pe locul I.

Presat de Washington, **Putin** s-a răzgândit brusc în decembrie 2003, **anunțând că nu va ratifica tratatul.** Cu **17,4%** de partea Rusiei, cele două Mari Puteri însumează **53,5%,** blocând orice tentativă globală de salvare a atmosferei planetei ! *

Decizia lui Putin este de neînțeles pentru specialiști, în condițiile în care **Rusia ar fi avut numai de câștigat,** inclusiv investiții importante ale UE în modernizarea sistemului energetic rusesc, pentru promovarea tehnologiilor nepoluante.

Marile Puteri n-au ținut, însă, niciodată cont de restul Omenirii! De astă dată, ele își dovedesc din plin **aroganța iresponsabilă față de viitorul planetei,** în condiții în care poate și-au semnat și propria sinucidere...

---

* **N. aut.**: ZIUA - Dosare ultrasecrete, 28.02.04, p. 1 - *„Apocalipsa după Pentagon"* (Miruna Munteanu).

Orice om înaintea morții, își revede întreaga viață. Acum, poate **națiunile de pe întreg Globul** au ocazia să-și revadă întreaga existență și să judece lucid **unde și când au greșit asistând pasive la formarea marilor imperii și a Marilor Puteri actuale.**

Stând cu căciula în mână în fața Celor Mari nu au făcut nimic altceva decât **să se pregătească pentru punerea ștreangului...**

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Richard C. Wade, Howard B. Wilder, Louise C.Wade — ***A History of The United States,*** Editura Houghton Mifflin, Boston, 1966

Paul Kennedy — ***The Rise and Fall of The Great Powers,*** Editura Fontana Press, Londra 1989

Geoffrey Perret — ***A Country Made By War,*** Editura Random House, New York 1989

Edward K.Hamilton — ***America's Global Interests,*** Editura W.W.Norton, New York, 1989

William R.Keylor — ***The Twentieth Century World,*** Editura Oxford University Press, New York, 1992

Edward Pessen — ***Losing Our Souls.The American Experience In The Cold War,*** Editura Ivan R.Dee, Chicago

John S.Duffield — ***Power Rules. The Evolution of NATO'S Conventional Force Posture,*** Editura Stanford University Press, Stanford, California, 1995

David S.Yost — ***NATO Transformed. The Alliances's New Roles In International Security,*** Editura US Institute of Peace Press, Washington, 1998

Waren Christopher — ***In The Stream of History,*** Editura Stanford University Press, Stanford, California

Elliott Abrams, William F.Buckley, Francis Fukuyama — ***American Power, For What? A Symposium,*** New York, ian. 2000

Zbigniew Brzezinski, Christoph Bertiam, Timothy Garton — ***Living' With New Europe,*** publicat în „The National Interest", Washington, iulie 2000

Josef Joffe — ***Who's Afraid of Mr.Big?,*** publicat în „The National Interest", Washington, august 2001

Abdrew H. Bacevich — ***American Empire. The Realities and Consequences of U.S.Diplomacy,*** Editura Harvard University Press, Massachusetts, S.U.A.

James Steinberg — ***Counterterrorism,*** publicat în „The Brookings Review", Washington, iulie 2002

Robert S.Litwak — ***The Imperial Republic After 9/11,*** publicat în „The Wilson Quarterly", Washington, iulie 2002

Robert W.Tucker Michael Howard Garg Schmitt — ***One Year On: Power, Purpose and Strategy In American Foreign Policy,*** publicat în „The National Interest", Washington, octombrie 2002

Michael Hirsh — ***Bush and The World,*** publicat în „Foreign Affairs", Washington, oct. 2002

Ronald D.Asmus Kenneth M.Pollack — ***The New Transatlantic Project,*** publicat în „Policy Review", Washington, noiembrie 2002

Craig Kennedy Marshall M.Bouton — ***The Real Trans-Atlantic Gap,*** publicat în „Foreign Policy", Washington, decembrie 2002

Rajan Menon — ***The End of The Alliances,*** publicat în „World Policy" Journal, New York, iunie 2003

Paul J.Saunders	***The U.S. and Russia After Iraq,*** publicat în „Policy Review", Washington, iunie 2003
David P.Calleo	***Powers, Wealth and Wisdom: The United States and Europe After Iraq,*** publicat în „The National Interest", Washington, iunie 2003
Michael Ruhle	***NATO After Prague: Learning The Lessons of 9/11***, publicat în „Parameters", Carlisle, iulie 2003
Robert Jervis	***The Compulsive Empire,*** publicat în „Foreign Policy", Washington, august 2003
Christopher Layne Thomas Jefferson	***America As European Hegemon,*** publicat în „The National Interest", Washington, august 2003
Ralph Peters	***The Atlantic Century*** , publicat în „Parameters", Carlisle, septembrie 2003
Charles Ries	***Multifaceted and Highly Complex: U.S.-European Relations***, publicat în „Hampton Roads International Security Quarterly", Portsmouth, octombrie 2003

Anexa 1

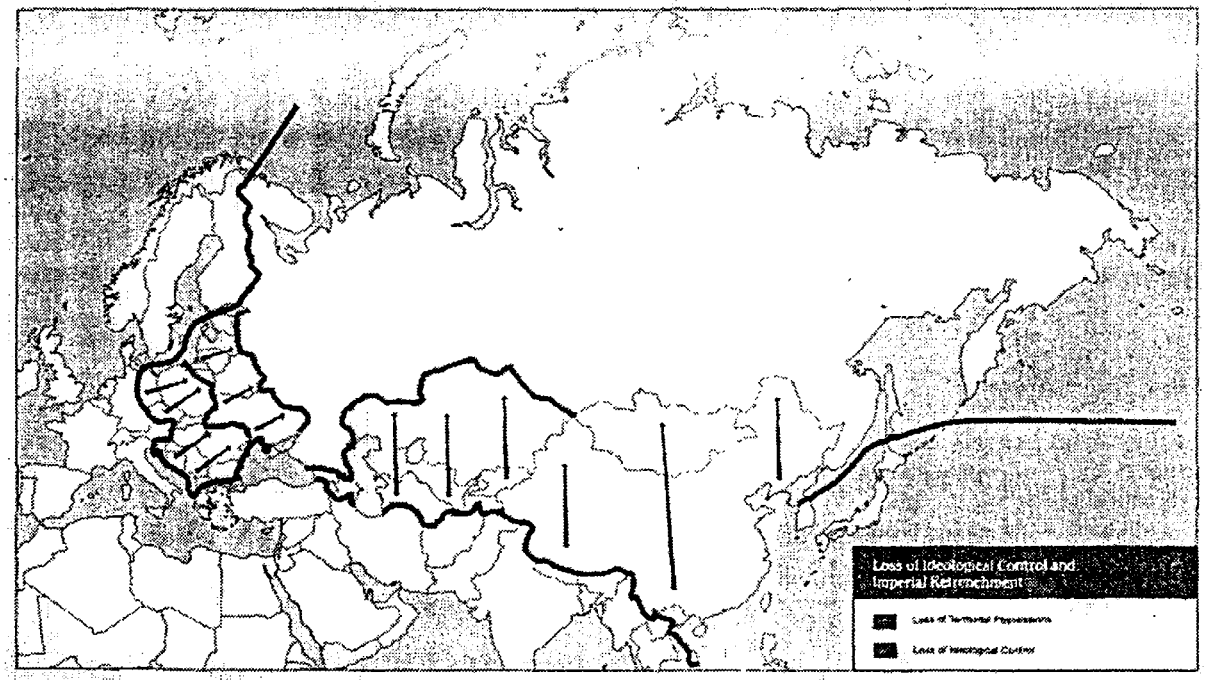

Zone geostrategice şi geoeconomice din care s-a retras imperiul rusesc în perioada 1989 -1991 şi în care depune eforturi imense să pătrundă Statele Unite ale Americii.

Anexa 2

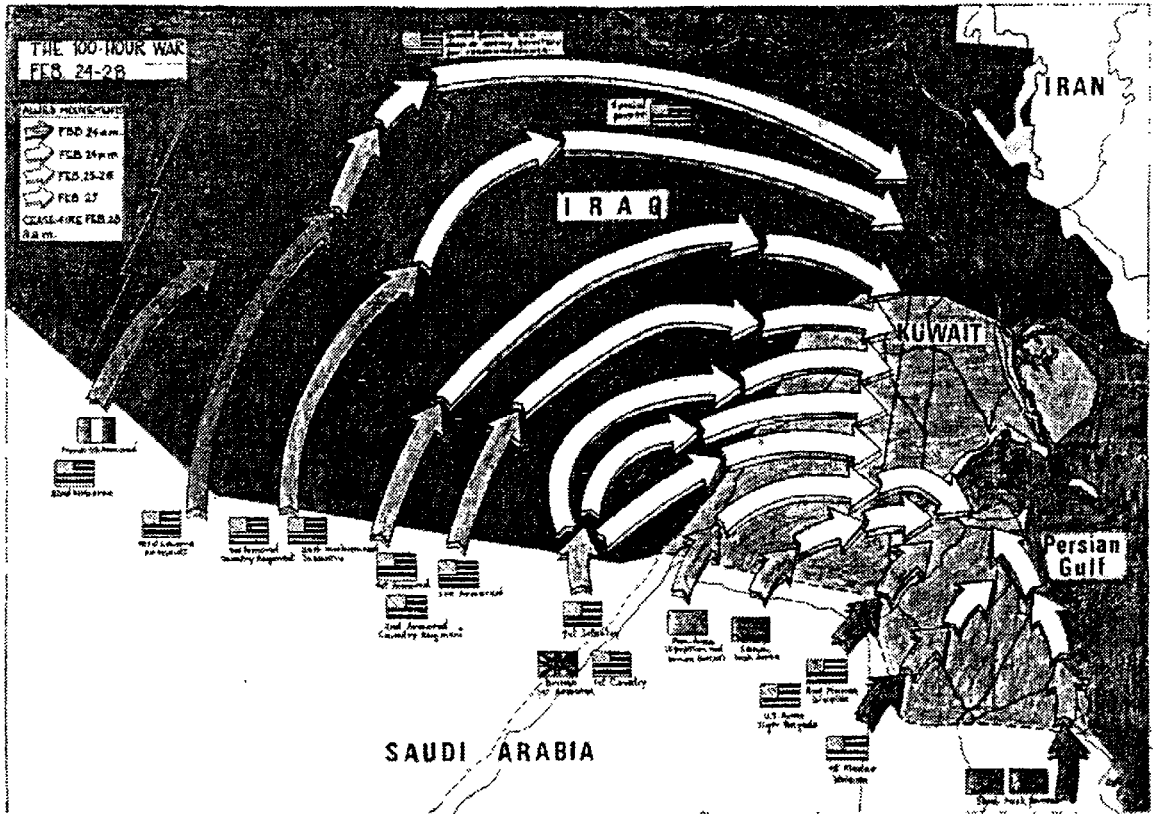

Concepția operației strategice "Furtună în Deşert" din 24-28 februarie 1991 în urma căreia Armata SUA a ocupat Arabia Saudită şi zona Golfului Persic, cu cele mai mari rezerve de petrol din lume.

Anexa 3

"Cel mai bun ambasador al SUA" pentru secolul XXI – gata de acțiune...

Anexa 4

Trupele de ocupație americane din Balcani,
miză în alegerile prezidențiale din anul 2004

Anexa 5

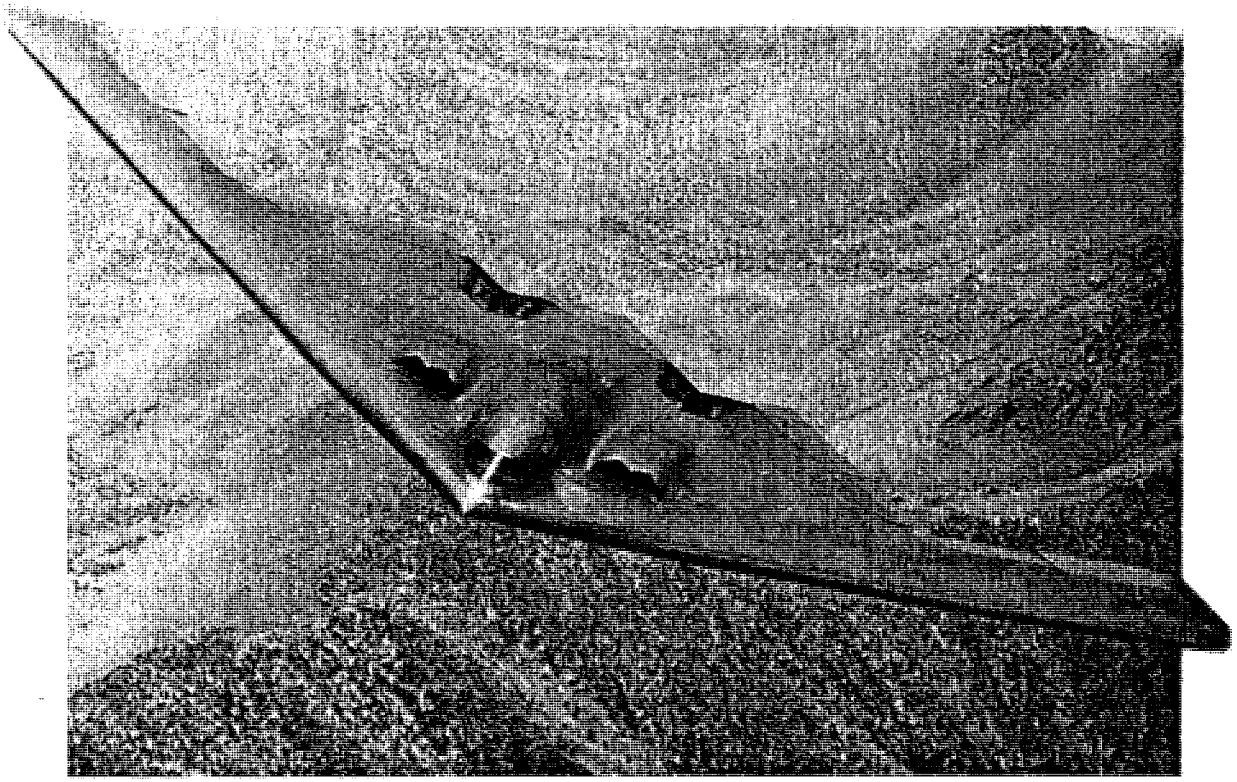

Avionul de bombardament strategic "invizibil" de tip "B2" – arma absolută a imperiului.
În valoare de 2 miliarde dolari, acesta este mai scump decât greutatea sa în aur.
A executat lovituri de mare precizie, cu efecte devastatoare,
în războaiele din Golful Persic (1991 şi 2003), precum şi în Balcani în 1999.
Imperiul cu cheltuială se ține...

Anexa 6

După 59 de ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial,
apărând „pozițiile înaintate" ale imperiului,
trupele Armatei SUA continuă să fie prezente în Japonia.

Anexa 7

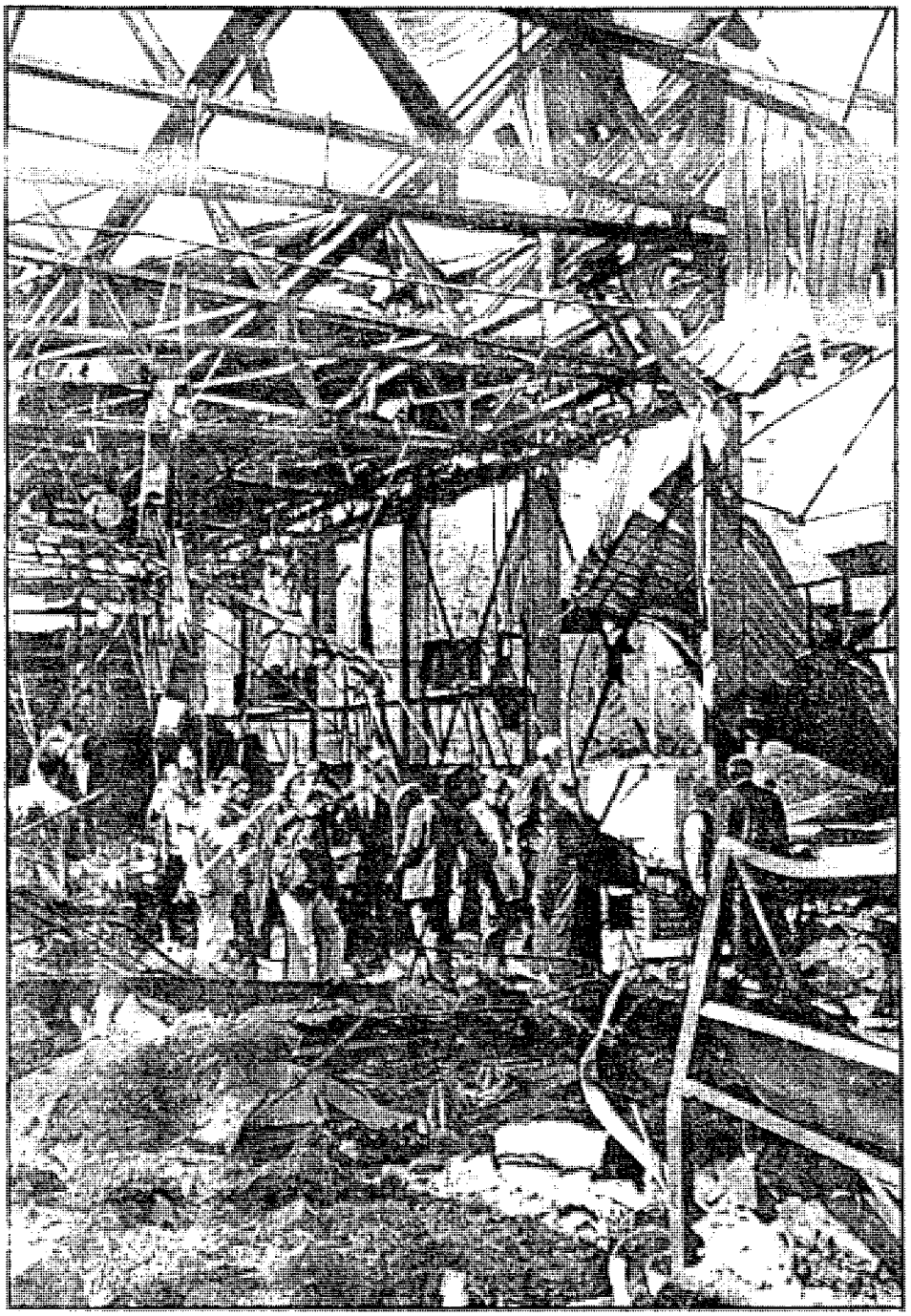

Fabrica "Sloboda" de articole casnice de la Čačak
după un raid de bombardament al aviației USA

Anexa 8

Zonă industrială civilă din oraşul Niš, bombardată de aviația SUA.

Anexa 9

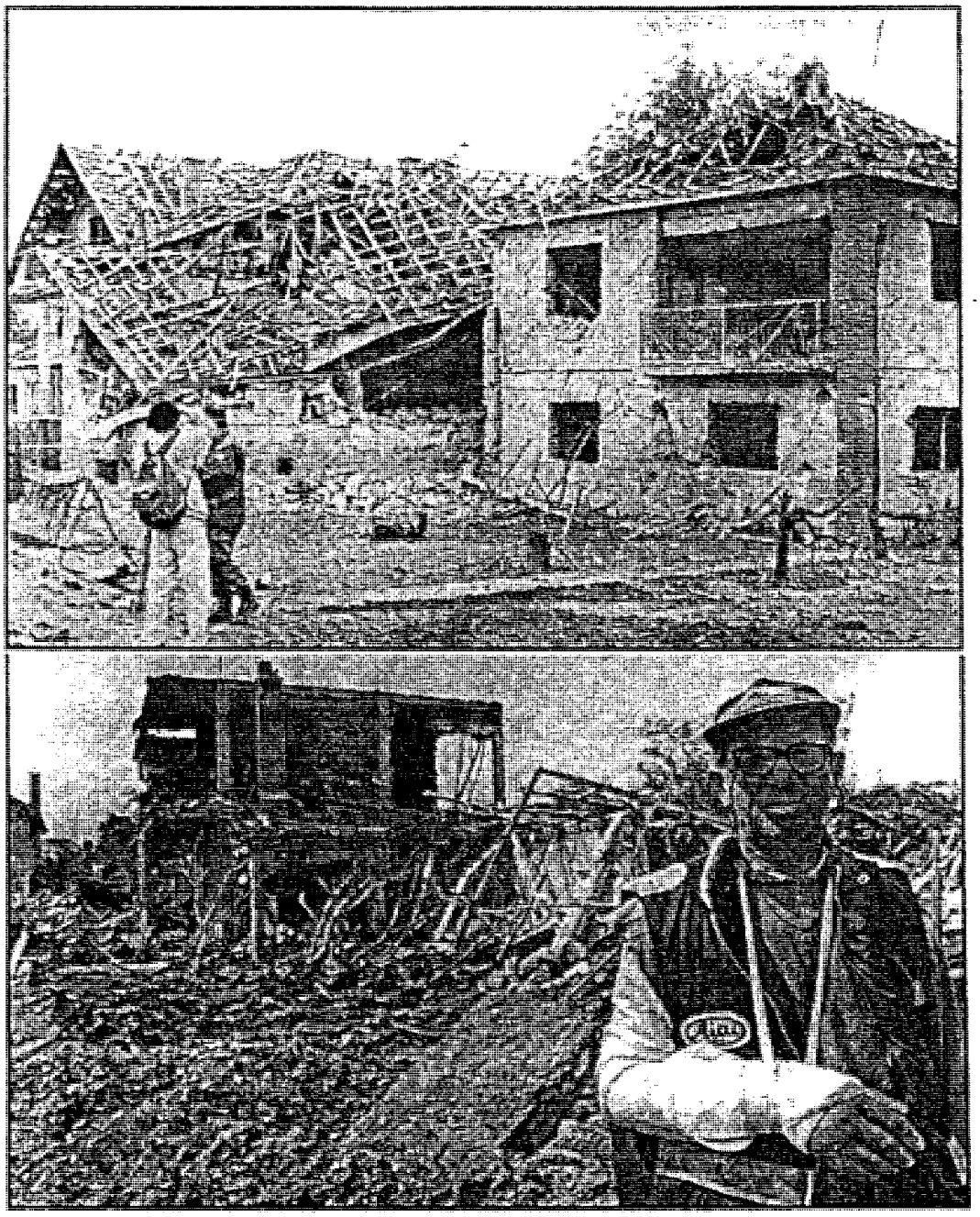

Cartier de locuințe din Niš distrus de bombardamentele aviației SUA la 24 şi 26 aprilie 1999.

Anexa 10

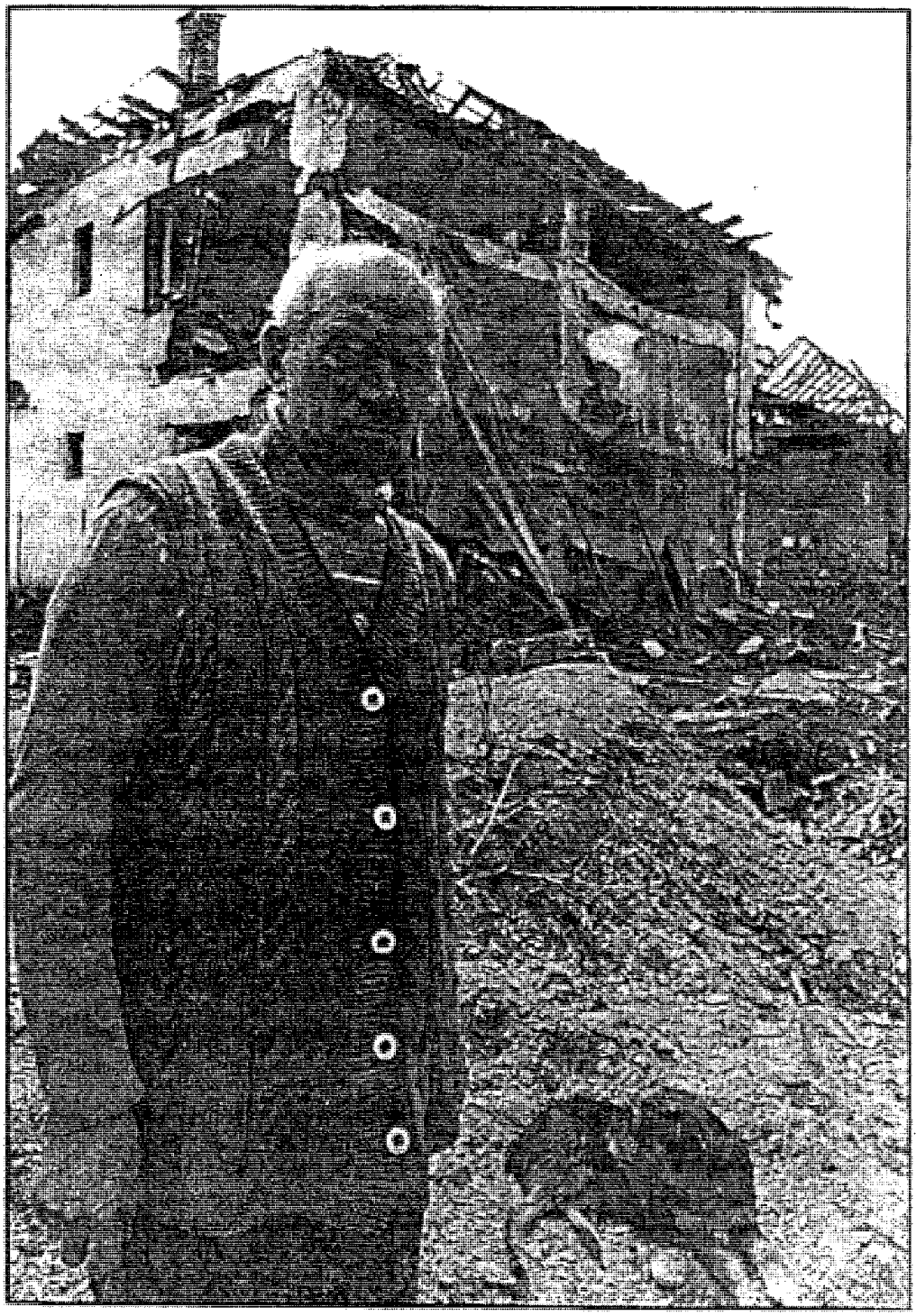

Cartierul "Sljaka" din oraşul Niš,
după bombardamentele aviației S.U.A.

Anexa 11

Cartier de locuințe din orașul Valjeko bombardat de aviația S.U.A.

Anexa 12

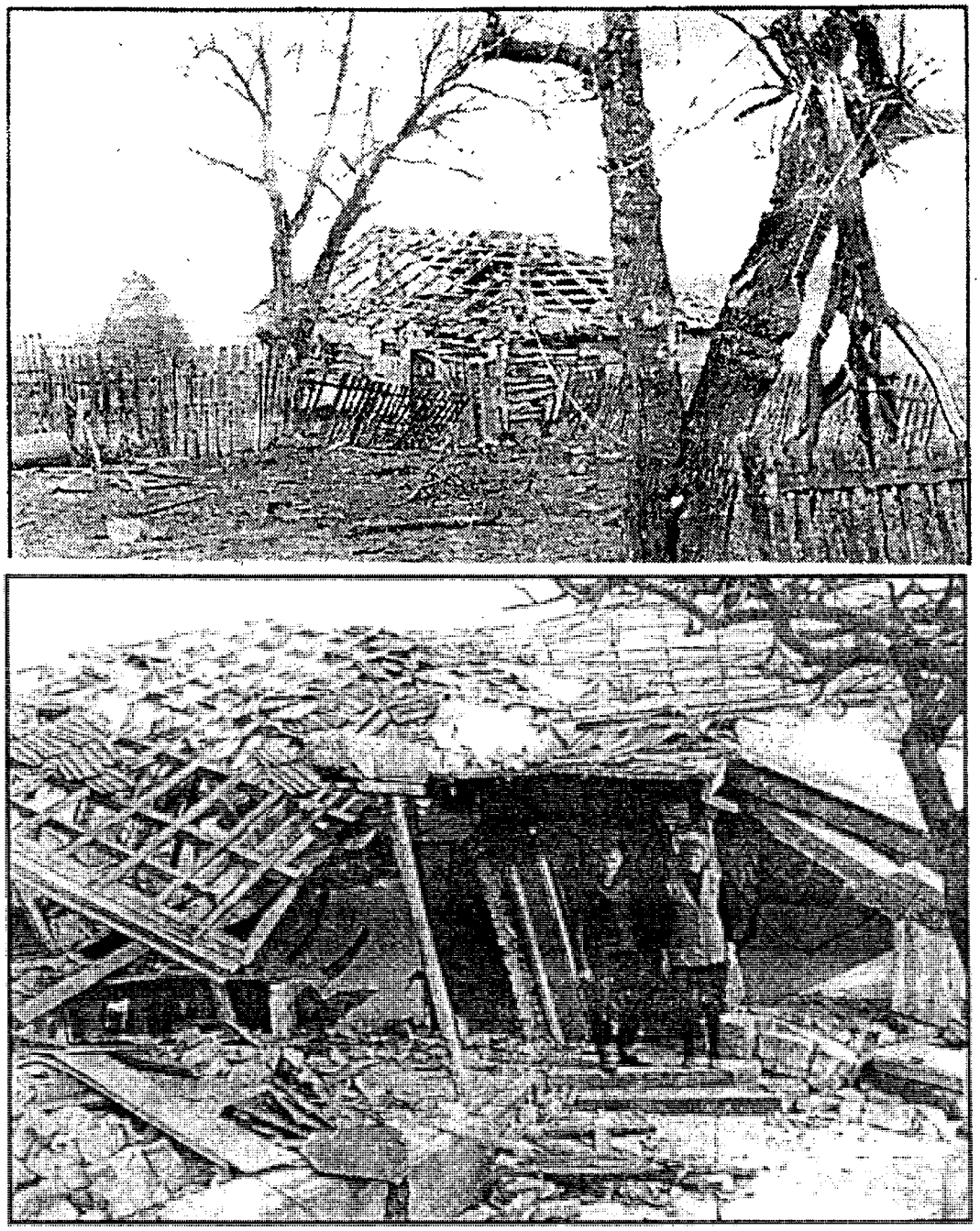

Satul Katuge distrus în totalitate de aviația S.U.A.

Anexa 13

Mica localitate sârbă Surdulica după un raid de bombardament
al aviației S.U.A.

Anexa 14

Preşedintele Bill Clinton decorând şi înaintând în grad militari din trupele americane de ocupație din Balcani – august 1996.

Anexa 15

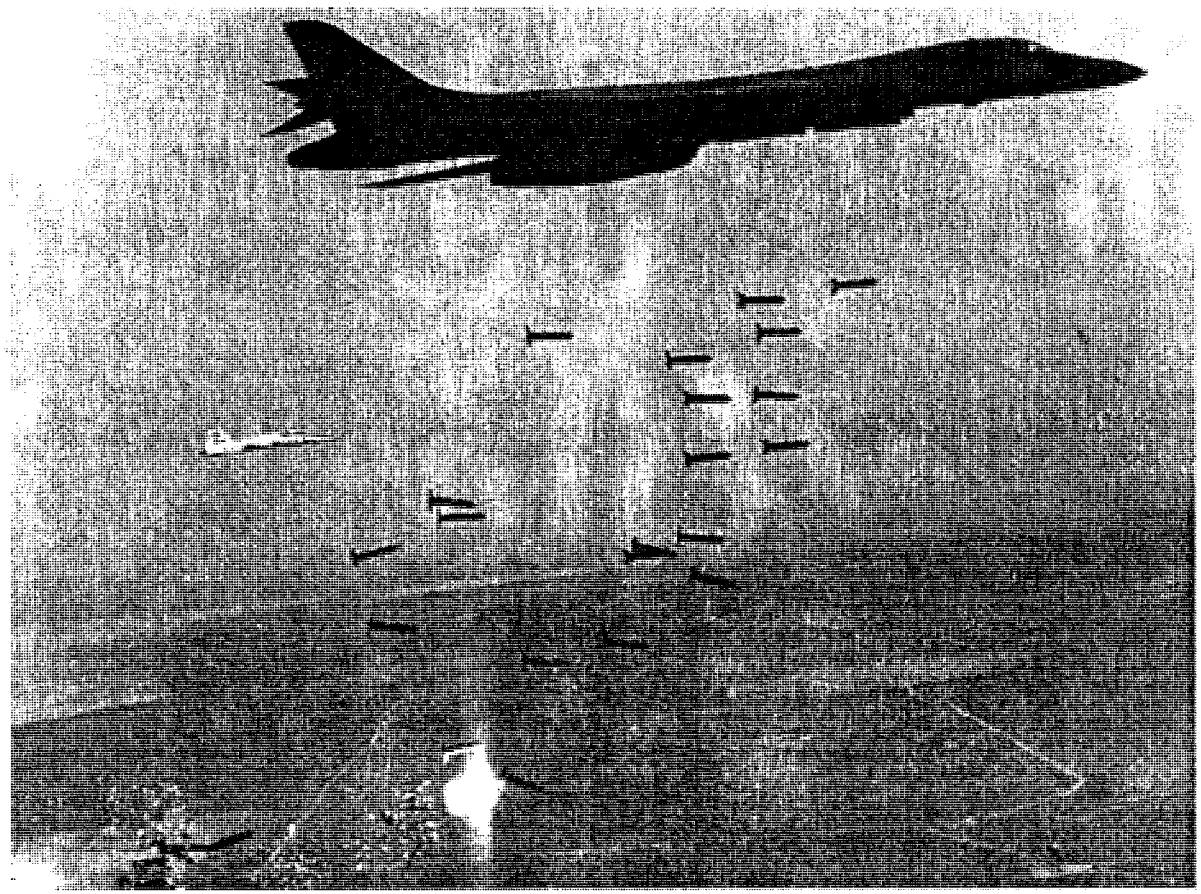

IRAK – 2003. "Ultimul argument" al preşedintelui SUA, G.W. Bush

Anexa 16

"Operation Iraki Freedom" – martie-aprilie 2003.
Trupele americane îi "eliberează" pe irakieni de "grija" petrolului.

Anexa 17

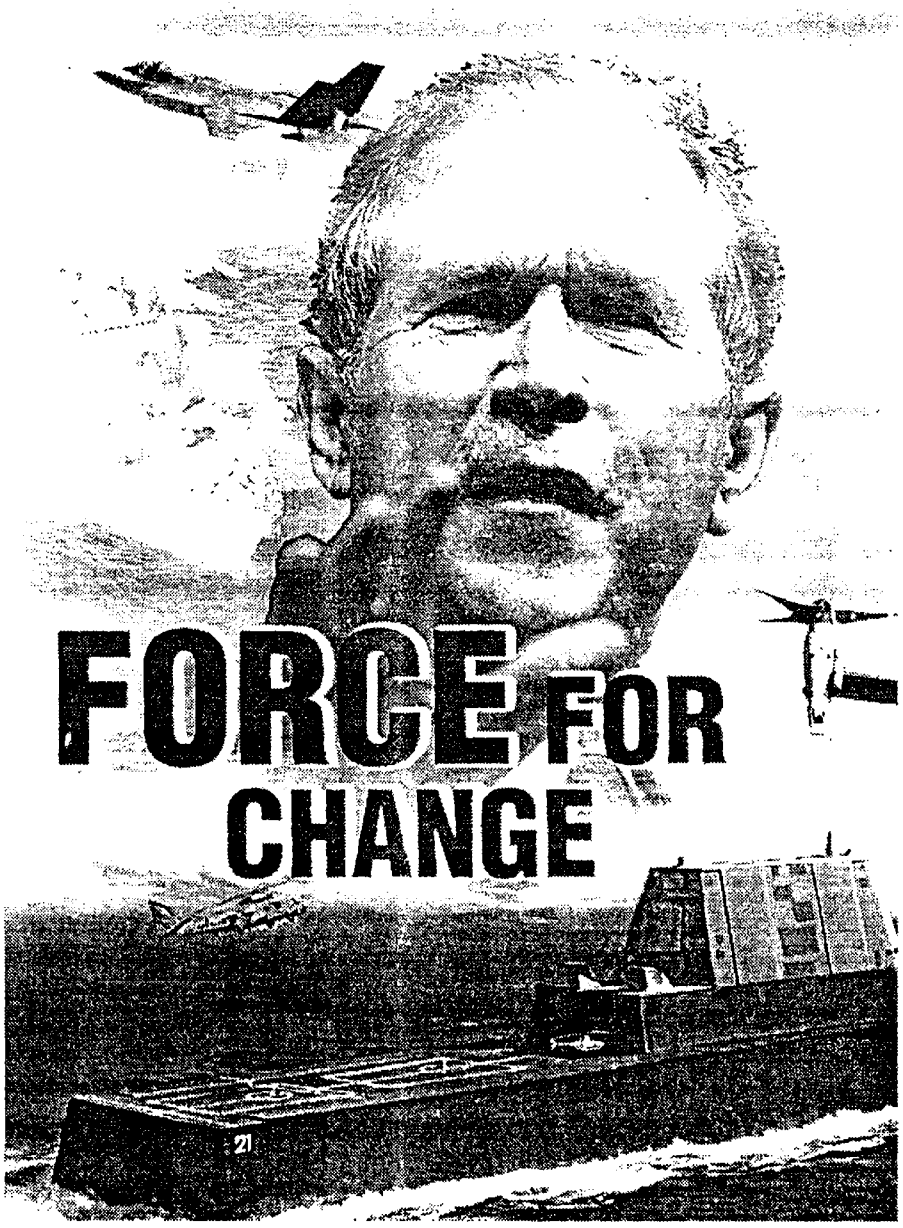

„Soldații sunt cei mai buni ambasadori ai SUA"

Președintele G.W. Bush
4 iulie 2003

Anexa 18

Paul Wolfowitz – adjunct al ministrului Apărării şi prieten intim al preşedintelui SUA, G.W. Bush. Este "eminența cenuşie" a Imperiului, unul dintre cei mai fanatici protagonişti ai politicii expansioniste, bazată pe utilizarea forței. Este autorul "Strategiei Naționale de Securitate a SUA" din septembrie 2002, cea mai agresivă din anul 1947 încoace.

Donald Rumsfeld, secretarul Apărării SUA, fost consilier personal al preşedintelui Saddam Hussein, pe timpul războiului Irak-Iran (1980 - 1988), unul dintre cei mai înverşunați purtători ai "Războiului rece" – omul de bază al preşedintelui G.W. Bush în "Războiul global împotriva terorismului".

CUPRINS

CUVÂNTUL EDITORULUI 5

I.MARELE PERICOL AL SECOLULUI XXI 27
Europa de Est – „ajutată"... să se prăbuşească ! 27
SUA – cheltuieli militare cât restul Lumii ! 27
Democraţi şi republicani pentru Imperiul american 28
„Soldaţii – cei mai buni ambasadori" 29
Administraţia G.W. Bush şi... distrugerea NATO 30
Doctrina războaielor preventive – agresivitate nelimitată 30
Noul vis american – dezmembrarea UE, Rusiei şi Chinei ! 31
Predicţii pentru o lume multipolară 32
Americanii – îngroziţi de propriile ambiţii... 32

II „VISUL AMERICAN" – IMPERIUL 34
„Constituţia model" legifera sclavia ! 34
„Părinţi fondatori" sau... urmaşi ai lui Gingis Han ?! 34
„Statul născut din războaie" 35
Declaraţia de Independenţă a... noului imperiu 36
Marx – admiratorul „modelului american" 37
Pregătiri intense pentru un nou rol... 38
„Creşterea civilizaţiei americane" 39
Preşedinţii Wilson şi Roosevelt – două mituri spulberate 39
„Cruciade democratice" pentru... hegemonia americană 40
Americanii – „adevăratul popor ales" ?! 41
Limitele dominaţiei americane 42
Militarismul american – principalul pericol mondial ! 43
Mai e mult până la... Imperiul Roman 44
Interesele naţionale se găsesc în S.U.A. 44
Războaiele – „olimpiadele" americane... 45
Saddam – naţionalist pentru că... 45
a naţionalizat transnaţionalele 45
Expansionism cu „soldaţi ai păcii" 46
„Marea Bâtă" aduce... „Noua Libertate" 47
„Eminenţa cenuşie" şi mai mulţi preşedinţi 47
Cursa înarmărilor: „angajare şi extindere" 48
Dictatorii – „prieteni apropiaţi şi devotaţi" 49
ai... Marii Democraţii 49
„Rolul civilizator" al imperiilor 50

III. GLOBALIZAREA ŞI „ULII RĂZBOIULUI” 52
Trabucul lui Bill Clinton – „de partea corectă a istoriei”..... 52
Misiunea S.U.A. – „de a îndruma restul Omenirii” !..... 53
Politizarea istoriei şi... profitul maxim 54
S.U.A. vor desfiinţarea frontierelor... altora ! 55
Stăpânirea Europei – cheia dominaţiei mondiale..... 55
Planul Marshall şi NATO – pentru supunerea Europei..... 56
Războiul rece pentru hegemonia americană..... 57
NATO – instrumentul dominaţiei universale 57
Vechiul „uliu” de la Pentagon..... 58
S.U.A. – Ministerul de Război al Israelului ?!..... 59
Preşedinţii trec, „ulii războiului” rămân..... 60
G.W. Bush conduce Lumea iar Wolfowitz pe G.W. Bush !..... 61

IV. 1989 – „ANUL ZERO” PENTRU „NOUL POPOR ALES” 63
Marea Schimbare – o surpriză pentru spioni ?..... 63
„Istoria începe după 1989” 64
„Sfârşitul Istoriei” şi...hegemonia S.U.A. asupra Lumii..... 64
Haosul dinaintea globalizării 65
Globalizare pentru... salvarea S.U.A. ? 67
Omogenizarea Lumii cu „Big Mac” şi Coca Cola ! 67
„Noi, americanii suntem poporul ales” 68
Declinul economic relativ – compensat cu dominaţia militară..... 69
Globalizarea favorizează terorismul !..... 70
S.U.A. şi... modelul KGB 71
Al Qaeda se globalizează... 72
Terorismul multinaţional – adversarul „fără chip” 72
Superterorism contra hiperputere 73
G.W. Bush se vrea... Papa antiterorismului..... 74
Militarismul american – un subiect tabu ? 75
Complexul Militar-Industrial avea nevoie de... 76
11 septembrie 2001 !..... 76
Generalii americani – noii proconsuli imperiali..... 77
Ministerul Apărării Imperiului American..... 78
„Mein Kampf”... la Casa Albă 79

V. „NOUA ORDINE” SAU „PAX AMERICANA” 81
George Bush şi „războiul cald” 81
Armamentul american – „probat” la... Los Angeles..... 82
C.I.A., tinerii şi dictaturile 82
Bill Clinton – „angajare şi expansiune”, saxofon şi femei..... 83
„Frontiere deschise”... pentru S.U.A. 84
Saddam Hussein – un agent C.I.A. păcălit..... 84

Clinton şi expansiunea spre Est 85
România – „membru de facto" al NATO... doar cu obligaţii ? 86
„Holocaustul românesc"... valorează 20 miliarde dolari ! 86

VI. STRATEGIA „DESCHIDERII" SPRE IMPERIUL GLOBAL 88
Legea lui Carville şi... disponibilizarea politicienilor români 88
Democraţia consumului maxim 89
Neocolonialismul – invenţie americană... 89
„Deschiderea" – noua ordine pentru S.U.A. 90
Clinton – prea mic pentru o Chină aşa mare... 91
Dezarmare... doar pentru „căţei" ! 91
Câte state mai pot ocupa S.U.A. ? 92
Yankei, „căraţi-vă acasă"! 92
NATO – „calul troian" din Europa 93
C.I.A. conduce România ? 94
S.U.A. vor... două Europe ! 95
Terra – o scenă de luptă ? 95
„Războinicii lui Iahve" nu vor pace pe Pământ ! 96
România – „pionul de sacrificiu" al S.U.A. ? 97
Imperiile – ca... baloanele ! 97
S.U.A. - U.E. – un conflict inevitabil ? 98
„Vin americanii"... ca Peneş Curcanul ?! 99

VII. S.U.A. - U.E. – UN NOU CONFLICT PROGRAMAT 100
„Oare, de ce ne urăşte lumea ?" 100
Casa Albă şi viitorul negru al Omenirii 100
Despre Paradis şi Putere 101
Noua Ordine Mondială – Marte sau Venus ? 102
Războaiele mondiale – pentru supremaţia S.U.A. 103
„Imperiul binefăcător" vrea... dezmembrarea Europei 104
„Împăraţi pe care lumea n-a putut să-i mai încapă..." 104
„Invincibilitatea" S.U.A. – scenariu de tip Rambo 105
„Spre binele Omenirii" – 48 de războaie în 13 ani ! 106
„Învingătorii U.R.S.S." se chinuie în Irak 107
Irak – război cu „înlocuitori" din România 108
S.U.A. – în pragul Apocalipsei economice !? 108
S.U.A. contra Lumii 109
Dreptul la... „războaie preventive" 110
Războiul – „instrument al păcii" !? 110
S.U.A. – dezvoltare... prin înarmare ! 111
„Pudelul" Blair – agent CIA din studenţie ! 112
Terorismul de stat generează terorismul celor disperaţi ! 113

VIII. IMPERIUL, ARMATA ŞI DIVERSIUNILE 115
Democraţia şi... mitraliera 115
Kennedy – asasinat, după ... trei lovituri de stat ! 115
Marea Democraţie... militarizată 117
Clinton şi... diplomaţia Armatei 117
Ambasadorii S.U.A. – generalii şi... bombele 118
Democraţie şi egalitate... cu imperiile 119
Militarizarea – un lucru firesc ? 120
Fraude electorale şi... diversiuni mondiale 120
Manipularea de la Pearl Harbour 121
Războiul din Vietnam – dorit şi provocat de S.U.A... 122
Minciună, cenzură şi crimă 123
Irak şi Noua Minciună Mondială 124
NATO în război dar... cine e adversarul ? 125
S.U.A. – nepregătite să se apere... 126
„Cruciada antiteroristă" – un război pentru... 126
resursele Terrei 126
Ocuparea Irakului – programată... 127
înainte de 11 septembrie 2001 ! 127
România – veşnica perdantă 128

XIX. ÎN CENUŞA IMPERIULUI 130
Alianţele militare – imperialismul mascat 130
Sfârşitul alianţelor 131
NATO – slăbire prin... lărgire 131
Vremelnicia expansionismului 132
Europa şi Rusia nu sunt Irak ! 133
„Războaiele preventive" şi „efectul de bumerang" 134
Imperiul american... se contractă 134
Africa – noua ţintă a S.U.A. 135
Replierea americană şi „pionul România" 135
Adio, Europa ! 136
S.U.A. – faţă în faţă cu Marile Puteri 137
Viitorul – în alb şi negru 138

X. SUA ŞI NOUA APOCALIPSĂ 139
Trei războaie mondiale – planificate din 1871 ! 139
Preşedinţii S.U.A. – programaţi pe 20 ani 140
Clubul de la Roma doreşte... înjumătăţirea Omenirii ! 141
„Marea Democraţie", SIDA şi uciderile planificate 143
SIDA – armă americană de nimicire în masă 144
Noroc că Homo Sapiens nu era homosexual 145
„Bomba demografică" tratată cu... înarmarea SUA 147

Europa a pierdut războiul demografic ? 148
350 de persoane – cât... 2,5 miliarde ! 149
FMI, B.M. şi US Army – unelte pentru supremația SUA 151
„De la barbarie la decadență" 153
„Democrație" în stil american 153
Oculta Mondială – organizații şi membri 155
Talmudul şi... politica mondială 157
Războinicii lui Iahve 159
Generalii americani adoră... armele interzise ! 160
„Porumbeii păcii" şi armele lor distrugătoare 161
10.000 de americani – trimişi în trecutul îndepărtat ! 162
Bill Clinton are... 4 clone identice ! 164
SUA şi Israel fură... ploile ! 165
Războiul american cu... planeta 166
Apocalipsa după G. W. Bush 168
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ 171
ANEXE 174

20% REDUCERE min. 3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste 20 ex. 30% REDUCERE

	Titlul		Nr. exemplare
1.	Secretele lui Pavel Coruţ*		50.000 lei _____
2.	Războiul parapsihologic împotriva României*		50.000 lei _____
3.	Marile Mistere ale Piramidei Oculte*		50.000 lei _____
4.	Ghidul spionului român*		50.000 lei _____
5.	Teroriştii printre noi*		50.000 lei _____
6.	Spionajul total în acţiune*		50.000 lei _____
7.	CIA contra KGB		60.000 lei _____
8.	Revanşa Daciei		60.000 lei _____
9.	Atlanţii din Carpaţi*		60.000 lei _____
10.	Democraţia hienelor / Spionaj, sânge şi teroare*		60.000 lei _____
11.	Spionaj şi diversiune		60.000 lei _____
12.	RAMANIA - Paradisul regăsit		60.000 lei _____
13-15.	SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpaţi - vol. II*, III, IV	X	60.000 lei _____
16-17.	SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpaţi - vol. I, V	X	70.000 lei _____
18-19.	Conspiraţia Satanei - Ţinta România - vol. I, II	X	70.000 lei _____
20.	Conspiraţia Satanei - Ţinta România - vol. III*		60.000 lei _____
21.	Adevăruri explozive		60.000 lei _____
22-23.	Adevăruri explozive - vol. II, III	X	70.000 lei _____
24.	Armele secrete ale zeului Wotan		70.000 lei _____
25.	Serviciile secrete şi parapsihologia		60.000 lei _____
26.	Serviciile secrete şi parapsihologia - vol. II		70.000 lei _____
27.	Spionajul şi Puterea		70.000 lei _____
28.	Războaiele secrete		70.000 lei _____

Comenzile se onorează doar cu noul cod poştal şi numărul de telefon ! *Preţurile nu conţin TVA.* ***vezi verso***

20% REDUCERE min. 3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste 20 ex. 30% REDUCERE

	Titlul		Nr. exemplare
29.	Spionaj şi sex		70.000 lei _____
30.	Revenirea Zeilor		70.000 lei _____
31.	Scrierea secretă		70.000 lei _____
32-33.	Experimentul Terra - vol. I*, II	X	60.000 lei _____
34.	Experimentul Terra - vol. III		**80.000** lei _____
35.	Dacia Preistorică (N. Densuşianu) - vol. I		60.000 lei _____
36-39.	Dacia Preistorică (N. Densuşianu) - vol. II, III, IV, V	X	70.000 lei _____
40.	Dacia Preistorică (N. Densuşianu) - vol. VI		**80.000** lei _____
41.	Culisele României		70.000 lei _____
42.	Culisele României (Secretele Securităţii) - vol. II		**80.000** lei _____
43.	Dacia contra Antichrist		**80.000** lei _____
44.	Noua Apocalipsă		**80.000** lei _____
45.	Istoria secretă a Omenirii		**80.000** lei _____

Destinatar:
Editura "OBIECTIV"
Tel./fax: 0251/418.943; 0744.708.957
OP. 8, CP. 812
Craiova - cod 200.940
Judeţul Dolj

Expeditor _____
Strada _____ Nr. _____
Bl. _____ Sc. _____ Et. _____ Ap. _____
Judeţ / Sector _____
Cod nou _____ Localitatea _____
Tel.: _____/_____

D C A

TALON DE COMANDĂ

Plata ramburs / Taxele poştale se suportă de editură

CONTRACT

Editura OBIECTIV - cititor

Subsemnatul _____ ,
din localitatea _____ , cod nou _____ , județul/sectorul _____, str. _____, nr. _____, bl. _____, sc. _____ , et. _____ , ap. _____ , tel. _____ , act identitate seria _____, nr. _____, emis de Poliția _____, la data de _____,

Doresc a primi, cu prioritate, la adresa de mai sus, cu plata ramburs, taxele poștale suportate de editură și o reducere de 30%, câte 1 (un) exemplar din toate titlurile noi ale Editurii Obiectiv, apărute în noiembrie 2004 și 2005 (mai și noiembrie).

Comenzile suplimentare contractului vor fi taxate conform condițiilor din talon.

Neprimirea / returnarea unui colet îmi va anula, automat, dreptul de a primi sau comanda lucrările Editurii OBIECTIV.

Editura OBIECTIV se obligă să respecte condițiile de mai sus.

Data, **Semnătura cititorului,**

SECRETE ÎN OBIECTIV

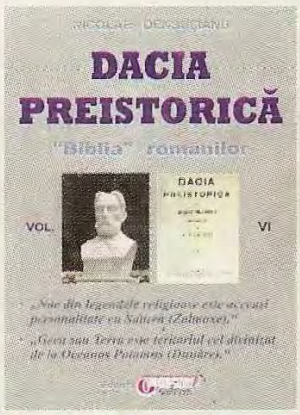
NICOLAE DENSUSIANU
DACIA PREISTORICĂ
"Biblia" românilor
VOL. VI
„Noe din legendele religioase este acelaşi personalitate cu Saturn (Zalmoxe)."
„Geea sau Terra este teritoriul cel dăruit de la Oceanos Potamos (Dunărea)."

CORNEL BÂRSAN
REVANȘA DACIEI
"Pământul - repopulat din România!" (E. Cayce)
42 (din 80) împăraţi romani – traco-daci !
Imperiul Bizantin era... ROMANIA
Spania – ţara dacilor, Roma – supusă geţilor
Regatul hun – spulberat de daci !
Editura

EUGEN DELCEA
SECRETELE TERREI
ISTORIA ÎNCEPE ÎN CARPAŢI
VOL. V
Flora, fauna şi Omul au apărut în Ardeal !
Cele trei "războaie mondiale" ale zeilor
Omul Primordial s-a născut în Carpaţi
Polonul... de la Marea Neagră
"Ienupăr-vă în HAR-HEAL şi ocupaţi Pământul !"
Românii - Poporul Aleu, România - Ţara Sfântă
Editura

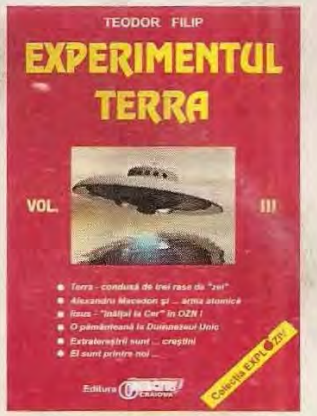
TEODOR FILIP
EXPERIMENTUL TERRA
VOL. III
Terra - condusă de trei rase de "zei"
Alexandru Macedon şi ... arma atomică
Iisus - "înălţat la Cer" în OZN !
O pământeancă la Dumnezeul Unic
Extratereştrii sunt ... creştini
Ei sunt printre noi ...
Editura
Colecţia EXPLOZIV

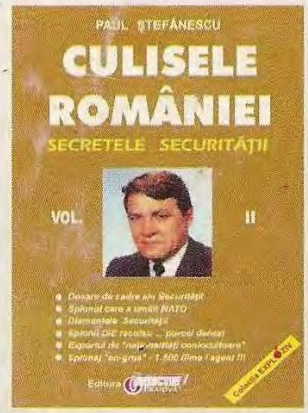

EUGEN CELAN
SERVICIILE SECRETE
ŞI PARAPSIHOLOGIA
Trăim concomitent în... trecut, prezent şi viitor
30.000 de "roboţi" ruşi în Occident
Data morţii lui Ceauşescu - publicată anticipat în SUA
Un sistem solar - creat... din 1 cal de materie !!
Preşedintele SUA - manevrat parapsihologic
Viitorul poate fi "corectat", trecutul - nu !
Editura
Colecţia EXPLOZIV

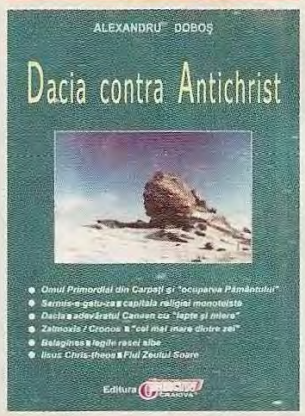
ALEXANDRU DOBOŞ
Dacia contra Antichrist
Omul Primordial din Carpaţi şi "ocuparea Pământului"
Sarmis-a-getu-za = capitala religiei monoteiste
Dacia = adevăratul Canaan cu "lapte şi miere"
Zalmoxis / Cronos = "cel mai mare dintre zei"
Balaurinele = legile rasei albe
Iisus Chris-theos = Fiul Zeului Soare
Editura
Colecţia EXPLOZIV

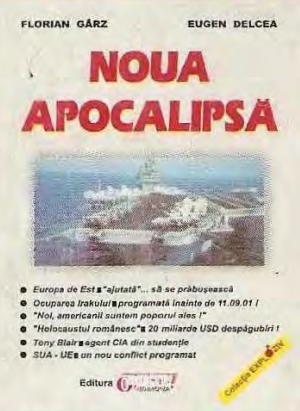
FLORIAN GÂRZ
EUGEN DELCEA
NOUA APOCALIPSĂ
Europa de Est = "ajutată"... să se prăbuşească
Ocuparea Irakului = programată înainte de 11.09.01 !
"Noi, americanii suntem poporul ales !"
"Holocaustul românesc" = 20 miliarde USD despăgubiri !
Tony Blair = agent CIA din studenţie
SUA - UE = un nou conflict programat
Editura
Colecţia EXPLOZIV

col. (r) FLORIAN GÂRZ
SPIONAJ ŞI SEX
Prinţul moştenitor – la ocadă la Mata Hari...
Germania cerea pace... Marthei Bibescu !
Secretarele miniştrilor din RFG... fugeau în RDG
Homosexualii din Vest – bucuria KGB
„Feţi-frumoşi" pentru secretarele NATO
Monica şi trabucul – „cadoul" Mossad
Editura
Colecţia EXPLOZIV

PAUL ŞTEFĂNESCU
RĂZBOAIELE SECRETE
Avionul "Mirage" - furat... schiţă cu schiţă
Mata Hari şi fiica sa - sploane cu destin identic
"Reportaj: am cucerit Ambasada Franţei !"
"Fabrica de textile "era... reactor nuclear
Intelligence Service - atat în stat
Agenţii trişti au două vieţi ?!
Editura
Colecţia EXPLOZIV

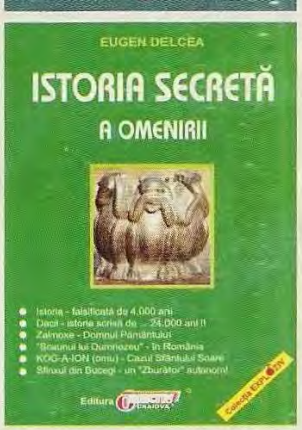
EUGEN DELCEA
ISTORIA SECRETĂ A OMENIRII
Istoria - falsificată de 4.000 ani
Daci - istorie scrisă de ... 24.000 ani !!
Zalmoxe - Domnul Pământului
"Sosirea lui Dumnezeu" - în România
ROG-A-ION (omu) - Cazul Sfântului Soare
Sfinxul din Bucegi - un "Zburător" autonom!
Editura
Colecţia EXPLOZIV

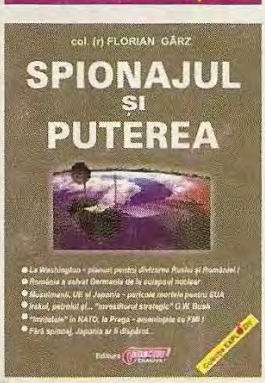
col. (r) FLORIAN GÂRZ
SPIONAJUL ŞI PUTEREA
La Washington - planuri pentru divizarea Rusiei şi României !
România a salvat Germania de la ocupaţia nucleară
Musulmanii, UE şi Japonia - pericole mortale pentru SUA
Iraku, petrolul şi... "terorismul strategic" G.W. Bush
"Invazia" în NATO, la Praga - asemănătoare cu FMI !
Fără spionaj, Japonia ar fi dispărut...
Editura
Colecţia EXPLOZIV

TUDOR DIACONU
SCRIEREA SECRETĂ
Codul getic – de la Tărtăria la... Shakespeare
„Civilizaţia şi Istoria au început în România"
Geţii ne transmit leacurile pentru... cancer şi SIDA !
Iisus era... Apollo, fiul lui Zalmoxe, născut la Stânişoara !
Tăbliţele de la Tărtăria... ne vorbesc românește !
Codul sanscrit – creat la Putna
Editura
Colecţia EXPLOZIV

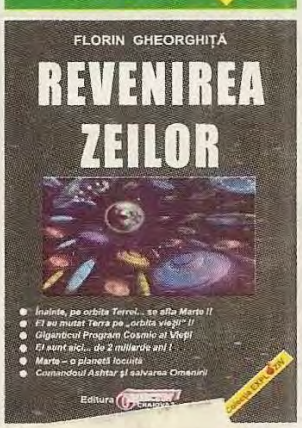
FLORIN GHEORGHIŢĂ
REVENIREA ZEILOR
Înainte, pe orbita Terrei... se afla Marte !!
El se mutat Terra pe „orbita vieţii" !!
Giganticul Program Cosmic al Vieţii
Ei sunt aici... de 2 miliarde ani !
Marte – o planetă locuită
Comandoul Ashtar şi salvarea Omenirii
Editura
Colecţia EXPLOZIV

ADEVĂRUL EXPLOZIV !

ISBN: 973-7974-08-5

15,